

Voitelu vai harha? Myöhäissateen perintö

Anointing – or Apostasy?
The Latter Rain Legacy

Charles S. Graves

Omistettu Larry Thomasille – todelliselle “Vartiomiehelle”

Suomentanut Samuel Korhonen

Sisälllys

JOHDANTO	1
LUKU 1.....	2
Vedettömiä pilviä	2
LUKU 2.....	13
Uusi asia	13
LUKU 3.....	22
Lapseus (sonship) ja kapina	22
LUKU 4.....	31
Asia joka ei kuolisi	31
LUKU 5.....	44
Autuaan toivon hävitys	44
LUKU 6.....	59
Suuruuden hulluutta	59
LUKU 7.....	74
Uusi rotu.....	74
LUKU 8.....	91
Ihmeitä, merkkejä ja tyhmyyksiä	91
LUKU 9.....	111
Kainin tie	111
LUKU 10.....	127
Uusi paradigma	127
LUKU 11.....	144
Tulkaa ulos minun kansani.....	144
VIITTEET.....	147

JOHDANTO

Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niinkuin entisaikaan. (Joel 2:23)

Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi... (2.Tess. 2:3)

Vuonna 1948 syntyi liike, josta on tullut sen suuren harhaopin perustus, josta apostoli Paavali varoitti meitä, että se tulisi ennen Herramme paluuta. Se tunnetaan nimellä New Order of the Latter Rain (Myöhäissateen Uusi Järjestys) tai vain Latter Rain Movement ja sen vaikutus on vakaasti kasvanut helluntailaisissa ja karismaattisissa seurakunnissa vuodesta 1948 lähtien. Tänä päivänä eri ”herätysten” vaikutuksen kautta sen hapatus leviää vielä laajemmalle evankeliseen maailmaan.

Harhaoppi (apostasy) tai ”luopumus” (falling away) on pohjimmiltaan Jumalan kansan kapinaa Hänen sanaansa vastaan. Kun Myöhäissateen ”herätys” puhkesi North Battlefordissa Saskatchewanissa vuonna 1948, niin todennäköisesti viimeinen suuri kapina Jumalan sanaa vastaan oli syntynyt. Minun käsitykseni on, että tämä liike on tuonut juuri sen eksytyksen, jonka apostoli Paavali varoitti tulevan.

Kapinoiden sitä Uuden Testamentin ilmoitusta vastaan, että viimeisten päivien seurakunta olisi niiden uskollisten halveksittu jäännös, jotka kilvoittelevat aina ylösottoon saakka, he alkoivat kehittää harhaoppia voittoisasta seurakunnasta, joka valloittaisi maailman ja toisi Kristuksen valtakunnan. Kun seurakunta ensi kerran omaksui sellaisen teologian, tuloksena oli roomalaiskatolisuuden kehittyminen ja pimeä keskiaika. Tällä kertaa tulos on oleva paljolti samankaltainen, mutta kestoltaan paljon lyhyempi. Se tulee tuottamaan ekumeenisen maailmankirkon, ”Suuren Porton”, joka on oleva voittoisa lyhyen ajan Antikristuksen alaisuudessa – ”juovuksissa Jeesuksen pyhien ja marttyyrien verestä”.

Alettiin opettaa, että vuoden 1948 ”Myöhäissateen” herätys olisi ensimmäinen ”Jumalan ennallistavien tekojen” sarjassa, jotka palauttaisivat seurakuntaan kaikki ne totuudet, jotka Saatana oli siltä ”ryöstänyt”. Myös apostolien ja profeettojen viisinkertaiset palvelutehtävät tulitaisiin palauttamaan seurakuntaan. Nämä ennallistetut ”apostolit ja profeetat” johtaisivat seurakunnan ”nykyiseen totuuteen” ja ”Jumalan viimeisiin suuriin tekoihin”. Lopulta, kun seurakunta olisi kyllin kypsä, ”tempaus” tapahtuisi, mutta Myöhäissateen tempaus olisi aivan erilainen tempaus, kuin mitä seurakunta on koskaan aikaisemmin opettanut. Se olisi Kristuksen ”hengellinen” tulemus Hänen seurakuntaansa, Hänen ”yhteiseen ruumiiseensa” (corporate body). Se olisi ”yhteinen voitelu”. Pyhät ”kirkastettaisiin” (glorified), jopa ”jumalallistettaisiin” (deified) – jo nyt täällä maan päällä. Tämä pyhien voittava armeija uskoo, että se menee eteenpäin valloittaen ja voittaen kaikki vihollisensa Suuressa Ahdistuksessa. Kun heidät on voitettu, Kristus ”vapautetaan taivaista” tulemaan ja ottamaan haltuunsa heidän perustamansa valtakunnan.

Tämä oppi tunnetaan MSOG-oppina sanoista "Manifest Sons of God" tai myös nimellä "Sonship" ja se on levinnyt kaikkialle evankeliseen seurakuntaan karismaattisen ja Kingdom/Dominion-liikkeiden välityksellä. Myöhäissateen (Latter Rain) "herätykset", jotka ovat käynnissä Torontossa ja Pensacolassa ym. paikoissa popularisoivat ja levittävät tätä harhaoppia hälyttävällä vauhdilla. Se tunnetaan yleisesti tänä päivänä "Joelin Armeijana". Tuhannet kristityt ovat tulossa väkevään ek-sytykseen, koska eivät ole vastaanottaneet rakkautta totuuteen. Samalla, kun he olisivat voineet vastaanottaa totuuden, heillä ei ole ollut rakkautta siihen ja ovat siksi luopuneet siitä. He ovat myymässä autuasta toivoaan maallisesta harhanäystä.

Seuraavassa esitetään Myöhäissadeliikkeen (Latter Rain Movement) lyhyt historia ja sen juuret. Yritän kertoa, kuinka tämä liike alkoi, kuinka se taisteli sen jälkeen, kun AOG (Amerikan helluntai-liike) oli tuominnut sen harhaopit ja kuinka se tänä päivänä on voittoisa tultuaan uudelleen julki-suuteen 1980-luvun puolivälissä.

Myöhäissadeliike sai nimensä, koska uskottiin, että Jumala oli vuodattanut Pyhän Hengen "varhaisen sateen" seurakuntansa päälle saadakseen sen käyntiin Helluntain päivänä. Uskottiin, että "myöhäissade" vuodatettiin seurakunnan päälle vuoden 1948 "herätyksessä" valmistamaan sitä viimeiseen "suureen elonkorjuuseen" aikakauden lopussa. Tänä päivänä Myöhäissateen "apostolit ja profeetat" julistavat, että me tulemme pian tähän suureen elonkorjuuseen. He väittävät, että maailmanlaajuinen herätys on pian tuleva ja pyyhkäisevä miljoonat, jopa miljardit ihmiset seurakuntaan. Valitettavasti vain ei Uusi eikä Vanha Testamentti opeta mitään sellaista.

Pyrin esittämään Myöhäissateen kannattajien opit ja päämäärät niin paljon kuin mahdollista heidän omilla sanoillaan. Mielestäni paras tapa esittää tämä materiaali on antaa heidän puhua itse. Silti tiedän, että monet voivat syyttää minua epäreiludesta ja "lainaamisesta kontekstin ulkopuolelta". Tiedän myös, että monet syyttävät minua "rakkauden puutteesta" ja "uskonnollisesta hengestä". Alun perin minulla ei koskaan ollut mitään tarkoitusta kirjoittaa tällaista kirjaa, mutta olen tutkinut tätä liikettä monta vuotta ja viime aikoina tuntenut Herran pakottavan minua tekemään niin. Toivoni on, että voisin saavuttaa joitakin ja tuoda heidät takaisin raamatulliseen toivoon – ylöstempauksen "autuaalliseen toivoon" – saada "kohdata Herra yläilmoissa".

"Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?" (1. Tess. 2:19)

LUKU 1

Vedettämiä pilviä

"He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuilevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettämiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä." (Juuda 1:12)

Oli useita tärkeitä tekijöitä, jotka vaikuttivat Myöhäissadeliikkeen syntyyn 1940-luvun lopulla. Ensimmäinen oli yleinen tyytymättömyyden tila hengellisyyden tasoon helluntaisuunnissa. Monet

rivijäsenet ja muutamat johdossa tunsivat, että helluntaiseurakunnat olivat kulkemassa samaa tietä kuin aikaisemmat suunnat. Hallinto ja byrokratia olivat tulleet alkuperäisen voimallisen Pyhän Hengen läsnäolon kokemisen tilalle heidän keskellään. Pyhä Henki oli poistumassa! Bill Hamonin mukaan:

1930-luvun lopulla ja 1940-luvun alussa monet helluntailaiset järjestöt pitivät konferensseja, joissa keskusteltiin loputtomasti kiistakysymyksistä. Nousi toinen ja kolmas helluntailaisten sukupolvi, jotka eivät tunteneet alkuaikojen kirkkautta. Paljon alkuperäisistä ylikuonnollisista ilmiöistä oli kadonnut keskiverto seurakunnasta. Seurakunta, jossa ylikuonnollisia lahjoja ja ylikuonnollista palvontaa esiintyi, oli enemmän poikkeus kuin sääntö. Monet vanhat seurakunnassa todistivat vanhoista hyvistä ajoista. Uudemmat saarnamiehet ja nuoremman sukupolven uskovat alkoivat kaivata uutta Jumalan kosketusta. Sellaiset sananpaikat kuin Joel 2:15-17, Hoosea 6:3 ja Hoosea 10:1 tulivat saarnan aiheiksi monille helluntailaisille: ”Kuuluttakaa paasto, eteisen ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka toimittavat Herran palvelusta ja sanokoot: ”Säästä, Herra, kansaasi ... Raivatkaa itsellenne uudispelto ... Rukoilkaa Herralta sadetta kevätsateen aikana ... hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.” [1]

Ja Richard Riss kirjoittaa:

1930-luvun puolivälin jälkeen helluntailaisten keskuudessa oli ollut syvä hengellinen kaipaus. Carl Brumbackin mukaan: ”Palvonnän syvyys ja Hengen lahjojen toiminta, jotka olivat niin ilmeisiä aiemmillä vuosikymmenillä, eivät olleet enää niin tärkeitä 30- ja 40-luvuilla.” [2]

Tästä hengellisestä Jumalan uuden kosketuksen kaipauksesta ja erityisesti kahden miehen, Franklin Hallin ja William Branhamin vaikutuksesta, syntyi Myöhäissadeliike. Ensimmäinen mies, joka voimakkaasti vaikutti Myöhäissadeliikkeeseen ja erikoisiin oppeihin, joita siinä kehittyi, oli Franklin Hall ja hänen kirjansa *Atomic Power With God Through Fasting And Prayer* (Jumalan atomivoima paaston ja rukouksen kautta).

FRANKLIN HALL

Vuonna 1946 mies nimeltä Franklin Hall perusti San Diegoon Kaliforniaan suuren paasto- ja rukousherätyskeskuksen nimeltä *Fasting And Prayer Daily Revival Center* [3]. Tämän ”herätyskeskuksen” päätarkoitus oli paastoamisen opettaminen keinona saada aikaan herätys ja ”ennallistaminen”, jota seurakunta niin epätoivoisesti tarvitsi [4]. Hall näyttää olleen prototyyppikarismaatikko, koska hurjia väitteitä ja liioitteluja alkoi pian virrata keskukselta. Hallin uutiskirjeessä väitetään esimerkiksi:

Kerran tai kahdesti väki hälytti palokunnan nähdessään pyhää savua ja tulta yläkerran ikkunoista. He tulivat juosten ylös portaita letkuineen sammuttaakseen tulen. Kun jotkut palomiehet näkivät, ettei se ollutkaan tavallista tulta, niin he istuivat alas suureen herätyskeskuksen saliin ylistämään Herraa ja pelastuivat [5]. Hall väitti, että eräs nainen, sisar Sommerville, paastosi 83 päivää! Sanottiin, että hän oli ”niin vahva Herrassa tässä merkittävässä paastossa”, että hän tanssi joka puolella, ollen juovuksissa sekä ulkoisesta että sisäisestä kalliin Pyhän Hengen täyteydestä.” [6]

Se on enemmän kuin kaksi kertaa niin kauan kuin Herra paastosi, kun Pyhä Henki johti Hänet erämaahan saatanan kiusattavaksi. Tällaisiin väitteisiin liittyi väitteitä sadoista pelastuneista ja monista parantumisista eri taudeista. Näihin aikoihin Hall kirjoitti kirjan, joka teki hänet kuuluisaksi – *Atomic Power With God Through Fasting And Prayer*. Tällä kirjalla oli suuri vaikutus helluntailaisiin, jotka etsivät uutta Jumalan kohtaamista. Kuten nimi sanoo, kirja lupasi räjähtävää hengellistä voimaa niille, jotka kestävinä etsisivät Jumalaa paastossa ja rukouksessa. Hallin uutiskirjeen mukaan:

Pastori Walter Frederick, entinen Kanadan helluntailiikkeen superintendentti, lähetti Hallin kirjoja Kanadan kaikille helluntaisaarnaajille. Muutamia muut saarnamiehet (eivät silloin kovin tunnettuja), joilla oli suuria paastokokemuksia meidän kirjojemme kautta vuosina 1946, 1947 ja vuoden 1950 paastokaudella ja joista myös tuli kuuluisia, olivat William Freeman, Gordon Lindsay, A. A. Allen, O. L. Jagers, Gayle Jackson, Oral Roberts, David Nunn, William Branham, W. V. Grant, William Hagen, Dale Henson, Tommy Hicks.” [7]

Hall väittää kirjassaan, että ”ilman paastoa rukous jää tehottomaksi.” [8] Hall väitti, että Jumala vastaa jopa pakanoiden rukouksiin, kun niitä säestetään paastolla. Kun heillä oli nälänhätää, ruuan puutetta, kuivuutta jne., niin Suurta Henkeä etsittiin rukouksen ja paaston kautta ja heidän rukouksiinsa vastattiin [9].

Tricia Tillin, Banner Ministriesistä, kirjoittaa Hallin kirjasta *Atomic Power With God Through Fasting And Prayer*:

Minulla on tuo kirja ja sitä lukiessa täytyy ihmetellä tuon ajan kristittyjen raamatun tuntemusta. Se on täynnä mitä oudoimpia ja harhaoppisimpia väitteitä ja muistuttaa enemmän okkulttista traktaattia kuin kristillistä kirjaa. Hall uskoi, että paastoamalla pitkiä aikoja kristityt saivat vahvan voitelun, joka johti heidät synnittömään täydellisyyteen ja kuolemattomuuteen vaiheittaisen hengellisen muutoksen kautta. Seuraavassa muutamia lisäopetuksia:

- Että täydelliseksi tehdyt uskovat voisivat voittaa painovoiman.
- Että he voisivat siirtyä (teleport) mihin ikinä haluavat.
- Että heidän vaatteensa eivät kuluisi, heidän ruumiissaan ei olisi hajua eikä tarvetta koskaan peseytyä.
- He eivät koskaan sairastaisi.
- Että kuolematon aine Kristukselta tulisi heidän ruumiidensa ylle, kaikille näkyvä kultainen aine, joka kirkastaisi heidät ja ihmiset näkisivät ja tunsivat Pyhän Hengen tulen.
- Että kaikkien on rukoiltava silmät auki.
- Että RUUMIISSA TUNNETTAVAN pelastuksen – Jumalan tulen, kirkkauden, oli saatava vaikeutta ruumiiseen 30 päivää ja se puhdistaisi pois kaiken lihan sairauden, väsymyksen ja heikkouden.

Hallin opetukset todistavat voimakkaasti jonkinlaisesta okkulttisesta vaikutuksesta. Jewel van der Merwe kirjoittaa:

Myöhempi kirja, *The Return To Immortality* (Paluu kuolemattomuuteen) väittää, että kristityt voivat tulla kuolemattomiksi UFO-kokemusten kautta, sellaisten kokemusten kautta, joita hän nimittää UHOiksi (Unusual Heavenly Objects) sekä IHO-kokemusten (Immortal Heavenly Objects) kautta, painovoiman hallinta ja levitaatio on mahdollista siten johtaen kuolemattomuuteen. Hall vahvisti myös ”silmät auki” rukoilemisen. Hän sanoi, että ”kuolemattomuuden siunaukset” tulevat paremmin, koska suljetut silmät tuhoavat uskon [11].

Roger Oakland kirjoittaa:

Opetuksissaan Hall esitti joukon ajatuksia, jotka todistavat hänen käsityksensä, että astrologiaan perustuva eläinradan tutkimus (Zodiac) oli oikea tapa tulkita Jumalan ilmoitusta ihmiselle. Kirjassaan hän väitti: ”Eläinradan skorpionin merkissä, joka on kahdeksas eläinradan merkeistä, meillä on kuva skorpionista pistin valmiina pistämään. Tämä on kuoleman merkki ja sen oletetaan hallitsevan seksin aluetta. Juuri ennen taivaitten merkkiä siellä on tuomarin merkki. Jeesus, joka on elämän antaja, etenee kohti kuolemaa ja vetää PIIKIN ULOS KUOLEMASTA. Oi kuolema, missä on sinun otasi? Oi hauta, missä on sinun voittosi? Toinen Hallin opetuksen pääkohta oli hänen kuolemattomuuden teoriassaan, joka julisti: ”Nukkuva, perustuksettomasti (unfoundationally) rakennettu seurakunta” täytyy herättää ”oikeaan asiaan ja kutsu-mukseen, joka, kun Jumalan sana on täydellisesti sovellettu ja noudatettu, on tuova tulokse-naan kauan viipyneen vanhurskauden sateen lähteet ja virrat, kuolemattomuuden sateen maan päälle, josta niin monet profeetat ovat kirjoittaneet ja kuvailleet sitä profetioissaan.” [12]

Hallin opetus, että kristityt voivat saada kuolemattomuuden tässä elämässä on voimakkaasti vaikuttanut Myöhäissadeliikkeeseen saaden aikaan harhaopin, joka tunnetaan ns. MSOG-oppina ”Manifest Sons of God (Jumalan ilmestyslapsekset)”. On yhdyttävä Tricia Tilliniin siinä, että se on hyvin ahdistavaa, kun Hallin ajan ”uudesti syntyneet ja Hengellä kastetut” helluntaiuskovat eivät osanneet erottaa Franklin Hallin opetuksen okkulttista epäraamatullista luonnetta. Joka tapauksessa Hallin ja hänen oppiensä vaikutus Myöhäissateen ”herätykseen”, joka puhkesi Saskatchewanin North Battlefordissa, on kiistämätön. Ern Hawtin, yksi ”herätyksen” tärkeimmistä johtajista, kirjoitti:

Totuus paastoamisesta oli herätyksen yksi suuri vaikuttava tekijä. Vuotta aikaisemmin me olimme lukeneet Franklin Hallin kirjan *Atomic Power With God Through Fasting and Prayer*. Aloimme heti harjoittaa paastoamista. Aikaisemmin emme olleet ymmärtäneet pitkien paastojen mahdollisuutta. Tämä herätys ei koskaan olisi ollut mahdollinen ilman tämän suuren to-tuuden palauttamista rakkaan veljemme Hallin kautta. [13]

WILLIAM M. BRANHAM

Mies jolla todennäköisesti oli suurin vaikutus Myöhäissadeliikkeeseen, oli William M. Branham. William Marion Branham, joka syntyi vuoristomökissä Kentuckyn Berksvillessä vuonna 1909, oli ensimmäinen yhdeksästä pojasta ja yhdestä tytöstä. Hän vietti lapsuutensa äärimmäisessä köy-hyydessä [14]. Kurt Kochin mukaan Branhamin vanhemmat uskoivat ennustamiseen ja okkultismi kuormitti häntä jo varhaislapsuudessa [15]. Yliluonnolliset tapaukset ja kohtaamiset leimasivat William M. Branhamin elämää. Al Dager kirjoittaa:

Seuraava selostus voi olla tarua tai totta, mutta alusta lähtien se oli osa Branhamin todistusta. Sinä päivänä, kun hän syntyi, kättilö laski hänet hänen äitinsä käsivarsille ja meni avaamaan ikkunaluukkua. (Tuohon aikaan Branhamien talossa ei ollut ikkunalaseja.) Kun aamu koitti ja lä-hetti muutamia valonsäteitä huoneeseen, niin siellä nähtiin pyöreä valokehä halkaisijaltaan noin jalan verran vuoteen yllä, jolla pieni William lepäsi äitinsä käsivarsilla. Sanotaan, että tu-hannet ovat nähneet tämän kehän, joka selvästi näkyy eräässä valokuvassa, joka on otettu Texasin Houstonissa tammikuussa 1950 parantamiskokousten aikana. [16]

Näyttää, että jo varhaislapsuudesta häntä seuraava henki (familiar spirit) yritti tehdä itsensä tunnetuksi William Branhamille. Bill Randles kirjoittaa:

Branham, joka oli ensimmäinen kymmenestä lapsesta, sanoo varhaislapsuudestaan, että ”oli kummallinen tunne, kuin joku olisi seisonut lähelläni yrittäen sanoa minulle jotakin varsinkin silloin, kun olin yksin.” Kun hän oli seitsemän vuoden ikäinen, hänellä oli outo kohtaaminen. ”Olin matkalla eräänä iltapäivänä hakemaan vettä taloon navetasta, joka oli noin korttelin päässä. Noin puolivälissä talon ja navetan välillä oli vanha poppeli. Olin juuri päässyt koulusta kotiin ja toiset pojat olivat menossa ulos lammelle kalaan. Minä pyysin saada mennä mukaan, mutta isä sanoi, että minun täytyi hakea vettä. Pysähdyin puun alle lepäämään, kun yht’äkkiä kuulin tuulen äänen puhaltavan lehvästössä. Tiesin, ettei missään muualla tuullut. Oli hyvin tyyni iltapäivä. Peräydyin puun luota ja huomasin, että eräessä kohdassa noin tynnyrin kokoisella alalla tuuli näytti puhaltavan lehvästön läpi. Sitten kuului ääni, joka sanoi: ’Älä koskaan juo, polta, äläkä saastuta ruumistasi millään tavalla, sillä minulla on sinulle työ, kun tulet vanhemmaksi.’” Tämä kohtaaminen pelästytti Branhamin. Meni jonkin aikaa, ennenkuin hän tuli kääntymykseen. [17]

”Ääni”, kuten Branham kutsui tätä vierailijaa, seurasi häntä läpi hänen elämänsä ja lopulta ilmestyi hänelle ”enkelinä”, joka ohjasi häntä hänen parantamistyössään ja oli hänen kanssaan läpi hänen loppuelämänsä. Bill Randles kirjoittaa:

Vasta täytettyään 20 vuotta ja parannuttuaan hengenvaarallisesta tilasta, Branham antoi elämänsä Jumalalle. Hänestä tuli baptistisaarnaaja ja hän piti telttakokousta Indianan Jeffersonvillessä ja perusti seurakunnan (the Branham Tabernacle). Eräänä päivänä hän eksyi helluntailaisten telttakokoukseen. He pyysivät häntä saarnaamaan ja tunnistivat, että hänellä oli Jumalan kutsu elämässään. Tuolla telttakokouksella oli syvä vaikutus Branhamiin. Jälkeenpäin hän sanoi, että heillä oli jotakin, joka häneltä puuttui! Kerrottuaan innostuneena vaimolleen, perheelleen ja ystävilleen kokemuksestaan, ihmiset saivat hänet puhutuksi olemaan sekaantumatta ”tuohon porukkaan” ja niin hän peräytyi. Vuonna 1937, kun hän oli sekä pastori että riistanvartija, Ohio-joki tulvi tappaen hänen vaimonsa ja pienen vauvansa. Branham uskoi, että se oli Jumalan tuomio, koska hän ei liittynyt helluntailaisiin. [18]

Pian tämän jälkeen Branham liittyi harhaoppiseen helluntailahkoon nimeltä The United Pentecostal Churches. He ovat ”Jeesus yksin” -kansaa, jotka kieltävät Raamatun kolminaisuusopin leimatun ”paholaisen opiksi”. Branham käännytettiin heidän kolminaisuutta vastustavaan harhaoppiinsa ja hän alkoi vaatia, että kaikki kolminaisuuden kaavan mukaan kastetut oli kastettava uudelleen yksin Jeesuksen nimeen. Hän kielsi myöhemmin olleensa ”ykseysoppiin” uskova, mutta Branham opetti siitä omaa versiotaan, joka määritteli Jumalan yhtenä persoonana, joka ilmaisi itsensä kolmena eri ”ominaisuutena”: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä kolmen persoonan asemesta, joista Jumaluus koostuu.” [19]

Eräänä päivänä, kun Branham valmistautui kastamaan muutamia ihmisiä Ohio-joessa, ”ääni” puhui hänelle jälleen. Branhamin omin sanoin:

Olin kastamassa Ohio-joella ensimmäisiä kääntyneitäni ... ja juuri silloin pyörre tuli taivaista ylhäältä ja tuli tuo loistava valo ... ja se riippui juuri siellä, missä minä olin ja ääni puhui sieltä ja sanoi: ”Kuten Johannes Kastaja lähetettiin Kristuksen ensimmäisen tulemuksen edelläkävijäksi, sinä olet saanut sanoman, joka on tuova esiin Kristuksen toisen tulemuksen valmiste-

lun.” Ja minä pelkäsin kuollakseni. Ja minä menin takaisin ja kaikki ihmiset siellä ... kysyivät minulta: ”Mitä se valo tarkoitti?” [20]

Ääni vaivasi Branhamia kovasti ja hän rukoili, että Jumala vapauttaisi hänet näistä kohtaamisista. Branham sanoi:

Ja sitten koko elämäni ajan minä näin niitä, näin sitä liikettä, niitä näkyjä, kuinka ne asiat tapahtuivat. Sitten vähän myöhemmin se edelleen kiusasi minua niin paljon ja kaikki sanoivat minulle, että se oli väärää ... ja vaikka kuinka paljon rukoilin, ettei se tulisi, niin se tuli kuitenkin ... Olin riistanvartijana Indianan valtiossa ... Minä sanoin (vaimolleni): ”Kultaseni, en voi jatkaa näin, olen vanki. Koko ajan, kun tätä tapahtuu ja tuollaisia asioita ja näitä näkyjä tulee ja muuta sellaista, tai mitä tahansa se onkaan, kuin transsitiloja. En tiedä, mitä se on. Ja kultaseni, minä en halua palleilla sen kanssa, ne sanovat minulle, että se on paholainen. Ja minä hän rakastan Herraa Jeesusta.” (Vaikeasti suomennettavaa puhekieltä, suom. huom.) [21]

On ilmeistä, että Branham oli jonkinlaisen okkulttisen kahleen tiukassa otteessa. Toukokuun 7. päivänä 1946, kun Branham edelleen oli työssä riistanvartijana, hänen ”enkelinsä” ilmestyi hänelle ensimmäisen kerran ja kutsui hänet parantamistehtävään. Branham kuvailee kokemustaan seuraavasti:

Olin tullut kotiin lounaalle ja kiersin talon ympäri ja otin pyssyni, kun eräs hyvä ystäväni lähestyi minua ja pyysi minua kanssaan Madisoniin tuona iltapäivänä. Sanoin hänelle, ettei se käy, koska minun oli vartioitava ja kävellessäni talon ympäri vaahteran alla näytti, että koko puun latva irtosi ... jotakin tuli alas tuon puun läpi kuin suuri ja voimakas tuuli ... vaimoni tuli ulos talosta pelästyneenä ja kysyi minulta, mikä oli hätänä. Istuin ja kerroin hänelle, että kaikkien näiden 20 kummallisen vuoden jälkeen, kun olin ollut tietoinen tästä oudosta tunteesta, oli tullut aika minun päästä selville, mistä tässä oikein oli kysymys. Kriisi oli tullut! Hyvästelin hänet ja lapseni ja varoitin häntä, että jos en palaisi muutamaan päivään, en ehkä koskaan palaisi! sitten yöllä noin yhdentoista maissa olin lakannut rukoilemasta ja istuin, kun huomasin valon tuikkivan huoneessa. Ajattelen, että joku oli tulossa vilkkulyhdyn kanssa, katsoin ulos ikkunasta, mutta siellä ei ollut ketään ja kun katsoin taas huoneeseen, niin valo oli levittäytymässä lattialla laajeten ... Tiedän, että tämä tuntuu sinusta hyvin oudolta, kuten se tuntui myös minusta. Kun valo levittäytyi ... Minä kiihdyin ja nousin tuolista, mutta kun katsoin ylös, niin siellä riippui suuri tähti. Siinä ei kuitenkaan ollut viittä sakaraa, kuten tähdessä yleensä, vaan se näytti enemmän tulipalloilta tai valolta, joka loisti alaspäin lattian yllä. Juuri silloin kuulin jonkun kävelevän lattian poikki, mikä hätkähdytti minua uudelleen, koska tiesin, ettei ketään olisi tulossa paitsi minä itse. Sitten näin miehen jalat tulevan valon läpi minua kohti. Hän osoittautui mieheksi, joka inhimillisin painomitoin painaisi noin 90 kiloa, pukeutuneena valkeaan viittaan, sileäkasvoinen, parraton, tummat harteille ulottuvat hiukset, melko tumma iho, hyvin miellyttävä ulkonäkö ja tullen lähemmäksi hänen silmänsä kohtasivat katseeni. Nähdessään, kuinka peloissani olin, hän alkoi puhua. ”Älä pelkää, minut on lähetetty kaikkivaltiaan Jumalan läsnäolosta kertomaan sinulle, että sinun erikoinen elämäsi ja väärinkäsitetty tiesi ovat olleet osoitukseksi, että Jumala on lähettänyt sinut viemään parantamisen jumalallista lahjaa maailman ihmisille. JOS OLET VILPITÖN JA VOIT SAADA IHMISET USKOMAA SINUUN, NIIN MIKÄÄN EI VOI KESTÄÄ SINUN RUKOUKSESI EDESSÄ, EI EDES SYÖPÄ” ...hän kertoi minulle monia asioita, joille ei ole tilaa tässä. Hän kertoi minulle, kuinka pystyisin tunnistamaan sairauksia värinöiden kautta kädelläni. Hän poistui, mutta olen nähnyt hänet useita kertoja sen jälkeen. Hän on ilmestynyt minulle ehkä kerran tai kahdesti kuuden kuukauden aikana ja on puhunut kanssani. Muutamia kertoja hän on ilmestynyt näkyvästi muiden läsnä ollessa. En tiedä, kuka hän on. Tiedän vain, että hän on Jumalan sanansaattaja minulle. [22]

Pian tämän kohtaamisen jälkeen Branhamin palvelutehtävä parantajaevankelistana alkoi ja hänes-tä tuli nopeasti jonkinlainen sensaatio. Branhamin toiminnasta tuli katalyytti toisille parantaja-evankelistoille, joita nousi tuohon aikaan, kuten Oral Roberts ja T. L. Osborn. Bill Randles kirjoittaa:

Branhamin toiminta ei ollut yhtään vähempää kuin hämmästyttävää. Olen nähnyt siitä video-nauhoja. Eräs oli tietty Full Gospel Business Men's Fellowshipin kokous 1950-luvun puolivälis-sä. Branham ja yleisö ilmeisesti odottivat ihmeparantamispalvelun alkamista. "Tehän tiedätte, mitä minä odotan; Herran enkeliä, en voi aloittaa ilman häntä." Vihdoin hän sanoi tähän ta-paan: "Nyt hän on täällä" ja ihmeparantaminen alkoi. Rauhallisesti hän kutsui ihmisiä yleisös-tä, kertoi heille heidän sydäntensä salaisuuksia, ruumiidensa sairauksia, mitä lääkäri oli sano-nut, mitä he sanoivat vaimoilleen edellisenä iltana ja sitten tyynesti julisti heidät terveiksi. Ja usein he sitä olivatkin! Tosiasiassa Branhamilta kysyttiin kerran olivatko hänen ihmeensä Py-hän Hengen tekemiä, johon hän vastasi: "Ei, minun enkelini tekee ne." Ihmiset, jotka tunsivat Branhamin, ovat kaikki yksimielisiä ainakin kahdessa asiassa. Yksi on hänen nöyryyttä ja sääliä osoittavat luonteen piirteensä. Branhamilta puuttui liioittelu ja mainostaminen kertakaikki-aan. Toinen asia, josta kaikki olivat yhtä mieltä, oli hänen ehdoton tarkkuutensa tiedon ja vii-sauden sanoissa. Edesmennyt Ern Baxter (yleisesti tunnettu yhtenä Fort Lauderdaleen viidestä 1970-luvun paimennusjohtajasta) oli opettaja, joka matkusteli Branhamin kanssa muutamia vuosia. Baxter on esittänyt kommentin, ettei hän koskaan kuullut Branhamin antavan epä-tarkkaa tiedon sanaa kenellekään. Ja Branham palveli kymmeniä, kenties satoja tuhansia ih-misiä! ... Voisin jatkaa ja jatkaa Branhamista, sillä hänen elämänsä ja toimintansa oli hämmäs-tyttävää. Tyynesti ja harkiten hän vaikutti uskomattomia paranemisia ja vapautumisia. Uudel-leen ja uudelleen hän kertoi ihmisille heidän nimensä, osoitteensa, keskustelunsa, ongelman-sa, sairautensa, joskus syntinsä, ystävänsä jne. hengen kautta täydellisen tarkasti! Oli myös uskomattoman dramaattisia kohtauksia, kun raivoavat mielipuolet yrittivät käydä käsiksi Branhamiin, syytäen rienauksia ja uhkauksia, mutta pystymättä todella tekemään muuta kuin joko väistymään tai katumaan ja kaikki suuren yleisön edessä. Helluntailaiset eivät koskaan ole nähneet mitään tällaista, ei ennen eikä sen jälkeen! Vielä tänä päivänä helluntailainen media nostaa häntä ylös kunnioituksella. [23]

Branhamin kautta todella toimi jokin suuri hengellinen voima, mutta oliko se Jumalan voima vai hänen henkioppaansa, hänen "enkelinsä" voima. Branhamin itsensä mukaan se oli hänen "enke-linsä", joka teki sen eikä Jumala. Ilman "enkelinsä" läsnäoloa vierellään, Branham näytti olevan voimaton ja kykenemätön tekemään juuri mitään. Alfred Pohlin ja David W. Cloudin mukaan:

Eräänä iltana juuri ennen kokouksen alkua Branham sanoi tulkilleen: "Älä seiso minun oikealla puolellani, koska minun enkelini seisoo siinä." Branham kuvaili enkeliä voimakasrakenteisena miehenä, jolla oli tummat hiukset ja kädet puuskassa. Enkeli seiso Branhamin vieressä ja mitä tahansa hän sanoikaan, Branhamin oli toteltava. Branham sanoi, että enkeli oli hänen kans-saan päivällä ja yöllä ja ilman häntä Branhamilla ei ollut mitään arvovaltaa saarnassaan ... Kurt Koch vahvistaa "sen tosiasian, että Branhamin enkeli oli spiritistinen eikä Jumalan enkeli." Hän esittää kertomuksen naisesta, jonka lanko, vaikka oli saarnamies, oli sekaantunut okkul-tismiin, spiritistisiin kokouksiin ja taikuuteen. Kun Branham esiteltiin hänelle ensi kerran, Branham sanoi spontaanisti: "Te olette juuri kuin minun enkelini, joka ilmestyy minulle joka päivä." Salaperäinen spiritistinen saarnamies pelotti kristittyjä, jotka tunsivat hänet ... Me us-komme, että Branham oli demonihenkien vaikutuksen alainen. Se orjuus, jossa hän eli, oli ok-kultismin orjuutta. Hänen voimansa olivat ennustajan voimia. Hänen parantavat voimansa olivat okkulttisia. Häntä piinaavat äänet, värähtelyt ja turvotukset hänen kädessään, valot, tu-lipallot, joiden sanotaan tanssineen huoneessa joidenkin hänen parantamiskokoustensa aika-na, hänen kokemansa täydellinen uupumus kokoustensa jälkeen – tämä kaikki on osoitusta okkulttisista voimista ja tästä Jumalan miehet yrittivät varoittaa häntä. Itse asiassa, kun Bran-

ham tapasi ennustajia, he jopa sanoivat hänelle, että ylikuonnolliset voimat vaikuttivat häneen: "Mikä sai minut pelkäämään enemmän kuin milloinkaan, oli, että joka kerran, kun kohdasin ennustajan, he havaitsivat, että jotakin oli tapahtunut ja se ... melkein tappoi minut. Eräänä päivänä esimerkiksi kuljimme serkkujeni kanssa karnevaalientän poikki ja me olimme vain kuljeskelevia poikia. Siispä siellä oli pieni ennustaja (nainen) istumassa yhdessä noista teltoista ... hän sanoi: "Sinä siellä, tulepas tänne hetkeksi!" Ja kolme meistä pojista kääntyi ympäri. Ja hän sanoi: "Sinä, jolla on raidallinen villapusero." (se olin minä) ... ja tulin esiin ja sain: "Kyllä rouva, mitä voin tehdä teille?" Ja hän sanoi: "Sano, tiedätkö sinä, että sinua seuraa valo? Sinä olet syntynyt määrätyn merkin alla." Minä sanoin: "Mitä te tarkoittatte?" Hän sanoi: "Sinä synnyit määrätyn merkin alla. Valo seuraa sinua. Sinä olet syntynyt jumalallista kutsua varten." Branham kertoo muista tapauksista, joissa ennustajat kertoivat hänelle samanlaisia asioita. Hän sanoi: "Joka kerran, kun joudun kohtaamaan jonkun heistä, käy juuri niin. Sitten saarnamiehet sanovat. "Se on paholainen, se on paholainen!" Tämä on surullinen tarina. On liian paha, että Branham ei kuunnellut viisaita ääniä, jotka varoittivat häntä, että kohtaamiset olivat demonisia. On liian paha, että Branham ei kuunnellut Raamattua. Kuten on käynyt selväksi, hän ei kuunnellut viisautta. Sen asemesta hän antoi demonisten voimien kontrolloida elämäänsä ja hän vuorollaan johti suuret joukot toisia kaikenlaiseen harhaan ja hämminkiin. [24]

Entä William M. Branhamin opetus? Millaista harhaa ja hämminkiä hän kylvi Kristuksen ruumiiseen? Olemme jo todenneet, että Branham hylkäsi kolminaisuusopin. Mutta tämä oli vain yksi lievemmistä hänen oudoista ja harhaoppisista opeistaan. Seuraavassa muutamia muita oppeja, joita William M. Branham opetti:

1) Oppi, että Jumalan sana on annettu kolmessa muodossa: Eläinrata (Zodiac), Egyptin pyramidit ja kirjoitetut kirjoitukset. Myös Franklin Hall, kuten olemme nähneet, kannatti Zodiac-teoriaa.

2) Oppi "käärmeen siemenestä", joka perustuu hänen tulkintaansa 1. Moos. jakeesta 3:13, jossa Eeva sanoo Jumalalle: "Käärme petti minut ja minä söin." Branham väitti, että sana, joka on käännetty "petti" merkitsi "vietteli." Hän siis väitti, että Saatana vietti Eevan ja sen seurauksena syntyi Kain! Branhamin mukaan paha on siitä lähtien siirtynyt sukupolvelta toiselle naisten kautta. Ilmeisesti Branhamilla oli jonkinlaisia ongelmia naisten kanssa. Eräessä saarnassaan hän sanoi:

Mutta muistan, kun isäni keitti viinaa. Minun piti olla siellä ulkona veden ja kaman kanssa ja nähdä nuoria rouvia tuskin 17-18 ikäisiä juovuksissa samanikäisten miesten seurassa, kuin minä nyt. Heidän täytyi selvittää naiset ja antaa heille mustaa kahvia saadakseen heidät koteihinsa keittämään miehillensä illallista. Ja voi, minä sanoin jotenkin tähän tapaan ... tämä oli minun kommenttini silloin: "HE EIVÄT OLE SEN HYVÄN PUHTAAN LUODIN ARVOISIA, JOLLA HEIDÄT PITÄISI AMPUA." Juuri niin, ja minä vain vihasin naisia. Juuri niin, ja minun juuri täytyy valvoa jokaista tekoani nyt, etten enää ajattelisi samoin. [25]

3) Branham myös väitti, että seitsemän seurakunnan enkelit (Ilm. 2. ja 3. luvut) olivat tosiasiasa miehiä, jotka Jumala lähetti eri aikoina seurakunnalle kautta historian antamaan sille ilmestyksen Jumalalta johtamaan sitä tulevaisuuteen. Branham opetti, että hän itse oli seitsemännen eli laodi-kealaisen seurakunta-ajan enkeli. Tämä väite on jopa hänen hautakivessään.

Tässä on vain jälleen toistettava Tricia Tillinin tunteita koskien Franklin Hallia suhteessa tähän mieheen nimeltä Branham ja hänen outoihin oppeihinsa! On ihmeteltävä, kuinka Hengellä täytetyt

ihmiset eivät pysty erottamaan tämän miehen elämän ja palvelutyön okkulttista luonnetta. On traagista, että voi vetää vain yhden johtopäätöksen, että keskiverto kristitty Branhamin päivinä oli raamatullisesti yhtä lukutaidoton kuin kristityt tänäkin päivänä. Kuinka sitä muutenkaan voi selittää? Paitsi kenties että hengellisten lahjojen ja kokemusten, merkkien ja ihmeiden nälkä, saa aivan liian monet Jumalan kansasta heittämään varovaisuuden ja arvostelemisen tuuleen ja menemään ”virran mukana.” Kuten he sanovat tänä päivänä: ”Anna mennä vain ja anna Jumalan toimia”. Muista mitä Herramme sanoi: ”Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä.” Tämä sama valmius hyväksyä mikä tahansa oppi, vaikka kuinka epäraamatullinen ja outo, kunhan vain ”merkit ja ihmeet seuraavat”, joka pitää otteessaan tämän päivän seurakuntaa, näyttää saaneen ensimmäisen kerran otteen seurakunnasta 1940-luvun lopulla. Tänä päivänä tilanne on ryöstäytynyt hallinnasta. Helluntailaiset ja karismaattiset kristityt eivät enää näytä välittävän, mikä on voiman lähde, kunhan vain jonkinlainen yliluonnollinen voima ilmenee. Rodney Howard-Browne, joka on sanonut olevansa ”Pyhän Hengen viinuri”, julistaa:

.... Kun herätys tulee, voit nähdä seuraavia kolmenlaisia ilmiöitä kokouksissa: (1) Pyhästä Hengestä, (2) Lihasta ja (3) Paholaisesta. Minä kuitenkin olen mieluummin kirkossa, jossa paholainen ja liha ilmenevät kuin kirkossa, jossa ei tapahdu mitään, koska ihmiset ovat liian pelossaan ilmaistakseen yhtään mitään ... älkää olko siitä huolissanne. Ja jos paholainen ilmenee, niin älkää murehtiko siitäkään. Iloitkaa, että edes jotakin tapahtuu! [26]

Älkää murehtiko, jos se on paholainen, kunhan vain jotakin tapahtuu! Kuinka typerä ja kyvytön erottamaan voikaan Jumalan kansa olla? Tällainen asenne on parhaimmillaankin holtittomuutta ja pahimmassa tapauksessa verrattavissa hengelliseen itsemurhaan. Kuitenkin se näyttää olevan enemmistön asenne helluntailaisten ja karismaattisten keskuudessa tänä päivänä. Larry Thomas, helluntailainen ystäväni, on sanonut:

Kun Jimmy Swaggart piti ristiretkeänsä Etelä-Amerikassa vuodenvaihteessa 1986-1987 valtavalla stadionilla Argentiinassa, niin 80 000 ihmistä täytti stadionin joka ilta ja ylistyksen aikana, saarnan aikana, siellä oli kirjaimellisesti satoja ihmisiä tuossa seurakunnassa, jotka alkoivat nauraa hysteerisesti ja heittäytyivät alas maahan. He ulvoivat kuin koirat, he haukkuivat kuin koirat, he karjuivat kuin leijonat, he saivat aikaan kaikenlaisia villejä ääniä ja kun nämä oudot asiat alkoivat tapahtua, niin vahtimestarit menivät ja hillitsivät heitä fyysisesti, veivät heidät katsomon uskopuolelle teltaan ja he ajoivat paholaisen ulos heistä. Mutta nyt, jos teet samaa, niin se on osoitus, että Pyhä Henki on tekemässä jotakin sinun elämässäsi. [27]

Pidän hyvin mielenkiintoisena ja valaisevana, että John Arnott, Toronto Airport Vineyardin pastori sai ”voitelunsa” herätystä varten vuonna 1993 Argentiinassa. [28]

Niin sanotut ”herätykset”, joita tapahtuu sellaisissa paikoissa kuin Toronto ja Pensacola (tähän voisi lisätä Seinäjoen ja Tampereen, suom. huom.) eivät ole mitään muuta kuin sen ”herätyksen” jatkumista, joka puhkesi North Battlefordissa, Saskatchewanissa vuonna 1948 ja joka tuli tunnetuksi nimellä ”The Latter Rain” (Myöhäissade) tai ”The New Order of the Latter Rain” (Myöhäissateen uusi järjestys). Monet samat epäraamatulliset ja oudot opit ja kokemukset, jotka tulivat Latter Rain -liikkeestä, tulevat uudelleen esiin tämän päivän ”herätyksissä”. William M. Branham ja Franklin Hall olivat innoituksen päälähde tälle ”uudelle asialle”, joka tuli esiin North Battlefordista ja levisi nopeasti läpi koko helluntailaisen maailman. Nämä kaksi miestä olivat pilviä, jotka saivat

aikaan ”Myöhäissateen” ja minä luulen, että voidaan oikeutetusti sanoa, että nämä kaksi okkultismin vaikuttamaa yksilöä ovat Juudan profetian täyttymys. He olivat todellakin ”vedettäviä pilviä”.

Vaikka Branhamin suosio hiipui jonkin verran 1950-luvun lopulla ja 1960-luvulla, johtuen hänen sitoutumisestaan kummallisiin oppeihin, häntä pidettiin ja edelleen monet helluntailaiset/karismaattiset johtajat edelleen pitävät suurena Jumalan miehenä. Paul Cain, ”Kansas Cityn profeetta”, joka toimi yhdessä Branhamin kanssa, on kutsunut häntä ”kaikkien aikojen suurimmaksi profetaaksi” [29]. Bill Randles kirjoittaa William M. Branhamista ja hänen perinnöstään:

Mikä on tämän miehen merkitys tänä päivänä? William Branham on meille tärkeä, koska hän edustaa tienristeystä, jossa helluntaiseurakunnat seisoivat 1940-luvun lopulla ja johon laajempi seurakunta on tulossa nyt. Toiset profeetat tekevät uskomattomia merkkejä ja ihmeitä. Ihmiset saavat ”kosketuksen” ja monissa tapauksissa ”hyviä asioita” tapahtuu. Tulee profetioita, jotka osoittautuvat tarkoiksi ja monet parantuvat ”sisäisistä vammoista” ja ”sielun haavoista.” Kysymys kuuluu, onko heidän opetuksillaan väliä? Pitäisikö meidän tuomita opin perusteella? Tai ilmiöiden perusteella? Olemme jälleen vastakkain 5. Moos.13:1-5 kanssa. Mitä me teemme? Kuinka voi tuomita merkkejä ja ihmeitä? Kurt Koch, saksalainen kirjailija ja okkultismin asiantuntija, kirjoitti Branhamin menetelmistä kirjassaan ”Occult A-B-C”, käsitellessään englantilaista spiritistiä Harry Edwardsia: ”Edwards on tehnyt selväksi toimintansa spiritistisen luonteen sanomalla: ‘Kun enkelini eivät ole läsnä, minä en voi parantaa.’ Tässä voidaan nähdä mielenkiintoinen yhtäläisyys William Branhamin parantamistoimintaan ... toinen todistus on se tosiasia, että ei Edwards eikä Branham kyennyt suorittamaan parantamisia ollessaan kasvatusten uudestisyntyneiden kristittyjen kanssa, jotka olivat alistaneet itsensä Kristuksen suojelukseseen ... kun hän (Branham) puhui ... yleisön joukossa oli useita uskovia – minut (Koch) mukaan lukien – jotka rukoilivat tähän tapaan: ‘Herra, jos tämän miehen voima on sinusta, niin siunaa ja käytä häntä, mutta jos parantamislahjat eivät ole sinusta, niin estä häntä.’ Mikä oli tulos? Molemmissa tilanteissa Branham sanoi lavalta: ‘Täällä on häiritseviä voimia, en voi tehdä mitään.’” (Occult A-B-C, Kregel Publications, Kurt Koch, sivu. 235) Olen vakuuttunut, että helluntailiike seisoi tienhaarassa Branhamin suhteen – tuomitsisimmeko harhaopin uskollisina evankeliumin totuudelle? Vai katsoisimmeko sitä pragmaattisella tavalla ja sanoisimme, ”Katsokaa joukkoja! Hän tuo ihmiset Jumalalle! Kuinka tämä voisi olla Saatanasta? Parantaisiko Saatanan? Me olemme kerjänneet Jumalalta merkkejä ja ihmeitä, ja nyt niitä on! Hänen arvostelijansa eivät ole mitään, he eivät saa aikaan mitään, tuskin he ovat edes Hengellä täytettyjä, ei voitellua, vain arvostelua.” Myös Torontossa sanotaan: ”Joillakin on enemmän uskoa Saatanan kykyyn pettää, kuin Jumalan kykyyn siunata.” Vaikka epäilemättä oli moniakkin Branhamin harhaoppeja vastustavia ääniä, niin yleensä Branham nautti suurta suosiota todella vaikutusvaltaisten helluntaijohtajien taholta. (Vielä tänä päivänä, kuten tiedät, monet pitävät häntä profeettana ja merkkien ja ihmeiden liikkeen pioneerina.) On totta, että hänen kuolemansa aikaan hänen suosionsa oli hiipumassa, kun hänen väärä opetuksensa kävi ilmeisemmäksi, mutta Jumalan ilmestyslapsi -liike (Manifested Sons of God Movement) ja myös suuri osa kristillistä mediaa ja jopa nykyiset ”ihmejärjestöt” (miracle ministries) ja karismaattiset johtajat syvästi kunnioittavat häntä ja monissa tapauksissa haluavat jäljitellä häntä.” [30]

Joulukuun 18. päivänä vuonna 1965 William Marion Branham oli matkalla Arizonaan, kun rattijuoppo törmäsi hänen autoonsa. Maattuaan koomassa kuusi päivää William Marion Branham kuoli jouluaattona vuonna 1965. Uskolliset seuraajat uskoivat, että hän nousisi kuolleista, joten he lykäsivät hänen hautajaisiaan useita päiviä. He odottavat edelleen!

LUKU 2

Uusi asia

Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: ”Opettaja, me tahdomme nähdä sinulta merkin”. Mutta hän vastasi heille ja sanoi: ”Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki. (Mt. 12:38,39)

En usko, että se oli vain sattuma, että liike, josta oli tuleva viimeisten päivien ”luopumuksen” työkalu, synnytetään samana vuonna, jona Israel tuli valtioksi jälleen, kuten profeetat ja meidän Herramme olivat ennustaneet. Tämä liike (johon AOG tuli viittaamaan nimellä ”Myöhäissateen Uusi Järjestys, The New Order Of The Latter Rain”) synnytetään North Battlefordissa, Saskatchewanissa, Sharonin Orpokodissa ja kouluissa – työ, jonka oli perustanut pastori Herrick Holt seurakunnasta nimeltä North Battleford Church of the Foursquare Gospel.

Pastori Holtin työhön siellä liittyi syksyllä 1947 kanadalainen PAOC:n (Pentecostal Assemblies of Canada) pastori George Hawtin. Hawtin oli aloittanut Bethel Bible Institutin vuonna 1935 Star Cityssä, Saskatchewanissa vain kahdeksan oppilaan kanssa. Vuonna 1937 instituutti muutti Saskatooniin. Richard M. Rissin mukaan:

Asuntolat olivat vuokrattuja, vaikka vuonna 1939 kampus Avenue A Northilla Saskatoonissa olikin ostettu. Kiinteistöt, mukaan lukien vuonna 1942 ostetut lisärakennukset, tulivat Pentecostal Assemblies of Canada omistukseen vuonna 1945, jotta koululla olisi täysi arvostus helluntaiseurakuntien raamattukouluna ... koulun johtokunnan muodostivat George Hawtin (koulun johtaja), P.G. Hunt, ja Kanadan helluntaiseurakuntien aluejohtaja. [31]

Näyttää kuitenkin, että oli tietty määrä jännitystä Hawtinin ja PAOC:n välillä koskien institutun hallintoa. Kerrottiin, että jotkin opeista, joita opetettiin, olivat kiistan alaisia ja oli epäilyksiä koskien Hawtinin ja Huntin sitoutumista koulun korkeaan tasoon (scholastic excellence). Richard Riss kirjoittaa:

Vuonna 1947 vaadittiin George Hawtinin eroa, koska jotkut Pentecostal Assemblies of Canada virkamiehet tunsivat, etteivät saaneet häntä yhteistyöhön. P.G. Hunt erosi myötätunnosta. [32]

Larry Thomasin mukaan:

Saskatoonin aluejohdon asenne instituutin opettajakuntaa kohtaan hyväksyttiin kesäkonferenssissa 1947 ja pahennuksen aiheuttajat jättivät instituutin ja muuttivat North Battlefordiin Saskatchewaniin... [33]

North Battlefordissa Hawtin ja Hunt liittyivät Herrick Holtin työhön Sharon Orphanage and Schoolsissa. Seitsemänkymmentä oppilasta jättivät Bethel Bible Institutin ja seurasivat johtajaansa North Battlefordiin. Ei mennyt kauan sen jälkeen, kun Hawtin ja Hunt olivat liittyneet Holtiin, kun alkoi tapahtua.

Richard Rissin mukaan:

North Battlefordissa tapahtui merkittävää kehitystä. Milford Kirkpatrick, George Hawtinin lanko ja Ern Hawtin, George Hawtinin veli liittyivät pian työhön Sharonissa. Cornelius J. Jaenenin mukaan orpokotityö oli tullut toissijaiseksi Holtille ja hän ryhtyi kampanjaan saarnata niin kutsuttua ”Uutta Asiaa” niihin aikoihin, kun Hawtin ja Hunt olivat tulleet mukaan. Jaenenin mukaan Holtin saarnaama ”Uusi Asia” oli viittaus Raamatun paikkaan Jes. 43:18,19: ”Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan.” Holt oli saarnannut, että Jumala aikoi tehdä uutta em. Raamatun kohdan perusteella. Sen mukaisesti ilmestys oli vielä tuleva. Jaenen on jäljittänyt idean ”Uudesta Asiasta” Los Angelesin ”Maailmanlaajuiseen telttakokoukseen (World Wide Camp Meeting)” vuonna 1913. Los Angelesin Belvedere Tabernaclen pastori George B. Studdin johtama ryhmä väitti saaneensa ilmestyksen uudesta asiasta ... pastorikautensa kahdeksan vuoden aikana George B. Studd käytti suuren omaisuutensa ulkomaanlähetyksen tukemiseen ja jatkoi tämän ”Uuden Asian määritelmän epämukavaa etsintää.” [34]

Kun alamme etsiä Jumalaa tehdäksemme jotakin ”Uutta Asiaa”, jotakin ”asiaa”, jota ei ole ilmoitettu meille Raamatussa, niin me asetamme itsemme alttiiksi väkevälle eksytykselle ja annamme paikan paholaiselle! Raamatun sana on selvä – Jumala on näinä viimeisinä päivinä puhunut meille poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta. Koska Raamatun kaanon tuli valmiiksi apostolien ja meidän Herramme kirjoituksista, niin ei ole ollut eikä tule olemaan mitään ”uutta” ilmestystä Jumalalta. Raamattu tekee tämän täysin selväksi varoituksin kirjoitusten alussa, keskellä ja lopussa – varoittaen ottamasta pois tai lisäämstä mitään siihen Jumalan ilmoitukseen, joka sisältyy Raamattuun:

”Kaikkeaa, mitä minä käsken, noudattakaa tarkoin. Älkää siihen mitään lisätkö älkääkään siitä mitään ottako pois.” (5. Moos. 12:32)

”Jokainen Jumalan sana on taattu; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat. Älä lisää hänen sanoihinsa mitään, ettei hän vaatisi sinua tilille ja ettet valhettelijaksi joutuisi.” (Snl. 30:5-6)

”Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.” (Ilm. 22:18-19)

Näihin voisi varmasti vielä lisätä Jesajan kehotuksen, ”Pysykää laissa ja todistuksessa! Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.” Ja monta muuta paikkaa. Periaate on, että jos Jumala antaa ihmisille tänä päivänä jonkin ilmoituksen, niin tuo ilmoitus on täydellisesti sopusoinnussa sen ilmoituksen kanssa, jonka Hän on jo antanut ”kerran kaikille” sanassaan. Jos se ei ole, niin se ei ole Jumalasta. Tämä ”uuden asian” tai ”uuden ilmoituksen” kaipaus tuo mieleen erään pakanafilosofin, jonka Paavali kohtasi Mars-kukkulalla sekä varhaiset gnostilaiset harhaoppiset:

”Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan.” (Apt. 17:21)

R. C. Sproul kirjoittaa:

Gnostilaiset ovat saaneet nimensä käsityksestään ilmoituksesta. Sana gnosis on kreikkaa ja tarkoittaa tietoa. Monesti gnostilaiset harhaoppiset eivät suoraan hyökänneet apostoleja tai kirjoitusten apostolista opetusta vastaan. Itse asiassa monet heistä väittivät olevansa aitoja, Raamattuun uskovia kristittyjä. He eivät hyljänneet Raamattua, heillä oli vain Raamatun lisäksi tiedon tai ymmärryksen lähde, joka oli Raamatun tietoa ylempänä tai ainakin tuolla puolen. Gnostikot olivat ”niitä, joilla oli tieto.” Heidän tietonsa ei ollut johdettu Raamatun älyllisestä ymmärtämisestä eikä empiirisestä tutkimuksesta, vaan se oli mystistä, suoraa ja välitöntä. Jumala ”paljasti” yksityisiä, intuitiivisia oivalluksia niille, joilla oli, ei yhtään vähäisempi, kuin jumalallinen arvovalta. [35]

Jumala ei tänä päivänä anna mitään ”uusia ilmoituksia” ihmisille. Eikä hän myöskään tee mitään ”uusia asioita” maan päällä. Jokainen ”asia”, jokainen kokemus tai tieto, joka Jumalalla on kansaansa varten, löytyy Raamatusta. Jokainen kokemus tai tieto, joka ei löydy sen sivuilta, ei ole Jumalan kansaa varten. On kyllä hengellisiä lahjoja, oikeita hengellisiä lahjoja – ilmestyslahjoja, kuten viisauden sanat, tiedon sanat ja profetia, joiden uskon olevan aivan yhtä oikeita seurakunnalle tänä päivänä, kuin ne olivat apostolien ajan seurakunnalle. Olen nähnyt nämä lahjat toiminnassa seurakunnassa ja olen kokenut joitakin niistä itse ja ne ovat kaunis asia sekä katsella että kokea. Hyvin rakentavia. Kuitenkin jos näiden lahjojen kautta tulevat ilmoitukset ylittävät, tai ovat ristiriidassa, tai lisäävät, tai ottavat jotakin pois Raamatun sisältämästä Jumalan ilmoituksesta, niin silloin ne ovat vain väärennöksiä. Sellaisia kokemuksia, kuin ”hengestä kaatuminen” (slain in the spirit), ”pyhä nauru” (holy laughter), ”hengestä juopuminen” (drunkenness in the spirit) ja useimmat muut ilmiöt, joita esiintyy ns. ”herätyksissä” Torontossa, Pensacolassa ym. paikoissa, ei voida löytää Raamatusta. Näiden ”herätysten” johtajat tietävät tämän täydellisesti – ja ovat enimmäkseen lakanneet yrittämästä puolustaa itseään Raamatulla. Tricia Tillin kirjoittaa:

John Wimber tuli kveekareista. Siksikö hänellä on jälkiä uskosta sisäisen ilmoituksen ylemyyteen kirjoitettuun sanaan nähden? Kirjassaan *Evangelism* Wimber selittää: ”Jumala käyttää kokemuksiamme osoittaakseen meille, mitä Hän opettaa meille Raamatussa monesti kaa- taen tai muuttaen oppimme ja maailmankuvamme perustekijöitä.” Seuraavassa lainaus kirjasta *Testing the Fruit of the Vineyard*, kirj. John Goodwin, Calvary Chapelin entinen pastori, San Jose: ”Wimberin yleinen väite on, että ‘Jumala on suurempi kuin Hänen sanansa.’ Tämä tarkoittaa kahta asiaa. Ensiksi, että Raamatun ulkopuolisissa lähteissä on olennaista totuutta ja toiseksi, että niitä ilmiöitä, joita Vineyard-seminaarien ja seurakuntatilaisuuksien kävijät kokevat, ei tarvitse perustella Raamatulla. Wimberin mukaan ne voivat olla ristiriidassa Jumalan sanan kanssa ja silti olla ‘Herralta’” [36]

Bob Hunter lainaa Jack Deereä, (Toronto Airport Vineyard, November 20, 1994):

... Miksi Jumala sallii tämän kaltaista ja muuta, mitä olemme nähneet tällä viikolla? Miksi Hän tekee sen? 1. Kor. 1:26: ”*Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään.*” Yritäpä selittää jotakin tästä. Minä yritin tehdä sitä Raamatulla. Minä yritin sanoa, ”... ihmiset kaatuivat Jeesuksen läsnäolossa ja Daniel vapisi ja sairastui näkyensä jälkeen luvuissa 7 ja 8 ja sitten Johannes, joka kaatui Ilmestyskirjassa.” Se ei ole sama asia, kuin näemme tänä iltana. Et voi selittää tätä Raamatusta ... [37]

Ja jos et voi selittää tätä Raamatusta, niin se ei ole Jumalasta – piste. Veljet North Battlefordissa asettivat itsensä hyvin hankalaan ja haavoittuvaan asemaan hengellisesti. Yhdistä tämä siihen odotuksen ilmapiiriin, joka kyllästi kokoontumiset ja on helppo nähdä, kuinka kypsä

petokselle he todella olivatkaan tuohon aikaan. Reg Layzell, Glad Tidings Templestä British Columbian Vancouverista, kirjoitti tästä ajasta:

Kaikkien niiden sydämissä, jotka kaipasivat Jumalaa oli huuto saada tuore kohtaaminen. Ne, jotka saarnasivat, kuten myös penkissä istuvat, tunsivat syvää kaipausta saada enemmän tai vaasta. Monet palvelutehtävissä olevat ja myös virallista kantaa edustavat tunnustivat tämän ilmiön ... Keskustelussa aluevalvojan kanssa tämä lausunto esitettiin virallisessa muistiossa: ”Väkemme tarvitsee uuden Jumalan kohtaamisen ja ilman sitä me menemme kaiken lihan tietä.” Ennen Jumalan vierailua luonamme maassa oli yleinen puute ja se tunnustettiin. [38]

North Battlefordissa oli ehdoton odotuksen ilmapiiri, kun joukko odotti Jumalan paljastavan ”uuden asian” heille. Tämä odotus tiivistyi sen jälkeen, kun useat ryhmästä osallistuivat William Branhamin parantamiskokouksiin Vancouverissa. Sieltä palattuaan eräs ryhmän jäsen kirjoitti tämän artikkelin heidän uutislehteensä The Sharon Star”:

... Kaikilla historian suurilla vuodatuksilla on ollut merkittävät totuutensa. Lutherin totuus oli uskon vanhurskaus, Wesleyyn pyhitys, baptistit opettivat Kristuksen premillennialaista tulemusta. Missionary Alliance opetti jumalallista parantamista. Helluntailainen vuodatus on palauttanut Pyhän Hengen kasteen oikealle paikalleen. Mutta seuraavalle suurelle vuodatukselle tulevat nämä kaikki totuudet olemaan tunnusmerkillisiä ynnä sellainen kaikkien yhdeksän hengen lahjan osoitus, että maailma, EI EDES APOSTOLIEN AIKANA, ole koskaan todistanut mitään vastaavaa. Tämä herätys on oleva lyhyt ja on oleva viimeinen ennen seurakunnan tempausta. [39]

Tässä näemme taas kerran – odotuksen, että jotakin tapahtuu, jokin ”uusi asia”, jokin kokemus, joka on apostolien ja meidän Herramme kokemuksen ulkopuolella. Richard Rissin mukaan:

Eräs Branhamin käyttämä menetelmä oli ajaa ulos demoni, jotta ihmeparantuminen tapahtuisi. Tämä yhteys demonin karkottamisen ja parantumisen välillä oli melko uusi käsite ihmisille tuohon aikaan. Cornelius J. Jaenen mainitsee, että Branhamin kätten päälle paneminen parantamiskokouksissaan sai Sharonin ryhmän North Battlefordissa tekemään samoin omassa toiminnassaan. Jaenen kirjoitti: ”Pastori William Branhamin parantamiskokoukset olivat merkittävästi erilaisia verrattuna tavallisiin helluntailaistyyppisiin parantamistilaisuuksiin. Väitettyjä parantumisia ei saatu aikaan pastorin ja seurakunnan rukouksella vaan kätten päälle panemisella.” Tämä käsin tapahtuva parantamisen menetelmä aiheutti ankaraa arvostelua Kanadan helluntaiseurakuntien taholta ... Kätten päälle panemisesta tuli myöhemmin suuri kiistakysymys hyväksytyjen helluntaisuuntien ja vuoden 1948 herätyksen osallistujien välillä. [40]

Toinen suuri vaikuttaja tähän aikaan North Battlefordin veljiin oli Franklin Hallin opetus rukouksen ja paaston voimasta. Jälleen Richard Riss kirjoittaa:

Franklin Hallin vaikutus North Battlefordin veljiin oli kiistaton. Ern Hawtin kirjoitti näin: ”Totuus paastosta oli yksi suuri perustekijä herätykselle. Vuotta aikaisemmin olimme lukeneet Franklin Hallin kirjan *Atomic Power with God Through Fasting and Prayer*. Aloimme välittömästi harjoittaa paastoa. Aikaisemmin emme olleet ymmärtäneet pitkien paastojen mahdollisuutta. Herätys ei koskaan olisi ollut mahdollinen ilman tämän suuren totuuden palauttamista rakkaan veljemme Hallin kautta ... jotkut paastosivat kolme päivää, jotkut seitsemän, jotkut kymmenen, jotkut kaksi viikkoa, jotkut kolme viikkoa, jotkut paastosivat 30 päivää ja eräs mies paastosi 40 päivää.” Milford Kirkpatrick raportoi, että ”... jotkut paastosivat kolme viikkoa ja eräs veli paastosi 42 päivää.” [41]

Ennen kuin jatkan pitemmälle, haluaisin vastata vastaväitteeseen, joka todennäköisesti nousee monen mieleen juuri nyt. Tiedän sen, koska se nousi omaan mieleeni aikaisemmin. Se menee tähän tapaan: ”Veli, nämä ihmiset kaipasivat Jumalan kohtaamista – he paastosivat päiviä, jopa viikkoja! He rukoilivat ja etsivät Jumalaa vakavasti kohdatakseen Hänen Pyhän Henkensä – kuinka heidät olisi voitu pettää ja he olisivat saaneet toisen hengen? Eikö Jeesus sanonut, että jos me hartaasti pyytäisimme Jumalalta Pyhää Henkeä, Hän lähettäisi Hänet?”

”Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, taikka joka hänen pyytäessään muna antaa hänelle skorpionin? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!” (Lk. 11:11-13)

Pintaa katsoen tämä kuulostaa oikealta vastaväitteeltä. Jeesus lupaa tässä selvästi, että jos me etsimme Häntä hartaasti saadaksemme Pyhän Hengen, niin me saamme Pyhän Hengen, emmekä mitään väärennöstä, toista henkeä – käärmettä tai skorpionia. Siis kuinka nämä ihmiset North Battlefordissa olisivat voineet kohdata vietteleviä henkiä? Vastaus on, että he eivät voineetkaan – jos he todella etsivät Jumalaa saadakseen Hänen Pyhän Henkensä oikean ja raamatullisen kosketuksen. Mutta jos sinä etsit ”uutta asiaa”, ilmestystä tai kokemusta, joka on Jumalan Sanan ja apostolien kokemuksen ulkopuolella, niin sinä et enää pyydäkään leipää. Sinä olet ulkopuolella sen alueen, jolla Jumala toimii ja alueella, jolla toiset henget toimivat – okkultismin alueella! Sinä tosiasiassa pyydätkin Jumalalta skorpionia. Ja jos sinä jatkat skorpionin pyytämistä kyllin kauan, niin lopulta Jumala sallii sinun saada sellaisen – ja se voi pistää sinua.

Muista, mitä Jeesus sanoi, että ”paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä”. Ja juuri tämä asia, ”merkin tavoittelemisen”, näyttää olevan korostuksena suuressa osassa helluntailiikettä vuodesta 1948 ja North Battlefordin ”herätyksestä” alkaen. Sharon Schoolsin veljet joutuivat niin ”Uuden Asian” etsimisen vangitsemiksi, että unohtivat opiskelunsa kokonaan:

Päivä päivän jälkeen ja viikko viikon jälkeen luokat keskeytettiin ja opinnot lakkasivat, kun suuri rukouksen ja anomisen kuorma laskeutui yllemme. Sydämissämme me tiesimme, että Jumala oli tekemässä uutta asiaa seurakunnassa, mutta mitä se oli, sitä emme voineet kertoa. Joitakin rohkaisevia profetioita annettiin, joissa meitä kehoitettiin etsimään Herran kasvoja. Joskus yritimme opiskella, mutta emme voineet jatkaa, halu rukoilla oli niin suuri. Siitä huolimatta luokat olivat kuivia ja rukous usein vaikeaa ja raskasta. [42]

Vihdoin helmikuussa 1948 tuli suuri läpimurto:

Helmikuun 11. päivänä vuonna 1948 eräs raamattukoulun nuorista naisista profetoi sanoen että: ”Me olimme suuren herätyksen kynnyksellä ja meidän oli vain avattava ovi ja voisimme käydä sisälle.” Hänen profetoituun George Hawtin nousi seisomaan ja rukoili anoen Jumalalta ja kertoen Hänelle, että Hän oli ilmoittanut meille, että me olimme suuren herätyksen aivan kynnyksellä ja että meidän täytyi vain käydä ovesta sisälle – mutta, George Hawtin sanoi: ”Isä, me emme tiedä, missä ovi on, emmekä me tiedä, kuinka käydä sisälle.” Hän jatkoi pyytämään Herraa osoittamaan heille, mitä Hän halusi heidän tekevän. [43]

Seuraavana päivänä ”herätys” alkoi. George Hawtinin veli Ern kertoo:

Kolme rakennusta lentokentällä North Battlefordissa Saskatchewanissa, muodostivat Sharonin orpokodin ja koulut sen alkuvaiheessa vuonna 1947 ... noin kolmen kuukauden jälkeen herätys äkkiä alkoi suurimmassa luokassamme, jossa koko oppilasjoukko oli kokoontunut harjoituksen harjoituksiin ... En koskaan unohda sitä aamua, kun Jumala tuli keskellemme tällä oudolla uudella tavalla. Jotkut oppilaat olivat Jumalan voiman alla lattialla, toiset olivat polvillaan palvoen ja ylistäen Herran edessä. Voitelu syveni, kunnes Jumalan pelko oli jokaisen päällä. Herra puhui yhdelle veljistä. ”Mene ja laske kätesi erään oppilaan päälle ja rukoile hänen puolestaan.” Kun hän epäili ja jähkaili, niin eräs sisarista [Mrs. Knutson], joka oli ollut Jumalan voiman alla, meni veljen luokse sanoen hänelle samat sanat ja nimeten saman oppilaan, jonka puolesta hänen tuli rukoilla. Hän meni totellen ja sai ilmestyksen koskien oppilaan elämää ja tulevaa tehtävää. Tämän jälkeen tuli pitkä ja yksityiskohtainen profetia Ern Hawtinin kautta koskien niitä suuria asioita, joita Jumala oli tekemässä. Herätyksen malli ja monia sitä koskevia yksityiskohtia annettiin. Vielä tänä päivänä [Elokuu 1. 1949] voin muistaa profetian sisällön ja yritän toistaa joitakin asioita tässä siten, kuin ne puhuttiin ... ” Nämä ovat viimeisiä päiviä kansani, Herran tulemus lähestyy ja minä toimin omieni keskellä. Hengen lahjat palautetaan minun seurakuntaani. Jos te tottelette minua, minä palautan ne heti. Mutta oi, minun kansani! Minä tahdon, että olette kunnioittavia minun edessäni kuten ei koskaan ennen. Ottakaa kengät jaloistanne, sillä maa, jolla seisotte, on pyhä. Jos sinä et kunnioita Herraa hänen huoneessaan, Herra tulee vaatimaan sen sinun kädestäsi. Älä puhu kevyesti asioista, joita olen tekemässä, sillä Herra ei pidä sinua syyttömänä. Älä juoruile näistä asioista. Älä kirjoita kirjeitä lähimmille ystäville siinä uudesta tavasta, jolla Herra toimii. Sillä he eivät ymmärrä. Jos sinä et tottele Herraa näissä asioissa, niin tiedä, että päiväsi päättyvät murheessa ja sinä menet varhain hautaan. Sinä olet totellut minua ja minä palautan lahjani sinulle ja minä tulen osoittamaan ajoittain niitä, joiden tulee vastaanottaa minun Henkeni. Heidät tullaan asettamaan profetian ja vanhinten (presbytery) käten päälle panemisen kautta.” Välittömästi profetian jälkeen eräs sisar, joka oli Jumalan voiman alla, sai ilmestyksen kautta viiden oppilaan nimet, jotka olivat valmiita vastaanottamaan. Vanhimmat panivat kätensä heidän päällensä. Tämä menettely oli hyvin epäröivä ja epätäydellinen tuona aamuna, mutta kahden päivän Sanan tutkimisen jälkeen, nähdäksemme olimmeko Raamatun linjoilla, vallitsi suuri yksimielisyys ja Herra ilmestyi suuremmalla kirkkaudella päivä päivältä. Pian vastaanotettiin lahjojen näkyviä manifestaatioita, kun kandidaattien puolesta rukoiltiin ja tuloksena monet alkoivat parantua, kun parantamisen lahjoja vastaanotettiin. Päivä päivältä Jumalan kirkkaus tuli keskellemme. Suuri katumus, nöyryminen, paasto ja rukous vallitsivat jokaista. [44]

Richard Riss kirjoittaa:

Koska North Battlefordin veljet onnistuivat jakamaan hengellisiä lahjoja käten päälle panemisen kautta, ihmiset tulivat kaikkialta päästäkseen osallisiksi hengellisistä lahjoista, joita he olivat niin kauan rukoilleet ... sanan ”presbytery” käyttäminen em. profetian asiayhteydessä ansaitsee erityistä huomiota. 1. Tim. 4:14 sanoo: ”Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinten panna kätensä sinun päällesi.” Tässä Raamatun tapauksessa vanhimmat (presbytery) olivat tietyn paikallisen seurakunnan vanhimpia. North Battlefordin veljien tapauksessa kuitenkin näyttää, että kun he palvelivat muissa paikoissa oman paikkakuntansa ulkopuolella, he alkoivat puhua itsestään presbyteryinä enemmän kuin vanhimpina (elders) sillä paikkakunnalla, jolla he olivat vierailmassa ... [45]

Samankaltaisuudet tämän ”herätyksen” ja sen, joka puhkesi Torontossa vuonna 1994, ovat hätkähdyttäviä. Molemmat ”herätykset” alkoivat rakennuksissa lentokentän vieressä. Molemmat alkoivat, kun ihmiset ”kaatuivat, menettivät tajuntansa (falling out) Jumalan voiman alla”. Molem-

missa tapauksissa on epäraamatullinen jonkin ”uuden asian”, ”uuden ilmestyksen” tai kokemuksen korostus puhkeamassa esiin. Molemmissa tapauksissa ihmisten täytyi matkustaa herätyksen keskukseen vastaanottamaan siunauksia henkilökohtaisen kosketuksen (kätten päälle panemisen) kautta tai herätyksen johtajien täytyi matkustaa ”jakamaan” siunausta – jälleen – kätten päälle panemisen kautta. Asia, joka eniten häiritsee minua tässä herätyksen alkamispäivänä tullessa profetiassa on ”Jumalan” vaatimus pitää se salaisena. Älä kerro ystävillesi, he eivät ymmärrä! Minä tunnistan tässä hengen tämän profetian takana vietteleväksi hengeksi, koska Jeesus ja apostolit eivät koskaan tehneet mitään salaa. He opettivat ja palvelivat aina julkisesti. Oli kyllä aikoja, jolloin Jeesus opetti opetuslapsiaan yksityisesti, mutta kun Hän teki sen, niin oli tarkoitus, että heidän tuli opettaa julkisesti, mitä Hän oli ensin opettanut heille yksityisesti. Jeesus itse julisti:

”Jeesus vastasi hänelle: ‘Minä olen julkisesti puhunut maailmalle; minä olen aina opettanut synagogissa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään. Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut; katso, he tietävät, mitä minä olen sanonut.’” (Joh. 18:20-21)

Ei ollut mitään ”salaista oppia”. Mitään ei tullut pidättää:

”Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mitä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi. Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivän valossa. Ja minä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.” (Mt. 10:26-27)

Paavali kirjoitti:

”Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut.” (2. Kor. 6:11)

Tämä taipumus opettaa salaisesti, opettaa salaista oppia, jonka vain hengellinen eliitti voi vastaanottaa, on ensimmäisen ja toisen vuosisadan gnostilaisten harhaoppisten tuntomerkki, eikä Herran ja Hänen apostoliensa. Pietari varoitti vääristä profeetoista, jotka nousevat opettaen salaisia oppeja:

*”Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka **salaa** kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.” (2. Piet. 2:1)*

Se, mikä todella osoittaa tämän North Battlefordin ”herätyksen” väärennökseksi, on se epäraamattien ja harhaisten oppien paljous, joka tuli siitä ja sen johdon kieltäytyminen katua, kun heitä nuhdeltiin. Alettiin opettaa, että Jumala tulisi palauttamaan apostolin ja profeetan virat seurakuntaan. Minä en halua vastustaa profetian lahjaa tämän päivän seurakunnassa, koska uskon, että hengelliset lahjat ovat meitä varten tänä päivänä. Näin on niin kauan, kuin niitä harjoitetaan Raamatun mukaisesti. Mielestäni on tärkeää, että ymmärrämme tarkasti millainen palvelutehtävä nykyajan apostolilla voisi olla. Haluaisin sanoa, että päällisin puolin myönnän, että meillä on nykyajan apostoleja seurakunnassa. Sana apostolihan tarkoittaa ”lähetetty”. Tietysti myönnän, että nykyajan lähetysaarnajat toteuttavat apostolien roolia, kun he lähtevät maailmaan täyttäen lähetyskäskyä

ja perustavat seurakuntia. En kuitenkaan usko, että nykyajan apostolit (tai profeetat) saavat mitään ”uutta ilmoitusta” seurakunnalle Jumalalta. Kun Ilmestyskirja päättyy ja täyttää Raamatun kaanonin, niin seurakunta ei saa mitään uutta ilmoitusta Jumalalta – ei nykyajan apostoleilta eikä profetoilta eikä keneltäkään. Tähän uskominen merkitsee antautumista petokselle ja harhalle. Näin juuri tapahtui ”Myöhäissateen Uudessa Järjestyksessä”.

Koskien apostolien ja profeettojen tehtäviä George Hawtin kirjoitti seuraavaa: ”Me olemme laskeneet kätemme tiettyjen miesten päälle, joille Jumala on antanut nämä palvelutehtävät ja jotka ovat saaneet siitä vahvistuksen profetian kautta ja meidän käten päälle panemisemme kautta ... me olemme laskeneet kätemme näiden miesten päälle ja tunnustaneet heidän apostolisen palvelutehtävänsä.” [46]

Kuitenkin jotkut miehet, jotka veljet North Battlefordissa olivat ”tunnustaneet” apostoleiksi, lopulta tulivat toisiin ajatuksiin ja vetäytyivät heistä. Richard Rissin mukaan:

Jopa henkilöitä, joita Sharonin ryhmä alun perin suositteli apostoleiksi ja profetoiksi, tuli järkiinsä ja erosi Sharonista. Heidän joukossaan oli Reg Layzell, joka sanoi: ”Jumalan Henki teki sinusta Kristuksen ruumiin jäsenen ensimmäisessä telttakokouksessa. Ja vaikka sanoit, ettet ollut ruumiissa, sinä silti olit. Kukaan ihminen ei voinut panna sinua sisään tai ottaa ulos. Tässä on harha: He väittävät, että vain he voivat panna sinut sisään ja panna ulos.” [47]

Osa ”uutta ilmoitusta” oli, että nämä nykyajan apostolit ja profeetat aikoivat johtaa seurakunnan voittamaan kaikki vihollisensa. Seurakunnasta oli tuleva mahtava, valloittava armeija heidän palvelutehtävänsä kautta:

Henki laskeutui samanaikaisesti koko koulun päälle ja kaikki alkoivat profetoida yhdessä. Tätä mahtavaa osoitusta seurasi näky Jumalan lasten ilmestymisestä (manifestation of the sons of God) tämän armotalouskauden viimeisinä päivinä. Tämän mahtavan armeijan nähtiin valtaavan kaiken edessään olevan. Sairaudet ja taudit hävisivät ja kaikkien pahojen henkien nähtiin pakenevan Jumalan kansan voittoisan voiman edessä. [48]

Eräs nainen jopa sanoi, että Jumala oli kutsunut hänet rakentamaan asevaraston Herran armeijan varustamiseksi:

Mrs. Beall oli ollut Bethesda Missionary Templen pastori Detroitissa, Michiganissa jonkin aikaa, kun vuonna 1942 Herra käski häntä rakentamaan ”asevaraston” – ja suuren sellaisen! Seurakuntaan, jota hän silloin paimensi, kuului 200-300 jäsentä ja asevarastoon, jonka Herra käski hänen rakentaa mahtuisi 3000 ihmistä. Mark Goodwinin mukaan: ”Kun sisar Beall kysyi Herralta, miksi rakennusta kutsuttiin asevarastoksi, Hän sanoi, ‘se on paikka, jossa sotilaat saavat varustuksensa.’” [49]

Se mitä Kanadan helluntaiseurakunnat eniten vastustivat, oli kuitenkin se epäraitis ja epäraamatullinen korostus, jonka Myöhäissadeliike asetti vanhinten (presbytery) käten päälle panemiselle. Vaikka AOG:n seurakunnat olivat harjoittaneet sitä jonkin verran, siitä tuli lähes pääasia Myöhäissadeliikkeessä. Richard Rissin mukaan:

...Charles W. H. Scott, AOG:n aluevalvoja Michiganissa, puhui Michiganin saarnamiesten vuositaisessa instituutissa Dearborn Gospel Tabernaclessa...Scott kuvaili uuden opin historiaa ja harhoja. Hän painotti erityisesti väärää profetian lahjan korostusta, Hengen lahjojen jakamista itsensä profeetoiksi ja apostoleiksi tehneiden käten päälle panemisen kautta ja sitä tosiasiaa, että herätys ei loppujen lopuksi ollut ollenkaan uusi, vaan ennemminkin kirkkohistoriassa yleisen, kiihkeän mystiikan, uusi esiin tuleminen. [50]

Kaikkein vahingollisin Myöhäissadeliikkeen synnyttämä harhaoppi oli kuitenkin oleva oppi ”Jumalan ilmestyslapsista (Manifest Sons of God)”. Tunnettuna tänä päivänä eri muodoissa ja eri nimillä, kuten ”The Corporate Body of Christ” (Kristuksen yhteinen ruumis) – tai vain ”Corporate Body”, ”Joel’s Army” (Joelin armeija), ”The Manchild Company” (Poikalapsikomppania), ”The Overcomers” (Voittajat), ”The Melchisedek Priesthood” (Melkisedekin pappuus), ”The Feast of Tabernacles” (Lehtimajan juhla), ”The Elijah Company” (Elian komppania), ja monilla muilla nimillä, joita on liian paljon lueteltavaksi, tämä harhaoppi on noussut uudelleen pintaan perustuksena Luopumukselle, joka valtaa seurakuntaa näinä viimeisinä päivinä.

LUKU 3

Lapseus (sonship) ja kapina

”Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.” Lucifer (Jes. 14:14)

Kaikista ”uusista ilmoituksista”, jotka tulivat Myöhäissadeliikkeestä, kaikkein vahingollisin ja kauaskantoisin on ollut opetus ”Jumalan ilmestyslapsista”. Tämä oppi kieltää oikean opetuksen pyhien ylönousemuksesta ja tempauksesta pilviin Kristuksen ollessa fyysisesti läsnä ylailmoissa. Se on korvattu ”voitelulla” ja kuolemattomuudella, joka tulee esiin jo täällä tämän maan päällä ja tuottaa kristittyjen super-rodun, jota johtaa ryhmä super-apostoleja ja super-profeettoja. Tämä super-seurakunta, ”Kristuksen yhteinen ruumis” maan päällä, voittaa kaikki vihollisensa Suuressa Ahdistuksessa. Se perustaa ja tuo esiin Kristuksen Valtakunnan ja sitten Kristus ”päästetään” taivaista ottamaan se valvontaansa.

Tämän idean, että pyhät voisivat saavuttaa kuolemattomuuden tämän maan päällä, on ensimmäisenä esittänyt harhaoppinen Franklin Hall. Kertauksen vuoksi:

... kun Jumalan sana on täydellisesti sovellettu ja noudatettu, niin se on tuova tuloksenaan kauan viipyneen vanhurskauden sateen lähteet ja virrat, kuolemattomuuden sateen maan päälle, josta niin monet profeetat ovat kirjoittaneet ja kuvailleet sitä profetioissaan.

Kuten olemme jo nähneet, niin Franklin Hallilla ja hänen kirjoituksillaan oli suuri vaikutus Myöhäissateen ”herätykseen”. Ei mennyt kauan, ennen kuin Hallin opetus maallisesta ”kuolemattomuudesta” eli pyhien tempauksesta alkoi näkyä Myöhäissateen piireissä. Tämä näyttää olevan se oppi, joka on omaksuttu ”uutena asiana”, jonka Jumala aikoi tehdä viimeisinä päivinä. Mitä tulee siihen, mitä tapahtui North Battlefordissa tuohon aikaan, pastori nimeltä Cecil Cousen, joka osallistui Myöhäissateen herätykseen, on sanonut siitä:

|| Luulenpa, että Hawtinin veljekset hyvin pian menivät hyvin outoihin oppeihin ...[52]

Richard Rissin mukaan James Watt ahdistui joistakin opeista, joita tuli North Battlefordista, erityisesti sellaisesta, jota hän kutsui ”äärikäsitykseksi Jumalan ilmestyslapsista”.

|| Kun hän huomasi, että opetus, ilmestys ja käytäntö alkoi selvästi poiketa Jumalan Sanan malleista, hän otti yhteyttä johtajiin. Kun johtajat jatkoivat äärikäsitysten edistämistä Jumalan ilmestyslapsista ja jatkoivat ilmestysten ja profetian hyväksymistä vertaamatta niitä kirjoitettuun sanaan, tämä kirjoittaja vetäytyi ... [53]

Vaikka Watt ei tarkasti selitä, mitä tarkoittaa ”äärikäsityksellä Jumalan ilmestyslapsista”, niin ei mennyt kauan, ennen kuin tämä oppi tuli julkisuuteen. Vuoden 1949 huhtikuun Sharon Starin numerossa tämän opin alkuperä paljastetaan:

|| ... äkkiä, ilman varoitusta, voimakas tuuli pyyhkäisi läpi rakennuksen. Veli Crane seisoi opettamassa luokkaa ja melkein kaatui. Henki lankesi samanaikaisesti koko koulun päälle ja kaikki alkoivat profetoida yhdessä. Tätä suurta osoitusta seurasi näky Jumalan lasten ilmestymisestä tämän armotalouskauden viimeisinä päivinä. Tämän mahtavan armeijan nähtiin voittavan kaiken edessään olevan. Sairaudet ja taudit hävisivät ja kaikki pahat henget pakenivat Jumalan kansan voittoisan voiman edessä. [54]

Tämä on ensimmäinen löytämäni maininta opetuksesta, että seurakunnasta tulisi mahtava, valloittava armeija aikakauden lopussa. Siitä, että tämä käsitys tuli väärän profetian kautta, ei voi olla mitään epäilystä. Jumalan Sana on selvä – seurakunta tämän nykyisen armotalouskauden lopussa on oleva vainottu jäännös. Jeesus sanoi: *”...ja ellei niitä päiviä lyhennettäisi, mikään liha ei pelastuisi, mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.”* (Mt. 24:22) Entä sitten valitut noina suuren ahdistuksen päivinä? Antikristus ja Suuri Portto (väärä seurakunta) on tuhoava heidät kaikki.

”Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat. Ja sille annettiin valta käydä sota pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.” (Ilm. 13:6,7)

Pedon eli Antikristuksen tärkein agentti sodassaan ahdistuksen ajan pyhiä vastaan on oleva väärä seurakunta (Suuri Portto, jota on kuvattu Ilm. 17. ja 18. luvuissa).

”Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin.” (Ilm. 17:6)

Tämän ahdistuksen pyhien maailmanlaajuisen vainon tulos on oleva lukematon marttyyrien joukko Jeesukselle.

”Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta”. Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat

kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!" Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat tulleet?" Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä." (Ilm. 7:9-14)

Raamattu opettaa selvästi, että tämän armotalouskauden loppu on oleva suuren kärsimyksen aikaa Jumalan pyhille Antikristuksen ja hänen agenttiansa käsissä. Ei missään Raamatussa ole tuotu esiin käsitystä, että seurakunnasta tulee mahtava armeija, joka voittaisi kaiken edessään olevan. Tältä profetialta putoaa pohja pois, kun sitä punnitaan Jumalan Sanalla. Se on selvästikin väärä ja olisi pitänyt tuomita ja hyljätä Sharonin veljien taholta. Cornelius Jaenenin mukaan:

Spiritualistiset virtaukset olivat ilmeisiä opissa "Jumalan lasten ilmestymisestä." Oppi sai alkunsa pastori E. Cranen ennustusprofetiasta Edmontonin Northwest Bible Institutesta. Hän uskoi nähneensä näyn voittoisista pyhistä mahtavana armeijana ... hänen koko luokkansa liikkui hänen uskostaan ja pian kasvoi oppi, että "valitut" saisivat "lunastusruumiit" tässä ja nyt ja että jokainen, joka kuoli, ei ollut kyennyt "ottamaan lunastusruumista" eikä sen vuoksi ollut yksi "voittajista". Lopputulos oli, että ollakseen "voittaja" täytyi kuulua Sharonin ryhmään. Vain kuulumisen uskottiin antavan toivoa "ilmestymisestä". [55]

Ilmeisesti huoli kasvoi koskien North Battlefordin herätyksen kultillista luonnetta. Huolimatta kasvavista huolen aiheista koskien epäraamatullisia oppeja, joita tuli North Battlefordista, veljet siellä kieltäytyivät vastaanottamasta ojennusta ja jatkoivat ilmestyslapsioppinsa kehittämistä. George Hawtin, johtava hahmo Sharonin kouluissa ja orpokodeissa ja sieltä alkaneessa herätyksessä, kirjoitti myöhemmin:

Kun katselen nyt surullisena ajassa taaksepäin, voin nähdä, että valtava ja siunattu Jumalan työ ei ollut vielä kahden vuoden ikäinen, kun jo lahkohenki alkoi nostaa rumaa päätänsä ... on totta, että me äänekkäästi kielsimme, että meistä olisi tullut lahko ... ei saanut olla mitään yhteyttä kehenkään, joka ei ollut meidän alati kapenevan piirimme sisällä. Me olimme aito seurakunta. Me olimme valitut. Me seisoimme perustuksella ja kaikki muut seisoivat upottavalla hiekalla. Ei kukaan saanut ajaa ulos paholaista, ellei seurannut meitä. Ei yksikään opetus ollut sen kertomiseen käytetyn ajan arvoinen, ellei se ollut meistä lähtöisin. Me olimme maailman hengellisimmät ihmiset. Me aioimme hallita Valtakunnassa ja jo nyt me aloittelimme. Meillä oli Hengen lahjat ja me aioimme "tehdä päätöksiä" Ahdistuksen ajassa ... mutta me emme Efeson lailla tienneet, että olimme kadottaneet ensimmäisen rakkautemme ja meidän täytyi katua ja tehdä ensimmäisiä tekoja jälleen ... en koskaan lakkaa kiittämästä Jumalaa, että minutkin oksennettiin ulos tämän valaan vatsasta. Sillä me emme koskaan voi tietää niitä syvyyksiä, joihin olemme vajonneet, ennen kuin pystymme näkemään Baabelin kauempaa. Silloin ja vasta silloin sydämemme kiittää Jumalaa vapautuksesta eräästä Babylonin porttotyttäristä. [56]

Tällaisessa hengellisen elitismien ilmapiirissä syntyi Myöhäissade/Jumalan ilmestyslapsi -oppi (Latter Rain/Manifest Sons of God theology). Minä uskon, että tästä Myöhäissadeopista tuli sen suuren luopumuksen lähtökohta ja perustus, jonka Paavali varoitti tulevan seurakuntaan ennen tempausta ja jota seuraa Antikristuksen ilmestyminen.

”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi ... tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.” (2. Tess. 2:3;9-12)

Syksyllä 1949 George H. Warnock liittyi North Battlefordin henkilökuntaan “avustaen toimistotyösä ja auttaen raamattukoulussa ja paikallisessa seurakunnassa.” [57] Warnock oli toiminut jonkin aikaa Ern Baxterin henkilökohtaisena sihteerinä. Hän kirjoitti useita artikkeleita, jotka julkaistiin Sharon Starissa ja ilmeisesti näihin aikoihin hän kirjoitti jotakin, josta oli tuleva kaikkein vaikutusvaltaisimman kirja, mitä on tullut Latter Rain/Manifest Sons of God -liikkeestä: *The Feast of Tabernacles* (Lehtimajan juhla). Kun se julkaistiin vuonna 1951, se pani liikkeelle opin, johon ensiksi viittasi Jim Watt heinäkuussa 1948 Sharonin telttakokouksessa, että kolmas Israelin suurista juhlista – lehtimajan juhla – oli vielä toteutuva seurakunnassa. [58] Warnockin mukaan:

Muistelkaamme, kuinka kaikki kolme tapahtumaa, joista pääsiäisjuhla koostuu, sulautuivat sopusointuisesti yhteen muodostaen tuon ensimmäisen suuren seurakunnan juhlan. Siellä olivat pääsiäinen, happamaton leipä ja ensihedelmien lyhde: erillisiä tapahtumia, silti sulautuen yhteen muodostaen yhden juhlan – kaunis malli Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta ja uudesta elämästä, jonka hänen kuolemansa teki mahdolliseksi. Siispä nyt viimeisessä juhlassa tapahtumat ovat luonteeltaan kolminkertaisia: pasunoihin puhaltaminen, sovituksen päivä ja sadonkorjuun juhla. Ja jälleen nämä kolme tapahtumaa sulautuvat yhteen muodostaen yhden suuren juhlan, viimeisen suuren seurakunta-ajan herätyksen. Älkäämme kuvitelko, että tämä suuri lahjojen ja Hengen virkojen ennallistaminen olisi millään tavalla Lehtimajanjuhlan toteutuminen, vaan se on tämän toteutumisen lupaus ja vakuus, lopun alku, sillä tämän Hengen liikehdinnän täytyy nousta ja nousta ja nousta (paljon seulomisen ja koettelemisen kautta) jopa itse Lehtimajanjuhlan täyteyteen. [59]

Tässä kirjassa Warnock esittää kirjallisesti opin Jumalan ilmestyslapsista (Manifest Sons of God), joka oli muotoiltu North Battlefordissa. Hän kirjoittaa:

Ei ole mitään epäilystä siitä tosiasiasta, että eräänä päivänä “Herra itse on laskeutuva taivaasta huudon kuuluessa” ja pyhät temmataaan olemaan Hänen kanssaan ikuisesti ... tästä olemme kuitenkin varmat, että seurakunnalta on ryöstetty sen kirkkaus (glory) sen tietämättä, että sitä varten on olemassa tempaus jopa nyt, kun se odottaa tempausta ja on olemassa ylösnousemus tässä ja nyt, samalla kun odotamme ylösnousemusta. Siitä ei ole mitään epäilystä, että Jumala pidättää monia salaisuuksia ilmoittaakseen ne tulevaisuudessa koskien tapahtumien järjestystä ja ylösnousemuksen luonnetta. Tästä kuitenkin olemme varmat: Ennen kuin tämä kaivattu tempaus eli ylösnousemus tapahtuu, on nouseva voittajien joukko, jotka ottavat haltuunsa, tässä ja nyt, ylösnousemuselämänsä perinnön Jeesuksessa Kristuksessa. Jumala on asettanut ainosyntyisensä oikealle puolelleen taivaallisissa, kunnes kaikki Hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa alle (Ps. 110:1, 1. Kor. 15:25-26). Siellä Hän pysyy tottelevaisena Isän Sanalle, kunnes nousee kansa, jotka menevät ja omistavat perintönsä Hengessä ja alistavat kaikki Maailman, Lihan ja Saatanan vastustavat voimat. Emme tarkoita, että he käykentelisivät kirkastetuissa ruumiissa, vaan me puhumme pyhistä, jotka saavuttavat ja ottavat haltuunsa, tässä ja nyt, maisissa temppeleissään, Kristuksen elämän käyden sisälle perintöön-

sä Hengessä ja osallistuen Melkisedekin pappouteen ja valtakuntaan ja eläen itsensä Jumalan Pojan tahratonta ja saastatonta elämää Hänen jatkuvan läsnäolonsa avulla. [60]

Warnock väittää, ettei hän ”tarkoita, että pyhät käyskentelisivät kirkastetuissa ruumiissa”. Kuitenkin hän kirjoittaa myöhemmin:

Historiallinen ylösnousemus? Tietysti he uskoivat siihen. Kristus, Messias? Tietysti he uskoivat sen. Mutta tämän kaltainen usko ei ole riittävä tuomaan ketään lapseuden täyteyteen (fulness of sonship) ja jumalallisen elämän todella aitoon haltuun ottamiseen tässä ja nyt. [61]

Kun joku sanoo voivansa ”ottaa haltuunsa, anastaa, (appropriate) jumalallisen elämän tässä ja nyt” – voin vain käsittää sen tarkoittavan, että hän aikoo ottaa kirkastetun, hengellisen, täydelliseksi tehdyn ja ikuisen olotilan, sellaisen kuin Herramme otti omassa ylösnousemuksessaan, tai että hän aikoo todella tulla jumalalliseksi! Ainakin tällä tavalla monet ”Uskonsanan” opettajat näyttävät ymmärtäneen tämän kaltaiset väitteet. Selvästikin he ”nimeävät ja vaativat” (are naming and claiming) ”jumalallisen elämän aitoa haltuun ottamista tässä ja nyt”:

Kenneth Hagin väittää, että ”... uskovaa kutsutaan Kristukseksi ... sitä me olemmekin, me olemme Kristus!...” Kenneth Copeland julistaa, että ”Jumalan syy luoda Aadam oli Hänen halunsa monistaa Itsensä ... hän ei ollut vähän kuin Jumala ... hän ei ollut melkein kuin Jumala. Hän ei ollut edes Jumalan alamainen.” TV-evankelista John Avanzini väittää, että Jumalan Henki ”julisti maailmassa tänään, mikä ikuinen päämäärä on ollut kautta aikojen ... että Hän on monistamassa Itsensä.” Morris Cerrullo karjuu: ”Tiedätkö, että aikojen alusta lähtien Jumalan koko tarkoitus oli monistaa Itsensä ... Kuka sinä olet? Astu esiin, kuka sinä olet? Astu esiin ja sano se: Jumalan poika! Astu esiin ja sano se! Ja mikä todella toimii meissä veli, on kaiken sen ilmoituksen ilmenemistä, mitä Jumala on ja mitä Jumalalla on. Ja kun me seisomme tässä veli, niin et katsele Morris Cerrulloa, vaan sinä katselet Jumalaa. Sinä katselet Jeesusta ...” Kun Kenneth Copeland julistaa, ”sinulla ei ole Jumalaa itsessäsi, sinä ole sellainen” ja Benny Hinn ilmoittaa ”Minä olen pieni maan päällä kävelevä Messias”, niin voimme vain päätellä, että he opettavat härskiä harhaoppia. [62]

Vaikka kaikki MSOG-opin kannattajat eivät mene niin pitkälle, että opettaisivat, että ”Ilmestyslapsekset” ovat todella tulemassa Jumalaksi, monet kuitenkin opettavat. Tämä harhaoppi, joka opettaa, että kun meidät on kirkastettu, niin meistä ei tule vain kuolemattomia vaan myös Jumalia, tunnetaan nimellä ”Apotheosis”:

Toinen oikeaoppisuuden ratkaiseva kysymys koskee Kristuksen lihaksi tulemisen (sikiämisen ja syntymisen) ainoalaatuisuutta. Yksin Kristus on Jumal-ihminen ... Kristus jakaa kansamme ihmisyytensä, muttei jumaluuttaan. Hän ei jaa jumaluutta kansalleen. Henki asuu meissä ja toimii meissä, mutta tuo asuminen ei tee meistä lihaksi tulleita jumalia ... Kuten historiallisesti tunnetussa harhaopissa Apotheosis (”Jumalaksi tuleminen”), monet nykyajan gnostikot näyttävät luulevan löytäneensä jotakin sellaista, jota kukaan toinen ei ole onnistunut löytämään. Ilmeisesti he eivät joko tiedä, tai eivät välitä, että harhaoppiset aina silloin tällöin kahden vuosituhannen ajan ovat viisastelleet näillä oivalluksilla. [63]

Ääninauhallaan otsikolla *Believing in Yourself* (Usko itseesi), Casey Treat, Christian Faith Centerin pastori Seattlesta Washingtonista sanoo:

Isä, Poika ja Pyhä Henki pitivät kokousta ja he sanoivat: ”Tehkäämme ihminen tarkaksi kopioksemme.” En tiedä sinusta, mutta minulle tämä antaa todella potkua! Tarkka Jumalan kopio! Sano se ääneen – ”Minä olen tarkka Jumalan kopio.” [Yleisö toistaa vähän epävarmasti.] Sano uudelleen! [Hän johtaa heitä.] ”Olen tarkka Jumalan kopio.” Sano se vielä, ”Olen tarkka Jumalan kopio!” [Seurakunta alkaa päästä siihen äänekkäämmin ja rohkeammin sekä suuremmalla innolla joka kerta.] Sano se siten, kuin tarkoitat! [Hän huutaa nyt.] ”Olen tarkka Jumalan kopio!” Huuda se lujaa! Huuda se! [He seuraavat, kun hän johtaa.] ”Olen tarkka Jumalan kopio!” ”Olen tarkka Jumalan kopio!” [Toistaen] ... Kun Jumala katsoo peiliin, Hän näkee minut! Kun minä katson peiliin, minä näen Jumalan! Oi halleluja! ... Joskus ihmiset sanovat minulle, kun he ovat vihaisia ja tahtovat nolata minua ... ”sinä vain luulet olevasi pieni jumala!” Jep! Kuunteletko sinä minua? Oletteko te lapsia, jotka juoksevat täällä ja toimivat kuten jumalat? Miksi ette? Jumala käski minun toimia! ... Koska olen Jumalan tarkka kopio, minä aion toimia kuten JUMALA! [64]

Ei ole epäilystä, että koko ”Uskonsanan” liike on saanut vahvasti vaikutteita Myöhäissade- ja MSOG-opista. Vaikka on jonkin verran eroa niiden opetuksissa, jotka opettavat Jumalan ilmestyslapsioppia (MSOG), niin kaikille on yksi asia yhteinen – Warnockin keskeinen opetus, että seurakunta, ”Kristuksen yhteinen ruumis”, kokee ylösnousemuksen jo täällä maan päällä ennen Kristuksen fyysistä paluuta tämän maan päälle. Useimmat todella opettavat kuten Warnock, että Kristus ei voi palata tämän maan päälle ennen kuin ”Jumalan lasten ilmestyminen” tapahtuu ja tekee seurakunnan kykeneväksi valloittamaan tämän maailman ja tuomaan valtakunnan. Warnock kirjoittaa:

Kaikki on uskon kautta ja tulee olemaan mahdollista. Armotalouskaudet itsessään ovat vain heikkoja muureja ja esteitä, jos henki tekee uskon ihmiset kykeneviksi saavuttamaan ja ylittämään ne. Eenok teki sen. Elia teki sen. Ja niin tulevat tekemään Jumalan lapset (engl. sons = pojat). **Uskon sana on saava otteen heidän sydämistään ja he tulevat kurottautumaan ja omistamaan ylösnousemuksen ja elämän jo (even) tässä elämässä. Jos he eivät sitä tee, Kristus ei voi palata maan päälle, sillä Jumala on sanonut, ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi”.** Ja viimeinen vihollinen on kuolema! (Korostus Gravesin) [65]

Se Raamatun paikka, johon tämä oppi hengellisestä tempauksesta (rapture) ja ylösnousemuksesta, joka tapahtuu pyhien keskuudessa ennen Kristuksen fyysistä paluuta tämän maan päälle, löytyy Roomalaiskirjeen 8. luvusta:

”Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöittäminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä. Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti.” (Room. 8:18-22)

Kaikki, mitä tämä kohta todellisuudessa kertoo meille, on että kun Kristus ja Hänen pyhänsä tulevat Hänen tuhatvuotiseen valtakuntaansa, niin suuri osa kirouksesta, jonka Jumala asetti luomakuntaan lankeemuksen seurauksena, tullaan poistamaan:

”Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päiviensä määrää; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen. He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmät; he eivät rakenna muitten asua, eivät istuta muitten syöä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn. He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia synnytä äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat Herran siunattujen siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä. Ennen kuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen. Susi ja lammais käyvät yhdessä laitumella, ja leijona syö rehua niinkuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu; ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaakaan eikään vahinkoa, sanoo Herra. (Jes. 65:20-25)

Siitä huolimatta että Ilmestyslapsioppi oli luonteeltaan epäraamatullinen, se levisi nopeasti kaikkialle Myöhäissadeliikkeessä. Ei mennyt kauan, ennen kuin Kanadan helluntailiike tuomitsi ”herätyksen”, joka alkoi North Battlefordissa ja oli nopeasti leviämässä helluntaiseurakuntiin kaikkialla Kanadassa ja Yhdysvalloissa. Näyttää, että Sharonin ryhmän johto North Battlefordissa oli ollut riidassa johdon kanssa uskonsuunnan sisällä jonkin aikaa. Larry Thomas kirjoittaa:

Thomas Holdcroftin mukaan, joka oli Western Canadian Bible Collegen entinen presidentti, Myöhäissade oli organisatorinen skisma, ennen kuin se oli hengellinen kiistan aihe. Se pantiin alulle kiistan kautta, synnytettiin kapinassa ja sitä ruokittiin kiistanalaisilla opeilla. Jotkut opettajakunnan jäsenet instituutissa [Bethel Bible Institute], jota Kanadan helluntaiseurakuntien (PAOC) Saskatchewanin alue sponsoroi, olivat riidassa aluejohdon kanssa useissa kysymyksissä. ”Todennäköisesti voitiin sanoa, että peruskysymys paljolti tässä varhaisessa kiistassa oli instituutin henkilökunnan hillitsemätön into vastassaan konservatiivisuuden vaatimus ja vastuunalaisten uskonsuunnan johtajien jarrutus.” Tänä päivänä kuvio on hieman erilainen! Vastuuttomien uskonsuunnan johtajien ja ”superkirjon” pastorien hillitsemätöntä intoa vastassa on nyt jossakin määrin uhkailtu – jopa hiljennetty – AOG:n ja muiden helluntaisuuntien konservatiivinen siipi. Oltiin huolestuneita mielenkiinnon puutteesta opilliseen pätevyYTEEN koulussa ja sen kiinnostuksesta ja sitoutumisesta kiistanalaiseen oppiin. Eräs esimerkki sellaisesta opista oli käsitys, että demonivaltaus voisi selittää monet ongelmat uskovien elämässä. Suuri osa tämän päivän ilmiötä tuli samankaltaisten epäraamatullisten hengellistä sodankäyntiä koskevien opetusten liepeillä. Saskatchewanin alueen asenne instituutin opettajakuntaa vastaan hyväksyttiin kesäkonferenssissa vuonna 1947 ja pahennuksen aiheuttajat lähtivät instituutista ja siirtyivät North Battlefordiin Saskatchewaniin, jossa he perustivat Sharonin lastenkodin ja koulut. Monet instituutin oppilaat lähtivät Saskatchewanista ja seurasivat professoreitaan uuteen työhön. Hengellinen liikehdintä, joka käynnisti Myöhäissadeliikkeen leviämisen, alkoi helmikuussa 1948. Nelipäiväisen kokoussarjan aikana johtajat alkoivat kutsua seurakunnan jäseniä ja jakaa hengellisiä lahjoja heille kätten päälle panemisen kautta, jota seurasi sopiva profetia. Tämä menettely meni lopulta kaiken muun edelle, mitä Sharonissa yritettiin tehdä – mukaan lukien pyrkimykset ylläpitää koulutuksellista instituutiota. Koulun alue North Battlefordissa tuli pysyväksi leiritapaamiskeskukseksi (paljolti kuten Pensacola on tulos- ja koulutuskeskukseksi saarnamiehille ja epäviralliseksi Pyhän Hengen päämajaksi). [66]

Ei mennyt kauan, ennen kuin AOG:n johto katsoi olevansa pakotettu puuttumaan ”herätykseen” ja siitä esiin tuleviin oppeihin ja käytäntöihin.

Helmikuun 24. päivänä 1949 AOG julkaisi neljännesvuosikirjeen, jossa USA:n AOG:n eräs johtaja, General Superintendent Ernest S. Williams, antoi lyhyen, aivan yleisen julistuksen, otsikolla *Besto-*

wing Gifts (Lahjojen jakamisesta) ilmeisesti korostaakseen hyväksyttävää opetusta aiheesta ilman, että olisi avoimesti viitannut 'Myöhäissateen' ongelmaan." [67]

Mikä oli reaktio näihin AOG:n johdon yrityksiin ojentaa tätä uutta liikettä heidän riveissään? Kapina! Larry Thomas kirjoittaa:

Muutamit kanadalaiset seurakunnat ja jotkut Yhdysvalloissa tulivat taistelukentiksi Myöhäissateen ja hyväksytyjen helluntailiikkeiden välillä. Vaikka Kanadan helluntaiseurakunnat menettivätkin vain tusinan verran seurakuntia uudelle liikkeelle, niin monet paikalliset seurakunnat heikentyivät pahasti jäsenten menetyksistä Myöhäissateen seurakunnille. Monet AOG:n seurakunnat USA:ssa tänä päivänä kokevat samankaltaista jäsenkatoa, johtuen näistä Myöhäissateen käytäntöjen uudelleen kierrättämisestä. Hajoittava Myöhäissateen ryhmä teki aikeensa selväksi olemassa oleviin Kanadan helluntaiseurakuntiin (PAOC) nähden. Itse asiassa liike julkaisi kirjaseen otsikolla *How to Take a PAOC Church* (Kuinka vallata PAOC:n seurakunta). [68]

Kun helluntaiseurakuntien johto vähitellen alkoi huomata Myöhäissateesta tulevat opilliset harhat, siitä annettiin yhä enemmän huolestuneita julkilausumia. Earnest S. Williams kirjoitti vuoden 1949 huhtikuun *Pentecostal Evangel* -lehden numerossa otsikolla *Spiritual Gifts* (Hengelliset lahjat):

Nyt nousee esiin kysymys, onko meillä tänä päivänä apostoleja? Jos tällä nimityksellä tarkoitetaan vain "sanan saattajaa" tai "lähetettyä", niin kaikki, joita sanotaan evankelistoiksi tai lähetysaarnajiksi, ovat apostoleja. Minä uskon, että Raamatun apostoli oli paljon enemmän kuin tämä. Apostolit olivat kristillisen seurakunnan peruskiviä ... koskien yhdeksää lahjaa, joista puhutaan 1. Kor 12. luvussa, jos luet sen huolella, niin luulen sinun huomaavan, että he kukin tulevat Jumalan säätämyksellisenä lahjana (sovereign bestowment). En löydä yhtään ilmoitusta, jossa heitä asetettaisiin välikäsien kautta ... [69]

Vähän myöhemmin Williams kirjoitti toisen artikkelin otsikolla *More About Gifts* (Vielä lahjoista):

... Ruumiidemme rappeutuminen ja siitä johtuva sairauden hyökkäys eivät johdu demoneista. Ajattele, että menet heikentyneen, ahdistetun ihmisen luokse syyttäen, että sairauden syy on demonivaltaus ja sitten yrität nimetä demonin ja ajaa sen ulos. Tämä voisi johtaa sairaiden ihmisparkojen syyttämiseen siitä, että heissä on kaikenlaisia demoneja. Ajattele kärsijän osassa olevan reaktiota! [70]

Kun suuntajohdon kritiikki jatkuvasti vahvistui, niin samoin teki myös sitä vastustava kapinointi. Myöhäissateen seurakunnat alkoivat vetäytyä AOG:sta mielummin, kuin alistuivat vanhinten nuhteluun. Elokuun 24. päivänä 1949 Bethesda Missionary Temple Detroitissa Michiganissa erosi AOG:sta:

Mark Goodwin väitöskirjassaan (senior thesis) "Latter Rain" (Lima, N.Y.: Elim Bible Institute, 1976) sivulla 31 kirjoitti Bethesda Missionary Templen erosta seuraavasti: Tämän kaiken keskellä tapahtui kuitenkin outo asia. AOG, jonka jäsen sisar Beale oli, otti vastustavan kannan Myöhäissateeseen. AOG, joka oli niin ihanasti alkanut myöhäissateen siunatulla vuodatuksella, otti nyt julkisesti vastustavan kannan juuri sitä asiaa vastaan, joka oli tuonut heidät ulos päälinjan suunnista Jumalan palvonnan vapauteen sillä tavoin, kuin he tunsivat Hänen haluan heidän palvovan. Voimme kysyä MIKSI? Vastaus on hyvin yksinkertainen. Se on, koska

ihmiset eivät tahdo Pyhän Hengen johtavan Kristuksen ruumista. Hengen täyttämästä organismista, joka kokoontui Azusa-kadulla he olivat tulleet ihmisvoimaiseksi organisaatioksi, joka kokoontui Springfieldin neuvotteluhuoneissa. Yhdessä näistä huoneista miesten ryhmä otti vastustavan kannan herätystä vastaan Detroitissa. Sisar Bealella ei siis ollut muuta mahdollisuutta, kuin vetää nimensä pois AOG:sta ja liittyä muihin ulos lähtijöihin, jotka ”menivät ulkopuolelle leirin kantaen Hänen pilkkaansa.” (Hepr. 13:13) [71]

Lopulta yleiskokouksessa Seattlessa Washingtonissa vuonna 1949 AOG antoi päätöksen, jossa virallisesti tuomitsi Myöhäissateen Uuden Järjestyksen, päätöksen no: 7, jossa sanotaan:

SAMALLA KUN olemme kiitollisia Jumalan ilmestymisestä menneisyydessä ja Hänen siunauksensa osoituksista meille tänään ja

SAMALLA KUN toteamme Jumalan kansan kaipauksen hengelliseen uudistumiseen ja Hänen Henkensä ilmenemiseen, niin siksi olkoon

PÄÄTETTY, että me emme hyväksy niitä äärimmäisiä opetuksia ja käytäntöjä, jotka ollen Raamatun vastaisia vain särkevät uskonyhteyttä ja johtavat hämmennykseen ja jakautumiseen Kristuksen ruumiin jäsenten keskuudessa ja täten tulkoon tiedoksi, että tämä 23. yleiskokous (General Council) hylkää ns. ”Myöhäissateen Uuden Järjestyksen”, s.o.:

1. Ylikorostus liittyen lahjojen antamiseen, tunnistamiseen tai vahvistamiseen käten päälle panemisen ja profetian kautta.
2. Väärä oppi, että seurakunta on rakennettu tämän päivän apostolien ja profeettojen perustukselle.
3. ”Uuden Järjestyksen” (New Order) ajama oppi, koskien synnin tunnustamista ihmiselle ja vapautuskäytäntöä, joka vaatii inhimilliselle välittäjälle oikeuksia, jotka kuuluvat yksin Kristukselle.
4. Väärä oppi koskien kielilläpuhumisen lahjan saamista erityisenä varustuksena lähetystyöhön.
5. Äärimäinen ja epäraamatullinen käytäntö johdattaa ja pakottaa ihmisiä henkilökohtaisten tiedon sanojen välityksellä.
6. Muut sellaiset Raamatun tulkinnan vääntelyt ja vääristelyt, jotka ovat vastoin keskuudessamme yleisesti hyväksytyjä oppeja ja menettelytapoja.

OLKOON EDELLEEN PÄÄTETTY, että me suosittelemme sen seuraamista, mikä edistää rauhaa keskuudessamme ja niitä opetuksia ja käytäntöjä, joilla me voimme rakentaa toinen toistamme, pyrkien säilyttämään Hengen yhteyden kunnes me kaikki tulemme uskon yhteyteen. [72]

Lyhyen keskustelun jälkeen tämä päätös hyväksyttiin ”ylivoimaisella enemmistöllä.” [73]

Tämän päätöksen myötä ne, jotka olivat omaksuneet ”Myöhäissateen Uuden Järjestyksen” epäraamatullisia oppeja totesivat, että heidän oli erottava seurakunnista ja toimittava riippumattomina. Seurakunnat alkoivat jakaantua ja valita puolensa tässä kysymyksessä. Richard Riss kirjoittaa:

Erään nimettömän AOG:lle uskollisen nuoren saarnamiehen näkökulmaa on kuvailtu hänen kirjeessään uskonsuunnan yleiskokoukselle ja osa siitä julkaistiin maaliskuun 1950 neljännesvuosikirjeessä (Quarterly Letter). Hänen entinen pastorinsa oli vetäytynyt organisaatiosta osallistuakseen Myöhäissateeseen. Nuorempi saarnamies kirjoitti seuraavaa: Olen juuri saanut tyrmistyttävän raportin, joka on jättänyt minut sekaannuksen ja hämmennyksen valtaan. Se on ilmoitus, että minun pastorini ja seurakuntani, jossa minä tulin AOG:hen, on eronnut yleisneuvostosta (General Council) ... En ymmärrä kaikkia yksityiskohtia, mutta se on jättänyt minut hämmennykseen ... paljolti näiden jakautumisten taustalla on itsekeskeisyyden (ego-

tism) henki. Itsekeskeiset (egotists) voivat esittää eri syitä, mutta he toimivat saman mallin mukaan, syövät samanlaista ruokaa samassa pöydässä ja matkustavat samaa omanlaistaan riippumattomuuden polkua ... he luulevat, että heillä on oikeus tulkita ja muokata tai lisätä mitä tahansa ja kaikkea, joka heidän mielestään on seurakunnalle parasta johtuen julistetusta 'uudesta valosta', jonka Jumala on erikoisesti näyttänyt heille. Ja monesti, jos AOG ei tanssi heidän pillinsä mukaan, he eivät ainoastaan lopeta soittoansa, vaan etsivät eri seuraa ja pyrkivät toteuttamaan käryviä salaisia itsekeskeisten sydäntensä suunnitelmiaan. Sitten he toimivat 'riippumattomina', rakentavat jotakin omassa nimessään ja niin tehdessään häpäisevät, pilkkaavat ja purevat sitä kättä, joka ruokki ja vaatetti heitä vuosien ajan ... Kun ihminen tulee suuremmaksi kuin sellainen suurenmoinen organisaatio kuin AOG, jota Jumala on siunannut niin valtavasti, niin tuo henkilö on kerta kaikkiaan liian suuri ansaitakseen sen kunnioitusta, vielä vähemmän arvostusta ja se on totta siitä riippumatta, mitä hän on ollut yleisneuvostossa." AOG:n pastorit, jotka kannattivat Myöhäissadetta olivat tietysti usein melkoisen paineen alaisina vetäytyä organisaatiosta ja jotkut erotettiin, ehkä koska he olivat sallineet jäsenistönsä hairahtaa ilman uudistusta ... uskon suunnan pastoreihin kohdistui hirveä paine pysytellä irti Myöhäissateesta ja niihin, jotka sekaantuivat siihen, suhtauduttiin suurella epäluulolla. Monet katsoivat välttämättömäksi julistaa julkisesti, ettei heillä ollut mitään tekemistä Myöhäissateen kanssa. Pastorit, jotka olivat eronneet AOG:sta muista syistä, katsoivat välttämättömäksi julkistaa eronsa syyn välttyäkseen häpeältä. [74]

Selvästikin, kuten Larry Thomas sanoi, "Myöhäissade pantiin alulle kiistan kautta, synnytettiin kapinassa ja sitä ruokittiin kiistanalaisilla opeilla". Monet ovat virheellisesti kuvitelleet, että Myöhäissadeliike hävisi nopeasti ja kuoli sen jälkeen, kun AOG oli sen virallisesti tuominnut ja hylännyt. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta. Myöhäissadeliike meni vain "maan alle" joksikin aikaa ja menestyi "Karismaatiseina Uudistuksena" ja on uudelleen tulossa esiin herätysten kautta Torontossa ja Pensacolassa sekä profeettallisen ja apostolisen liikkeen kautta. Lainaamme jälleen Larry Thomasia:

Myöhäissadeliikkeen parhaat päivät olivat menneet 1950-luvun puolivälissä, mutta liike oli ja on edelleen kaikkea muuta kuin kuollut. Se on hieman muuttanut suuntaa, vaihtanut joidenkin opetustensa nimet ja tullut vähän elitistisemmäksi, mutta se ei koskaan kuollut. Myöhäissateen teologia on edelleen hyvin vahvasti elossa ja sen puolesta taistelevat sellaiset Toronton ja Pensacolan johtajat kuin Howard-Browne, Arnott, Wimber, Kilpatrick, Hill, Cain ja Brown. [75]

LUKU 4

Asia joka ei kuolisi

"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon." (2. Piet.2:1)

Se, että Myöhäissadeliike ja sen harhaopit eivät kuolleet sen jälkeen kun helluntaiseurakunnat virallisesti tuomitsivat ne, on nyt hyvin tunnettu tosiasia. Myöhäissateen kannattajat erosivat entisistä kirkkokunnallisista yhteyksistään ja menivät maan alle joksikin ajaksi. Yleinen tuntemus Myö-

häissäteen kannattajien keskuudessa oli, että ”uskonnollinen Baabel” vainosi heitä ja pakotti heidät ”ulkopuolelle leirin”. Myöhäissäteen pastori William Cathcart kirjoitti:

Aloin nähdä, että on yksi asia protestanteille puhua roomalaiskatolisista protestanttien vainoista menneinä vuosisatoina ja inkvisitiosta kaikkialla Euroopassa, mutta eri asia on myöntää, että on olemassa protestanttinen inkvisitio tällä vuosisadalla, joka tulee protestanttisesta johdosta seurakuntien sisällä siitä riippumatta, minkä nimisiä ne sitten ovatkaan ja tunnustetaanko se inkvisitioksi tai ei ... Vaikka tämä inkvisitio ei voi rikkoa lakia vainotessaan ja siksi meillä ei ole tyrmyä, jalkapuuta, ristiä, rovioita; silti he vainoavat mieltä ja vapautta ”kuulla” Jumalalta yksilöllisesti ja pysäyttävät kehityksen korkeassa kutsumuksessa palvelutehtävään. Tämä vaino voidaan rinnastaa marttyyrien tekemiseen, sillä monet ovat kärsineet neuvostojen ja johtokuntien taholta ja tulos on ollut, että heidän virkansa Kristukselta on mennyt hukkaan seurakunnan kannalta ... Ottakaamme huomioon ja muistakaamme, että vastustus voideltua saarnaamista kohtaan ei ole opin, käytäntöjen, ilmiöiden, tulkintojen vastustamista, vaan se on Kristuksen kirkkauden vapautumisen vastustamista meille ja meissä Hengen kautta, joka johtaa kirkkaudesta kirkkauteen ... Hänet vastaanotetaan Jumalan Sanan kirjaimen mukaan ja historiallisena Kristuksena seurakunnan jäsenten yhteisön kautta, josta niin paljon kuulemme, mutta Hänet hylätään, kun Hän ilmestyy hengen muotonsa tai kuvansa korkeamassa ulottuvuudessa. [76]

Tämä taipumus helluntailaisten keskuudessa hylätä kaikki suunnat, omansa mukaan lukien, uskonnollisena ”Baabelina”, oli kasvanut jonkin aikaa ennen Myöhäissäteen puhkeamista 1948. Se alkoi lopulta löytää täydellisimmän ilmaisunsa ”herätyksen” aikana, kun Myöhäissäteen kannattajat huomasivat, että sen sijaan, että olisivat syli avoinna hyväksyneet heidät, niin enemmistö heidän veljistään hylkäsi tämän ”herätyksen” ja osoittivat sen epäraamatullisen luonteen. Kirjassaan *Feast of Tabernacle* George Warnock kirjoittaa:

Ja vaikka kuinka yrittää, niin tämä nykyajan uskonnollinen seurakuntajärjestelmä, tämä uskonnollisen komeuden ja loiston Baabel, ei voi tuottaa muuta kuin likabodeja. ”Missä on kirkkaus?” Missä on Pyhän Hengen aito ja elävä läsnäolo pyhien seurakunnassa tekemässä Itsensä Jumalan tekoja ja tuottamassa Hengen hedelmää? Kuoleva pappuus kyllä voi tuoda esiin oman poikalapsensa, mutta sen nimi on likabod. Jumala on jo valmistanut toisen poikalapsen ja hänen nimensä on Samuel. Häntä oli ”pyydetty”. Jumalan kansan huudot ja rukoukset ovat vuosia vaikuttaneet taivaan Jumalaan ja vastauksena heidän rukouksiinsa ja tuskaansa ”poika, mies (son, a male)” on syntyvä, sillä tämä on kirjaimellinen käänös sanalle ”poikalapsi (man-child)” (Ilm. 12:5). likabod on jonossa pappetta varten, se on totta, mutta Jumala on määrännyt toisen pappouden kirkkautta varten. [77]

Myöhäissäteen kannattajien oli määrä siirtyä ”lapseuteen” (sonship) ja kirkkauteen (glory) samalla, kun uskonpuurtien Baabel tulisi Jumalan hylkäämäksi. Todellisuus oli melko erilainen. Helluntailaisten enemmistö seisoj johtajiansa rinnalla vastustaen Myöhäissädeliikettä ja siten liikkeen oli pakko perääntyä ja lakata julkisesti julistamasta joitakin kaikkein kiistellyimpiä ja harhaoppisimpia oppejaan. Bill Hamonin sanoin:

Kristuksen neljännen opin, ”kätten päälle panemisen”, ennallistaminen tuotti uuden suuren liikkeen. Tämä liike alkoi 1940-luvun lopulla ja levisi jokaiseen helluntailaiseen ryhmään 1950-luvulla. Tähän aikaan se tunnettiin ”Myöhäissäde”- ja ”uudistusliikkeenä”. 1960-luvun alussa hyvin harvat kristityt olivat tietoisia liikkeestä, paitsi ne helluntaiseurakunnat, joihin se vaikutti. 1960-luvun puolivälissä Pyhä Henki oli kuitenkin levittänyt restoraatio-opin ”totuuksia” ja

”hengellisiä kokemuksia” jokaiseen seurakuntaryhmään kristikunnassa. Pyhän Hengen työ, joka otti Hepr. 6:1-2 mainitsevat neljä ennallistamiseen liittyvää (restorational) oppia ja teki ne tunnetuiksi kaikille kristillisille suunnille ja riippumattomille seurakuntaryhmille, tuli tunnetuksi ”karismaattisena liikkeenä.” [78]

Myöhäissadeliike yksinkertaisesti perääntyi vähäksi aikaa, sitten meni maan alle ja toimi näkymättömästi ja salaisesti (stealthily) helluntaiseurakuntien sisäpuolelta levittääkseen hapatustaan. Tärkein välikappale myöhäissadeopin ja käytännön levittämiseksi helluntaisuuntiin 1950-luvulla oli Full Gospel Businessmens Fellowship International (Täyden evankeliumin liikemiehet):

Myöhäissateen opettajat, parantajat ja evankelistat pakotettiin ulos monista entisistä yhteyksistään, sellaiseen, jonka he tunsivat olevan ”erämaaseurakuntakokemus”, jossa he ryhmittivät uudelleen ja vahvistivat omia toimintojaan. Sitten 1960-luvun lopulla ja 1970-luvulla he alkoivat tietoisesti uudelleen soluttautumisensa muihin suuntiin nimellä ”karismaattiset”. Tärkeä sillanrakentaja tässä vaiheessa oli Full Gospel Businessmen’s Fellowship International... [79]

Siitä huolimatta, että kieltäytyi katumasta outoja ja harhaisia opetuksiaan, William Branham oli edelleen tervetullut puhuja FGBFMI:n tilaisuuksissa ja Demos Shakarian, FGBFMI:n perustaja, kirjoitti:

Pastori Branham huomautti usein, että ainoa seurakunta, johon hän kuului, oli FGBFMI. Usein, kun oli kutsuttu puhumaan eri konferensseissa ja kokouksissa, hän matkusti hyvinkin kaukaa näiden sitoumusten pitämiseksi. Hänen palveluhenkensä oli innoitus. 80

Se tosiasia, että Myöhäissadeliike kukoisti jatkuvasti tähän aikaan ja voitti monta käännyttäistä, on julkinen salaisuus monille helluntailaisille ja karismaattisille kristityille tänä päivänä. Richard M. Riss kirjoittaa:

Vaikka heillä on vaihtelevat vaikutusalueet ja laajalti toisistaan poikkeavat näkemykset monissa kysymyksissä, kuten eskatologiassa, niin Myöhäissateen synnyttämällä eri palvelujärjestöillä on monia yhteisiä piirteitä ... Olisi mahdotonta mitata niiden vaikutuksen määrää, vaikka näyttäisi, että laajalle levinnyt maanalainen liike kehittyi karismaattisen uudistuksen sisällä muodostuen ihmisistä, jotka olivat sitoutuneet erilaisiin ”lopun ajan totuuksiin”, joita oli noussut Myöhäissateen herätyksen aikana.

Karismaattinen liike tulisi olemaan, kuten B.H. Clendenen on osoittanut, ”Troijan hevonen”, joka tulisi johtamaan aidon Helluntain romahdukseen:

Vuonna 1956 maailma näki Karismaattisen Liikkeen ensimmäisen kokoontumisen. Se oli päivä, jolloin hevonen tuli meidän portillemme... Kun päästimme tuon hevosen sisäpuolelle, sen mukana tulivat monet väärät ideat ja ilmiöt. Me olimme saavuttaneet aseman, jossa emme tieneet, mitä me kuulumme. Tämä väärä asia löi alas erottautumisen ja opillisen puhtauden muurit. Roomalaiskatoliset rukoilivat Mariaa kielillä ja helluntailaiset luulivat sitä aidoksi. Eräs ystäväni oli puhumassa FGBFMI:n kokouksessa Denverissä. Tämä oli kohta sen jälkeen, kun karismaattinen uudistus alkoi. Hänen oli määrä puhua aamupäivällä ja erään mormonin illalla. Aamiaisella istuessaan mormonin vieressä ystäväni sanoi hänelle: ”Olen hyvin innokas kuulemaan sinua tänä iltana.” Mormoni sanoi hänelle, ”Minulla ei ole sitä vielä.” ”Mitä tarkoitat, ettei sinulla ole sitä vielä?” ystäväni kysyi. ”Tarkoitan, etten ole vielä uudestisyntynyt, mutta minä puhun kielillä.” Hevonen on sisäpuolella ... Helluntaita ei saa vesittää. Ainoa tapa, jolla

maailma saattoi päästä sisälle ja pääsi sisälle, oli matkimalla. Me taistelimme Baabelin järjestelmää vastaan, kunnes miekka viilsi kättämme. Me saarnasimme käden puristuksen uskontoa vastaan. Me olimme vastaan kaikkea, mikä ei ollut Raamattu. Tuo hevonen tuli portillemme – helluntailainen antikristus ja hän petti meidät. Olimme taistelleet kauan ja ankarasti. Olimme väsyksissä. Siellä hän seiso i rukoillen kielillä, ”Katso, minä voin tehdä mitä sinäkin”, hän sanoi. Se riisui meidät täydellisesti aseista ja me avasimme portin. Mitään ei vaadittu; hän tuli sisään sellaisena, kuin oli. Me luulimme, että hän liittyi meihin, mutta hän johti meidät teurastajalle. Viisikymmentä vuotta taistelukokemusta myytiin maailmallselle joukolle, jolla oli opittu kieli, maailmallinen tanssi ja väärä Kristus. Tämän petoksen hintaa ei voi laskea. Samat synnit, jotka ovat maailmassa, ovat nyt seurakunnassa. Kansakunta vajoaa moraalisessa kriisissä, parantaminen on alennettu tunnustamiseksi. Pelastus on pelkästään kirkossa käymistä ja kaste Pyhässä Hengessä on opittu kieli. Me emme vaihtaneet hevosta, hän vaihtoi meidät. Ja me sanoimme sitä ”herätykseksi”. [82]

Karismaattinen liike jäljittää alkunsa Pyhän Hengen vuodatukseen erään episkopaalisen papin ja monien hänen seurakuntalaistensa päälle vuonna 1960. Kun Isä Dennis Bennet Pyhän Markuksen episkopaalisesta kirkosta Van Nuysissa Kaliforniassa julkaisi henkilökohtaisen todistuksensa Pyhän Hengen kasteesta, ei mennyt kauan, ennen kuin kirkkokunta pakotti hänet eroamaan. Pian muut johtajat historiallisissa protestanttisissa suunnissa kokivat kastetta Pyhässä Hengessä kielilläpuhumisen merkkeineen. Ihmiset, jotka koskaan eivät olleet osoittaneet mitään merkkejä uudestisyntymisestä, alkoivat yht’äkkiä puhua muilla kielillä! 1960-luvun lopulla roomalaiskatoliset alkoivat saada henkikasteen ja katolinen karismaattinen liike oli syntynyt. Täytyy vain ihmetellä kuinka ihmiset, jotka luottavat katolisen kirkon tekojen kautta pelastumisen evankeliumiin, ihmiset, jotka harjoittavat epäjumalanpalvelusta joka kerran osallistuessaan messuun, ihmiset, jotka uskovat ”uudestisyntyneensä”, kun heidät ”kastettiin” kirkon jäseniksi vauvana, olisivat saaneet kasteen Totuuden Hengessä.

Ikävä sanoa, mutta minä en vain usko siihen ollenkaan. Pelastumattomat protestantit ja katoliset saamassa kasteen Pyhässä Hengessä, puhuen uusilla kielillä, mitä Henki puhuttavaksi antaa! Minun Raamattuni sanoo, että ihmisen täytyy olla pelastettu saadakseen kasteen Pyhässä Hengessä. Uskova. Uudestisyntynyt uskova. Minulla ei ole ongelmaa henkikasteen tai kielten suhteen ja koin sen itsekin sen jälkeen, kun olin pelastunut. Minulla kuitenkin todella on ongelma, kun tuhannet ihmiset, joilla ei ole mitään merkkiä aidosta katumuksesta eikä aikomusta luopua epäjumalistaan, puhuvat kielillä ja väittävät saaneensa henkikasteen. Eräs johtava katolinen karismaatikko kirjoitti:

Kun pelastumattomat protestantit ja katoliset tulevat kastetuiksi Pyhän Hengen kasteella, niin se johtaa suurempaan Marian rakkauteen, suurempaan paavin kunnioitukseen, suurempaan alistumiseen katoliselle kirkolle, säännöllisempään messuun osallistumiseen ja suurempaan arvovaltaan todistaa näistä asioista. [83]

Pyhä Henki on Totuuden Henki, joka johtaa meitä ”kaikkeen totuuteen” eikä tällaisiin eksytyksiin. Minä en usko sitä. Minua on sanottu tuomitsevaksi, rakkaudettomaksi ja fariseukseksi sen sanomisesta, mutta minulla se vain ei mene jakeluun. Ei nyt, eikä milloinkaan.

Karismaattinen liike on tullut välineeksi, jota vihollinen käyttää yhdistämään uudelleen protestantit ja roomalaiskatolisen kirkon viimeisten päivien ”Suureksi Portoksi”. Myöhäissadeliikkeen alusta tähän päivään seurakunnalle on painotettu epäraamatullista yhteyttä, yhteyttä, joka ei perustu

totuuteen, vaan yhteiseen herätyksessä mukana olevien kokemukseen. Yhteyteen, joka perustuu ”merkkeihin ja ihmeisiin.” Richard Riss kirjoittaa:

Vuoden 1948 heinäkuun telttakokous oli aikaa, jolloin Reg Layzellin mukaan ”Jumala Hengessä ja Hengen kautta opetti meille monia asioita – joista joitakin emme tienneet ja emmekä olleet ennen kuulleet”. Reg Layzell sanoi että, ”Suuri sanoma, joka liikutti kaikkea meidän sielussamme oli ensiksikin sanoma Kristuksen yhdistyvistä ruumiista ... me saatoimme nähdä uskossa Jeesuksen rukouksen Joh. 17:21 toteutuvan. Vihdoinkin maailma näkisi yhteyden, jota se voisi uskoa.” George Warnock kirjoitti kirjansa *Feast of Tabernacles* alkuperäispainoksen esipuheessa ... ”Keväällä 1948 Jumala ilmestyi vastauksena lastensa rukoukseen ja paastoon, vuodatti Pyhän Hengen lahjat ja ilmoitti sen tosiasian, että nyt oli tullut aika, kun Hän yhdistäisi ruumiinsa ja tekisi seurakuntansa yhdeksi kirkastetuksi (glorious) seurakunnaksi ilman tahraa ja ryppyä.” [84]

Tämä seurakunnan yhteyden korostus kasvoi nopeasti asenteeksi, jossa yhteys on saavutettava hinnalla millä hyvänsä ja ollaan täysin valmiita polkemaan totuutta ”yhteyden” säilyttämiseksi. Tämä mentaliteetti on tehnyt äärimmäisen helpoksi tuoda uudelleen Myöhäissadeoppi-päävirran kristikuntaan. Eräs tämän epäraamatullisen yhteyden suurista kannattajista on Paul Crouch (TBN:n, maailman suurimman ”kristillisen” TV-verkoston omistaja ja johtaja; suom. huom.), joka on julistanut:

Minä pyyhin koko sanan protestantti pois sanavarastostani ... minä en protestoi mitään vastaan ... On aika katolisten ja ei-katolisten yhdistyä yhtenä Hengessä ja yhtenä Herrassa. [85]

Paul Crouch on selvästikin niellyt harhaopin ilmestyslapsista (MSOG) täydellisesti:

Tiedätkö, mitä muuta on todistettu tänä iltana? Tämä yleinen mekkaointi ja väittely, jonka paholainen on synnyttänyt luomaan erimielisyyttä Kristuksen ruumiissa siitä, olemmeko jumalia. Minä olen pieni jumala. Minulla on Hänen nimensä. Olen yhtä Hänen kanssaan. Olen liittosuhteessa. Olen pieni jumala. Arvostelijat häipykööt! [86]

On selvää, että kun et seiso minkään puolella, niin et voi kaatuakaan. Suurin synti, minkä tänä päivänä voit tehdä seurakunnassa, on vaatia pitäytymään Raamatun totuuteen. Totuus erottaa, rakkaus yhdistää! Minä pelkään, että se ”rakkaus”, jota yhteyden nimessä mainostetaan tänä päivänä, ei ole rakkautta lainkaan. Jumalan agape-rakkaus ”iloihsee totuudessa”. Se rakkaus, jota tänä päivänä julistetaan, ei ole lainkaan rakkautta – se on vain sallivuutta (tolerance), jota luullaan rakkaudeksi. Se on väärennettyä rakkautta, täydellinen täydennys sille väärälle hengelle, joka on ottamassa hallintaansa tämän päivän seurakunnan. Se on viemässä epäraamatulliseen yhteyteen – yhteyteen, joka lopullisesti tullaan näkemään, kun Antikristus ja hänen väärä profeettansa nousevat ”valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä”. Yhteys merkkien ja ihmeiden kautta on silloin täysin nähtävissä! Kirjassaan *Beyond Seduction, a Return to Biblical Christianity*, Dave Hunt kirjoittaa:

Tämän päivän seurakunnassa on taipumus korostaa yhteyttä totuuden kustannuksella ja puhua vähättelevästi niistä, jotka painottavat oppia ja kilvoittelua uskon puolesta. Ne, jotka asettavat ”yhteyden” totuuden edelle, eivätkä nuhtele tämän päivän vääristä arvoista ja pinnallisuudesta kristittyjen keskuudessa (varsinkin monien karismaatikkojen, jotka hylkäävät

kutsun katua vääriä oppeja negatiivisina ja väittävät meidän olevan historian suurimmassa herätyksessä), tekisivät hyvin, jos ottaisivat vakavasti profetian kuuluisan Azusa-kadun herätyksen ajoilta Los Angelesissa vuonna 1906: ”Viimeisinä päivinä suuressa helluntailiikkeessä tulee tapahtumaan kolme asiaa: 1) On oleva voiman ylikorostus hurskauden asemesta. 2) On oleva Jumalan ylistämisen ylikorostus, Jumalan, jota he eivät enää rukoile. 3) On oleva Hengen lahjojen ylikorostus – Kristuksen herruuden asemesta.” Keith Green varoitti ”ihmistekoisesta yhteydestä, joka ei ole, mitä Jumala haluaa”, koska se ei perustu pyhyyteen ja kuuliaisuuteen Jumalan Sanalle. Samalla, kun meidän ei pitäisi halkoa hiuksia väitellen pikkuasioista, meidän pitäisi kuitenkin tunnustaa, että meidän Jumalamme vaatii kuuliaisuutta. Me emme uskalla ottaa kevyesti kutsua totella hänen käskyjään – ja me tuskin voimme totella Hänen Sanaansa, jos olemme välinpitämättömiä opin suhteen. On typerää kuvitella, että voimme rakastaa Herraamme ja palvoa Häntä tuntematta ja tottelematta Hänen Sanaansa. Jeesus sanoi vakavasti: ”Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani ja minun Isäni rakastaa häntä ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan. Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani.” (Joh. 14:23,24) [87]

Apostoli Johannes julisti: *”Minulla ei ole suurempaa iloa, kuin että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.”* Robert Schuller kuitenkin julistaa:

On aika protestanttien mennä paimenen (paavin) luokse ja sanoa: ”Mitä meidän on tehtävä päästäksemme kotiin?” [88]

Selvää on, että tämä ekumeeninen mania tulee kasvamaan voimassa tulevana päivinä, kunnes se lopullisesti nähdään Antikristuksen alaisuudessa. Ne meistä, jotka vastustavat sitä tulevana päivinä, leimataan tuhottaviksi. Rick Joyner, kuuluisa Kansas Cityn profeetta, julistaa:

Raamatullinen varoitus ”olla unohtamatta kokoontumista” ei viittaa vain kokouksiin, vaan ruumiin eri osien yhteen liittymiseen. Herra näkee vain yhden seurakunnan. Herran kansa tulee vapautumaan jakautuneisuuden hengestä, joka korostaa eroja yhteisen päämäärän asemesta. Ankarat tuomiot on kohtaava kaikkia, jotka erottavat yhdistämisen asemesta, jotka tosiasiassa rakentavat itselleen eivätkä Hänelle. Tämä koskee yksilöitä, paikallisia seurakuntia sekä myös suuntia ja erilaisia virtauksia seurakunnan sisällä ... Nykyisin erilaiset virtaukset ovat Herran suunnitelmassa, mutta lopulta ne kaikki tulevat virtaamaan yhdessä yhteen virtaan. Tuohon aikaan tämä virta on paisuva ja tuleva vastustamattomaksi voimaksi, jonka edessä mikään toinen uskonto, filosofia, tai oppi voi kestää. [89]

Tämä epäraamatullinen yhteyden korostus ei kuitenkaan ole ainoa Myöhäissateen ominaispiirre, joka karismaattisessa uudistuksessa tulee uudelleen pintaan ”nykyisenä totuutena”. On myös epäraitis ja epäraamatullinen käsitys hengellisestä sodankäynnistä. Bill Hamon kirjoittaa:

Yksi ensimmäisistä kiistoista, joka kehittyi karismaattisessa liikkeessä, oli käsitys demonien suhteesta uskoviin. Kysymys oli, voiko uudestisyntyneen Pyhällä Hengellä kastetun uskovan elämässä olla siinä määrin demonista toimintaa, että demonit pitäisi karkottaa. Kiista kehittyi niiden välillä, jotka opettivat, että jokainen negatiivinen ajatus, teko ja fyysinen ahdistus oli demoni, joka oli karkotettava, ennen kuin uskova voi muuttua tai parantua ja niiden, jotka ollettivat, että koska henkilö oli kerran saanut kaikki syntinsä veren alle, niin paholainen ei voisi ylittää veren rajaa. Jälkimmäisessä tapauksessa uskova olisi immuuni kaikelle demonien toiminnalle elämässään tai ruumiissaan. 1970-luvun puolivälissä useimmat karismaatikot olivat kehittäneet demonien suhteen tasapainoisen opin ja käytännön. [90]

Kuten olemme jo nähneet, tämä ajatus demonien ulos ajamisesta uskovista näyttää alkaneen William Branhamista:

Eräs menetelmä, jota Branham käytti, oli ajaa ulos demoni ja ihmeparantuminen tapahtui. Tämä yhteys demonin ulosajamisen ja parantumisen välillä oli melko uusi käsite tuohon aikaan. [91]

Frank ja Ida Mae Hammond, kaksi karismaattista riivaajista vapauttajaa, kirjoittivat vuonna 1973 kirjassaan *Pigs in the Parlor* (Sikoja olohuoneessa):

Kuinka voi riivaajahenki asua samassa ruumiissa samaan aikaan kuin Pyhä Henki? Näyttää loogiselta olettaa, että tämä ei voisi olla mahdollista, mutta kaikki logiikka ei pidä paikkaansa ja joskus logiikka perustuu väärälle olettamukselle. Me olemme ottaneet tässä kirjoituksessa kannan, että uskovissa voi asua ja asuukin demoneja ... ”Ahkeroida pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte, sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.” (Fil. 2:12,13) Uskovasta sanotaan, että Jumala vaikuttaa ”teissä”, mutta pelastus, josta puhutaan ei ole valmis. Se täytyy ”ahkeroida”. Alkukielen ”pelastusta” tarkoittava sana tässä kappaleessa on *soteria*. Thayersin sanakirja antaa alkupepärisenä merkityksenä tälle sanalle ”vapautus vihollisten kiusaamisesta.” Kuva käy selväksi. Jeesus on vapauttanut meidän HENKEMME Saatanan vallasta ja nyt Hän sanoo meille: ”Ahkeroida vapautuksenne vihollisten kiusaamisesta, kunnes olette vapauttaneet sekä SIELUN että RUUMIIN.” [92]

Tämä kuulostaa vähintäänkin uudelta tulkinnalta. Mielestäni Bill Hamonin lausunto oli oikea ja 1970-luvun puolivälissä useimmat karismaattiset olivat kehittäneet tasapainoisemman raamatullisen opin ja käytännön tällä alueella. Useimmat – eivät kuitenkaan kaikki. Minulla on hyvä ystävä, joka kävi eräässä karismaattisessa seurakunnassa 1970-luvun lopulla ja 1980-luvun alussa. He harjoittivat ”vapauttamista” jonkin aikaa ja joitakin vapauttamista harjoittavia saarnamiehiä kutsuttiin puhumaan heidän seurakuntaansa. He toivat mukaan sinkittyjä ämpäreitä, joiden tarkoitus selvisi nopeasti. Saarnan jälkeen tietyistä seurakunnan jäsenistä ajettiin ulos erilaisia demoneja, kuten tupakan, himon, hallitsemisen, riidan, kapinan, ... demoneja, demoneja, demoneja. Kun ihmiset ”vapautettiin” demoneistaan, monet oksensivat. Siksi ämpärit! Frank ja Ida Mae Hammond olivat kirjoittaneet:

Tarvitsevatko kaikki vapauttamista? Minä en ole vielä löytänyt poikkeusta. Kun olemme vaeltaneet tietämättömyydessä ja pimeydessä, vihollinen on menestyksellä hyökännyt meidän jokaisen kimppuun. [93]

Ja:

Jumala on nostamassa tänä päivänä mahtavaa armeijaa, joka on tulossa esiin hengellisiin aseisiin. Tulokset ovat vaikuttavia! Vapauttamispalvelun kautta tuhannet Jumalan ihmiset vapautetaan riivaajahenkien piinasta. [94]

Kun tutkii Uutta Testamenttia, niin on ilmeistä, että riivaajahenget voivat painostaa uskovia ja usein sitä tekevätkin. On monta tapaa, jolla Saatana voi hyökätä meitä vastaan ulkopuolelta, mutta Uuden Testamentin perusteella on selvää, että riivaajahenget eivät voi vallata meitä – ne eivät voi asua meissä, eivätkä ne voi pakottaa meitä tekemään mitään vastoin tahtoamme! Ei ulko- eikä

sisäpuolelta. Ne voivat vaikuttaa, kiusata ja ahdistaa meitä, mutta eivät koskaan hallita meitä. Raamattu sanoo selvästi, että meidät on *”sinetöity Pyhällä Hengellä”* ja lupaus kuuluu meille: *”Vastustakaa paholaista ja hän pakenee teistä.”* Larry Thomas kirjoittaa:

Haluan lainata jälleen professori Milleyä tässä asiassa, koskien sen opetuksen epäraamatullista luonnetta, että kristityt voisivat olla demonien valtaamia. Huomauttaen, ettei Raamatussa ole yhtään viittausta, että kristityt olisivat demonien valtaamia, hän kirjoittaa: ”Tämän päivän uusi termi on ”demonisoitu” (engl, demonized) yhteisenä vastakohtana vanhoille toisistaan eroaville käsitteille: ”painostettu ja vallattu” (oppressed and possessed). Jotkut kirjoittajat haluavat nähdä sanat ”vallattu” ja ”painostettu” poistettavan kielestä, jotta jokainen vaikeus tai konflikti paholaisen kanssa tulkittaisiin demonisaatioksi. Asteikon loppupää olisi täydellinen valtaus eli riivaus. Tällä tavoin he ovat asettaneet mallin selittääkseen ne ihmiset, jotka sanovat olevansa kristittyjä, mutta samaan aikaan heissä ilmenee demonista vaikutusta tai hallintaa. Kuitenkaan yksikään Raamatussa esiintyvä ”demonisaatio”- tai demonivaltaustapaus ei sisällä selvästi Kristuksen seuraajaa. Sellaisissa parantumistapauksissa ei yhdenkään henkilön mainita olleen uskova ennen parantumistaan. [95]

Karismaattinen johtaja ja ”vapautuksen asiantuntija” Derek Prince kirjoitti vuonna 1998:

On kahdenlaisia olosuhteita, jotka voivat kohdata uskovan, jolloin on tarve käsitellä demoneja: 1) Demoneita oli jo hänessä ennen uskon tuloa. 2) Demoneita tuli häneen uskon tulon jälkeen. [96]

On toinenkin alue koskien hengellistä sodankäyntiä, jossa Myöhäissadeliike on vaikuttanut Karismaattiseen uudistukseen ja se on alue, johon viitataan ”alueellisina henkinä” (territorial spirits). Tämä on kasvanut ulos Joelin armeijaa eli ilmestyslapsia (MSOG) koskevasta harhaopista. Tästä puolesta lisää myöhemmässä luvussa.

Uusi Myöhäissateen erityispiirre, joka nopeasti tuli uudelleen pinnalle Karismaattisessa Liikkeessä, oli ”vanhinten käten päälle panemisen” korostaminen. Kuten muistamme, tämä oli ensimmäinen suuri huolen aihe helluntaijohtajien keskuudessa koskien Myöhäissateen ”herätystä”. Bill Hamon kirjoittaa:

Kysymys oli, oliko Hengellä täytetyillä saarnamiehillä oikeus ja valta jakaa ja aktivoida hengellisiä lahjoja uskovassa ja voitiinko profeettojen ja muiden saarnamiesten tuomia henkilökohtaisia profetioita käyttää paljastamaan muiden Kristuksen ruumiin jäsenten kutsumus ja palvelutehtävä. Tällä totuuden lisäheilurilla oli ääriasentonsa oikealla ja vasemmalla ennen asetumistaan tasapainoon keskellä. Jotkut Myöhäissateen saarnamiehet valtuuttivat määrättyt apostolit ja profeetat profetoimaan, kun taas toiset antoivat kenen tahansa ja milloin tahansa profetoida kenelle tahansa. [97]

Samalla kun uskon raamatulliseen käten päälle panemiseen ja sen merkitykseen seurakunnassa, niin minusta on selvää, että Uuden Testamentin mukaan meidän täytyy olla varovaisia tämän palvelutehtävän suhteen. Minä uskon, että tämä on yksi Heprealaiskirjeen 6. luvussa mainituista uskon perusopeista ja on siksi hyvin tärkeä kristillisen seurakunnan oikean toiminnan kannalta, mutta vain silloin, kun sitä harjoitetaan raamatullisesti ja varovaisuudella! Apostoli varoittaa:

”Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden syntehin. Pidä itsesi puhtaana.” (1. Tim. 5:22)

Kätten päälle panemista voidaan raamatullisesti soveltaa henkilöön parantumiseksi (Jaak. 5:14), Pyhän Hengen kasteen tai hengellisten lahjain saamiseksi (1. Tim. 4:14) vain niin kauan, kuin toteamme, että se on todella Pyhä Henki, joka ne jakaa. *”Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo.”* (1. Kor. 12:11) Tämä palvelutehtävä, kun sitä harjoitetaan raamatullisesti, on kaunis asia ja hyvin rakentava seurakunnalle. Emme saa kuitenkaan unohtaa Paavalin varoitusta *”olla liian kerkeä kätten päälle panemisessa”*.

Miksi? Koska aivan kuten hengellisiä siunauksia voidaan jakaa tämän palvelutehtävän kautta, niin voi käydä myös päinvastoin. Aivan kuten on olemassa raamatullinen kätten päälle panemisen palvelutehtävä, niin on olemassa myös väärennös. On olemassa vietteleviä henkiä, jotka esiintyvät Pyhänä Henkenä. Niitä myös voidaan ”jakaa” kätten päälle panemisen kautta. Siksi on olemassa suuri vaara, jos annat kenen tahansa laskea kätensä päällesi – tai he sinun kätesi päällensä. Äskettäin törmäsin seuraavan kaltaiseen tapaukseen:

... Eräänä iltana, kun olimme rukouksessa, hän (nainen) kääntyi minuun päin ja sanoi varmana, ”Sinä haluat olla profeetta!” Ajattelin itsekseni, että tietysti haluan olla jotakin näyttääkseni, että olin Jumalan hyväksymä ... Siispä hän laskei kätensä olkapäälleni ja rukoili puolestani, että saisin profetian lahjan. Minä toistin Herralle haluni saada se. Ja silloin alkoi todella tapahtua. Henkien siirto. Kaikki ne uskomattomat asiat, joita näin hänessä, tulivat minulle. En tuntenut (feel) erästä asiaa aluksi, mutta ne olivat siellä. Mutta henget, jotka tulivat, eivät olleet Jumalasta ollenkaan. Ne olivat Saatanasta, henkiä lähetetty väärentämään aitoja Pyhän Hengen lahjoja ja pettämään seurakuntaa. Ja minä olin täysin tietämätön siitä ... Siitä lähtien asiat alkoivat muuttua. Aloin kuulla ääniä, ajatuksia mielessäni, muita kuin minun ”Jeesukseni”. Oli pilkkaava ääni, seksuaalisesti perverssi ääni, toinen uhkaili minua ja matki tuntemieni ihmisten ääniä. Luulin, että Saatanan ja hänen armeijansa hyökkäsivät minua vastaan, koska ”Herra” oli armoittanut minut erikoistehtävään ... Minä huusin Jeesusta, Auta minua!, Auta minua!, Auta minua! Mitä tämä on? Minä tarvitsen apua, Jeesus! Ja ensimmäisen kerran todellinen Herra, todellinen Jeesus puhui minulle ja sanoi, ”Minä tarjoan sinulle vain totuuden.” Käsittelemättä Hänen tarkoitustaan, toistin sanoja. ”Sinä tarjoat minulle vain totuuden? Totuuden? Mikä on totuus? Sitten tuli vastaus. Sanaton ymmärtäminen vangitsi sisäisen olemukseni ja lopulta minä tiesin, mikä oli totuus. Se henki, jota olin kuunnellut viimeiset yhdeksän kuukautta, ei ollutkaan Jeesus, ei lainkaan minun Herrani, vaan tosiasiasa demoni ... Ylistys Jumalalle, Jeesus torjui Saatanan petoksen nopeasti totuuden yksinkertaisuudella ... Demonit tuntevat Raamatun ja osaavat käyttää sitä tarkoituksiinsa. Monet huolettomat uskovat manipuloidaan ja demonisoidaan tällä tavalla. Heidät ohjataan hienovaraisesti johtamaan toisia harhaan valtavilla hengellisillä tunteilla ja manifestaatioilla ja he uskovat, että Raamattu toteutuu heidän silmiensä edessä. Minun sydämeni huutaa paimenille, että vakavasti suojelitte laumojanne näiltä vaaroilta ja etsisitte niiden neuvoja, jotka voivat auttaa. Minä olen nähnyt aitoja lahjoja toiminnassa, mutta olen nähnyt ja kuullut vielä paljon enemmän sellaista, joka on epäilyttävää. Tasapaino säilyä uskollisena taloudenhoitajana löytyy kutsussa olla raitis ja valpas. Hänen Henkensä lahjat ovat todellisia ja ne alistuvat nöyrästi perusteellisen tutkimuksen valolle. [98]

Tämä nuori nainen avasi itsensä demoniselle painostukselle (ei valtaukselle), koska hän epäviisaasti salli jonkun laskea kädet päällensä – jonkun, joka itse oli demonisen painostuksen alla. Meidän pitäisi aina olla äärimmäisen varovaisia tällä kätten päälle panemisen alueella. Jos emme ole, voimme helposti löytää itsemme samanlaisen demonisen painostuksen alta kuin tämä nainen. Henkilökohtaisesti epäilen enemmän kuin vain vähän tätä ”voitelua”, jota voidaan siirtää eteenpäin kätten päälle panemisen kautta. Pyhä Henki ”jakaa kullekin, niin kuin Hän tahtoo.” Hän ei

välttämättä tarvitse meitä tai käten päälle panemisen palvelutehtävää jakaakseen hengellisiä lahjoja kansalleen. Ern Hawtin kirjoittaa jälleen herätyksen alkamispäivästä:

Voitelu syveni ja Jumalan pelko oli jokaisen päällä. Herra puhui yhdelle veljistä, ”Mene ja laske kädet erään oppilaan päälle ja rukoile hänen puolestaan.” ... Hän totteli ja meni ja ilmestys annettiin koskien oppilaan elämää ja tulevaa palvelutehtävää. [99]

Yksilöille profetoimisesta on tullut yleinen käytäntö karismaattisten keskuudessa. Bill Hamon kirjoittaa:

Seurakunnan käytäntö kautta historiansa on aina ollut laskea kädet erikoiseen tehtävään viittävän henkilön pään päälle, mutta tämä oppi oli alennettu tyhjäksi rituaaliksi pimeinä aikoina ... Vuoden 1948 käten päälle panemisen ennallistamisessa monet Vanhan ja Uuden Testamentin paikat valaistiin sanan palvelijoille. Pyhä Henki paljasti sen todellisuuden ja voiman, joka sisältyy tähän oppiin ... Ei voitu jakaa ainoastaan parantamista, vapauttamista ja Pyhää Henkeä, vaan käten päälle panemisen kautta voitiin antaa Pyhän Hengen lahjoja ja henkilön kutsu ja palvelutehtävä voitiin paljastaa. [100]

Vaikka en halua väittää, ettei Jumala koskaan käyttäisi käten päälle panemista paljastamaan ”henkilön kutsu ja palvelutehtävä”, niin tämä lausunto täytyy olla vahvistettu. Minä uskon, että Pyhä Henki käyttää tätä palvelutehtävää, ei paljastamaan kutsua yksilölle, vaan yksinkertaisesti vahvistamaan kutsun, jonka Jumala on jo paljastanut hänelle. Kuten Bill Rudge osoittaa:

Selostusta Agabuksen profetiasta, että Paavali sidottaisiin Jerusalemissa, on usein käytetty epätarkasti oikeuttamaan johdatus henkilökohtaisen profetian kautta. Tämän selostuksen tarkastelu Raamatun tekstiyhteydessä johtaa kuitenkin erilaiseen johtopäätökseen. Ensiksikin huomaamme, että ennen kuin Agabus profetoi, Paavali jo tiesi Pyhän Hengen kautta, että kahleet ja ahdistukset odottivat häntä. Apt. 20:22-23 sanotaan: *”Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa. Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.”* Apt. 21:4 toistaa tämän: *”Ja tavattuamme opetuslapset me viivymme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.”* Hengen kautta he kehottivat Paavalia olemaan menemättä Jerusalemiin.” Sitten Agabus vahvistaa: *”Siellä me viivymme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja käntensä ja lausui: ”Näin sanoo Pyhä Henki: ‘Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin’.”* Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. Silloin Paavali vastasi ja sanoi: *”Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden.”* Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: *”Tapahtukoon Herran tahto.”* (Apt. 21:10-14) Profeetta Agabus kertoi Paavalille vain, mitä tulisi tapahtumaan. Oli Paavalin asia päättää, mitä hän tekisi. Meidän on pidettävä mielessämme tämä raamatullinen tasapaino. [101]

Valitettavasti niin monille seurakunnassa tämä käytäntö on saavuttanut sellaisen väärinkäytön asteen, että siitä on tullut eräänlaista ”kristillistettyä ennustamista.” Lainataksemme Bill Rudgea jälleen:

Olen tutkinut monia meedioita ja ennustajia ja näyttäisi, ettei ole mitään oleellista eroa, kun vertaa heidän ennustamismenetelmäänsä ja sen tarkkuutta monien ns. Jumalan profeettojen ennustuksiin tänä päivänä. Ainoa ero näyttää olevan, että oletettu profeetta usein käyttää sanoja ”näin sanoo Herra” ... Eräs pastori, joka tunnetaan myös apostolina, ilmoitti seurakunnassaan, että eräs naisprofeetta oli tulossa seuraavalla viikolla ja siksi kutsui jokaista varmasti tulemaan uudelleen saamaan henkilökohtaisen profetiansa. He voisivat yhtä hyvin maksaa kymmenen dollaria mennä paikalliselle meediolle tai ennustajalle... Raamatun profeetat eivät profetoineet pyynnöstä vaan silloin, kun Herran sana tuli heille. Jeremia 42:7 sanoo: *”Kymmenen päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle.”* Profetian lahjaa käyttävän ihmisen kuvitelut eivät määränneet myöskään Uuden Testamentin profetiaa, vaan se minkä *”Henki puhuttavaksi antoi”* ... Näin seuraavan mainoksen kristillisessä lehdessä: *”Henkilökohtaista profetiaa varten lähetä nimesi, osoitteesi ja rakkauden uhrilahjasi.”* Tämä muistuttaa ennustamista (engl. fortune telling) paljon enemmän kuin mitään profetian muotoa Raamatussa... Vaikka useimmat kieltävät sen, niin surullinen tosiasia on, että monet asettavat saamansa henkilökohtaiset profetiat Jumalan Sanan yläpuolelle. Heitä kehoitetaan ostamaan kasettikopio henkilökohtaisista profetioistaan ja kirjoittamaan ne ja mietiskelemään niitä ja lukemaan tai kuuntelemaan niitä monta kertaa... Raamattu julistaa koskien aitoa profetiaa seurakunnassa: *”Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion, hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä.”* (1. Kor. 14:24,25) Minä haastan sinut! Älä hyväksy aitona profetiaa tai ilmestystä keneltäkään, ellei se ole täydellisessä sopuosoinnussa Jumalan Sanan kanssa, ellei se ole 100 % tarkka, ellei se vahvista, mitä Hänen Henkensä on jo puhunut sinun sydämellesi ja ellei se todella korota Raamatun Jeesusta ja vedä sinua lähemmäksi Häntä. [102]

Eräs toinen Myöhäissateen erityispiirre, joka on tullut esiin ja kasvanut Karismaattisessa liikkeessä, on restoraatio- eli ennallistamisoppi. Restorationistien mukaan Saatana oli varastanut ajan kulussa useita totuuksia seurakunnalta. Sellaiset totuudet, kuin vanhurskautus uskon kautta, pyhitys, kaste Pyhässä Hengessä, jumalallinen parantuminen, kielilläpuhuminen ja hengelliset lahjat, viisinkertainen palvelutehtävä (apostolit ja profeetat), kirkastuminen (Jumalan ilmestyslapsekset) ja niin edelleen, oli varastettu. Tästä oli seurauksena ”seurakunnan Baabelin vankeus” Pimeinä Aikoina. Restorationismi opettaa, että alkaen Lutherista ja totuudesta uskonvanhurskaudesta, Jumala alkoi ennallistaa näitä ”varastettuja” totuuksia seurakunnalle ja tekee sitä edelleen tänä päivänä. Juuri ennen vuoden 1948 ”herätyksen” puhkeamista muutamat veljistä vierailivat Branhamin parantamiskokouksissa ja sieltä palattuaan yksi heistä kirjoitti seuraavasti Sharon Starissa:

... Kaikilla menneillä vuodatuksilla on ollut omat merkittävät totuutensa. Lutherin totuus oli vanhurskautus uskon kautta. Wesley'n totuus oli pyhitys. Baptistit opettivat Kristuksen premilenniaalista tulemusta. Missionary Alliance opetti jumalallista parantamista. Helluntailainen vuodatus on palauttanut kasteen Pyhässä Hengessä oikealle paikalleen. Mutta seuraavalle vuodatukselle tulevat olemaan tunnusmerkillisiä kaikki nämä totuudet ynnä sellainen Pyhän Hengen yhdeksän lahjan ilmeneminen, että maailma, ei edes apostolien aikana, ole milloinkaan todistanut aikaisemmin vastaavaa. Tämä herätys on oleva lyhyt ja se on oleva viimeinen ennen seurakunnan tempausta. [103]

”Profeetta” Bill Hamon on todennäköisesti suurin restorationismin kannattaja tänä päivänä. Jokaisen, joka haluaa ymmärtää tätä oppia ja mihin se on johtamassa, pitäisi ehdottomasti lukea hänen kirjansa *The Eternal Church* (Ikuinen seurakunta). Kirjan johdannossa Harold Bredesen tiivistää ”ennallistamisen” teologian tällä tavalla:

Keskiajalla seurakunta kutsui itseään nimellä ”Pyhä Apostolinen Kirkko”, mutta ne perustukset, jotka sen apostolit olivat rakentaneet, olivat haudattuina periytyvien hierarkioiden muotojen ja traditioiden alle. Sitten suuri kaivaja aloitti työnsä. Hänen inhimillinen välikappaleensa oli Martti Luther. Hän paljasti ”vanhurskautuksen uskon kautta”. ”Harhaoppia! Polttakaa hänet roviolla!”, huusivat hänen vihollisensa. Puhdasta Raamatun totuutta, ensimmäisen vuosisadan kristinuskon kulmakivi.”, sanoivat hänen kannattajansa. Kun Jumala seuraavaksi käytti anabaptisteja tuomaan valoon Uuden Testamentin kasteen, niin katoliset ja protestantit yhdessä huusivat, ”Harhaoppia! Älkää kastako heitä, hukuttakaa heidät!” Niin oli silloin ja niin on nyt, eilispäivän harhaoppiset ovat tämän päivän vahvistettuja kirkkoja, jotka ajavat takaa harhaoppisia, jotka tulevat olemaan huomispäivän vahvistettuja kirkkoja. Mutta Jumala ei pysähdy ennen kuin on tuonut valoon jokaisen totuuden, periaatteen ja käytännön, jonka Hän on alusta lähtien tarkoittanut kansalleen. [104]

Restorationismi on perustus opille ”Joelin armeijasta” (Jumalan ilmestyslapsekset, MSOG), joka tulee esille Toronton ja Pensacolan kaltaisista ”herätyksistä” ja tämän päivän ”profeetallisista” ja ”apostolisista” liikkeistä. Mikä on väärin tässä opetuksessa? Päältä katsoen se ei näytä olevan kaukana perustuksesta, mutta vain, jos ei oteta huomioon tosiasiaa, että oli ja on aina ollut todistava UT:n seurakunta julistamassa kaikkea Jumalan neuvoa – jopa ”Pimeinä Aikoina”! Mikä on siis väärin tässä opissa? Pastori Bill Randles vastaa tähän kysymykseen kirjassaan *Weighed and Found Wanting* (Punnittu ja köykäiseksi havaittu):

Kuinka voisi seurakunta kadottaa vanhurskautuksen? Vanhurskautus uskon kautta on seurakunnan koko perustus. Seurakunnalla on aina ollut se kuten myös pyhitys, parantaminen ja kaste Pyhässä Hengessä. On aina ollut tosi seurakunta, jota Jeesus itse, sielujemme paimen ja piispa, on varustanut. Mitä Luther, Wesley ja toiset tekivät, on mitä kaikki tosi kristityt ovat tehneet kaikkina aikoina. He ottivat, mitä Jumala antoi heille ja tutustuttivat toiset siihen. Kuitenkaan he eivät olisi voineet ”ennallistaa” sitä seurakunnalle, koska seurakunta on aina ollut täydellinen Kristuksessa! Jos sinä hyväksyt restoraatio-opin, se väistämättä edellyttää, että hyväksyt opin kehittyvästä seurakunnasta, petollisen, juovuttavan idean, joka saa nykyisen seurakuntamuodon tuntemaan olevansa Jumalan tarkoituksen ehdoton keskipiste, ylitse ja yläpuolella kaikkien aikaisempien seurakuntamuotojen... Älkäämme imarrelko itseämme... Jos kuulet lausunnon, ”Apostolien teoissa meillä on seurakunta vauva-asteella,” niin kuulet eräänlaista kehitysoppia... Seurakunnan kehitysoppi ruokkii ylpeyttä ja ylimielisyyttä. Sekä Rick Joyner, että Mike Bickle, ovat sanoneet, että Apostolien tekojen apostolit haluavat jonottaa saadakseen haastatella meidän aikamme super-apostoleja. [105]

Kirjassaan *The Eternal Church* (Ikuinen seurakunta), Bill Hamon kirjoittaa:

Meillä on suuri pilvi todistajia, mukaan lukien patriarkaaliset esi-isät, profeetat, alkuseurakunnan apostolit ja kirkkohistorian johtajat, jotka ovat maksaneet hinnan tuodakseen meidät tähän asti. He ovat toteuttaneet Jumalan tahdon omalle sukupolvelleen, mutta Jumalalla on jäljellä jotakin erikoista tälle sukupolvelle, että ”he ilman meitä eivät pääsisi täydellisyyteen” (Hepr. 11:40) He odottavat meitä tehdäkseen viimeisen silauksen Jumalan suunnitelmaan, jotta he yhdessä meidän kanssamme voisivat käydä sisälle ikuisen rooliimme Kristuksen kanssa... [106]

Toisessa kirjassaan *Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God* (Apostolit, profeetat ja Jumalan tulevat teot), Hamon kirjoittaa:

Jumala valmistaa seurakuntaansa tulemaan voittamattomaksi, pysäyttämättömäksi, valloittamattomaksi Herran voittavaksi armeijaksi, joka alistaa kaiken jalkojemme alle. On oleva ylivertainen Jumalan ennallistava liike, joka panee liikkeelle kaiken, mitä Hänen armeijansa tarvitsee ollakseen ja tehdäkseen, mitä Hän iankaikkisuudesta on suunnitellut. Kenraalit, jotka johtavat tätä armeijaa, tulevat olemaan niitä, joita on vähitellen valmistettu sisällyttämällä jokainen ennallistettava totuus heidän elämäänsä ja palvelutehtävänsä. [107]

Mikä on tämä Jumalan ”ylivertainen Jumalan ennallistava liike”, joka ”panelee liikkeelle kaiken, mitä Hänen armeijansa tarvitsee ollakseen ja tehdäkseen, mitä Hän iankaikkisuudesta on suunnitellut?” Jumalan lasten ilmestyminen (engl. The manifestation of the sons of God):

Maa ja koko luomakunta odottavat Jumalan viimeisten päivien apostolien ja profeettojen ja täysin ennallistetun seurakunnan ilmestymistä. *”Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.” (Room. 8:19)* Kun seurakunta on täysin ennallistettu, silloin pyhät saavat lopullisen lunastuksensa, heidän kuolevaiset ruumiinsa tehdään kuolemattomiksi. Kun tämä tapahtuu, silloin kasvien ja eläinten luonnollinen luomakunta vapautetaan turmeluksen orjuudestaan Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. [108]

Restorationismi on Jumalan ilmestyslapsioppia (MSOG) ytimeensä saakka. On selvää, että kaikkein pahin Myöhäissateen harhaoppi, oppi Jumalan ilmestyslapsista (MSOG), ei vain jäänyt eloon sen jälkeen, kun se oli hylätty ja tuomittu Amerikan helluntaiseurakuntien toimesta, vaan se vahvistui. Kuten kaikki muut Myöhäissateen harhaopit, se tulisi uudelleen esiin Karismaattisen uudistuksen aikana. Veisi vähän kauemmin aikaa tämän erikoisopin tulla uudelleen hyväksytyksi kristikunnan päävirrassa, johtuen sen oudosta ja harhaoppisesta luonteesta. 1950-luvun lopun, 1960- ja 1970-luvun se jäisi Karismaattisen liikkeen reunailmiöksi. Karismaattisten enemmistö jatkaisi pitäytymistään oikeaan Raamatun oppiin koskien tempausta ja pyhien ylösnousemista. MSOG-oppi kuitenkin jatkaisi uusien kannattajien voittamista koko tämän ajan. Richard Riss kirjoittaa:

Erilaiset käsitykset ja käytännöt löysivät tiensä karismaattiseen uudistukseen... Lisäksi monet karismaattiset kautta maailman omaksuivat Myöhäissadeliikkeen erilaisten eskatologisten käsitysten elementtejä ... Näyttäisi mahdottomalta arvioida heidän vaikutuksensa ulottuvuutta, vaikka näyttäisi, että laajalle levinnyt maanalainen liike kehittyi karismaattisen uudistuksen sisällä koostuen yksilöistä, jotka sitoutuivat erilaisiin ”lopun ajan totuuksiin”, joita oli noussut Myöhäissateen herätyksen aikana. [109]

MSOG-harhaoppi nousi uudelleen esiin avoimesti 1980- ja 1990-lukujen aikana ”Valtakunta nyt”- eli ”Hallintateologia”- liikkeenä (Engl. Dominion Theology). Läpi 1990-luvun tämä harhaoppi jatkaisi leviämistään Karismaattisen liikkeen sisällä, kunnes se nyt on tulossa hallitsevaksi näkemykseksi karismaattisten kristittyjen keskuudessa. Tänä päivänä on harvinaista ja käy koko ajan yhä harvinaisemmaksi löytää karismaattinen kristitty, jota ei olisi voitettu Jumalan ilmestyslapsi -opille (MSOG), tai johon se ei olisi jollakin tavalla vaikuttanut. Monet helluntailaisista ja jopa baptistisista suunnista ovat putoamassa tähän harhaoppiin, kun se tulee esille Torontosta ja Pensacolasta ynnä muista tämän päivän ns. ”herätyksistä”.

LUKU 5

Autuaan toivon hävitys

“Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.” (1. Joh. 3:2,3)

“Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan? (1. Tess. 2:19)

“Hän tuli omillensa ja Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan.” Noin 2000 vuotta sitten kaiken traagisin tapaus sitten ihmisen lankeemuksen tapahtui aivan Jerusalemin pyhän kaupungin ulkopuolella. Jeesus Kristus, Israelin luvattu Messias, ristiinnaulittiin Hänen oman kansansa toimesta aivan kuten heidän profeettansa olivat ennustaneet. Kuinka saattoikaan käydä näin?

Israelille annettiin kirjoituksissa kaksi täysin erilaista kuvaa Messiaasta. Yksi kuva sisältyi profetioihin, jotka esittivät Messiaan Israelin ”Kärsivänä Palvelijana.” Tämä Messias tulisi kärsimään Jumalan kansan syntien tähden tuoden sovituksen ja anteeksiantamuksen Jumalan kanssa. Tätä profetian luokkaa edustaa Jesajan 53. luku:

“Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoj, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.” (Jes. 53:3-6)

Ja Psalmi 22:

“Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. Minun voimani on kuivettunut kuin savias-tian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun. Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi saartaa minut, minun käteni ja jalkani, niinkuin jalopeurat. Minä voin lukea kaikki luuni; he katselevat minua ilkkuen; he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaan.” (Ps. 22:14-18)

Kuten niin monet ovat osoittaneet – tähän sisältyy täydellinen kuvaus ristiinnaulitsemisen aiheuttamasta tuskallisesta kuolemasta satoja vuosia ennen, kuin roomalaiset olivat edes ottaneet sitä käyttöön!

Toinen kuva Messiaasta, joka on selvästi esitetty laajassa profetiakokonaisuudessa VT:ssa, on Messias "Valloittavana Kuninkaana" halliten maailman valtakuntia Jerusalemissa käsin. Tätä profetioiden luokkaa edustaa Sakarja 14:16-18.

"Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa. Ja mitkä maan sukukunnista eivät käy ylös Jerusalemiin kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, niille ei tule sadetta. Ja jos egyptiläisten sukukunta ei käy eikä tule sinne ylös, ei tule sitä heillekään; vaan heitä on kohtaava se vitsaus, millä Herra rankaisee niitä pakanakansoja, jotka eivät tule sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa." (Sak. 14:16-18)

Ja Jesaja 11:1-10 :

"Mutta lisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällänsä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side. Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa. Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, ja jalopeura syö rehua kuin raavas. Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa kätensä myrkkyliskon luolaan. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä paha eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren. Sinä päivänä pakanat etsivät lisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja hänen asumuksensa on oleva kunniata täynnä." (Jes. 11:1-10)

Nämä kaksi erilaista kuvaa Messiaasta edustivat todellista ongelmaa juutalaisille. Kuinka voisivat nämä kaksi laajasti toisistaan poikkeavaa kuvaa toteutua yhdessä Messiaassa? Kuinka voisi Messias olla sekä kärsivä palvelija että hallitseva kuningas yhtä aikaa? He eivät voineet kuvitella Messiaansa kahta tulemusta, ensiksi kärsivänä palvelijana sovittamaan heidän syntinsä ja sitten uudelleen voittoisana kuninkaana perustamaan kunniakkaan valtakuntansa Siionissa.

Tietysti kävi niin, että kun Messias lopulta ilmestyi, kukaan ei kiinnittänyt siihen huomiota. Tuohon aikaan, johtuen roomalaisten sorrosta, jonka alla he elivät, ainoa kuva Messiaasta, jonka he voivat nähdä oli kuva voittoisasta kuninkaasta. Pian hän tulisi ja heittäisi roomalaiset ulos, perustaisi valtakuntansa ja korottaisi Israelin sen oikeutettuun asemaan kansojen yläpuolelle!

Kun Messias sitten ilmestyi, ei voittoisana kuninkaana, vaan seimen lapsena, niin kukaan ei kiinnittänyt siihen huomiota paitsi Herodes ja hänkin vain vainoharhaisuutensa vuoksi. Koko Israelin kansasta vain kaksi ihmistä, Simeon ja Hanna, tunnistivat tämän lapsen temppeleissä Jumalan Messiaana. Juutalaisten ylivoimainen enemmistö kadotti Hänet Hänen tullessaan, koska he etsivät voittoa, loistavaa kuningasta. Kolmekymmentäkolme vuotta myöhemmin he tulisivat hylkäämään ja ristiinnaulitsemaan Hänet samasta syystä. Muutamilla Raamatun murheellisimmilla sanoilla Jeesus profetoi heille, *"Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee*

omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.” (Joh. 5:43) Jeesus profetoi Antikristuksesta, väärästä Messiaasta, jonka juutalaiset ja muu maailma tulevat hyväksymään joksikin aikaa viimeisinä päivinä.

Minusta on ironista, että näinä viimeisinä päivinä seurakunta, kuten Israel muinoin, kohtaa kaksi täysin erilaista kuvaa meidän tulevasta Kuninkaastamme. Yksi Uuden Testamentin profetioiden kokonaisuus kuvaa Herramme palaavan ”kuten varas yöllä” varastamaan pois morsiamensa, seurakunnan, ja viedäkseen hänet kanssaan Isänsä taloon. Dave Hunt kirjoittaa:

Kristus varoittaa meitä ”valvomaan” kokonaan eri syystä. Hän tulee aikana, jolloin ihmiskunta, luottavainen ja itseensä tyytyväinen – ja nukkuva seurakunta (Mt. 25:5) – odottavat Häntä vähiten. ”Sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” (Mt. 24:44) Ei tule olemaan mitään merkkejä.... Jumalan tuomio on viimeinen asia, jota tuon päivän maailma odottaa. Ei tule olemaan mitään ennakkovaroitusta. On oleva kuin tyyni ennen hurrikaania – mutta tässä tapauksessa ei ole mitään aavistusta lähestyvistä myrskystä. Jeesus varoitti tulevansa, kun olosuhteet olisivat kuten juuri ennen vedenpaisumusta: ”He söivät, joivat, naivat... siihen päivään asti, kunnes Nooa meni arkkiiin ja tulva tuli ja tuhosi heidät kaikki” (Lk. 17:27). Hänen tulemuksensa tapahtuu ajalla, jolloin asiat sujuvat kuten tavallisesti ja ihmiset nauttivat ja ovat optimistisia tulevaisuuden suhteen. Aivan kuten juuri ennen vedenpaisumusta, viimeinen asia, jota maailma odottaa, on Jumalan tuomio. On varmaa, että Kristus ei kuvaile Harmagedonia! Tavalliset liike-elämän olosuhteet, itsetyytyväisyys ja yllätys voivat viitata vain aikaisempaan tulemukseen... [110]

”Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa; ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset, jotka herraansa odottavat, milloin hän palajaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle. Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan. Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” (Lk. 12:35-40)

Tämän kuvan yläpuolella ja sitä vastoin meille on esitetty Uudessa Testamentissa toinen kokonaan erilainen kuva Kristuksen paluusta. Tässä kuvassa jokainen ihminen maan päällä todistaa hänen paluutaan:

”Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhataessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.” (Mt. 24:29-31)

”Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.” (Ilm. 1:7)

Tässä kuvassa jokainen maan päällä näkee Hänet, kun Hän palaa valittujensa kanssa tuhoamaan Antikristuksen ja hänen valtakuntansa ja sitten pystyttää oman vanhurskauden valtakuntansa – Millenniumin. Kuinka sovitamme keskenään nämä kaksi täysin erilaista kuvaa Herramme toisesta tulemuksesta? Ainoa vastaus, jossa on järkeä ja joka sopii kirjoituksiin, on, että Hän tulee kaksi kertaa – ensimmäisen kerran Hänen pyhiänsä varten ja toisen kerran Hänen pyhiensä kanssa. Dave Hunt kirjoittaa:

Kuinka voi Kristus tulla välittömästi selvien merkkien jälkeen, jotka on tarkoitettu varoittamaan Hänen tulemuksestaan – ja samalla kertaa tulla kuin varas yöllä, jolloin harvat, jos kukaan Hänen seuraajistaan odottaisi Häntä? Kuinka Hän voi tulla, ”kun he sanovat rauha ja turvallisuus” (1. Tess. 5:3) ja samalla kertaa tulla keskellä Harmageddonia, tuhoisinta sotaa, mitä maailma on koskaan nähnyt? Kuinka voidaan pyhät temmata maan päältä taivaaseen asumaan Kristuksen kanssa ikuisesti ja kuinka he samalla voivat tulla Hänen kanssaan taivaasta tuomitsemaan maailmaa? Kuinka voivat kaksi kuvaa, jotka ovat niin ristiriitaiset keskenään, olla totta? Tähän kysymykseen on vain yksi mahdollinen vastaus. On selvää, että nämä täysin ristiriitaiset kuvaukset hänen tulemuksestaan eivät voi viitata samaan tapahtumaan. [111]

Aivan kuten Israelilla oli edessään kaksi täysin erilaista kuvaa tulevasta Messiaasta, niin on myös meillä. Ensiksikin Herramme on palaava meille aikana, päivänä ja hetkenä, jota emme tiedä. Me tiedämme kuitenkin, että Hänen tulemuksensa on lähellä, ”oven edessä”, ajanmerkkien perusteella:

”Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä.” (Lk. 21:31-36)

Meidän tulee uskollisesti valvoa ja odottaa taivaallista ylkäämme palaamaan morsiantaan (seurakuntaa) varten ja viemään meidät Isänsä taloon (Joh. 14:1-2), jonne me jäämme morsiuskammioomme siksi aikaa, kun ”viha”, ”Jaakobin ahdistus” – ”suuri ahdistus”, tapahtuu:

”Mutta sinun kuollesesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepäätte, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille. Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä.” (Jes. 26:19-21)

Tämän seitsenvuotisen tuomion ajan lopussa me istumme Herramme kanssa ja vietämme ”Karitsan hääateriaa” (Ilm. 19:7-9). Kristus kokoaa yhteen ”valittunsa” – Vanhan Testamentin pyhät, Uuden Testamentin pyhät ja Ahdistuksen ajan pyhät – me vietämme häitä yhdessä ja sitten me palaamme Hänen kanssaan ”taivaan sotajoukkoina” perustamaan Hänen valtakuntaansa maan päälle (Ilm. 19:11-20:4).

Siten meillä on ensimmäinen Kristuksen tulemus, kun Hän tulee pyhiensä varten ennen ahdistusta, tapahtuma, jonka kristityt ovat oppineet tuntemaan ”tempauksena”, sitten Kristus palaa pyhiensä kanssa ahdistuksen jälkeen perustamaan Hänen valtakuntansa maan päälle (Toinen Tulemus). Tempaukseen viitataan ”autuaana toivona” (Tiitus 2:11-13). Sen sijaan, että kärsisimme vainoa Antikristuksen alaisina, meille on luvattu, että meidät otetaan pois tästä maailmasta ennenkuin Antikristus paljastetaan. Paavali julisti viitaten tempaukseen:

”Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” (1. Tess. 5:9)

Sanaa tempaus (engl. rapture), kuten monet kriitikot kärkkäästi huomauttavat, ei esiinny Raamatussa. Siellä ei esiinny myöskään sanaa kolmiyhteys (trinity)! Me saamme sanan rapture Kreikan sanan ”harpadso” latinalaisesta käännöksestä (latinaksi: ”rapio”). Seuraavassa Paavalin kuvaus tapahtumasta:

”Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuulussa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.” (1. Tess. 4:16-18)

Sana ”harpadso” tarkoittaa kirjaimellisesti ”temmata ylös”. Paavali paljastaa, että me, jotka olemme elossa ja jäämme ylösnousemukseen, ”temmataan ylös” (engl. snatched up) olemaan Kristuksen kanssa ”pilvissä”. Ensimmäisen Korinttolaiskirjeen 15. luvussa Paavali paljastaa, että tämän ”tempauksen” kautta me elossa olevat uskovat sivuutamme kuoleman – ja pukeudumme ”kuolemattomaan” hengelliseen ruumiiseen – täsmälleen samankaltaiseen kuin Jeesuksella on!:

”Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nielty ja voitto saatu”. ”Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?” (1. Kor. 15:50-55)

Autuaalla toivolla läheisestä, milloin tahansa tapahtuvasta tempauksesta, on puhdistava vaikutus Kristuksen ruumiiseen:

”Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.” (1. Joh. 3:2,3)

Kristittyjen keskuudessa on aina ollut jonkin verran erimielisyyttä milloin tarkalleen tämä tempaus tapahtuu – ennen, puolivälissä, vai lopussa – Suuren Ahdistuksen aikaa. Samalla kun tunnen hyvin vahvasti, että Raamattu selvästi opettaa tempausta ennen ahdistusta, minä myös tiedostan, että ne, jotka opettavat tempausta ahdistuksen keskeltä tai sen lopussa, perustavat myös käsityksensä suurimmaksi osaksi Raamattuun. Mistä kaikki olemme yksimielisiä ja pidämme yhteisenä, on Raamatun selkeä opetus, että kun tämä tapahtuma tapahtuu, niin meidät tehdään kuolemattomiksi ja kaikki temmataan pilvissä Herraa vastaan ylätuloihin Herramme fyysiseen läsnäoloon. Kuten olemme nähneet Jumalan Ilmestyslapsioppi (MSOG) kieltää Raamatun opetuksen julistamalla ”kuolemattomaksi tekemistä”, joka tapahtuu jo täällä maan päällä ja monet sen kannattajat opettavat, ei vain maanpäällistä kuolemattomuutta, vaan myös maanpäällistä jumalallistamista (deification) yhtä lailla!

Osa tempausta koskevaa raamatullista opetusta on kuva UT:n seurakunnasta viimeisinä päivinä jäännöksenä, jota sisältä päin ahdistaa luopumus (kapinointi Jumalan Sanaa vastaan) ja ulkoapäin maailma, joka käy aina vain vihamielisemmäksi ja pahemmaksi, kun Kristuksen paluun päivä lähestyy. Paavali kirjoitti:

“Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty”. (1. Tim 4:1,2)

Ja:

“Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi.” (2. Tess. 2:3)

Jeesus kuvasi seurakuntaa penseänä, nukkuvana jäännöksenä, jossa tempaus tulee monille yllätyksenä!

“Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.” (Ilm. 3:15-17)

Ja:

“Ja tyhmit sanoivat ymmärtäväisille: ‘Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat’. Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: ‘Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.’ Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: ‘Herra, Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastasi ja sanoi: ‘Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä’. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.” (Mt. 25:8-13)

Samoin kuin meillä on kaksi erilaista kuvaa Herramme tulemuksesta, niin meillä on myös kaksi eri-laista kuvaa seurakunnasta näiden tapahtumien aikaan. Tempauksessa seurakunta kuvataan jää-nöksenä, puhtaana, mutta piiritettynä jäännöksenä ihmisiä, jotka pakenevat epäuskoisen maail-man päälle tulevaa Jumalan vihaa. Toisessa tulemuksessa me kuitenkin näemme seurakunnan val-loittavana sotajoukkona palaamassa Kristuksen kanssa hallitsemaan kansoja Hänen kanssaan. Ai- van kuten juutalaiset voivat nähdä Messiaan vain valloittavana kuninkaana, kun Hän tuli ensim- mäisen kerran ja siten kadottivat Hänet, niin samoin tämän päivän seurakunta on tullut sokeaksi kuvalle pakenevasta, piiritetystä jäännöksestä. Tämän päivän seurakunta mieluummin näkee it- sensä suurena, valloittavana armeijana. He ovat hyljänneet tai tulkinneet uudelleen kirjoitukset, jotka kuvaavat seurakuntaa halveksittuna jäännöksenä - he ovat kapinoineet (luopuneet, engl. apostatized) sitä vastaan ja voivat nähdä vain kuvan valloittavasta armeijasta. Täsmälleen kuten Israel muinoin, he ovat vaarassa, suuressa vaarassa, kadottaa Herra, kun Hän tulee kuin varas yöllä niille, jotka valvovat. Leimaamalla autuaan toivon tappio- ja pakenemismentaliteetiksi, joka hal- vauttaa seurakunnan, he ovat vaihtaneet sen Raamatun vastaiseen oppiin voitosta (engl. triumphalism). Kirjassaan *The Feast of Tabernacles*, George Warnock kirjoittaa:

Voittavatko tuonelan portit Jeesuksen Kristuksen seurakunnan? Pitääkö suuren peltomiehen myöntää tappio ja tarttua sirppiin, ennen kuin vilja on kypsää ja täydellä tähkällä? Pitääkö Hänen osoittaa Henkensä kärsimättömyys leikkaamalla vilja, ennen kuin se saa varhaisen ja myöhäisen sateen? Pitääkö Hänen jakaa Hengen lahjoja kansalleen ja asettaa Kristuksen pal- velijoita seurakuntaan tekemään pyhät täydellisiksi ja sitten temmata heidät kaikki, ennen kuin he saavuttavat Kristuksen täyteen täyden iän määrän? ... Ei! Tuhat kertaa ei! Jumalan lasten pitää vielä ilmestymän tällä seurakunnan murheen ja vaivan suurella hetkellä ja heidän pitää osoittaman tämän pahan ja turmeltuneen sukupolven edessä Jumalan peittämätön kirkkaus tavalla, jota ei tähän mennessä ole paljastettu, tai edes osattu kuvitella. Murheen, katkeruuden ja vaivan rukoukset kautta tämän seurakunnan pitkän erämaataipaleen hellun- taista tähän päivään – ovat kaikki kerätyt taivaallisiin maljoihin ja pian ne vuodatetaan maan päälle suurissa taivasta järjestyttävissä tapahtumissa, jotka syöksevät valtaistuimelta pimeyden vallat ja Saatanan ja asettavat voittajan valtaan Siionin vuorelle. [112]

Tämä kieltäytyminen nähdä seurakunta Uuden Testamentin kuvaamana halveksittuna jäännökse- nä on Myöhäissade- eli Ilmestyslapsi-opin (engl. Latter Rain/Manifest Sons of God, MSOG) tunnus- piirre. Milford Kirkpatrick vuoden 1948 herätyksestä, kirjoitti:

Ne, jotka olivat yläpuolellamme Herrassa, olivat yksimielisiä siitä, että meidän ei tullut odot- taa herätystä, koska elimme ajan päättymisen päivissä ja asiat olivat menossa huonompaan suuntaan ja meidän tuli odottaa katkeraa loppua. Kuulimme usein lainattavan, ”ellei niitä päi- viä lyhennettäisi, ei mikään liha pelastuisi” (Mt. 24:22). Tämä toi vain lisää masennusta hen- keemme ja niin me olimme epätoivossa... Eräänä päivänä eräs veli nousi seisomaan ja alkoi profetoida... Jumala puhui meille ennallistamisen päivistä ja että Hän vuodattaisi Henkensä kaiken lihan päälle. Tämä sai sydämemme innostumaan elettyämme tappion ilmapiirissä... Mikä ilo valtasikaan leirin. [113]

Kuten olemme aikaisemmin huomauttaneet, niin karismaattisten enemmistö ei ollut hyväksynyt harhaoppia Jumalan ilmestyslapsista (MSOG). Useimmat pitäytyivät oikeaan opetukseen tempauk- sesta, mutta 1980-luvun puolivälissä tilanne alkoi muuttua, kun MSOG-harhaoppi tuli uudelleen esiin Kingdom Now (Valtakunta Nyt) eli ”Kingdom/Dominion” -liikkeen muodossa. Richard Rissin mukaan:

...Monet karismaattiset kautta maailman omaksuivat Myöhäissadeliikkeen erilaisia eskatologisia käsityksiä. Näistä käsityksistä tuli merkittäviä esim. seuraavissa järjestöissä: Bill Britton Missourin Springfieldissä, J. Preston Eby Texasin El Pasossa, John Robert Stevens Kalifornian Los Angelesissa. Vuoden 1976 vaiheilla jotkut näistä järjestöistä olivat varsin suuria. Bill Britton, joka oli osallistunut Myöhäissateeseen, kuvaili järjestöään kesällä 1976 seuraavasti: "Olemme Philin kanssa juuri palanneet hyvin hedelmälliseltä matkalta itärannikolle, jossa vierailimme 25 kaupungissa, joissa saarnasimme 47 kertaa 21 päivässä ja ajoimme 5500 mailia. Palvelimme seurakuntia seuraavissa osavaltioissa: Illinois, Kentucky, Ohio, Philadelphia, Maryland, Virginia, Delaware, New York, Michigan, Indiana sekä Kanadan Ontario ... Oli valtavaa nähdä saman Pyhän Hengen ja samojen totuuksien paljastuvan eri osissa USA:ta ja Kanadaa ja minusta oli innostavaa nähdä ne monet pastorit, jotka ovat 'myydyt' Jumalan valtakunnalle ja totuuksille, jotka liittyvät Hänen monijäseniseen Poikaansa, tuohon kirkastettuun seurakuntaan ilman tahraa ja rypynyä, Hänen täydelliseksi tehtyyn ruumiiseensa, siihen joka voittaa" ... Näyttäisi, että laajalle levinnyt maanalainen liike kehittyi karismaattisen uudistuksen sisällä koostuen yksilöistä, jotka olivat sitoutuneet erilaisiin "lopun ajan totuuksiin", joita oli noussut Myöhäissateen herätyksen aikana. [114]

Bill Brittonista tuli yksi johtavia Jumalan ilmestyslusten kannattajia tuona aikana. Hänen opetusensa edustaa hyvin MSOG-oppia, koska se kehittyi Myöhäissateen herätyksen ja sen jälkeen, kun Warnock oli julistanut sen kirjassaan *Feast of Tabernacles*. Kirjassaan *A Closer Look at the Rapture* (Tempauksen läheisempää tarkastelua) Britton kirjoittaa:

Voit lakata toivomasta "tempausta" viemään sinut tästä maailmasta ja ratkaisemaan kaikki vaikeutesi. Ala panna toivosi siihen, mihin se kuuluu ... Herran tulemukseen "tuoda täyteen pelastukseen ne, jotka innokkaasti, alinomaa ja kärsivällisesti odottavat ja toivovat Häntä." [115] ... Saarnaajat edelleen palavasti saarnaavat ja ihmiset edelleen epätoivoisesti ja toivottomasti riippuvat teoriassa "tempauksesta", joka vie meidät kaikki pois tästä maailmasta, jotta voisimme paeta Herran Päivää [116]. ... Saarnaajat, lopettakaamme kertomasta ihmisille, että he voivat vain istuutua keinutuoleihinsa ja odottaa "tempausta" viemään heidät pois kaukaiseen mielikuvitusmaahan, jossa he saavat nautiskella taivaan herkkuja, samalla kun kaksi miljardia ihmistä kärsii Saatanan ja Antikristuksen kantapäähän alla. Kertokaamme heille totuus, että heidät on pelastettu ja kutsuttu alistamaan kaikki Antikristuksen voimat ja kaikki helvetin laumat jalkojensa alle ja vapauttamaan maailman ihmismassat Saatanan vallasta ja kuoleman pelosta! Tämä on meidän perintömme ja päämäärämme! [117]

Kirjassaan *In Light Out of the Shadows* (Valoa varjoista), Britton writes:

On joitakin vääriä oppeja, jotka estävät ihmisiä uskomasta totuutta siitä, mitä Jumala on tekemässä. Yksi näistä ja samalla yksi laajimmin hyväksytyistä, vaikkakin opillisesti heikko ja vaila raamatullisia perusteita, on perinteinen oppi ns. "tempauksesta." Se opettaa, että Jumala aikoo tuhлата 2000 vuotta armeijan rakentamiseen ja varustamiseen hengellisellä aseistuksella (kypärä, kilpi, miekka jne.) ja sitten tempaakin heidät yht'äkkiä taistelukentältä, juuri kun todellinen aikakausien sota on alkamassa. Se pitää sisällään, että Jumalan pieni ja heikko seurakuntaparka ei pysty voittamaan Antikristusta, joten heidät täytyy ottaa pois saamaan kirkastetut ruumiit ja pakenemaan taistelua. [118]

J. Preston Eby toistaa näitä tuntemuksia:

Herramme tulemus Hänen seurakuntaansa ”varten” on vain tietämättömien mielten keksintö, jonka ovat hautoneet miehet, jotka lukevat Raamattuunsa monia mielikuvituksellisia tarinoita, joita he käyttävät tukemaan illuusioitaan. Nukkuva seurakunta ei tietenkään voi ajatella paljon muuta kuin fyysistä matkaa pilviin temmattuna oman keksintönsä eteeriseen tilaan ja kokemukseen, jossa heidän päämääränsä on istuskella joutilaana valkoisissa yöpaidoissa tai vastaavissa ... Totuus ”autuaasta toivosta” ei ole tempaus; se on Herran ILMESTYMINEN (engl. appearing), ”autuas toivo” ei ole ahdistuksesta vapautuminen, vaan HÄNEN KIRKASTUMISEN-SA (engl. His glorious appearing) Hänen kansassaan. Me emme odota tempausta viemään ihmisiä pois tästä maailmasta, vaan me odotamme HÄNEN ILMESTYVÄN hänen lastensa (engl. sons) sisimmästä olemuksesta muuttamaan Hänen valittunsa niin, että he kykenevät muuttamaan tämän maailman kehityksen suunnan. [119]

Eräs toinen MSOG:n kannattaja, E. E. Brooks, kirjoittaa:

Kristityt MUUTETAAN, mutta me emme koskaan JÄTÄ TÄTÄ MAATA salaisessa tempauksessa. Jumalan suunnitelma toteutetaan maan päällä ... Kristityt kyllä muutetaan ja kohtaavat Jeesuksen, mutta heitä ei oteta pois MAASTA. Kristityt kyllä temmataan hengelliseen maailmaan, mutta eivät jätä MAATA mennäkseen ulkoavaruuteen. [120]

Sama mies kirjoittaa toisessa paikassa:

Jeesuksella on Jumalan jumalallinen luonto. Hänessä asuu Jumaluuden täyteys ... ruumiillisesti. Meillä ei ole mitään vaikeuksia hyväksyä, että kaikki Jumalan täyteys asui Jeesuksen ruumiissa. Niillä, jotka ovat osallisia jumalallisesta luonnosta, on myös Jumalan täyteys asumassa ruumiissaan! ... Sinä olet Elohim! Genesis 1:26 sanoo, että Jumala (Elohim) teki sinut kuvaksensa ja kaltaiseksensa ja siksi sinä myös olet Elohim. Tämä on R-A-A-M-A-T-T-U-A. Tarkista asia itse. [121]

Ja:

Kerran täydellisesti jumalallisella luonnolla vaatettuna me tulemme olemaan Jumalan ilmestyslapsia. Jokainen ajatus on oleva jumalallinen. Jumalan ajatuksista tulee meidän ajatuksiamme. Me tiedämme Isän tahdon, sillä se tulee meidän luonnoksemme. Ne meistä, jotka ovat täysin kypsiä, kokevat muutoksen ja heittävät pois inhimillisen kuolevaisuuden rajat tulakseen jumalallisen kuolemattomuuden rajalle. [122]

”Te tulette Jumalan kaltaisiksi.” Jälleen jumalallistamisen harhaoppia (Apotheosis). Myöhäissadeopin kannattajat, jotka vastustavat opetusta ennen ahdistusta tapahtuvasta tempauksesta, ovat tuoneet esille joitakin mielettömimmistä syytöksistä tempausopin häpäisemiseksi. Grant Jeffrey kirjoittaa:

Monet nykyajan kirjoittajat väittävät, että teoria ennen ahdistusta tapahtuvasta tempauksesta sai alkunsa noin vuonna 1820. He yhdistävät teorian syntymisen joko Emmanuel Lacunzaan (Ben Ezra, 1812), Edward Irvingiin (1816) tai Margaret MacDonaldiin (1830) ja lopulta John Darbyyn (1820)... Pastori John Bray julisti kirjassaan *The Origin of the Pre-tribulation Rapture Teaching* (Ennen ahdistusta -tempausopin alkuperä) vuonna 1980: ”Ihmiset, jotka opettavat tempausta ennen ahdistusta, opettavat sellaista, jota ei ollut koskaan opetettu ennen vuotta 1812... Ei yksikään varhaisista kirkkoisista opettanut tempausta ennen ahdistusta ... Lupaani 500 dollaria jokaiselle, joka löytää lausunnon, saarnan, kommentaariartikkelin tai mitä tahansa ajalta ennen vuotta 1812, joka opettaa Kristuksen tulemusta kahdessa vaiheessa, joita

erottaa toisistaan määrätty ajanjakso, kuten pretribulationistit (ne, jotka uskovat tempaukseen ennen ahdistusta) opettavat.” [123]

J. Preston Eby, Bill Britton ja toiset MSOG-opin kannattajat toistavat tätä syytöstä todisteena, että oppi tempauksesta ennen vihaa, autuas toivo, on täysin väärä. Eby kirjoittaa:

Se alkoi roomalaiskatolisena keksintönä! Jesuiittapappi Riberan kirjoitukset vaikuttivat Irvingiin. Irving vaikutti Darbyyn. Darby vaikutti Scofieldiin. Scofield ja Darby vaikuttivat D.L. Moodyyn ja Moody vaikutti varhaiseen Helluntailiikkeeseen. [124]

Mutta onko tämä totuus? Olivatko Irving, Darby, Scofield ja Moody, puhumattakaan varhaisista helluntailaisista, kaikki vain jonkin suuren jesuiittojen salaliiton pelinappuloita? Onko se totta, kuten Bray ja kumppanit väittävät, että tätä oppia ei opetettu ennen vuotta 1812 – tai kukaan varhaisessa seurakunnassa ei pitänyt siitä kiinni. Grant Jeffrey kirjoittaa edelleen:

Monien näistä kirjoittajista täytyy dramaattisesti muuttaa kirjojensa seuraavaa painosta, koska on tehty kaksikin merkittävää tekstilöytöä, jotka lopullisesti osoittavat, että monet kristilliset opettajat vuosisatoja ennen John Darbya löysivät uudelleen Raamatun opetuksen ja opettivat selvästi, että tempaus tapahtuisi ennen ahdistuksen aikaa... Varhainen kristitty kirjoittaja ja runoilija Efraim Syyrialainen (306-373 jKr.) oli bysanttilaisen kirkon tärkeä teologi. Seuraavassa avainkohtia Efraimin tärkeästä tekstistä, *On the Last Times, the Antichrist, and the End of the World* (Viimeisistä ajoista, Antikristuksesta ja maailman lopusta), joka on kirjoitettu noin vuonna 373 ja sen on kääntänyt professori Cameron Rhodes Tyndalen teologisesta seminaarista minun pyynnöstäni... ”Meidän pitäisi sen tähden perinpohjaisesti ymmärtää veljeni, mitä on aivan edessä tai yllämme... Uskokaa minua rakkaimmat veljet, koska Herran tulemus on lähellä, uskokaa minua, koska maailman loppu on käsillä, uskokaa minua, koska on viimeinen aika ... koska kaikki pyhät ja kaikki Herran valitut kootaan yhteen ennen ahdistusta, joka on tulossa ja otetaan Herran luokse, jotta he eivät näkisi milloinkaan sitä sekasortoa, joka valtaa maailman syntiemme vuoksi. Ja niin veljet, minulle kaikkein rakkaimmat, on yhdestoista hetki...” [125]

On selvää, että Efraim opetti läheistä ennen ahdistusta tapahtuvaa tempausta, jossa pyhät otetaan pois tästä maailmasta ennen Suurta Ahdistusta. Grant Jeffrey jatkaa:

Tri. John Gill, maineikas 18. vuosisadan baptistinen teologi, julkaisi Uuden Testamentin kommentaarinsa vuonna 1748. Häntä pidetään vakavana kalvinistisena oppineena, joka kirjoitti monta teosta teologian alalta. Kommentoidessaan 1. Tess. 4:15-17, tri. Gill huomauttaa, että Paavali opettaa oppia, joka on ”jotakin uutta ja epätavallista”. Gill kutsuu pyhien lähestyvää muuttamista (translation) ”tempaukseksi” ja peräänkuuluttaa valvomista, koska ”se on oleva yht’äkkäinen ja etukäteen tietämätön ja tapahtuu, kun sitä vähiten ajatellaan ja odotetaan.” Tämä on selkeä, yksityiskohtainen opetus vuodelta 1748 läheisestä tempauksesta ennen ahdistusta (80 vuotta ennen John Darbya). [126]

Jos haluat enemmän perehtyä tämän tempaussalaliittoteorian torjuntaan, niin voisin suositella Tim LaHayn erinomaista kirjaa *No Fear of the Storm* (Ei pelkoa myrskystä), joka on hiljattain julkaistu uudelleen nimellä *Rapture Under Attack* (Tempaus hyökkäyksen kohteena).

Ilmestyslapsi-opin (MSOG) kannattajat eivät välttämättä kiellä tempausta. He vain määrittelevät sen uudelleen kirkastamisena (glorification) ja jumalallistamisena (apotheosis), joka tapahtuu jo

täällä maan päällä. Saadaksean tämän mahtumaan Raamattuun, heidän on väänneltävä sitä julistamalla, että kun Jeesus sanoo ”toinen otetaan ja toinen jätetään”, niin ne jotka viedään fyysisesti ulos tästä maailmasta, ovatkin pahoja. Jäljelle jääneet ovat Jumalan ilmestyslapsia eli Joelin armeijan pyhiä, jotka valloittavat maailman ja tuovat valtakunnan.

”Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Kaksi naista on jauhassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. (Mt. 24:40-42)

E.E. Brooks kirjoittaa:

Kaksi pellolla, hurskas ja paha, toinen otetaan pois eli viedään Maasta. Tutkikaamme joitakin kirjoituksia nähdäksemme, kuka TODELLA OTETAAN MAASTA ja kuka JÄÄ MAAN PÄÄLLE... KOOTKAA ENSIN LUSTE ... PAHAT ovat ne, jotka OTETAAN! Luste otetaan ensin, Matteus 13:29-30: ”Mutta hän sanoi: ‘En, ettette lustetta (PAHOJA) kootessanne NYHTÄISI sen mukana NISUAKIN (HURSKAITA). Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: KOOTKAA ENSIN LUSTE (pahat!) ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta NISU korjatkaa MINUN AITTAANI (maan päällä).’” [127]

Mitä Jeesus tässä opettaa? Otetaanko luste pois maasta? Jeesus itse antoi meille tämän vertauksen selityksen. Hän sanoi: ”Pelto on maailma.” Hän sanoi, että luste koottaisiin yhteen [yhdistetään – ekumeeninen liike] ja jätettäisiin pellolle [”Pelto on maailma”] poltettavaksi [kärsimään Jumalan vihaa yhdessä muun epäuskoisen maailman kanssa]. Nisu [tosi seurakunta] oli se, josta Jeesus sanoi, että se otetaan pois pellolta ja kootaan Hänen aittaansa. *”Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla, ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat ja tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat tomuksi teidän jalakapohjienne alle sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot.” (Mal. 4:2-3)*

Bill Britton kirjoittaa:

”Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin. Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.” Mieti tätä kirjoitusta tarkasti. Jeesus sanoi, että viimeisille päiville on tunnusomaista samankaltaisuus Nooan päivien kanssa. Suurin osa ajattelee, että silloin he söivät, joivat ja menivät naimisiin. No niin, sitä tehtiin kauan ennen Nooa ja se on jatkunut siitä asti. Jotkut ajattelevat, että kuten oli Nooan päivinä, toiset otettiin ja toiset jätettiin, niin hekin haluavat tulla otetuksi. Olisi parempi olla toivomatta, sillä hurskas Nooa ja hänen poikansa eivät olleet niitä, jotka otettiin. Heidät jätettiin jäljelle perimään uusi maa. Pahat olivat ne, jotka otettiin pois. Useimmat kirjanoppineet teologimme, joilla ei ole jumalallista ilmestystä Sanasta, opettavat ihmisiä rukoilemaan, että heidät ”otettaisiin Jeesuksen tullessa”. [128]

Onko tämä jälleen todella sitä, mitä Jeesus tässä yrittää meille opettaa – että pahat otetaan pois? Päinvastoin, hurskaathan olivat ne, jotka pääsivät vedenpaisumusta [Jumalan vihaa] pakoon, kun heidät nostettiin arkissa [nostettiin Kristuksessa – tempauksen malli] samalla, kun pahat jäivät

jäljelle kärsimään Jumalan vihaa. Nooa ja hänen perheensä on kaunis malli tosi seurakunnasta. Nousten ylös taivaassa olevan Kristuksen luokse turvallisesti Hänen suojaamaan he eivät tule laskemaan jalkaansa maan päälle ennen kuin tulva [Jumalan viha] on ohi. Läpi 1950-luvun lopun, 1960- ja 1970-lukujen Britton ja toiset Myöhäissateen eli MSOG:n opettajat jatkoivat yrityksiään tuoda harhaoppi Jumalan ilmestyslapsista päävirran seurakuntaan, mutta huonolla menestyksellä. Helluntailaisten ja karismaattisten enemmistö pysyi uskollisena raamatulliselle opille pyhien tempauksesta. Britton valitti katkerasti:

Jokainen lapseudessa (sonship) tänä aikana tietää, että suurin vastustus tälle sanomalle ei tule vanhoista perinteisistä seurakunnista. Monet seurakunnissa kuulevat sanoman lapseudesta (sonship) ensimmäistä kertaa ja vastaanottavat sen ilolla, koska heitä ei ole varoitettu siitä, eikä heidän mieliään myrkytetty. Mutta jokaisessa seurakunnassa, joka liikkuu Hengen korkeammalla alueella kohti lapseutta (sonship), voi havaita helluntailaisen väen pysyvän poissa suurin joukoin. Heidät on niin aivopesty varoituksilla vääristä opeista, että he pelkäävät kuol-lakseen tulla katsomaan, voisiko tässä olla mukana Jumala. [129]

Kaikki tämä oli kuitenkin muuttuva 1980-luvulla, kun MSOG-oppi tuotaisiin takaisin Karismaattisen liikkeen päävirtaan Bill Hamonin johtamien restorationistien ja Earl Paulkin johtaman Kingdom/Dominion -liikkeen ponnistuksin. Heidän ja heidän ponnistustensa kautta MSOG-harha tulisi uudelleen esiin ja siitä tuli käsitykseni mukaan enemmistön näkemys karismaattisten keskuudessa, kun lähestymme vuotta 2000. Bill Hamon, joka on julistanut itsensä ”seurakunnan profeetaksi ja apostoliksi”, kirjoitti kirjassaan *The Eternal Church* (Ikuinen seurakunta) vuonna 1981:

Kun Jeesus tulee muuttamaan seurakuntansa, se ei tapahdu Jumalan taivaallisella helikopterilla, joka kuljettaisi pyhät kaikki ulos, ennenkuin he luopuvat, tai ennen kuin paholainen valtaa heidän leirinsä. Kun Jeesus tulee, se ei tapahdu siksi, että taistelu olisi liian ankara Herran armeijalle. Se ei myöskään tapahdu seurakunnan tempaamiseksi, ennenkuin Antikristuksen systeemi saartaa sen, eikä se ole vetäytyminen tai hätätoimi seurakunnan varjelemiseksi tuholta [130]... Ne, jotka opettavat seurakunnan kypsyyttä ja kaikkien Raamatun totuuksien ennallistamista, uskovat, että tempausmuutoksen tarkoitus on kirjaimellisesti pyhien tekeminen kuolemattomiksi (immortalization of the saints). Pyhien fyysisten ruumiiden kuolemattomiksi tekemisen tarkoitus on tehdä heidät kykeneviksi osallistumaan Kristuksen kanssa seurakunnan seuraavaan vaiheeseen. Seuraava seurakunnan vaihe on pyhien mobilisoiminen voittamattomaksi armeijaksi, joka tulee seuraamaan heidän kuningasten Kuningastansa, kun Hän etenee voitosta voittoon. Heidän ruumiidensa kuolemattomuus asettaa heidät tuohon kirkastettuun tilaan, jossa he voivat olla Hänen kanssaan ja toimia Hänen tasollaan kanssahallitsijoina ja Hänen planeetta Maata koskevan tahtonsa toimeenpanijoina koko maailmankaikkeudessa. [131]

Nämä ideat tulisivat antamaan potkua Kingdom Now (Valtakunta Nyt) eli Kingdom/Dominion -liikkeelle, joka tulisi nousemaan karismaattisessa seurakunnassa 1980-luvulla. Kuten restorationismi, se myös on vain vuoden 1948 ”herätyksen” poikimien Myöhäissade ja MSOG-harhaoppien jatketta. Al Dager määrittelee Valtakunnan teologian näin:

Valtakunnan teologian leirissä on useita liikkeitä, joiden opetukset ovat kauttaaltaan merkittävän samankaltaisia, kuitenkin joissakin kohdissa erilaisia. Nämä liikkeet – vaikkakin enemmän tai vähemmän kiistävät liittyvänsä toisiinsa – ovat riittävän homogeenisia eskatologisissa ja teologisissa näkemyksissään niiden asettamiseksi yhteisen lipun alle, johon viittaa ”Valta-

kunnan teologiana”. Nämä liikkeet on rakennettu samalle perustukselle: 20. vuosisadan puolivälin uushelluntailaisuudelle (neo-Pentecostalism). Ne ottavat tarvittavaa tukea toisiltaan kehittääkseen strategiansa valta-aseman saavuttamiseksi kristittyjen keskuudessa. Kaikki propagoivat kiihkeästi ”uusien ilmestyksiään”, joiden väitetään valmistavan seurakuntaa Jumalan seuraavalle teolle, joka vie meidät lähemmäksi Valtakunnan Aikaa (Jumalan hallintaa maan päällä)... Kriittinen kovan linjan Valtakunnan teologia merkitsee ”tempauksen” kieltämistä ... ja sen vuoksi, koska ei ole mitään ruumiillista pois ottamista – ”tempausta” – niin ei ole mitään Israelin valtion ennallistamista. Valtakunnan teologian kannattajat ovat oikeassa sanoessaan, että seurakunta on hengellinen Israel, mutta he eivät tunnusta, että Jumala on luvannut ennallistaa kansallisen Israelin ja käsitellä sitä Danielin 70. viikon aikana. Kaikki tulevaisuuden Israelia koskevat profetiat – sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa – on pantu koskemaan seurakuntaa. Kuivien luiden herättämisen (Hes. 37:1-11) sanotaan olevan seurakunnan palauttaminen Babylonista (eri uskonsuunnista) täydelliseen yhteyteen. Kaikilla uskovilla tulee olemaan sama mieli, samat ajatukset ja samat päämäärät Valtakunnan Ajan apostolien ja profeettojen uusien ilmestysten mukaisesti. [132]

Yksi asia, joka on kaikille yhteinen, on heidän ”autuaan toivon” vihansa! ”Herätysjohtaja” Gerald Coates julistaa:

Ajatus tempauksesta on naurettava ... On pääteltävä, että teoria salaisesta tempauksesta voi olla evankelikaalinen, mutta siitä huolimatta se on epäraamatullinen. Se on karmea (grotesque) ajatus – tempaus voi olla mitä mukavin oppi pelkureille, mutta se ei ole sen kummempaa kuin toiveajattelua ja täytyy liittää myyttien ja fantasioiden kategoriaan. [133]

Don Paulk, Earl Paulkin veli, joka oli monet vuodet Valtakunnan teologian liikkeen etulinjassa, julistaa:

Jumalan kello ei ole tunnistettava etninen ryhmä. Jumalan kello on Hänen seurakuntansa, hengellinen Israel! ... Älä kuitenkaan odota ”tempausta” pelastamaan sinua ... Jos tahdot tuoda Kristuksen takaisin maan päälle, niin sinä voit tehdä sen ... ME VOIMME TEHDÄ SEN! ... Meillä on hallussamme Hänen paluunsa avain. [134]

Ja niin se jatkuu ja jatkuu! Mihin tahansa meneekään näinä päivinä Karismaattisessa liikkeessä, niin autuasta toivoa tempauksesta vähätellään ja myydään maallisesta illuusiosta perustaa Valtakunta omilla voimillamme ilman Kuningastamme! Apostoli Paavali kirjeessään filippiiläisille varoittaa niistä, jotka tahtovat kääntää huomionamme tämän maan asioihin:

”Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunniaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, (Fil. 3:17-20)

Seurakunta on 20. vuosisadan lupulla tullut Eesaun kaltaiseksi, kaupitellen hengellistä esikoisoi-keuttaan lautasellisesta sakeaa keittoa. Se julistaa, että Jumala on valmistamassa seurakuntaansa valtaamaan tämän maailman nykyisten Myöhäissateen herätysten kautta Torontossa, Pensacolas- ja muualla (esim. Seinäjoella ja Tampereella, suom. huom.) Karismaattinen ”profetissa” Fushia Pickett kirjoittaa kirjassaan *The Next Move of God* (Jumalan seuraava teko) vuonna 1994:

Ihmiset kohottivat kulmakarvojaan epäuskoisina, kun ensin aloin saarnata, mitä olin nähnyt tuossa näyssä. Kolmekymmentä vuotta sitten seurakunta ei ollut keskittynyt herätykseen. Suuri osa seurakuntaa oli vangittu passiiviseen, uskottomaan asenteeseen, ”kestä vielä vähän”. Sen oppi ei hyväksynyt tosiasiaa suuresta sielujen sadonkorjuusta. Monet yksinkertaisesti odottivat tulevansa temmatuiksi. Jopa sen virret heijastelivat sen pessimististä ajattelutapaa. Erään noina vuosina suosittu virren säe sanoo: ” I’m going through whatever others do...I’ll make my way with the Lord’s despised few (Käyn läpi kaiken mitä toisetkin ... Teen matkaani kera Herran halpaimin harvain”. Monet uskoivat, että Jeesus varastaisi heidät pois tästä maailmasta, kuin tulipalosta hätäpoistumistien kautta. Sitten maailma surisi, kun eivät tieneet, mikä seurakunta oli. He luulivat, että tiedotusvälineet lähettäisivät toimittajia kaikkialle maailmaan etsimään seurakunnan katoamista koskevat tosiasiat ... Mitä enemmän Pyhä Henki opetti minua Hänen Kirjastaan, sitä enemmän minä tunnistin seurakunnan pakenemismentaliteetin harhan. Seurakunta on menossa kohtaamaan Hänet, mutta ennen kuin me menemme, maailma tulee tietämään, että olemme olleet täällä! Me emme tule hiipimään käryiseen varauloskäytävään jonakin yönä puettuina savuisiin, nokisiin riekaleisiin pelastuaksemme tämän maailmanjärjestelmän pimeydestä. Jumala palaa kirkastetulle seurakunnalle, jossa ei ole tahraa tai rypynyä. (Ef. 5:27) Kirkastetun seurakunnan todellisuuden pitäisi vakuuttaa ne, jotka epäilevät, että herätys on Hänen tulemuksensa edeltäjä. Vain herätys voi vahvistaa tuon kirkastetun seurakunnan. [135]

“Profeetta” Rick Joyner kirjoittaa:

Nyt ei ole pakenemisen aika – on aika seurakunnan vetää esiin hengellinen miekkansa ja hyökätä vihollisen strategioita ja linnakkeita vastaan. Oppi tempauksesta ennen ahdistusta on ollut tehokas kehittämään vetäytymismentaliteetin seurakunnassa, mutta se ei lopulta onnistu. Etenevän seurakunnan enemmistö on jo heittämässä pois tätä iestä. [136]

Tämä ei ole mikään joutava lausunto. Ilmestyslapsi-oppi (MSOG), joka kerran tuomittiin ja hyljättiin Hengellä täytettyjen kristittyjen taholta, on nyt noin 50 vuotta myöhemmin tulossa enemmistön näkemykseksi. Tricia Tillin, julkaisussa *The New Thing*, lainaa ”Herätyksen” johtajaa Richard Rissia:

Richard Riss – joka on kirjoittanut kirjan *Myöhäissateesta* ja on innokas Toronton kannattaja – vastatessaan kysymyksiin Vineyardin Uuden Viinin ilmoitustaululla, sanoo näin: ”Niille, jotka ovat valmistautuneet Hänen tulemuksensa, se on oleva rajattoman ilon aika. Hän on antanut meille tämän taivaallisen autuuden esimakua niinä hetkinä, kun Hän on kohdannut meitä läsnäolollaan ”herätyksen” eli hengellisen heräämisen aikoina. Jos olet koskaan kokenut Jumalan läsnäolon, tai Hänen Pyhän Henkensä täyteen, niin silloin olet saanut aavistuksen siitä hurmiosta, joka odottaa niitä, jotka innokkaasti odottavat Hänen ilmestymistään ... tulla temmatuksi kirkkauden pilviin kohtaamaan Herraa tässä hengellisen arvovallan ilmapiirissä ei välttämättä sisällä kirjaimellista ruumiillista poistumista tästä maasta... useinhan tempauksen luullaan käsittävän pyhien ruumiillisen poistumisen. Raamattu kuitenkin viittaa poistumiseen, ei pyhien pahojen keskeltä, vaan pahojen pyhien keskeltä Kristuksen tulemuksen aikaan...” [137]

On ilmeistä, että MSOG-opin kannattajat ovat näinä päivinä saaneet voiton tuodessaan harhaoppinsa takaisin eturintamaan uushelluntailaisissa seurakunnissa. Mike Bickle, Kansas City Fellowshipin (nyt Metro Christian Fellowship) pastori kuvailee kirjassaan *Growing in the Prophetic* ilmestystä, jonka Jumalan sanotaan antaneen hänelle vuonna 1982:

Jumalan kunnioitus tulvi sieluuni, kun koin rahtusen Herran kauhua. Kirjaimellisesti vapisin ja itkin, kun itse Jumala välitettiin minulle tavalla, jota en ole kokenut sitä ennen enkä sen jälkeen. Herra vain sanoi: ”Minä tulen muuttamaan kristinuskon ymmärtämisen ja ilmenemisen yhdessä sukupolvessa”. [138]

Tämä on täsmälleen sitä, mikä on tapahtumassa nyt. Kristityt ovat muuttamassa käsitystään siitä, mikä on Uuden Testamentin seurakunnan tehtävä ja tarkoitus ja heiltä ollaan ryöstämässä heidän autuas toivonsa Myöhäissateen apostolien ja profeettojen toimesta. Tuhannet helluntailaiset ja karismaattiset ovat luopumassa autuaasta toivosta kohdata Jeesus ylailmoissa ja vaihtamassa sen illuusioon – omatekoiseen maalliseen valtakuntaan – joka voi hyvinkin kääntyä Antikristuksen valtakunnaksi. Kääntyyppä minne tahansa tänä päivänä, niin kaikkialla kerrotaan, että autuas toivo on väärä toivo. Videoidussa saarnassaan otsikolla, *The Coming Glory* (Tuleva kirkkaus), John Bevere julistaa:

Kuuntele ... suurin ... heh ... heh ... Minä niin turhaudun, kun ihmiset alkavat puhua, että ”meidät tullaan tempaamaan” ja kun heillä on tällainen asenne, että ”en jaksa odottaa päästäkseni ulos tästä sotkusta.” Luuletko todella, että Jumala on tuonut meidät koko tämän erämaan läpi vain saadakseen meidät ulos? Luuletko, että Hän on vienyt meidät kaiken tämän koulutuksen läpi vain lennättääkseen meidät pois? Siihen on ollut syy. Syy. Ja me olemme sen partaalla. Minä uskon, että olemme, me olemme sen partaalla. [139]

Voisin lainata monia muita esimerkkejä karismaattisista ja helluntailaisista johtajista, jotka ovat hyljänneet autuaan toivon tämän maallisen illuusion vuoksi. (Tämä hylkääminen on Suomessakin selvästi havaittavissa, vaikka siitä ei juuri puhuta ja eiköhän ole niin, että se ainakin helluntailaisten keskuudessa alkoi jo silloin, kun laulukirjasta ”Herramme Tulee” tehtiin ”Hengellinen Laulukirja”; suom. huom.) Kun heiltä on ryöstetty toivo Herran läheisestä paluusta, monet uskovat ovat tulleet penseiksi Kristusta kohtaan ja maailmallisiksi asenteissaan ja halajamisissaan aivan, kuin Hän ennusti. Kuten Dave Hunt huomauttaa:

Sillä, kaipaammeko todella Kristuksen paluuta ja olemmeko valmiina Hänen tuloaan varten hetkellä millä hyvänsä, vai emme, on ilmeinen vaikutus siihen, kuinka elämme. Herätä joka aamu iloisella odotuksella, että tämä päivä voi olla päivä, jolloin Kristus tempaa omansa maasta taivaaseen, muuttaa arkipäivän elämäämme niinkuin ei mikään muu voisi tehdä... On juuri päinvastoin, kuin kriitikot sanovat, Kristuksen läheisen paluun toivo ei johda hengelliseen velttouteen tai pakenemismentaliteettiin, joka välttäisi vastuuta ja koetusta. Ennemmin se saa meidät todistamaan vakavammin ja elämään pyhempää elämää tietäessämme, että voi olla hyvin vähän aikaa jäljellä tehdä niin. [140]

Kiitos Jumalalle tempauksen autuaasta toivosta. Kiitos Jumalalle Herramme lupauksesta:

”Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. (Ilm. 3:10-11)

“...Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?” (Lk. 18:8)

Aamen, tule, Herra Jeesus!

LUKU 6

Suuruuden hulluutta

“Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: ”Missä on lupaus hänen tulemuksensa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta.” (2. Piet. 3:3,4)

“Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.” (2. Tim. 4:3,4)

Kuten olemme nähneet, MSOG-opin kannattajat opettavat, että pyhien tempaus ja ylösnousemus ei tapahdu pilvissä, kun me nousemme kohtaamaan Herraa yläilmoissa. Sen sijaan heidän mukaansa meidät muutetaan ja kirkastetaan jo täällä tämän maan päällä. Monet opettavat, että meitä ei vain kirkasteta, vaan myös jumalallistetaan. Mikä on tämän pyhien maanpäällisen kirkastamisen ja jumalallistamisen tarkoitus?

Heidän opetuksensa mukaan seurakunta tulee valloittamaan maailman ja perustamaan Jumalan valtakunnan tämän maan päälle. Ja kun seurakunta on valmis, se antaa sen Kristukselle, jota nyt ”pidätetään taivaassa”, kunnes seurakunta on päättänyt tämän työn.

Raamattu antaa viimeisten päivien seurakunnasta selvän kuvan kansan kutistuvana, halveksittuna jäännöksenä, joka kilvoittelee, kunnes Jeesus tulee. On varmaa, ettei missään Uudessa Testamentissa ole kuvaa tästä valloittavasta voittoa seurakunnasta paitsi Ilmestyskirjassa, jossa näemme sen sellaisena, kun se palaa Kristuksen kanssa Suuren Ahdistuksen lopussa – hallitakseen Hänen kanssaan tuhannen vuotta.

Hylätessään raamatullisen kuvan viimeisten päivien Uuden Testamentin seurakunnasta liian ”tapioimielisenä” ja ”pakenemisteorianana” he ovat ryhtyneet perustamaan sotaisaa seurakuntaa, joka tuo Valtakunnan voimakeinoin ja saa voiton kaikista vihollisistaan Suuren Ahdistuksen aikana. ”Sinä et roiku – arkana odottaen, että Jeesus ilmestyisi ja evakuoisi sinut tästä maasta, ennenkuin Antikristus saa sinut. Herra tulee uudelleen hengellisesti ja sinut kirkastetaan – jopa jumalallistetaan jo täällä tämän maan päällä! Sinä tulet saamaan ”voitelun”. Pahat – luste, ne, jotka ovat vastustaneet voittoa, otetaan pois Herran toimesta. Kenenkään estämättä sinä menet eteenpäin ”Kristuksen yhteisenä ruumiina” voitosta voittoon! Sinä alistat tämän maailman valtakunnat ja poljet kaikki vihollisesi jalkojesi alle. Sinua johtavat joukko super-apostoleja ja profeettoja, joita taas johtaa Kristus, ”valkoisella hevosella ratsastaja”. Ylenpalttisten merkkien ja ihmeiden kautta tämä yhdistynyt Kristuksen yhteinen ruumis vakuuttaa maailman evankeliumin totuudesta. Mil-

joonat, ehkä jopa miljardit, pyyhkäistään valtakuntaan maailmanlaajuisessa herätyksessä. Kyllä – ahdistus on edessä, suuri ahdistus, mutta me teemme päätöksiä ja todella toimeenpanemme Jumalan tuomiot ja vihan tämän epäuskoisen maailman päälle...” jne. tämä satu jatkuu.

Tämä idea tuli esiin Myöhäissateen herätyksen aikana vuonna 1948 ”näyn” tuloksena:

Henki lankesi samanaikaisesti koko koulun päälle ja kaikki alkoivat yhdessä profetoida. Tämän suuren osoituksen mukana tuli näky Jumalan ilmestyslapsista (manifest sons of God) tämän armotalouskauden viimeisinä päivinä. Tämän mahtavan armeijan nähtiin valloittavan kaiken edessään olevan. Sairaudet ja taudit katosivat ja pahat henget pakenivat Jumalan kansan voittoisan voiman edessä. [141]

Minä näen kaksi syytä, miksi tämä ”näky” olisi pitänyt hyljätä raamatullisin perustein. Ensiksikin Raamattu kertoo meille, että yksi Herran paluun merkki on oleva tautien ja epidemioiden lisääntyminen kaikkialla maailmassa. Tämä on yksi synnytyskivuista, joiden Jeesus sanoi julistavan Hänen tuloaan. Synnytystuskien lailla nämä merkit lisääntyvät sekä tiheydessä että voimakkuudessa tempaukseen saakka.

”Sillä kansan pitää kansaa vastaan nouseman ja valtakunnan valtakuntaa vastaan, ja tulee rutto- tauti ja nälkä ja maanjäristys moneen paikkaan.” (Mt. 24:7 Vuoden 1776 käännös)

Mainitsematta AIDSin kauhistuttavaa leviämistä, me olemme nähneet tulevan esiin tarttuvia tautteja, jotka kaikki juuri äsken olivat julistetut jo voitetuiksi. Tuberkuloosi, malaria, kolera ja useat muut taudit, joiden luultiin olevan hallinnassa, ovat palanneet entistä pahempina ja vastustuskykyisinä lääkeille, joita käytetään niitä vastaan. Uusia viruksia ilmaantuu kaiken aikaa, kuten Hanta ja Ebola.

Toiseksi tämä ”näky” on vastoin Uuden Testamentin kuvaa Saatanasta ja hänen armeijastaan aikakauden lopussa. Meitä varoitetaan selvästi Uudessa Testamentissa, että kun tämän aikakauden loppu lähestyy, niin Jumala sallii Saatanalle enemmän valtaa tehdä petollisia merkkejä ja ihmeitä.

”...tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä.” (2. Tess. 2:9)

Jeesus varoitti meitä, että merkki numero yksi, joka julistaisi aikakauden loppua tulisi olemaan petos.

”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.” Eksytys, joka lisääntyy voimassa ja jolle merkit ja ihmeet ovat tunnusomaisia. Apostoli Paavali ennusti: ”Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen.” (2. Tim. 3:13)

Paavali rinnasti nämä miehet Jannekseen ja Jambrekseen, Faaraon hovinoitiin, jotka vastustivat Moosesta ja Jumalan Sanaa väärennetyillä ihmeillään.

“Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä.” (2. Tim. 3:8)

Jeesus sanoi, että nämä petturit eksyttävät, “jos mahdollista valitutkin”, väärennetyillä saatanallisilla ihmeillään ja merkeillään. Vain valittu, tosi seurakunta, Kristuksen morsian, pystyy vastustamaan petosta, koska se pysyy uskollisena Kristukselle ja Hänen Sanalleen. Mikä on sitten se, joka tekee heidät kykeneviksi erottamaan aidon väärennöksestä? Se on vain heidän rakkautensa totuuteen – Jeesukseen ja Hänen Sanaansa. Siis näiden kahden ristiriidan Raamatun antamaan viimeisten päivien kuvaan verrattuna olisi pitänyt selkeästi leimata tämä näky vääräksi joko lihan tai vietelevän hengen innoittamaksi. Se olisi pitänyt tuomita ja hyljätä, mutta kuten olemme jo nähneet, nämä ihmiset olivat kapinassa Raamatun viimeisten päivien seurakunnasta antamaa kuvaa vastaan. Kuva jäännöksestä ei vetoa lihaan. North Battlefordin veljistä se oli “masentava” ja “tappiomielinen” skenaario, joten he hyväksyivät väärän “näyn” syli avoinna ja alkoivat levittää sitä edelleen. Eräs pastori, nimeltä Thomas Wyatt Oregonin Portlandista, sanoo saaneensa samanlaisen näyn jo vuosia aikaisemmin:

Tässä näyssä hänelle näytettiin seurakunta-ajan viimeisen suuren herätyksen malli. Hän näki, kuinka tällä herätyksellä tulisi olemaan pieni alku ja kuinka se muutamassa kuukaudessa ympäröisi koko maan piirin. Hän näki ihmisiä tulevan kaikilta elämän aloilta ja etenevän mahtavana armeijana... [142]

Elitistinen mentaliteetti kehittyi nopeasti, kun Myöhäissateen omatekoiset apostolit ja profeetat alkoivat nähdä itsensä tämän Kristuksen mahtavan valloitusarmeijan keihäänkärkenä – Jumalan ilmestyslapsina (Manifest Sons of God, MSOG). George Warnock kirjoitti kirjassaan *Feast of Tabernacles* (Lehtimajanjuhla):

Ei kukaan voinut koskea sormellaan Kristukseen, ennenkuin Hänen hetkensä oli tullut ja sitten vasta Hän antoi itsensä alttiisti täyttääkseen sen työn, jonka Jumala oli antanut Hänelle tehtäväksi. Näin on oleva laita Hänen monien veljiensä. Heillä tulee olemaan täydellinen voitto kaikista heitä vastustavista pimeyden valloista – eivätkä he millään tavalla osallistu maailman tulevaan ahdistukseen, paitsi, että toteuttavat Jumalan tekoja Seurakunnan puolesta... Luotamme siis, että jos Kristuksen täytyy palvella uskollisesti monta vuotta ihmisten pilkan ja ylenkatseen keskellä, kärsiä Getsemanen tuska, kuolla roomalaisella ristillä ja nousta kuolleista täyttääkseen vanhan liiton, niin silloin on varmasti perustavan tärkeää Kristuksen ruumiin nousta vankeutensa tomusta ja raunioista, samaistua Kristuksen, Pään, kuolemaan ja nousta takaisin elämään Hänen kanssaan ilmituomaan Hänen kirkkauttaansa ja valtaansa – uuden liiton täyttämiseksi. Ihmiset voivat sanoa: Entä sitten luopumus? Entä eksytys? Eikö se tule olemaan seurakunnan tila viimeisinä päivinä? Tietysti on oleva luopumusta, kuten apostoli ennusti ja se on varmasti käynyt toteen. Mutta mehän puhumme nyt tosi seurakunnasta, Kristuksen ruumiista, Jumalan poikalapsista, Voittajasta, Morsiamesta – ihmisistä, joista sanottiin: “...että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon (Ef. 3:10).” [143]

Eliitti, ilmestyslapsekset, aikovat tulla “Kristuksen yhteiseksi ruumiiksi maan päällä”, joka käyttää kaikkea Kristuksen voimaa ja valtaa. Bill Hamon kirjoittaa:

Seurakunta on aina ollut “armeija” ja käynyt läpi “aktiivisten” ja “passiivisten” kylmien ja kuumien sotien vaiheiden. Se aktivoitiin uudelleen sota-armeijaksi ja on ollut kuumassa so-

dassa "suuren ennallistamisen ajan" alkamisesta lähtien... Puhaltakaa pasunaan Siionissa, tottakaan torvia minun pyhällä vuorellani [seurakunnassa]. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä [kun Hän tulee kirkastettuna pyhissään] tulee. Niin, se on lähellä: pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä [Se on oleva pimeyden ja synkeyden päivä maailmalle, mutta uuden päivän koitto seurakunnalle]. Vuorille levinneenä niinkuin aamurusko on lukuisa ja väkevä kansa: [Seurakunta-armeijasta tulee Hänen tulensa soihtu]. Sen edellä käy kuluttava tuli...eikä jää ketään, joka olisi siltä pelastunut... räiskyen kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet; ne ovat kuin väkevä kansa, sotarintaan asettunut. Ne juoksevat kuin sankarit. Jokainen kulkee tietänsä suoraan [tietää jäsenenä tehtävänsä Kristuksen ruumiissa] Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei mutkittele polullansa [uskollinen, alistuva ja johdonmukainen kutsumuksessaan]: ja kun he kohtaavat miekan, ne eivät haavoitu (KJV-käännöksen mukaan) [kuolema itselle, elämän täyteys Sanan miekalla]. Kaupunkiin ne hyökkäävät, ryntäävät muurille... Niiden edessä maa vapisee, ja taivaat järkkyvät... Ja Herra antaa äänensä jylistä sotajoukkonsa edellä, sillä ylen lukuisa on hänen väkensä, sillä väkevä on hänen käskynsä täyttävä (Joel 2:1-11) [144] (Hakasuluissa olevat sanat ovat Hamonin)

Koska nimi "Joelin armeija" on vakiintunut karismaattisten keskuudessa, niin tästä lähtien viittaamme tähän Jumalan ilmestyslasten "lopun ajan armeijaan" Joelin armeijana.

Viittaako tämä profetia todellakin seurakuntaan? Minun mielestäni ei! Tämän profetian tarkempi tutkiminen paljastaa, että se kuvaa samaa armeijaa, jonka Ilm. 9:1-12 ennustaa tulevan:

- "Ja heinäsirot olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset." (Ilm. 9:7)
"Ne ovat näöltänsä kuin hevoset, ja niinkuin ratsut ne juoksevat." (Joel 2:4)
- "Ja niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä; ja ne vaivasivat, niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää." (Ilm. 9:5)
"Niiden edessä ihmiset vääntyvät tuskasta; kaikki kasvot kalpenevat (Joel 2:6 NKJV: Before them the people writhe in pain; All faces are drained of color)."
- "ja se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman." (Ilm. 9:2)
"pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niinkuin aamurusko" (Joel 2:2)
- "ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat." (Ilm. 9:8)
"Sillä minun maahani on hyökännyt kansa, väkevä ja epäluukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, ja sillä on naarasleijonan leukaluut." (Joel 1:6)
- "Ja niillä oli haarniskat ikäänkuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavau-
nujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun." (Ilm. 9:9)
"Räskyen kuin sotavaunut ne hyppivät vuorten huipuilla, räskyen kuin tulen liekki, joka kuluttaa oljet; ne ovat kuin väkevä kansa, sotarintaan asettunut." (Joel 2:5)

On ilmeistä, että nämä kaksi armeijaa ovat yksi ja sama. Joelin profetiassa on useita piirteitä, jotka tekevät selväksi, että tässä ei kuvailta kirjaimeisesti ratsastavaa armeijaa. Hevoset eivät kiipeä muureille eivätkä katoille eivätkä tule sisälle ikkunoista kuin varkaat. Joel kuvailee samaa demonien armeijaa, jota Johannes kuvaili Ilmestyskirjan 9. luvussa. Joelin armeija on demoniarmeija! Miksi Myöhäissateen kannattajat sitten haluavat tai voivat nähdä siinä seurakunnan? Yksinkertaisesti

siksi, koska Uudessa Testamentissa ei ole yhtään kuvaa sellaisesta mahtavasta voittavasta seurakunnasta, kuin he kuvailevat – ainakaan ei ennen Herran toista tulemista. Siten heidän on pakko turvautua monien Vanhan Testamentin profetioiden väärään tulkintaan ja soveltamiseen sellaisen luomiseksi.

Myöhäissateen kannattajien on täytynyt turvautua oppiin, jota sanotaan ”korvausteogiaksi” saadakseen maalatuksi voittoisan kuvan viimeisten päivien seurakunnasta. Korvausteologia opettaa, että seurakunnasta on tullut hengellinen Israel, joka on korvannut kansallisen Israelin Jumalan suunnitelmassa. Sen vuoksi kaikki profetiat, jotka Vanhassa Testamentissa viittaavat kansalliseen Israeliin, koskevat nyt seurakuntaa. Nämä profetiat ”allegorisoidaan” tai ”hengellistetään” siten, että kirjaimellinen merkitys ei ole enää niiden ensisijainen merkitys. Ne koskevat nyt seurakuntaa – ja siksi demoniarmeijasta tulee viimeisten päivien voittoisa seurakunta!

Näemme tämän ilmiön uudelleen ja uudelleen. Profetiat, jotka koskevat kansallista Israelia ja vain kansallista Israelia, vertauskuvallistetaan ja sovelletaan seurakuntaan. Hesekielin näky tuhatvuotisen valtakunnan temppelin kynnyksen alta itään Kuolleeseenmereen virtaavasta joesta tulkitaan edustavan nykyisiä herätyksiä Torontossa ja Pensacolassa. Marc Dupont, Toronto Airport Christian Fellowshipin pastori, kirjoittaa:

Yleensä, kuten Hes. 47. luvun kuvaama elämän virta, nykyinen Pyhän Hengen liikehdintä (jota jotkut kutsuvat ”Toronton Siunaukseksi”) on elämän uudistuminen nilkkojen tasolla – tuoden hengellistä virkistystä. [145]

Israelin kansallisesta ennallistamisesta Hesekielin luvuissa 36-39 tulee seurakunnan viimeisten päivien herätys, joka tuottaa Jumalan lasten ilmestymisen – Joelin armeijan. ”Herätyksen” johtaja Jack Deere julistaa:

Jokainen – jokainen tuntemani tutkija, jokainen tuntemani kommentaattori tietää, että nämä kohdat Hesekielin 37, 38 ja 39 luvuissa kaikki puhuvat viimeisten päivien palvelutyöstä. He kaikki tietävät, että se on viimeisten päivien Pyhän Hengen työtä ja mihin se johtaa? Mitä tulee tapahtumaan tälle elottomalle seurakunnalle? Kuinka se tulee alkamaan? No niin, Jumala voisi vain puhua sanan taivaasta. Hän voisi vain saada herätyksen alkamaan keskellämme. Hän voisi vain panna synnintunnon sydämeemme yliluonnollisesti Hänen Henkensä kautta, mutta näin Hän ei tule sitä tekemään. Hän tulee nostamaan profeetallisen sanan. Mikä tuo luut elämään täällä? Se on Jumalan innoittama profeetallinen sana. Profetoi ihmislapsi ja silloin se tapahtuu. Jokaisessa matkan vaiheessa profetoi ja silloin elämä tulee. Ja mikä sitten on tuon profetoinnin seuraus? VALTAVAN SUURI ARMEIJA. [146]

On selvää, että nämä profetiat koskevat kansallista Israelia eivätkä seurakuntaa. Sanon näin, koska olemme nähneet niistä monien, kuten esim. Hes. 36-37, toteutuvan vuodesta 1948 lähtien, kun Israel ”uudestisyntyi” valtiona aivan kuten Hesekiel ennusti. Tämä profetia toteutuu edelleen aivan silmiemme edessä, kun Israelin valtio vahvistuu näinä viimeisinä päivinä. Toteutuminen on täydellinen Toisessa Tulemuksessa, kun Israelin kansa uudestisyntyy hengellisesti, kun heidän todellinen Messiaansa palaa heille:

“Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahan. Ja minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte; kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista kivijumalistanne minä teidät puhdistan. Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäanne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille lihasydämen. Henkeni minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne. Niin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne.”(Hes. 36:24-28)

Nämä profetiat koskevat selvästi yksinomaan kansallista Israelia, mutta tuottaakseen kaivatun voittoisan kuvan kirjoituksista ”Joelin Armeijasta”, niitä täytyy soveltaa väärin ja ”hengellistää”, jotta ne sopisivat niiden harhaisiin opetuksiin, jotka soveltavat näitä profetioita seurakuntaan. Karismaattinen ”profetissa”, Fuchsia Pickett, kirjoittaa:

Me julistamme psalmistan kanssa: ”Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut.” (Ps. 102:13) Siion Raamatussa edustaa seurakuntaa, Jumalan kansaa, jonka kautta Jumala haluaa ilmaista läsnäolonsa. On Jumalan asettama aika osoittaa suosiota Hänen kansalleen ... Jumalan armeija – Hänen seurakuntansa – on marssiva tämän maan läpi ja sitova pimeyden vallat, ylistäen Herran nimeä, kun Hän vapauttaa vapauden Hengen kansamme ylle. [147]

Vanhan Testamentin profetia toisensa jälkeen, joka viittaa kansalliseen Israeliin anastetaan tällä tavalla ja sovelletaan seurakuntaan, mutta kuten Dave Hunt huomauttaa:

Tietysti ne, jotka samaistavat seurakunnan Israeliin, ovat kiinnostuneita vain sen siunauksista ja jättävät Israelille vain Jumalan sille julistamat kiroukset. Sellainen ajattelutapa kohtaa kaksi suurta ongelmaa: 1) Suurinta osaa siunauksista, jotka Jumala antoi Israelille, ei voida niiden luonteen vuoksi koskaan soveltaa seurakuntaan ja 2) Kiroukset ja siunaukset kulkevat käsikäin, niin, että seurakunta ei voi vaatia yhtä hyväksymättä myös toista. Israelin suurimmat siunaukset itse asiassa tulevat, kun sille palautetaan se, minkä se menetti Jumalan kirousten seurauksena tottelemattomuudestaan. Yksin tämä tosiasia tekee selväksi, että Israel ja seurakunta ovat kaksi erillistä yhteisöä. [148]

Kautta seurakunnan historian, monet ovat vaihtaneet kirjoitusten kirjaimellisen tulkintamenetelmän, jota käyttivät Herramme ja Hänen apostolinsa sellaiseen, jota kutsutaan ”vertauskuvalliseksi” eli ”hengellistäväksi” tulkinnaksi. Pohjimmiltaan tämä menetelmä kieltää, että Raamatun tekstin ensisijainen merkitys olisi kirjaimellinen ja opettaa, että todellinen merkitys on syvempi ja ”hengellinen”, joka on kätkeyty tekstin kirjaimellisen tulkinnan alle. Toisin sanoen: ”Se ei tarkoita, mitä sanoo, vaan se tarkoittaa, mitä minä sanon sen sanovan!” Bernard Ramm kirjoittaa kirjassaan *Protestant Bible Interpretation*:

... Väittää, että Raamatun päämerkitys olisi toissijainen merkitys ja että tulkinnan päämenetelmä olisi ”hengellistäminen” merkitsee oven avaamista lähes hallitsemattomalle spekuloinnille ja mielikuvitukselle. Tästä syystä me olemme edellyttäneet tulkinnan sääntönä kirjaimellista menetelmää. [149]

“Hallitsematon spekulointi ja mielikuvitus” on varmasti sopiva kuvaus sille, kuinka Myöhäissateen kannattajat tulkitsevat uudelleen kirjoituksia tänä päivänä esittääkseen kuvaa voittoisasta valloittavasta seurakunnasta. Hiljattain törmäsin seuraavaan todistukseen internetissä:

Vuonna 1990 aloin kuulla seurakunnassamme termin ”profeetallinen tulkinta”, mikä yksinkertaisesti tarkoitti, että pastorimme (joka nyt on ylennetty apostoliksi) saattoi antaa tekstille minkä tahansa merkityksen ”Henki” vain paljasti. Myöhäissateen piirissä totuus muuttuu ja kehittyy. Kirjoituksilla ei ole vain yksi merkitys, vaan merkitys kehittyy kuten myös seurakunta. Se, mitä Myöhäissateen ihmiset etsivät Raamatusta, on ”nykyinen totuus”, johon tullaan, kun Pyhä Henki paljastaa sen Hänen nykyajan apostoleilleen ja profeetoilleen. Vuonna 1990 tapahtui vaihto Hengessä ja Apostolista liikettä alettiin synnyttää. Olemme vaimoni kanssa tavanneet ei vähemmän kuin kuusi apostolia (joista useimmat olivat tavallisia pastoreita, sitten profeettoja ja nyt apostoleja). Menneiden 15 vuoden aikana me olemme hengellisesti surffanneet eri Hengen liikkeillä ja niiden kaikkien voidaan osoittaa olevan ei mitään sen kummempaa kuin Myöhäissateen kannatusta, harha on vain tullut entistäkin radikaalimmaksi siten vuoden 1947 päivien. [150]

”Tämän päivän totuus” on karismaattisissa piireissä todellakin päivän sana tänä päivänä ja voi niitä ”vanhan polven pyhiä”, jotka itsepäisesti riippuvat vanhoissa Raamatun totuuksissa. Me tulemme kuolemaan erämaassa! Marc DuPont julistaa:

Mutta minä uskon, että 90-luvun lopulla asiat ovat todella ja dramaattisesti karkaamassa käsistä enemmän kuin voimme käsittääkään, mutta tuomio on myös hyvin, hyvin paljon lisääntyvä aina siihen pisteeseen, että Jumalan Henki tulee ottamaan monet johtajat, jotka taistelevat sitä vastaan, mitä Jumalan Henki tekee ja sanoo [nykyinen totuus], pois tehtävästä. Minä uskon, että jotkut heistä ja tiedän, ettei tämä ole uusi ilmestys, toiset ovat sanoneet minulle tämän, mutta uskon sen olevan totta, että Jumala todella aikoo viedä joitakin johtajia kotiin taivaaseen sen sijaan, että sallisi heidän jatkaa Jumalan kansan harhaan johtamista. [151]

Ne meistä, jotka riippuvat vanhoissa ”totuuksissa” ja pitävät kiinni ”vanhoista poluista” Jumala on tuomitseva, mutta ne, jotka omaksuvat ”nykyisen totuuden” siirtyvät ”Lapseuteen” (Sonship) ja kirkkauteen! Bill Hamon julistaa:

Seurakunnan etulinjan nykyisen totuuden divisioona on ylittänyt Jordan-virran ja tullut Kanaanin maahansa siirtyen hyökkävään sodankäyntiin... Jumala on valmistamassa seurakuntaansa tulemaan voittamattomaksi, pysäyttämättömäksi, valloittamattomaksi Herran armeijaksi, joka alistaa kaiken Kristuksen jalkain alle. On oleva Jumalan kaikkivaltias ennallistaminen, joka panee liikkeelle kaiken, mitä tarvitaan, jotta Hänen armeijansa voisi olla ja tehdä, mitä Hän on ikuisuudessa suunnitellut. Tätä armeijaa johtavat kenraalit ovat niitä, joita vähitellen on valmistettu sisällyttämällä jokainen ennallistamisen totuus heidän elämäänsä ja palvelutyöhönsä. [152]

Tämä ”Jumalan kaikkivaltias ennallistaminen” on oleva ”Jumalan lasten ilmestyminen”, kuten olemme nähneet. Pyhät muutetaan ja kirkastetaan eli jumalallistetaan tämän maallisen (earthly) tempauksen kautta. Heidät muutetaan suureksi hengelliseksi armeijaksi – Joelin armeijaksi, eikä mikään pysty seisomaan heidän tiellään eikä vastustamaan heidän voimaansa ja ”voiteluansa”.

Mielen sekoittavia hillittömiä spekulatioita ja kuvitelmia tulee nykyisiltä Myöhäissateen johtajilta. Bob Jones, Kansas Cityn ”profeetta”, julistaa, että tämä Herran armeija osoittaa enemmän yliluonnollista voimaa kuin Herran apostolit!

He tekevät asioita yliluonnollisen alueella, sellaisia, joita kukaan ei koskaan ennen ole tehnyt. Jokainen ihme ja merkki, joka koskaan on tapahtunut Raamatussa – heille se on oleva tavanomaista. He toimivat voimassa, jossa Kristus toimi. Jokainen koskaan esiintynyt merkki ja ihme on oleva moninkertainen viimeisinä päivinä. He itse ovat sukupolvi, joka nostettiin asettamaan itse kuolema jalkojensa alle ja kirkastamaan Kristusta kaikin tavoin... Ja hallituksessa nouseva seurakunta on oleva pää ja suoja heille, jotta kirkastettu seurakunta voitaisiin paljastaa viimeisinä päivinä, koska Herra Jeesus on arvollinen korotettavaksi seurakunnan kautta, joka on saavuttanut jumal-ihmisen täyden kypsyyden. [153]

Jack Deere julistaa tätä samaa ideaa seuraavassa:

...Tämä armeija on täysin ainutlaatuinen, mitään tämän armeijan kaltaista ei ole koskaan ollut eikä tulevana aikoinakaan tule olemaan mitään sen kaltaista... Se on niin mahtava, ettei koskaan ennen ole ollut mitään sen kaltaista. Ei edes Mooses, ei Daavid eikä Paavali. Se, mitä nyt tulee tapahtumaan ylittää sen, mitä Paavali teki, mitä Daavid teki... mitä Mooses teki, vaikkakin Mooses halkaisi Punaisenmeren... On oleva lukuisa joukko... Ilmestyskirja viittaa tähän, kun se puhuu 144 000:sta, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä Hän menee, eikä kukaan, ei kukaan, voi vahingoittaa noita 144 000:tta. Huomaa, että tuo luku on luvun 12 kerrannainen. Mikä on luku 12? Kaksitoista on apostolien lukumäärä, 12 on apostolinen hallitus ... No niin, tässä Joel puhuu siitä eri sanoin, voimakas, mahtava armeija, jossa on monta Paavalia, monta Moosesta, monta Daavidia. [154]

Mitä nöyryyttä! Tässä näemme jälleen uuden kansalliseen Israeliin viittaavan profetian sovellettuina seurakuntaan (Ilm. 7:4). Kuvaukset, jotka koskevat tätä ”armeijaa”, käyvät jatkuvasti mahtavammiksi. Kuitenkin samalla, kun nämä nykyajan apostolit ja profeetat kuvailevat seurakuntaa viimeisinä päivinä yliluonnollisella voimalla varustettuna, jollaista maailma ei ole koskaan nähnyt, niin meidän Herramme kuvailee Hänen voittavaa seurakuntaansa näin:

”Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.” (Ilm. 3:8)

”Voimasi on vähäinen”, sanoo Herra. Vähäinen voima, joka näkyy heidän pitäytymisessään Hänen Sanaansa ja siinä, etteivät suostu kieltämään Hänen nimeään. Kun luen tätä kuvausta voittavasta uskollisesta Kristuksen morsiamesta, niin en voi nähdä samaa kuvaa, jota Jack Deere ja kumppanit tuovat esiin. ”Näyssään” nimeltä *The Harvest* (Sadonkorjuu), Rick Joyner kirjoittaa:

Herra on valmistanut tätä viimeistä aikaa varten palvelutehtävän, joka tulee olemaan ihmisten ja enkelien ihmettelyn aihe. Nämä eivät etsi omaansa eivätkä mainosta itseään... Nämä eivät etsi edes virkaa tai asemaa seurakunnassa tällä kertaa, vaan hiljaisesti joskus nimettöminä johtavat seurakunnan lopun ajan strategiaa. Heidän valtansa perustuu heidän viisauteensa. Kuten Stefanus, joka oli vain diakoni, mutta jonka viisaus ja voima sytytti palon, joka antoi uuden suunnan kristikunnalle, tämä uusi rotu ilman mainetta ja asemaa on johtava joitakin historian suurimmista tapahtumista. Vaikka ihmiset eivät koskaan tule tuntemaan

moniakaan heistä, niin kaikki taivaan ja helvetin joukot ovat tunteneet heidät alusta lähtien. Sitten Jeesuksen päivien vihollinen ei ole pelännyt ketään niin, kuin hän pelkää näitä voiman lähettiläitä. [155]... Tämän sadonkorjuun valtavuus täydellisesti yllättää kaikkein optimistisimmatkin uskovat. Alle sadan jäsenen seurakunnat lisääntyvät tuhannella uskovalla viikossa pitkiä aikoja, spontaanisti alkaneet kokoukset liikuttavat kokonaisia kaupunkia jatkuen, kunnes ne täyttävät suurimmatkin stadionit ilta toisensa jälkeen. Aiemmin suosittu urheilutapahtumat lopetetaan monissa kaupungeissa johtuen mielenkiinnon puutteesta. Kokonaisten kaupunkien tuhannet asukkaat levittäytyvät naapurikaupunkeihin evankelioimaan niitä ... Uutisryhmät seuraavat apostoleja kuin valtioiden johtajia raportoiden suurista ihmeistä peittelemättömällä innostuksella... Suuret kaupugit kokevat rikoksettomia aikoja, kun niiden väestöt tulevat Pyhän Hengen vaikutukseen ja seurakunnan valo ajaa pimeyden ulos kokonaisilta seutukunnilta. Pornografia, prostituutio, laittomat huumeet, abortit ja juopottelu lakkaavat monilla alueilla ilman ainoakaan lain säätämistä. Suuret tehtaot ja liikkeet sulkeutuvat päiviksi kerrallaan, jotta niiden työntekijät voivat osallistua erikoiskokouksiin. Kokonaiset valtiot pitävät rukous- ja paasto-aikoja ... Herra on jatkuvasti ihmisten mielissä... Kaupungit järjestävät nuotioita pornografian, noituuden, astrologisten välineiden ja laittomien lääkkeiden polttamiseksi. Mies- ja naisnoidat, meediat ja jopa mafiapomot polvistuvat Jeesuksen edessä ja saavat pelastuksen suuresti iloiten. Katujengit lähettävät Raamattuja ja lahjoja toisilleen ja vankiloista tulee kirkkoja, jotka antavat Kristuksen ruumiille joitakin sen suurimmista opettajista. Ihmeet, jotka ylittävät jopa jotkin kaikkein vaikuttavimmista Raamatun ihmeistä, saavat kokonaisia kansakuntia tunnustamaan Jeesuksen... Tulen patsasta, joka johti Israelia, ei voi edes verrata Herran voimakkaaseen läsnäoloon noina päivinä. Enkeleiden ilmestymiset ovat niin yleisiä, että niitä lakataan pitämästä erikoisina tapahtumina. Herra itse ilmestyy apostolien ja vanhinten neuvostoille antamaan heille määräyksiä... Uskovat ovat jatkuvasti pelonsekaisessa kunnioituksessa ihmetellen joka päivä, mitä suuria uusia asioita he näkevät. [156]

Kuulostaa valtavalta, vai mitä? Ikävä kyllä se vain on täysin vastoin Raamattua. Onko tällainen maailman muuttava, maailman valtaava herätys sitä, mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan: ”On oleva kuten Nooan päivinä”? Tarkastelkaamme noiden päivien kuvausta Vanhassa Testamentissa:

”Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, huomasivat Jumalan pojat ihmisten tyttäret ihaniksi ja ottivat vaimoikseen kaikki, jotka he parhaiksi katsoivat. silloin HERRA sanoi: ”Minun Henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa satakaksikymmentä vuotta.” Siihen aikaan eli maan päällä jättiläisiä, ja myöhemminkin, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia; nämä olivat noita muinaisajan kuuluisia sankareita. Mutta kun HERRA näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, niin HERRA katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämensänsä. Ja HERRA sanoi: ”Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni”. Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä. (1. Moos. 6:1-8)

Käykö tämä yksiin Herra Joynerin ”näyn” kanssa sadonkorjuusta? 1. Moos. 6:5 sanoo: ”Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat”. Kuitenkin herra Joyner sanoo: ”Herra on jatkuvasti ihmisten mielissä” ja ”kokonaisten kaupunkien tuhannet asukkaat levittäytyvät naapurikaupunkeihin evankelioimaan niitä.” 1. Moos. 6:11 julistaa, että: ”Maa turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa.” Herra Joyner julistaa: ”Suuret kaupugit kokevat rikoksettomia aikoja,

kun niiden väestöt tulevat Pyhän Hengen vaikutukseen” ja ”katujengit lähettävät Raamattu ja lahjoja toisilleen ja vankiloista tulee kirkkoja, jotka antavat Kristuksen ruumiille joitakin sen suurimmista opettajista.” Herra Joyner julistaa myös, että ”Herra itse ilmestyy apostolien ja vanhinten neuvostoille antamaan heille määräyksiä.” Mutta Herramme varoitti: *”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: ‘Katso, hän on erämaassa’, niin älkää menkö sinne, tahi: ‘Katso, hän on kammiossa’, niin älkää uskoko.”*(Mt. 24:24-26) Maailmanlaajuinen herätyskö? Meille kerrotaan Uudessa Testamentissa, että Nooa saarnasi omalle sukupolvelleen ja varoitti heitä tulevasta tuomiosta:

”Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle.” (2. Piet. 2:5)

Ilmeisesti Nooa käytti nuo vuodet, jolloin hän ahersi rakentaen arkkia, myös ahertamiseen kääntymään ihmiset takaisin Jumalan puoleen varoittaen heitä tulevasta tuomiosta – kukaan ei vain kuunnellut. He jatkoivat tavallisissa toimissaan ”naiden ja naittaen” eivätkä välittäneet, tai pilkkasivat Nooan varoituksia. Lopulta vain Nooa ja hänen seitsemän perheenjäsentään pelastuivat arkissa. Maailma hylkäsi Jumalan varoitukset Nooan kautta. Raamattu tekee selväksi, että ei vain maailma, vaan myös suuri osa seurakuntaa on tekevä samoin viimeisinä päivinä! Minä uskon, että tänä päivänä herrat Joyner, Deere ym. Myöhäissateen apostolit ja profeetat, jotka hylkäävät seurakunnan tempauksen, ovat toteuttamassa Pietarin toisen kirjeen kolmannen luvun profetiaa:

”...Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: ”Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta.” (2. Piet. 3:3-4)

He pilkkaavat tempausta ivallisesti puhuen siitä ”Jumalan helikopteripakona”. Se on kuin Nooa olisi yht’äkkiä kieltänyt arkin – kertoen perheelleen Jumalan paljastaneen hänelle ”erikoisilmoituksen kautta”, että hän ja hänen perheensä tulisivat kääntymään koko muinaisen maailman ja tuomaan Jumalan valtakunnan maan päälle. Mutta aivan kuten Jumala ei antanut sellaista lupaus Nooalle, niin Hän ei ole antanut sitä seurakunnalleenkaan tänä päivänä. Toronton lentokenttäseurakunnan pastori, John Arnott, pilkkaa opetusta tempauksesta ja julistaa, että Jumala on valinnut meidät tuomaan Valtakunnan:

...Ja niin se tuo esiin koko joukon eskatologisia kysymyksiä, kuten tiedätte. Onko nyt se aika? Minä en tiedä. Onko tämä se aika, jolloin Jeesus tulee? Löytääkö Hän uskoa maan päältä palatessaan? Minä toivon, että vastaus olisi kyllä, mutta Hän esittää kysymyksen. Kielteinen vastaus melkein sisältyy tuohon kysymykseen, kun luet sitä, vai mitä? ”Löydätkö uskoa maan päältä, kun palaan? Luultavasti en.” Hetkinen! Kyllä Herra, me aiomme tehdä sen, me yritämme tehdä oman osamme tuodaksemme Jumalan valtakunnan tänne enkä tiedä, miltä se kaikki tulee näyttämään jälkeensä, mutta en kertakaikkiaan voi uskoa, että Jumala näkisi niin paljon vaivaa pelastaakseen langenneen ihmiskunnan ja sanoisi ”panostimme siihen parhaamme, mutta epäonnistuimme surkeasti”. Voitko sinä? Kyseessä on tämä pikkuinen jännösparha, joka piileskelee jossakin luolassa odottaen tempausta tapahtuvaksi. En vain voi

nähdä tässä kaikkivaltiasta Herraa. Kaiken mitä Hän tekee, Hän tekee hyvin. Todellinen juju on, että Hän on päättänyt käyttää langennutta ja lunastettua ihmistä saadakseen työn tehdyksi, se on eräänlainen juju, vai mitä? [157]

Kiinnittäessään katseensa tämän maailman valloittamiseen sen jättämisen asemesta, he ovat kehittäneet hengellisen sodankäynnin strategian, jonka he uskovat sitovan Saatanan ja hänen armeijansa hengellisellä alueella, jotta he voivat voittaa fyysisellä alueella. Kuten olemme nähneet, niin osana näkyä, joka tuli North Battlefordin ”herätyksen” kautta, oli seurakunta, joka toisi häviön demonisille hallituksille ja valloille:

...Tämän mahtavan armeijan nähtiin valloittavan kaiken edessään olevan. Sairaudet ja taudit katosivat ja kaikkien pahojen henkien nähtiin pakenevan Jumalan kansan voittoisan voiman edessä. [158]

Samalla kun he odottavat ”Jumalan lasten ilmestymistä” ja maanpäällistä kuolemattomuutta ja jumalallistamista tapahtuvaksi, he ovat jo aloittaneet maanpäällisen voiton valmistelut ”strategisen tason hengellisen sodankäynnin” avulla. Mitä eroa on sitten strategisen tason hengellisellä sodankäynnillä verrattuna vanhaan ja yksinkertaiseen jokapäiväiseen hengelliseen sodankäyntiin? Hengellisen sodankäynnin guru, C. Peter Wagner, kirjoittaa kolmesta tasosta, jolla hengellinen sodankäynti tapahtuu:

1. **Maanpinnan tason hengellinen sodankäynti:** Tämä on demonien ulosajamista... Maanpinnan tason hengellinen sodankäynti on yleisin laji, jota tämän päivän kristityt harjoittavat. Ryhmät ja yksilöt, jotka ovat mukana ns. ”vapautuksen palvelujärjestöissä (deliverance ministries)” ovat yleensä sitoutuneet maanpinnan tason hengelliseen sodankäyntiin.
2. **Okkulttisen tason hengellinen sodankäynti:** On ilmeistä, että voimme nähdä eräänlaisen demonisen voiman toimivan shamaanien, uuden aikakauden kanavojien, okkultismin harjoittajien, noitien, saatanististen pappien, ennustajien ja muiden sellaisten kautta. Tämä on olennaisesti erilainen kuin tavanomainen demoni, joka voi aiheuttaa päänsärkyä, avioliittojen hajoamista, juopumusta tai selkärangan vääristymistä... ei kovin monta vuotta sitten uskovat USA:ssa olivat melko tietämättömiä tästä okkulttisen tason hengellisestä aktiiviteetista... asiat ovat kuitenkin muuttumassa.
3. **Strategisen tason hengellinen sodankäynti:** Tässä me keskustelemme vieläkin pahaenteisemmästä demonisen voiman keskittymästä: alueellisista hengistä. Selkeä raamatullinen selostus strategisen tason hengellisestä sodankäynnistä löytyy Ilmestyskirjan luvusta 12, jossa sanotaan: ”Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat.” (Ilm. 12:7) Tämä on jotakin aivan erilaista kuin okkultismin käsittely tai himon demonin karkottaminen. Epäilemättä kaikkein vaikuttavin yksittäinen tapahtuma, joka on aiheuttanut mielenkiintoa strategisen tason hengelliseen sodankäyntiin Amerikan kristittyjen keskuudessa, oli Frank Perettin kahden romaanin, *This Present Darkness* ja *Piercing the Darkness*, julkaiseminen... Itse asiassa, vaikka itse tietävät paremmin, monet huomaavat lukevansa kirjaa *This Present Darkness* enemmän dokumenttina kuin jonakin mielikuvitustarinana. [159]

Siis strategisen tason hengellinen sodankäynti taistelee Saatanan ”hallitsijoista” kaikkein voimakkaimpia, ns. ”alueellisia henkiä” vastaan, jotka hallitsevat kokonaisia valtioita ja maanosia Saatanan puolesta. Mistä oikein on saanut alkunsa tämä idea voimakkaista demonisista hengistä, jotka

Saatana on määrännyt maailman eri alueille? Wagner lainaa Danielin lukua 10:1-21 tämän idean tueksi:

Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö... Ja hän sanoi: "Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jälleen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael. (Dan. 10:13;20-21)

Wagner väittää, että Daniel oli ilmeisesti jollakin tavalla mukana hengellisessä taistelussa, joka käytiin enkelin ja demonisen "Persian ruhtinaan" välillä. Enkeli ilmoittaa Danielille, että hän voitti "Persian ruhtinaan" vasta saatuaan apua arkkienkeli Miikaelilta – eikä keneltäkään toiselta. Annettuun Danielille sanoman Jumalalta, hän ilmoitti, että lähdettyään hänen olisi kohdattava "Persian ruhtinas" ja "Kreikan ruhtinas", mutta että Miikael auttaisi häntä jälleen selviytymään. Samalla kun tämä Raamatun kohta antaa meille vähän käsitystä hengellisestä sodankäynnistä, joka on käynnissä enimmäkseen meiltä näkymättömissä ja todella esittää kuvan alueellisista hengistä, niin se ei sano, että Danielin (tai meidän) rukouksilla olisi mitään merkittävää vaikutusta tuohon sodankäyntiin. Silti Wagner päättelee:

Tämä tarina osoittaa, että alueelliset henget vaikuttavat suuresti inhimilliseen elämään sen kaikilla sosiaalisilla ja poliittisilla alueilla ja se osoittaa selvästi, että ainoa ase, joka Danielilla oli taistellakseen näitä pimeyden hallitsijoita vastaan, oli sodankäyntirukous. [160]

On merkittävää, että Daniel ei "sido" näitä alueellisia henkiä eikä myöskään "päästä irti" lisää Jumalan pyhiä enkeleitä liittymään taisteluun niitä vastaan. Vielä merkittävämpää on, että Herramme ja Hänen apostolinsa eivät rukoilleet "sitoakseen alueellisia henkiä", jotka vastustivat heitä tai heidän toimintaansa. Paavali esimerkiksi ei viettänyt viikonloppua rukouksessa kumppaniensa kanssa sitomassa "alueellista henkeä", joka oli Efeson kaupungin yllä tai sitomassa "noituuden henkeä", jota kuvasi suunnaton patsas "Efesolaisten Dianalle". Päinvastoin, Paavali vain meni kaupunkiin ja saarnasi evankeliumia. Saatana kyllä nostatti hirmuisen vastustuksen mellakan muodossa, joka uhkasi Paavalin henkeä, mutta kuten tavallista, evankeliumi voitti ja kilvoitteleva seurakunta perustettiin. Ja kaikki ilman ns. "strategisen tason hengellisen sodankäynnin" apua.

Älä ymmärrä minua väärin. Minä kyllä uskon hengelliseen sodankäyntiin ja rukouksen välttämättömyyteen. Jumalan Sana on selvä. Meitä käsketään taistelemaan "*hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa*". Varustaakseen meidät tähän taisteluun Herra on antanut meille "hengellisen sota-asun", jota kuvataan Ef. 6. luvussa. Hän on antanut meille myös lupauksensa: "*Vastustakaa paholaista, niin se pakenee teistä*". Kuten myös: "*Minä olen perustava seurakuntani ja tuone-lan portit eivät sitä voita.*"

Voimme taistella hengellisiä taisteluita, joita olemme kutsutut taistelemaan luottavaisina tietäen, että Herra on varustanut meidät ja seisoo takanamme matkamme jokaisella askeleella, mutta mis-

sään Uudessa Testamentissa meille ei sanota, että menestyksen avain hengellisissä taisteluissa, joita olemme kutsutut taistelemaan, tai lähetyskäskyn täyttämässä, olisi oppia ja soveltaa ”strategisen tason” hengellisen sodankäynnin periaatteita. Nämä ideat synnyttiin siitä elitismistä, jolla Myöhäissateen teologia on kyllästetty. Wagner kirjoittaa:

Itse henkilökohtaisesti koen, että Jumala voi olla kutsumassa ja tekemässä kykeneväksi suhteellisen pienen joukon kristittyjä johtajia siirtymään etulinjaan strategisen tason hengelliseen sodankäyntiin. Ja minä uskon myös, että hän on nostamassa suuret määrät kristittyjä tukemaan näitä ihmisiä rohkaisemalla, rukoilemalla ja aineellisesti. Luulen, että Jumalalla on käynnissä prosessi, jossa hän valitsee kasvavan joukon hengellisiä erikoississejä (spiritual green berets), kuten Eduardo Lorenzo, Cindy Jacobs, Larry Lea, Carlos Annacondia, John Dawson, Edgardo Silvano tai Dick Bernal, jotka käyvät ratkaisevan tärkeitä korkean tason taisteluja pimeyden hallitsijoita vastaan ja niiden tuloksena näkevät merkittävää kasvua kadotettujen ihmisten lukumäärissä, jotka ”kääntyvät pimeydestä valkeuteen ja Saatanan vallasta Jumalan tykö.” (Apt. 26:18) [161]

Tämä hengellinen eliitti, nämä ”erikoississit” ovat taistelleet nyt jo vuosien ajan alueellisia henkiä vastaan ilman mitään tulosta. Tällä opetuksella on enemmän yhteistä Frank Perettiin satukirjoissaan esittämien skenarioiden kanssa kuin minkään Jumalan Sanassa. C. Peter Wagner kirjoittaa johdannossa kirjaansa *Warfare Prayer* (Sodankäyntirukous):

Mielenkiinnon aalto yliluonnolliseen ja kristillisiin näkemyksiin liittyen hengelliseen sodankäyntiin on ollut kasvussa joitakin vuosia koko kristillisessä maailmassa. Kirjat sellaisilta kirjailijoilta, kuin Frank Peretti, ovat stimuloineet tiettyjä yleisöjä samalla kun toisten kirjailijoiden, sellaisten kuin Walter Wink, kirjat ovat stimuloineet toisia yleisöjä. [162]

Wagner myöntää, että strategisen tason hengelliseen sodankäyntiin ja alueellisiin henkiin synnytetty mielenkiinto johtuu enemmän Perettin kirjojen kaltaisista kirjoista, kuin mistään muusta. Hän sanoo: ”Itse asiassa vaikka he tietävät paremmin, monet huomaavat lukevansa kirjaa, *This Present Darkness*, enemmän tosiasioihin perustuvana dokumenttina, kuin jonkin verran mielikuvitusta sisältävänä fiktiona.” Monien muiden lailla minäkin olen lukenut Perettin kirjoja – mutta vain viiheteellisenä fiktiona eikä minään vakavana mallina hengelliselle sodankäynnille. Ainoa mallimme siihen on Raamattu. Raamatullinen tuki näille ideoille on korkeintaan äärimmäisen heikko. Kuten ystäväni Larry Thomas sanoi:

Hengellistä sodankäyntiä koskevien kirjojen ja opetusten tulva näytti seuraavan kohta Perettin kahden kirjan *This Present Darkness* ja *Piercing the Darkness* julkaisemisen jälkeen. Olen lukenut kirjat ja nauttinut niistä. Ne todella sisälsivät jonkin verran tervettä opastusta rukouksen tarpeesta ja New Age -liikkeen, saatanistien ja joukon muita antikristillisiä voimia verkostoitumisesta. Perettin kirjat ovat kuitenkin romaaneja: fiktioita, herra Perettin vilkkaan mielikuvituksen luomuksia. Ne eivät ole enkeliopin ja demonologian oppikirjoja... Minulla on suru ilmoittaa, että olen kuullut aikaisemmin terveiden raamatullisten saarnaajien nyt väittävän, että heillä on säännöllisiä kohtaamisia enkelien ja demonien kanssa. Sanon jälleen, että minä en kiellä näiden olentojen todellisuutta. Minä vain huomautan, että niiden ilmestymiset ovat käsitykseni mukaan lisääntyneet suhteessa kirjojen lukumäärään – olkootpa tarua tai totta – joita kirjoitetaan sellaisista oudoista ilmiöistä. Minä luulen, että asia, joka kiehtoo minua eniten muutamissa näistä ilmoituksista, on yksilöiden kuvaukset heidän ”vierailijoistaan” ja niiden toiminnasta, joka näyttää olevan otettu suoraan Perettiin kirjojen sivuilta. Näyttää, että kaikilla enkeleillä on välähtelevät miekat ja kaikki demonit kärsivät rikinkatkuisesta hengityk-

sestä... Perettiin kirjoissa kaikilla demoneilla (ja enkeleillä) on nimet ja määrätty sodankäynnin lahjat ja kyvyt ja kukin valvoo määrättyä aluetta. [163]

Kuten sanoin edellä, tämän kaltaista ”strategisen tason sodankäyntiä on harjoitettu nyt monia vuosia – vähäisellä vaikutuksella tai kokonaan ilman tuloksia! Kirjassaan, *Warfare Prayer*, C. Peter Wagner kirjoittaa:

Larry Lea, jota pidetään nykyisen rukousliikkeen huipputason johtajana, saapuu Anaheimiin pitämään ensimmäistä tapahtumaa sellaisesta, josta on tullut ”rukouksen läpimurtojen” pitkä sarja. Hänen julistettu tarkoituksensa on ”aiheuttaa vakavia vaurioita tämän kaupungin linnouksille”. Ennen Anaheimiin tuloaan Larry Lea etsi Jumalan kasvoja, muun muassa hän pyysi Herraa näyttämään hänelle ne linnakkeet, jotka olivat tuon eteläisen Kalifornian osan yllä, jotta hänen rukouksensa voisivat olla tarkempia. Rukouksen avulla hän havaitsi, että suuremman Los Angelesin alueen yllä oli neljä johtavaa taistelevaa henkeä: uskonnon, noituuden, väkivallan ja ahneuden henget. Hän eteni johtaen ne 7500 uskovaan, jotka osallistuivat suureen rukoukokoukseen, sodankäyntirukoukseen noita määrättyjä henkiä vastaan. [164]

Mitä tulosta oli tästä kaikesta ”strategisen tason” hengellisestä sodankäynnistä? Ei mitään! Dave Hunt kirjoittaa:

Vuonna 1989 yli 1300 pastoria Lloyd Ogilvien ja Jack Hayfordin johtamina alkoivat kokoontua neljä kertaa vuodessa rukoilemaan Hollywoodin presbyteeriseen kirkkoon harjoittaakseen hengellistä sodankäyntiä Los Angelesin alueen ”vapauttamiseksi.” Senjälkeisinä vuosina paahuus on lisääntynyt. Raamatussa ei ole ainoatakaan esimerkkiä, joka antaisi tukea tällaiselle ”vapauttamiselle”. Eräs pastori kirjoitti meille: ”Me kokoonnumme ja paastoamme ja rukoulemme ja sidomme henkiä ja heti kun lähdemme kokouksesta, ne ovat taas irti!” Eräs kokousten johtavista pastoreista joutui jättämään virkansa seksuaalisten väärinkäytösten vuoksi. Samalla kun he taistelivat alueellisia henkiä vastaan vaputtaakseen Los Angelesin, yksi johtajista hävisi taistelun omassa sydämessään. Nämä kokoukset, joille annettiin nimi Love LA (LA = Los Angeles), olivat Larry Lean innoittamia, joka julisti: ”Tämä on päivä käydä, ei mitään vähempää, kuin hyökkäyssotaa henkimaailmassa... Demoniset linnakkeet, jotka pitävät suurempaa Los Angelesin aluetta ja maatumme orjuudessa... revitään alas.” *Charisma-lehti* näytti Larry Lean, ”rukouksen apostolin” taistelu-univormussa kutsumassa 300 000 ”rukoussoturia” liittymään häneen ottamaan Amerikka Jumalalle. Silti Amerikka ja Los Angeles jatkavat turmelumistaan moraalisesti. [165]

Tämän tyyppisillä kokouksilla on ollut sama tulos kaupungissa toisensa jälkeen – ei mitään! Voisi luulla, että nämä hengelliset ”erikoississit” masentuisivat ja turhautuisivat ”strategisen tason” hengelliseen sodankäyntiin ja palaisivat Raamattuun, mutta sitä he eivät tee. Itsepäisesti he jatkavat ”voiton” julistamista todisteista huolimatta. ”Herätystä” Brownsvillen helluntaiseurakunnassa Pensacolassa edelsi yli kahden vuoden rukous ja paasto, jossa hyödynnettiin ympäröivän alueen ”hengellistä kartoitusta” alueen yläpuolisten alueellisten henkien tunnistamiseksi ja sitomiseksi. He jatkavat pyhäkön lakaisemista ennen jokaista kokousta ajaakseen ulos jokaisen demonin, joka voisi olla paikalla ja he uskovat, että ”hengellinen sodankäynti” näyttelee tärkeää osaa kokousten jatkuvassa menestymisessä. [166]

Brownsvillen ”herätyksen” johtajien mukaan rikokset alueella ovat vähentyneet siitä, kun herätys alkoi [167]. Väitetään, että ”herätys” on syvästi koskettanut yhteiskuntaa ja ympäröivää aluetta.

Päältä päin katsoen näyttäisi, että Saatana todella on ottamassa jalat alleen Floridan Pensacolassa! Kuitenkin, kun alkaa katsella pintaa syvemmälle, niin tarina on sama. Joseph Chambers kirjoittaa:

Ajoin itse Pensacolaan tammikuun 28. päivänä vuonna 1997... Brownsvillen kirkko sijaitsee hyvin ikävässä ympäristössä. Tuo ympäristö tarvitsee epätoivoisesti Pyhän Hengen Herätystä, mutta tämä kohtaaminen ei ole koskettanut sitä. Vietin tunteja sateessa tehden täyden kieroksen kirkon ympäri. En löytänyt yhtään henkilöä, joka olisi käynyt tässä kirkossa, tai olisi saanut positiivisia vaikutteita käynnissä olevista tapahtumista... Eräs nainen sanoi, että hänen lapsensa kävivät pyhäkoulua, tulivat pelokkaiksi oudoista tapahtumista ja olivat siirtyneet toiseen kirkkoon. Toiset kertoivat minulle, ettei kukaan ollut kutsunut heitä eivätkä he olleet nähneet kenekään kirkosta todistavan yhteisössä... Uhkapeliyritys toimii aivan etupuolen pyhäköintialueen vieressä ja on kirkon julkisivun edessä. He valistivat minua, että liikkeellä meni hyvin ja se myös sijaitsee melkein vastapäätä kirkkoa. He myyvät alkoholijuomia ja arpajaislippuja. Liikkeen johtaja valisti minua, että liikevaihto oli kasvanut tämän "herätyksen" noin kahden vuoden aikana. Oli täysin selvää ilman mitään epäilyä, että tällä tapahtumalla ei ole ollut mitään vaikutusta Brownsvillen yhteisöön. Escambian piirikunnan sheriffin hallinnollinen avustaja antoi minulle tämän lainauksen: "Rikosten määrä vuonna 1996 lisääntyi 2,9 prosenttia vuodesta 1995." (Brownsville on tässä piirikunnassa, ei Pensacolan kaupungissa). [168]

On selvää, että hengellinen eliitti ei ole kyennyt panemaan Saatanaa puolustuskannalle käyttämällä strategisen tason hengellistä sodankäyntiä. Monia väitteitä voitosta on esitetty, mutta kun tarkemmin tutkitaan, niin useimmat osoittautuvat vääriksi ilman mitään todellista näyttöä. On murheellista lukea, että kahden "herätyksen" vuoden jälkeen Brownsvillen seurakunnassa "herätys" ei ollut vielä koskettanut ympäröivää aluetta. Nämä väärät väitteet ovat kyllin pahoja, mutta mikä on todella ahdistavaa, on se epäkunnioittavan nenäkäs (flippant) asenne, jonka monet Myöhäissateen kannattajat ovat kehittäneet vastustajaamme Paholaista kohtaan tänä päivänä. Olen nähnyt parantajaevankelista Benny Hinnin TV-ohjelmassaan kiertävän ymari lavaa erään ristiretkensä aikana teeskennellen toistuvasti potkaisevansa Saatanaa takalistoon ja julistaen: "Tässä on kristitty, joka tietää, kuka hän on Jeesuksessa Kristuksessa! En voinut ajatella muuta kuin Juudan profetiaa:

"Yhtäkaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan; he halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja. Mutta ei ylienkei Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Moosesen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" Nämä sitävastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömäin eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä." (Juuda 1:8-10)

Saatana on kyllä voitettu vihollinen. Meidän Herramme voitti hänet ristillä, mutta hän on edelleen tämän maailman Jumala, kunnes Herramme tulee Suuren Ahdistuksen lopulla heittämään hänet ulos. Sitten ja vasta sitten Saatana sidotaan. Siihen saakka meidän on muistaminen, että hän edelleen harjoittaa suurta valtaa ja auktoriteettia tässä maailmassa ja on edelleen kykenevä pettämään meidät ja johtamaan meidät pois Kristuksesta – Antikristukseen! Minä en pyri kirkastamaan Saatanaa, vaan ainoastaan osoittamaan, että hän on edelleen hyvin vaarallinen vastustaja ja on kykenevä aiheuttamaan suurta vahinkoa huolettomille! On siis tärkeää, varsinkin viimeisinä päivinä, joita elämme, että säilytämme asianmukaisen kunnioituksen vastustajamme valtaa kohtaan pettää ja tuhota. Ja vieläkin enemmän niin, kun Herran tulemus lähestyy, koska Jumalan Sana varoittaa meitä Pietarin kautta:

Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää. (1. Piet. 5:8-9)

Minusta se on hyvin ahdistavaa, että aikana, jolloin Jumalan Sana kuvaa seurakunnan uskovana kansan jäännöksenä, joilla on ”vähäinen voima”, hengellinen eliitti nousee seurakunnan sisällä luvaten sen sijaan voittoa. Mikä on kaikkein ahdistavinta, on monien ”hengellä täytettyjen” kristittyjen kyvyttömyys erottaa totuutta tässä asiassa. Sen sijaan he ovat nielleet valheen hallitsemisesta ja maallisesta voitosta seuratessaan tämän hengellisen eliitin johtoa ”strategisen tason hengellisestä sodankäynnistä” kuolemattomuuteen ja jumalallistamiseen ”Joelin armeijana”. Tämä on tämän päivän super-apostolien ja profeettojen lupaus, niiden, jotka aikovat johtaa Joelin armeijaa – Jumalan ilmestyslapsia, maanpäälliseen kirkkauteen, lyömään Saatanan ja hänen armeijansa ja perustamaan Kristuksen tuhatvuotisen valtakunnan. Tämä on äärimmäistä ”suuruuden hulluutta” (delusion of grandeur)!

”Tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.” 2. Tess. 2:9-12)

LUKU 7

Uusi rotu

”Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin. Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.” (2. Kor 11:12, 13)

”Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.” (Mt. 7:15)

Seurakunnassa tänä päivänä olevien Myöhäissateen kannattajien mukaan Jumala on nostamassa esiin apostolien ja profeettojen yläluokkaa (elite company). Nämä super-apostolit ja profeetat johtavat seurakunnan herätyksen seuraavaan ”aaltoon”. Tämä ”aalto” on tuova esiin ”Jumalan lasten ilmestymisen” tämän maan päällä. Kuolemattoman, joidenkin mukaan jumalallistetun voittajien ”Joelin armeijan”, joka valloittaa tämän maan Kristukselle Ahdistuksen aikana ja tuo tuhatvuotisen valtakunnan. Nämä eliitti-apostolit ja profeetat otaksuvat olevansa tekijöitä, joiden välityksellä Kristus johtaa seurakunnan kypsytyteen ja Jumalan lasten ilmestymiseen. Bill Hamon kirjoittaa:

Viimeisten päivien apostolien ja profeettojen tehtävät. He ovat kenraaleja, jotka johtavat Jumalan viisinkertaisia upseereja ja soturipyhiä Jumalan tuleviin tekoihin ja niiden läpi Apostolisen liikkeen jäljissä ... Seurakuntaan on tulossa uusi ennallistamiseen liittyvä totuus, joka

johtaa meidät koko totuuteen... Jokainen sananpalvelija kristikunnassa, vieläpä karismaatikkojen keskuudessa, tullaan asettamaan haastavan ratkaisun eteen... Jumala ei etsi suuria johtajien joukkoja, vaan muutamia, jotka ovat valmiita ylittämään oman itsellensä kuolemisen Jordaninsa, nousemaan ylönousemuselämässä ja yhdistymään uskovien kanssa mahtavaksi armeijaksi, joka menee ja omistaa luvatus omaisuutensa... Jos Pyhä Henki on etuoikeuttanut minut olemaan tälle uudelle sukupolvelle Joosua tai Kaaleb, niin tulen tekemään kaikkeni säilyttääkseni tasapainon, seurakunnan pään, itse Jeesuksen Kristuksen meidän Herramme armon, viisauden ja kypsyyden kautta. [169]

Otaksuttiin, että Jumala alkoi nostaa tätä hengellisten eliittijohtajien ryhmää 1980-luvun lopulla ”Profeetallisessa liikkeessä” ja nyt 1990-luvulla ”Apostolisen liikkeen” esiin tulemisen myötä. Kuten olemme nähneet, tämä idea joukosta super-apostoleja profeettoja, jotka nousevat johtamaan Joelin armeijan voittoon viimeisinä päivinä, tuli suoraan vuoden 1948 ”herätyksestä”:

Yksi kiistanaiheista North Battlefordin veljien ja virallisten helluntaisuuntien välillä oli Sharonin johtajien käsitys, että seurakunnalla oli nykyajan apostolit ja profeetat. [170]

Läpi koko 1980-luvun jälkipuoliskon Karismaattisessa Liikkeessä nousi joukko itsejulistautuneita profeettoja. Tämän liikkeen etunenässä oli tri. Bill Hamon, jota olen jo lainannut paljon, mutta epäilemättä kaikkein vaikutusvaltaisain profeettojen ryhmä tänä aikana nousseista profeetoista olivat ns. ”Kansas Cityn profeetat”.

The Kansas City Fellowship sai alkunsa vuonna 1982, kun nuori ”profeetta” nimeltä Augustinus kohtasi eräässä sunnuntai-aamun kokouksessa Mike Bickle nimisen pastorin, joka oli paimentanut erästä seurakuntaa St. Louisissa Missouriissa. Augustinus valitsi Mike Bicklen tuona aamuna ja toi ”sanan Herralta”, joka koski hänen tulevaisuuttaan ja tehtävänsä:

Nuori mies, Herra on kutsunut sinut tehtävään ja Hän tulee johtamaan sinut johonkin uuteen. [171]

Haluttomana jättämään työtään St. Louisissa, jossa hän oli ollut täysin onnellinen, Bickle vastusti kummallista profeettaa ja hänen sanaansa Herralta – mutta Augustinus oli sitkeä:

”Kuulin korvillani Herran äänen, tämä on hyvin vakava sana Jumalalta!” Augustinus väitti. [172]

Bickle vastasi epäillen: ”Tämä on kaikki niin täysin uutta minulle.” Bicklen olisi pitänyt hylätä tämä ”sana” ja pysyä siellä, minne Jumala oli asettanut hänet. Jos Jumala olisi ilmoittanut Mike Bicklelle tahtonsa etukäteen ja sitten vahvistanut sen profeetta Augustinuksen kautta, niin se olisi ollut raamatullista profetian lahjan käyttämistä, mutta minä en usko, että Jumala ensin paljastaa tahtonsa elämäämme nähden toisille, ennen kuin Hän tekee sen selväksi itsellemme. Bicklen olisi pitänyt hyljätä tämä profetia vääränä. Bicklen mukaan Herra kuitenkin puhui hänelle pian jälkeen päin ja käski häntä muuttamaan Kansas Cityyn. Hän näki tämän ”vahvistuksena” profetialle, joka oli tullut Augustinuksen kautta! Minun mielestäni Mike Bickle sai sen takaperin. Kohta tämän jälkeen matkustaessaan Egyptin läpi Bicklellä oli ”kohtaaminen” Herran kanssa rukoillessaan hotellihuoneessaan Kairossa:

Herran sana Mikelle oli: "Minä olen kutsumassa sinua osaksi työtä, joka tulee ulottumaan maailman ääriin." [173]

Kohta palattuun St. Louisiin Bickle lähti vaimonsa ja muutamien ystävien kanssa Kansas Cityyn perustamaan uutta seurakuntaa, jonka hän tunsikin olevan kuuliaisuutta Herralle. Sopivan rakennuksen löytäminen ja raha-asoiden järjestelyt veivät jonkin verran aikaa, mutta kun ne olivat kunnossa, niin Augustinus näyttöytyi jälleen mukanaan uusi sana Bickelle syyskuussa 1982:

...Herra on kertonut minulle neljä asiaa, jotka sinun tulee kätkeä sydämeesi ja jotka tulevat olemaan hyvin tärkeitä sinulle. Ensimmäiset kaksi ovat todella mahtavia ja toiset kaksi ovat hirveitä! Yksi, joukoittain nuoria – tuhansia tulee liittymään teihin... Kaksi, tulevana päivinä on oleva Hengen lahjojen koko ilmeneminen, mutta se on oleva määrättyä aikana... Kolme, teidän keskellä on oleva väärä profeetta aivan alusta lähtien: Jos olette kärsivällisiä ja havaitsette hänet, te säästätte seurakunnan suurelta tuskalta. Jos ette, niin kärsitte monia, monia ongelmia. Neljä, lopuksi on oleva vastustusta ja väärinymmärrystä. Älkää menettäkö rohkeuttanne. [174]

Pieni ryhmä, jonka Bickle perusti jatkoi rukouksessa pari vuotta ja sitten vuonna 1983 Bickle kohtasi "profeetta" Bob Jonesin ensi kerran. Jones väitti, että Jumala oli paljastanut hänelle kymmenen vuotta aikaisemmin, että Bickle ja hänen seurakuntansa tulisivat eteläiseen Kansas Cityyn ja he puhuisivat esirukouksesta ja herätyksestä. Bickle oli jonkin verran epäluuloinen hänen suhteensa, johtuen Augustinuksen antamasta varoituksesta väärän profeetan suhteen, mutta Jones oli sitkeä ja kertoi useita Bickleä koskevia "näkyjä", jotka Jumala oli antanut hänelle.

"Minä olen tullut päästäkseni mukaan Jumalan suunnitelmaan, joka tulee koskettamaan maailman kansoja sellaisella voimalla ja kirkkaudella, että se tulee menemään paljon yli sen, mitä on kerrottu Apostolien teoissa!" [175]

Kuitenkin vaikka Jones toisti neliosaista profetiaa, jonka Augustinus oli profetoinut Bickelle lähes sanasta sanaan, niin Bickle pysyi epäluuloisena häntä kohtaan melko pitkään ajatellen, että hän oli mitä todennäköisimmin väärä profeetta, josta Augustinus oli varoittanut häntä. Lopulta hän kuitenkin uskoi, että Jones oli oikea profeetta:

Kertomatta tarkemmin Mike sanoi myöhemmin, että tietämättään hän itse asiassa tapasi säännöllisesti väärän profeetan ja siellä hän oli etsien syytä heittää ulos oikea profeetta – sillä juuri siksi Bob Jones osoittautui. [176]

Kun lukee Jonesin elämäkertaa kirjasta *Some Said it Thundered* (Jotkut sanoivat ukkosen jyriseen), tulee mieleen William M. Branhamin elämä. Hänen, kuten Branhaminkin elämälle, ovat tunnusmerkillisiä yliluonnolliset kohtaamiset ja mystiset kokemukset. Kuten Branham, hänkin syntyi köyhyyteen "lukutaidottoman puuvillan vuokraviljelijän" poikana [177]. Kuten Branhamin, niin hänenkin, ensimmäinen kristillinen kokemuksensa tapahtui baptistikirkossa. Varhaisella iällä hän, kuten Branhamkin, koki ensimmäisen yliluonnollisen kohtaamisensa:

Kävellessään eräänä päivänä pölyistä polkua hän äkkiä näki enkelin valkealla ratsulla tulevan häntä kohti. Enkeli pysähtyi hänen eteensä keskelle polkua ja ottaen suuren hopeisen torven

asetti sen huulilleen ja puhalsi. Enkeli kääntyi, katsoi kohti Bobia ja katosi. Pelosta halvaantuneena Bob seiso i liikkumattomana paikallaan melko kauan, ennen kuin kääntyi ja juoksi kohtiin. ”Ajattelin, että hän kutsui minua kuolemaan ja luopumaan synnistä, enkä minä ollut halukas kumpaankaan,” sanoi Bob. [178]

Kolmentoista vuoden ikäisenä hänellä oli uusi kohtaaminen ja tällä kertaa hän kuuli Jumalan puhuvan hänelle ja kutsuvan häntä nimeltä hänen poimissaan puuvillaa pellolla. Jälleen uusi kohtaaminen seurasi pari vuotta myöhemmin:

Kaksi vuotta myöhemmin hänellä oli edelleen mystinen kokemus, joka oli hyvin merkittävä. Näyssä hänet vietiin Jumalan valtaistuimen eteen. Kirkkaus, pistävä valo, joka meni hänen lävitseen ja paljasti yksityiskohtaisesti kaiken, mitä hän näki siellä, järkytti häntä niin, että häneltä meni noin kolme kuukautta siitä toipumiseen – hän vapisi niin kovasti. Hän ajatteli, että sen vuoksi, mitä hän oli nähnyt, hänen olisi pitänyt kuolla ja vain enkelin läsnäolo seisomassa hänen edessään ja suojelemassa hänen silmiään teki mahdolliseksi hänelle jäädä eloon. Kun näky oli ohi hän edelleen kärsi polttavasta kivun tunteesta luissaan. [179]

Meni monta vuotta ennen kuin Jones palveltuaan merivoimissa ja vietettyään jonkin aikaa veteraanien sairaalassa luovutti sydämensä Kristukselle. Hän alkoi käydä eräässä baptistikirkossa ja huomasi pian, että palveluksen aikana, kun ihmiset ylistivät Jumalaa, Jumala paljasti hänelle asioita yliluonnollisesti. Kertomus jatkuu samoilla linjoilla käyden yhä värikkäämmäksi ja mielikuvitukselliseksi, kun Jumala alkoi paljastaa Jonesille yhä enemmän näyissä ja ilmestyksissä, joissa demonit materialisoituivat ja uhkasivat tappaa hänet. Lopulta eräänä päivänä, kun ”Saatana jälleen oli uhannut hänen henkeään”, hän huusi Herran puoleen uuden mystisen näyn aikana:

Sitten kysyin Herralta: ”Kuinka Saatana pystyi tekemään tämän minulle, vaikka ahkerasti tein sinun työtäsi?” ja Herra kohotti kätensä ja sanoi: ”Mene takaisin ja opeta viimeisten päivien seurakunnan johtajia, että vanha johto on tulossa tiensä päähän. Uudenlainen johto, joka on syvästi sitoutunut Jumalan sanaan, jolla on intohimo Jeesuksen puolesta ja huoli pyhyden puolesta, on tulossa esiin kautta maailman synnyttääkseen Kristuksen morsiamen.” [180]

Tämä kuulostaa huomattavan samankaltaiselta kuin ”kuorma”, jonka Herra antoi Joseph Smithille (mormonismin perustaja). Viimein Herra paljasti Jonesille, että Hän ”nostaisi ryhmän nuoria ihmisiä paikassa, joka on etelään Kansas Citystä. Jonkin ajan kuluttua tuon seurakunnan nuori pastori, Mike Bickle, lopulta hyväksyi hänet ”oikeana profeettana.” Jones on kuitenkin osoittanut kerran toisensa jälkeen olevansa väärä profeetta. Pastori Bill Randles kirjoittaa Jonesista:

Vaatisi kokonaisen kirjan luetella tämän yhden miehen harhat... [181]

Jones on selvästikin sitoutunut ”Lapseuden” (Sonship) harhaoppiin, oppiin Jumalan ilmestyslapsista. Bill Randles kirjoittaa:

Bob Jonesilla on paljon sanottavaa viimeisten päivien voittajien todellisesta sukupuusta – tulevasta uudesta rodusta, valitusta siemenestä... Jones jatkaa luvaten profeetallisesti vanhoja toiveita Jumalan ilmestyslapsista, että ”he tulevat tekemään yliluonnollisia asioita, joita ei kukaan koskaan ennen ole tehnyt. Jokainen ihme ja merkki, joka koskaan on mainittu Raamatussa – he tulevat tekemään niitä johdonmukaisesti. He tulevat toimimaan voimassa, joka Kristuksella oli... He itse ovat se sukupolvi, joka on nostettu polkemaan itse kuolema jalkojen-

sa alle ja kirkastamaan Kristusta kaikin tavoin... jotta kirkastettu seurakunta paljastettaisiin viimeisinä päivinä, koska Herra Jeesus on sen arvoinen, että seurakunta, joka on saavuttanut Jumal-ihmisen täyden kypsyyden, korottaa Hänet!" [182]

Toinen "profeetta", joka on osa Kansas City Fellowshipia, on Paul Cain. Jonesin lailla Caininkin varhaiset vuodet ovat kuin William M. Branhamin elämäkerrasta, täynnä kohtaamisia Herralta varhaisessa iässä. Kuten Branham ja Jones, myös Cain syntyi köyhään perheeseen. Hänen äidillään oli äärimmäisen huono ruumiillinen terveys. Sydänvian ja tuberkuloosin lisäksi hän kärsi syöpäkasvaimista kohdussaan ja rinnoissaan. Palattuaan Garlandiin Texasiin kuolemaan sen jälkeen, kun lääkärit Dallasin sairaalassa olivat julistaneet hänet parantumattomaksi, hän huusi Herran puoleen eräänä yönä. Juuri keskiyön mentyä tuona yönä Herra ilmestyi hänelle enkelin muodossa. Hän oli luvannut rukouksissaan, että jos Herra säästäisi hänet, hän erottaisi lapsensa Hänelle. Enkelin uskotaan puhuneen hänelle ja sanoneen:

"Tyttäreni, ole hyvällä mielellä, sinä tulet elämään, etkä kuole, sinun kohtusi hedelmä on poikalapsi, jonka minä voitelen saarnaamaan evankeliumiani kuin apostoli Paavali (engl. Paul) ja sinun tulee antaa hänelle nimi Paul." [183]

Niin tarina kertoo. Sanotaan, että hänen parantumisensa oli välitön:

Erikoislääkärit raportoivat sen ensimmäisenä tapauksena, jossa he olivat nähneet uutta kuldasta palautuvan sairaisiin rintoihin. Kun aika tuli, hän synnytti poikavauvan, kuten Herra oli sanonut ja antoi tietysti sille nimen Paul. Sitä ruokittiin samoilla rinnoilla, jotka olivat juuri äsken olleet täynnä syöpää. Hänen lääkäriensä sanoi häntä ihmenaiseksi. Hän on nyt tämän kirjoittamishetkellä (vuonna 1991) 104 vuoden ikäinen! [184]

Kerrotaan, että Herra itse ilmoitti kutsunsa Cainin elämään pian sen jälkeen, kun hänellä oli ollut kääntymiskokemus kahdeksan vuoden iässä. Herra lupasi Cainille, että jos hän "säilyttäisi itsensä puhtaana", niin Herra antaisi hänelle tehtävän, joka "saavuttaisi massat – että hän saarnaisi evankeliumia parantamisen kautta". [185] Kuten Branhamin perheessä, niin ilmeisesti Caininkin perheessä toimi okkulttinen vaikutus:

Paulin äiti, isoäiti ja isoäidin äiti olivat kaikki syntyneet "näkijän" lahjalla varustettuina. Hänen isoäidin äitinsä näki joskus asioita kirkkaassa päivänvalossa ja kysyi ystäviltaan tai perheeltään, näkivätkö he niitä myös. Jos he eivät nähneet mitään, hän joskus pani kätensä heidän päällensä ja välittömästi he näkivät samanlaisen näyn. [186]

Vaikka Cainin elämäkerran kirjoittajat liittävät tämän lahjan Herraan, sillä on enemmän yhteistä okkulttisen lahjan kanssa, joka tunnetaan "selvänäköisyytenä" eli "toisena näkönä". Nämä okkulttiset lahjat siirtyvät usein perheissä yhdeltä sukupolvelta seuraavalle. Kurt Koch kirjassaan, Occult ABC, kirjoittaa:

Selvänäköisyys eli toinen näkö on alue, jolla raamatullinen ja demoninen jatkuvasti sekoitetaan. Raamatun profetia on luonnoltaan jumalallinen. Selvänäköisyyden juuret ovat okkultismissa. [187]

“Lahja” siirtyi alaspäin Pauliin ja hän alkoi nähdä asioita, joita tulisi tapahtumaan hänen koulutovereilleen ja ystävilleen. Hänen yhdeksännellä ikävuodellaan hänen baptistipastorinsa oli keksinyt Paulin lahjan. Pastori alkoi ottaa Paulin mukaansa, kun hän teki paimennuskäyntejä. Kerrotaan, että Paul pystyi ”näkemään” ihmiset, jotka tarvitsivat heidän parantamistaan, ennen kuin he edes olivat tulleet sairaalaan. Kun Cain oli 18 vuoden ikäinen, ”hänellä oli säännöllinen radiotyö ja hän piti parantamistilaisuuksia pienessä teltassa”. [188]

Näihin aikoihin Paul Cain liittyi William H. Branhamin työryhmään. Kuten David Pytches sanoo:

|| Heidän voitelussaan oli vahvoja samankaltaisuuksia... [189]

Ilmeisesti Branham piti suuresti ”poikaprofeetasta” ja otti hänet siipiensä alle. Pytches kirjoittaa:

|| William Branhamin ja Pikkuveljen välillä oli erikoinen side Paulin palvelutehtävän alkuaikoina. Branham turvautui usein Paulin apuun. Vanhempi mies avasi parantamistyön jossakin kaupungissa ja sitten lähti muutaman päivän kuluttua. Saattoi olla 24 tunnin yhteinen aika, jolloin molemmat olivat yhdessä ja Paul otti sitten komennon muutaman viimeisen päivän ajaksi. Joskus, kun Branham ei voinut täyttää sitoumustaan, hän lähetti Paulin tilalleen. [190]

Cain väittää, että vaikka hän oli Branhamin läheinen työtoveri vuosien ajan, hän oli täysin tietämätön mistään Branhamin vääristä opeista. Cainin työ laajeni ja vuonna 1952 hän alkoi filmata ihmekokouksiaan. Hän oli ensimmäinen parantajaevankelista, jonka kokouksia televisioitiin. [191] Hän vietti myös huomattavan pitkän ajan Euroopassa palvelen William Branhamin puolesta. Cainin mukaan se, että Branham edisti hänen työtään, aiheutti kateutta ja kovia tunteita toisten parantajaevankelistojen keskuudessa, jotka kilpailivat raivokkaasti rahasta ja maineesta ja jotkut jopa lankesivat moraalittomuuteen.

Tähän aikaan Cain tunsu Herran kutsuvan häntä erottautumaan tästä. Kerrotaan, että Herra puhui hänelle selvästi eräänä yönä ja sanoi:

|| ”Aion viedä sinut sivuun erämaahan kunnes uusi rotu miehiä on noussut. Tulevina päivinä tätä työtä viedään eteenpäin ilman supertähtiä.” [192]

Cain jätti sen kaiken taakseen totellen Herraa ja piti yllä suhteellisen matalaa profiilia aina uudelleen esiin tulemiseensa 1980-luvun lopulla yhtenä ”Kansas Cityn profeetoista”. Kuten Bob Jones, Paul Cain on tullut yhdeksi äänekkäimmistä Myöhäissateen kannattajista tämän päivän seurakunnassa. Se, että hän kieltää olevansa tietämätön Branhamin vääristä opeista, näyttää parhaimmillaan vilpilliseltä, koska hän julistaa samaa Jumalan ilmestyslapsioppia (MSOG), jota hänen kasvatustajansa Branham julisti. Cainin ”uusi rotu” on selvästi vain toinen nimi MSOG-opille. Cain väittää:

|| Vuosia sitten... tulin elämän tienristeykseen ja näin näyssä valaistun ilmoitustaulun, johon oli kirjoitettu: ”Joelin armeijan harjoitukset”. Tässä risteyksessä oli nuoli osoittamassa tähän paikkaan [The Granview Worship Center] – vaikka siellä ei silloin ollut yhtään rakennusta! Uskon Jumalan näyttäneen minulle, että täällä Hän aikoo nostaa armeijan. Tämä armeija ei ole hävitysarmeija vaan vapautusarmeija... Herra on nostamassa uutta kristittyjen rotua, jotka ei-

vät etsi omaa kunniaansa. Uusi johtajien ja opettajien rotu on tulossa – Joelin armeija – joka tulee toimimaan Jumalan kunniaksi. [193]

Vuonna 1995 Cain julisti Toronton lentokenttäseurakunnassa (Toronto Airport Vineyard):

Aiheeni koskee viimeisten päivien myöhempää vuodatusta. Melko pitkään en ole kehdannut sanoa mitään Myöhäissateesta, koska te olette yhdistäneet ja samaistaneet sen sellaiseen, jota ihmiset eivät näytä arvostavan tietyissä evankelisissa piireissä. Niinpä olen pitänyt pääni kylmänä, enkä ole paljon puhunut siitä, mutta enää en välitä, mitä he ajattelevat. Kaikenlainen sade, jonka tunnen, on myöhäissadetta. Minä uskon, että me tulemme saamaan myöhäissateen ja minä odotan sen tulemistä. [194]

Bob Jones, Kansas Cityn profeettakollegella, on viitannut Cainiin ”Herran kauhuna” (Terror of the Lord) [195]. Mikä tämän miehen toiminnassa saa yhden hänen aikalaisistaan viittaamaan siihen Herran kauhuna? Ehkäpä se on hänen kykynsä ”nähdä” toisten ihmisten elämään!

...Kuten Paul Cain muistelee: ”Melkein pilasin kokoukseni. Hyppäsin pystyyn ja osoitin yhtä vahtimestareista – todellinen gorilla seisomassa käytävällä. Herra sanoo: ’Sinä vanha teeskentelijä, kuinka sinä voit seisoa siinä, vaikka sinulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa, mitä tässä kokouksessa tapahtuu, kun sinä tiedät, mitä tapahtuu omassa sydämässäsi? Sinä suunnittelet lähteä täältä tuon naisen kanssa tuolla [hän osoitti suoraan naista] tämän viikon lopulla ja jättää oman vaimosi tuolla [hän osoitti nyt vaimoa – sekä vaimo, että toinen nainen, olivat täysin tuntemattomia Paulille, mutta hän tunnisti heidät Hengen kautta]. Hänellä on teidän kolme lastanne ja sinä olet hylkäämässä heidät. Sinä vanha teeskentelijä!’ ... hän oli metrin päässä Paulista, kun hänet äkkiä lyötiin lattiaan. Katsoen ylös ja nyhkyttäen mies huusi: ”Se kaikki on totta, mitä minun täytyy tehdä?” [196]

Tämä kyky ”nähdä” toisten ihmisten synnit on ollut tunnusmerkistä hänen työlleen. On tarpeetonta sanoa, että tämä lahja nähdä toisten elämään ei aina tuonut hänelle paljon suosiota ja sillä on enemmän yhteistä okkulttisen selvänäköisyyden kuin Jumalan Hengen lahjojen kanssa. Sanotaan, että tietyissä tapauksissa Cain olisi ollut vastuussa jopa sähkökatkoista ja virtapiikeistä:

Mike Bickle kertoi minulle eräästä illasta tuolla viikolla, kun Paul oli juuri profetoinut ja Jumalan voima laskeutui voimallisesti. Jokainen alkoi tuntea huoneessa ”ilmeisen Jumalan läsnäolon” voimakkaasti. Mike oli sanaton. Suuren rohkeuden Henki tuli Paulin ylle ja hän luetteli nopeasti noin seitsemän nimeä säestäen niitä tiedon sanoilla, jotka kaikki olivat uskomattoman tarkkoja. Oli monia spontaaneja parantumisia ja ihmeitä ja paljon ilmestystietoa 60-90:n intensiivisen voimantäyteen sekunnin aikana... Äkkiä kuului sireenien ääni, kun kaksi paloautoa pysähtyi jarrut kiljuen keskuksen ulkopuolelle... Mike pudisti päätään... ”Ei täällä ole mitään tulipaloa”, hän sanoi. ”Kyllä jossakin on ja iso! Paloasemalla kaikki mahdolliset hälytykset ovat launneet ja panneet päälle hälytysjärjestelmän. Siellä on merkkejä valtavasta virtapiikeistä,” sanoi johtava palomies tuskin maltaen odottaa hurjassa kiireessään löytää palo... Mitään paloa ei voitu löytää mistään! ... Kokouksen jälkeen Paul kääntyi hiljaa Miken puoleen ja pyysi anteeksi. ”Olen pahoillani tulipalon pelon vuoksi. Minun olisi pitänyt varoittaa sinua, että sellaista todella joskus tapahtuu, kun paikalla on paljon jumalallista voimaa!” [197]

Pastori Bill Randles kirjoittaa eräästä toisesta vastaavasta tapauksesta:

|| Anaheimissa Kaliforniassa jopa paristokäyttöinen videokamera meni oikosulkuun ja puhelinjärjestelmät menivät pois päältä!” [198]

Nämä voiman osoitukset näyttävät olevan enemmän linjassa sellaisen kanssa, jotka seuraavat ns. ”poltergeist”-ilmiötä (räyhähenki) tai paranormaalista toimintaa, kuin minkään muun. Cainin sanotaan jopa tarkasti ennustaneen maanjäristyksen vuonna 1989. On selvää, että kuten hänen kasvattajansa William Branhamin elämässä, myös tämän miehen elämässä on jokin voima, mutta onko se Jumalan voima?

Esitteleekö tämä Kansas Cityssä asuva ”näki”, kuten ”profeettakollega” Bob Jones viittaa häneen, elämässään Jumalan voimaa vai okkulttisen voiman ja selvänäköisyyden jotakin muotoa, joka on periytynyt hänen äidiltään ja isoäidiltään?

Tammikuussa 1990 Kansas Cityssä asuva pastori Ernie Gruen esitti useita syytöksiä Bickleä ja hänen profeettojansa vastaan, episodi, joka lopulta johti heidät Viinitarha-liikkeeseen ja ”suojaan” merkien ja ihmeiden gurun, John Wimberin työn alaisuudessa. Pastori Bill Randles kertoo:

|| Tammikuussa 1990 Ernie Gruen, Full Faith Church of Loven karismaattinen pastori Kansas Cityssä 27 vuoden ajalta, julkaisi 233-sivuisen dokumentin, joka luetteli vääriä profetioita, julistuksia, oppeja ja tapauksia, joihin Kansas Cityn profeetat olivat sekaantuneet. ”Hän syytti Kansas City Fellowshipiä väärin profeettojen lähettämisestä, profetoimisesta aluekirkkojen sulkemisesta (ja sitten liittymisestä heihin) ja selvästä valehtelemisestä.” [199]

Ennen kuin Bickle ja Gruen ehtivät tavata näiden asioiden ratkaisemiseksi, John Wimber astui esille tarjoten Viinitarha-liikettä ja itseään katoksi (suojaksi) Kansas City Fellowshipille ja sen profeetoille [200]. Kysymyksiä, jotka Gruen oli nostanut esiin, ei koskaan käsitelty tyydyttävällä tavalla, vaikka Mike Bickle myöhemmin myönsi Charisma-lehden haastattelussa:

1. Meillä oli elitistinen henki. Se on tullut yhä selvemmäksi minulle – se on niin vastenmielistä.
2. Me edistimme mystistä kokemusta kohtuuttomalla tavalla ja se oli hirvittävää.
3. Me olimme huolettomia sen suhteen, kuinka välitimme profeetallisia sanoja. Tämä oli vahingoittavaa hyvin monissa tapauksissa.
4. Me olimme väärässä siinä, kuinka ajoimme käsitettä city-seurakunnasta. Uskon edelleen siihen, mutta nyt minä uskon, että se on yhteyttä, joka perustuu ystävytyteen. [201]

Mikä oli lopputulos Wimberin toimista? Ei paljon ainakaan kurin kannalta. Hänen ”katostaan” (covering) tuli ”salailu” (cover up)! Itse asiassa hän päätyi laajentamaan ”profeettojen” vaikutusta ja heidän harhaoppiaan Joelin armeijasta. Bill Randles kirjoittaa:

|| Harhaiset opetukset tulivat saataviksi Vineyardin luetteloiden kautta. [202]

Roger Oakland kirjoittaa:

|| John Wimber, Viinitarha-liikkeen perustaja, on tullut läheisesti liitettyksi Paul Cainiin, jonka opetukset merkeistä ja ihmeistä, ihmeperanemisista ja profeetallisista ilmoituksista ovat hänen oman teologiansa mukaisia, joka edellyttää, että Jumala nostaa ”apostolien ja profeetto-

jen” suuren joukon paimentamaan Jumalan kansaa lopun aikojen läpi ja tuomaan valtakunnan ja Jeesuksen Kristuksen paluun. Kansas Cityn profeetat olivat yhtä mieltä, että Viinitarhaliike olisi ryhmä, jota Jumala käyttäisi tähän tarkoitukseen. [203]

Toinen profeetta, joka on läheisesti liittynyt Kansas Cityn profeettoihin, on Morning Star Ministriesin Rick Joyner Charlottesta Pohjois-Carolinasta. Kuten Cain ja Jones, Joynerkin on jonkinlainen mystikko. Hän saa useimmat profetiansa pitkäveteisten ”näkyjen” kautta, jotka Herra muka antaa hänelle. Olen lukenut joitakin hänen kirjoistaan ja enimmäkseen ne ovat pitkäveteisiä selityksiä näistä näyistä, joista joitakin olen lainannut tässä kirjassa. Näiden mystisten näkyjen polttopiste on aina sama – Joelin armeija on tulossa esiin ja valloittaa tämän maailman. Hiljattain luin viimeisen näistä näyistä nimeltä *The Call* (Kutsu) ja se on pohjimmiltaan vain lisää saman lajin mystiikkaa. Joyner käy jatkuvaa keskustelua olennon kanssa, joka käyttää itsestään nimeä *Viisaus*. Myöhemmin Joyner ihmettelee, mikä tämä olento oikein on:

”Kuka on se, joka auttoi sinua näkemään?” Kysyin, en vain haluten tietää, kuka oli auttanut häntä näkemään, vaan myös kiinnostuneena, kuinka tämä oli se vankila, joka piti jokaista sie-lua vankina. Hän ei koskaan kertonut minulle todellista nimeään, vaan kutsui itseään vain nimellä ”Viisaus”. Minä kysyin: ”Viisaus! Millaiselta hän näytti?” Hän oli nuori musta atleetti. Olen tavannut toisia täällä, jotka sanoivat myös kohdanneensa Viisauden, mutta he kaikki ku-vailivat häntä eri tavoin. Jotkut sanoivat, että hän oli valkoinen ja toiset sanoivat, että hän oli nainen. Ellei ole monta ’Viisautta’, niin hän on naamioitumisen mestari.” [204]

Minusta kuulostaa, kuin tämä henkiopas nimeltä Viisaus olisi yksi Saatanan enkeleistä, joka on pukeutunut valkeuden enkeliksi. Varsinkin, koska ilmestys, jonka hän antaa Joynerille, on sama vanha ilmestys Joelin armeijasta, joka tulee hänen muidenkin näkyjensä kautta. Sivulta 162 me luemme:

Kun ihmettelin, ketä nämä sotilaat olivat, niin Herra alkoi puhua. ”Minun Isäni talossa on monta asuinsijaa,” hän vastasi. ”Nämä ovat minun rakentajiani. Jokainen minun taloistani on oleva linnoitus, josta minä lähetän armeijoitani. Jotkut menevät ritareina taistelemaan köyhi-en ja ahdistettujen puolesta, samalla kun toiset menevät pieninä ryhminä, jotka hyökkäävät vihollisen linnoituksia vastaan ja tuovat takaisin ryöstösaaliin. Jotkut lähettävät suuren joukon valloittamaan kaupunkeja, joita minun totuuteni on hallitseva ja toiset liittyvät armeijoihin toisista linnoituksista vapauttaakseen kokonaisia kansoja minun totuudellani, rakkaudellani ja voimallani.” [205]

Tämä mystikoiden ja profeettojen ”uusi rotu” johtaa Jumalan kansaa pois riippuvuudesta Raama-tusta riippuvuuteen heistä, kun kysymys on erottamisesta ja ymmärtämisestä. Vain he osaavat tulkita henkilökohtaisia näkyjä ja ilmestyksiä, joita Jumala jatkuvasti antaa heille; se on, ”nykyistä totuutta”, jossa kaikkien täytyy vaeltaa edetäkseen kirkkauteen.

Meitä johdetaan uskomaan, että ilman näiden mystikoiden ja profeettojen ilmestyksiä meidät jä-tetään erämaahan – kuolemaan kaikkien toisten ”vanhan sukupolven” ja ”vanhan totuuden” usko-vien kanssa. Vaikka useimmat kiihkeästi kieltävätkin tämän, he rinnastavat ”uudet ilmestyksensä” ja ” uuden kirjoitusten ymmärtämisensä” ilmestykseen ja kirjoitusten ymmärtämiseen, jotka an-nettiin alkuperäisille apostoleille. Itse asiassa monet heistä julistavat, että Apostolien teot ei ole vielä valmis – sitä kirjoitetaan edelleen tänä päivänä – heidän toimestaan.

1990-luvulla me olemme nähneet painotuksen siirtyvän profeetoista apostoleihin. Bill Hamonin mukaan me olemme tulleet yhteen viimeisistä Pyhän Hengen ennallistavista teoista seurakunnassa, apostolin viran, viimeisen viidestä palvelutehtävästä, joka ”oli kadoksissa seurakunnalta”, ennallistamiseen. Sen vuoksi Hamon onkin omaksunut apostolin tittelin ja julistaa olevansa ”apostoli profeetoille ja profeetta apostoleille”:

Vuonna 1994 CI:n kahdeksannessa vuosittaisessa IGOP -konferenssissa minä hyväksyin Jumalan ”valtuutuksen” yhtenä Hänen uuden rotunsa ennallistetuista viimeisten päivien apostoleista. Tämä oli toteutuminen yli 20 profetialle menneiden 25 vuoden ajalta ja niihin sisältyi sellaisia ilmoituksia kuin, ”kutsuttu apostoliksi”, ”apostolinen voitelu ja viitta”, ”apostoli profeetoille ja profeetta apostoleille”, ”apostoli, joka toisi esiin apostolien komppanian” (kuten olin jo synnyttänyt ja tuonut esiin profeettojen komppanian). [206]

Tämä on aika pelottava vastuu, jonka Herra on antanut Bill Hamonille, mutta tietysti tämän peljättävän kutsun kanssa Herra antoi herra Hamonille ”uuden ilmestyksen” vahvistamaan ja auttamaan häntä:

Herra Jeesus antoi minulle näyn etsiessäni Häntä paastossa ja rukouksessa. Hän näytti minulle suuren kirjan. Sen nimi oli ”Kuolevan seurakunnan kirja maan päällä”. Hän selasi kirjaa, kunnes tuli sivulle joka oli otsikoitu: ”Kuolevan seurakunnan viimeinen luku”. Joiltakin sivuilta pystyin lukemaan suurimman osan sisällöstä otsakkeiden alta, mutta toisilta sivuilta ehdin lukea vain lihavat otsikot. Hän sanoi näyttävänsä minulle yleiskuvan ja koko luvun tärkeimmät kohdat, koska Hänen tarkoituksensa oli antaa minulle vastuu kokonaisnäkemysten säilyttämisestä ja Jumalan muutokseen tähtäävän suunnitelman tekemisestä tunnetuksi hänen seurakuntayhteisölleen. [207]

Hamonille annetaan melkoinen etuoikeus – tilaisuus katsoa ”kirjaan”, kirjaan johon ei edes rakastetun Johanneksen sallittu katsoa, kun hänelle annettiin Jeesuksen Kristuksen ilmestys Patmoksen saarella. Herra muka ilmoitti seuraavaa Hamonille tämän näyn kautta:

Seuraavassa on muutamia asioita, joita minun sallittiin nähdä, varsinkin niitä, joiden kanssa Pyhä Henki parhaillaan työskentelee ja toteuttaa niitä seurakunnassa... enemmän Jumalan pyhien enkeleiden ilmestymisiä ja paholaisen demonisia manifestaatioita on säädetty alkamaan nyt ja jatkuvasti lisääntymään aina Jeesuksen tuleukseen saakka... Jumala on vapauttanut Pyhän Hengensä tuomaan Hänen ilmestyksiään ja aktivoivaa vaikutustaan lopun ajan seurakunnalle. Tämä on tuova esiin kuolevaisten ihmisten viimeisen sukupolven, rajoittamattoman vallan, uudet tuotteet ja enemmän paikkoja, jotka on pyhitetty Jumalan nykyisen totuuden päämäärien toteuttamiseksi... viivytely ei enää käy, kun on kysymys lopullisesta valmistautumisesta, joka on välttämätön, jotta tämän maailman valtakunnat voisivat tulla Jeesuksen Kristuksen ja Hänen seurakuntansa valtakunniksi... Jumala on käynnistämässä apostolien ja profeettojen toisen vaiheen ja täysin ennallistamassa heidät heidän valtansa ja tehtävänsä edellyttämään lailliseen asemaan... Jeesus on kypsytämässä ja motivoimassa viisinkertaisen palvelutehtävän hoitajiaan (five-fold ministers) tehostamaan valmennustaan ja varustaa niitä, jotka tulevat olemaan sotilaita Jumalan lopun ajan armeijassa... Pyhä Henki on valtuutettu kiihdyttämään ennallistavaa työtään seurakunnassa... nyt on aika aktivoida apostolien ja profeettojen Joosef- ja Daniel-komppanijat liike-elämässä ja poliittisella areenalla. Ester- ja Debora-komppanijat ovat nousemassa heidän kanssaan. Jumala on valmistamassa kristittyjen liikeihmisten apostolista ja profeetallista komppaniaa. He eivät vain tuo pahojen varalli-

suutta seurakuntaan, vaan myös vaikuttavat talouteen monissa maailman valtioissa... Jeesus valitsi 12 miestä liikemaailmasta ja määräsi heidät apostoleiksi. Hän ei valinnut miehiä uskonnollisista rabbiinisista kouluista eikä leeviläisistä papeista... kuolevainen seurakunta on siirtymisvaiheessa ja valmistumassa tulemaan kuolemattomaksi seurakunnaksi... [208]

Tyypillistä ilmestyslapsi-oppia. Näyttää ikään kuin Herra olisi näyttänyt Bill Hamonille valloituksen "yleissuunnitelman" Joelin armeijalle. Nämä "ilmestykset" nostavat esiin joitakin mielenkiintoisia kysymyksiä. Millaisia "uusia tuotteita" aiotaan tuoda esiin "Jumalan nykyisen totuuden päämäärin toteuttamiseksi"? Kenties "Nykyisen totuuden tutkimusraamattu", joka sisältää tyhjiä sivuja, joita voit täyttää, kun saat viimeisimmät ilmoitukset Jumalan lopunajan apostoleilta ja profeetoilta... tai kenties säädettävän Benny Hinnin "Pyhän Hengen konepistoolin" [209].

Tiedän tämän olevan huvittavaa, mutta nämä näyt ja ilmestykset ovat käymässä yhä naurettavammiksi. Tilanne muistuttaa minua varhaisimmasta kokemuksestani kristittyinä seurakunnassa, joka nimellisesti oli baptistinen, mutta käytännössä karismaattinen. Monilla veljistä ja varsinkin sisarista näytti olevan kasvoista kasvoihin keskusteluja Herran kanssa lähes päivittäin. Nuorena uskovana olin vaikutettu ja myös vähän huolestunut jonkin aikaa, kun Herralla ei ollut tapana käydä sellaisia keskusteluja minun kanssani. Pian kuitenkin huomasin, että suurin osa näistä "näyistä" ja "ilmestyksistä" olivat todellisuudessa lihan tuotetta eivätkä Hengen. Yksi asia oli niille kaikille yhteinen – ne mainostivat ja korottivat minää Kristuksen asemesta. Jumalan ilmestyslasterien (MSOG-opin) kannattajille näyttää olevan yhteistä tämä alkuaikojen kokemukseni kanssa – liian paljon huomiota kiinnitetään profeettoihin ja apostoleihin ja heidän tärkeyteensä suuna Jumalan "ilmoituksille" seurakunnassa.

Minä uskon henkilökohtaisen suhteen tärkeyteen Kristuksen kanssa. Minä uskon, että osana siihen kuuluu kuulla Jumalalta ajoittain. Kuudentoista vuoden ajalta, jonka olen ollut uskossa, voin laskea kahden käteni sormin ne kerrat, kun uskon Jumalan puhuneen minulle suoraan. Olen helluntailainen, kastettu Pyhässä Hengessä – ja minulla oli jopa yhden kerran näky (joka kesti noin 10 sekuntia), jonka aikana Jumala ei paljastanut minulle mitään uutta tai mitään "nykyisiä totuuksia". Minä uskon, että meidän kristittyinä pitäisi kokea Kristus henkilökohtaisella tavalla, mutta tämän kaltaiset kokemukset ovat enemmän poikkeus kuin sääntö. Minä uskon, että 90 % ilmestyksestä, jonka saamme Jumalalta, pitäisi tulla meille, kun luemme ja tutkimme Hänen sanaansa, kun Pyhä Henki tekee sen eläväksi ja auttaa meitä soveltamaan sitä elämäämme.

Minun mielestäni tämän kaltainen "mystinen" hengellisyys, jota mainostavat sellaiset miehet kuin Hamon, Jones, Cain, Joyner ja monet muut heidän kaltaisensa, tuottaa epänormaalin ja kummallisen (flaky) kristinuskon, joka on itsekeskeinen ja aistillinen. Juuda profetoi ja varoitti meitä sellaisista miehistä viimeisinä päivinä.

"Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan". Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole." (Juuda 1:17-19)

Minulla ei ole mitään näitä miehiä vastaan henkilökohtaisesti. Sikäli kuin tiedän, he ovat hyvin vilpittömiä, vaikkakin yhdellä alueella olen havainnut hämmästyttävän yhtäläisyyden. Monien näiden miesten (ei kaikkien) kirjoituksissa, opetuksissa ja saarnoissa painotus keskittyy Pyhään Henkeen ja seurakuntaan – Jeesuksen ja ristin asemesta. Samalla kun jotkut näistä miehistä puhuvat Jeesuksesta, se kuulostaa useinkin sivuasialta (afterthought). Pääpaino on aina Pyhässä Hengessä tai seurakunnassa – meissä! Nämä miehet kyllä opettavat joitakin hyviä asioita, kuten pyhyiden välttämättömyyttä ja vaeltamista Kristuksen kuuliaisuudessa – mutta se on sekoitettu pahimpaan harhaoppiin, mitä koskaan on julistettu Kristuksen seurakunnassa. Samalla kun he tuhlaavat suurimman osan ajastaan korottaen ja kirkastaen Pyhää Henkeä, he ilmeisesti unohtavat, että Pyhän Hengen tehtävä on korottaa ja kirkastaa Jeesusta.

Hamonin mukaan uudet apostolit ja profeetat aikovat perustaa seurakunnan ”nykyiselle totuudelle” – he aikovat muotoilla tulevaisuuden seurakunnan opin – aivan kuten alkuperäiset apostolit tekivät alussa:

Henkilökohtaisesti uskon, että 1990-luvulla ja 21. vuosisadalle tultaessa, kun profeettoja ja apostoleja ennallistetaan oikeaan asemaan ja toimintaan seurakunnassa, monet näistä johtavien nykyisen totuuden saarnamiesten seurakuntaneuvostoista tulevat olemaan välttämättömiä. Yksi määrätty apostoli tai profeetta tai koulukunta ei koskaan saa koko ilmoitusta profeettojen ja apostolien takaisin asettamisesta seurakuntaan. Monilla tulee olemaan näkyjä (jopa Jeesuksesta), unia, rhemoja, enkelivierailuja ja yliluonnollisia henkilökohtaisia kokemuksia ja Pyhän Hengen valtavia tekoja heidän kokouksissaan, mutta kaikkia kristittyjä sitovia oppeja ei saa vahvistaa vain yksi apostoli, profeetta tai koulukunta. On pidettävä seurakuntaneuvoston kokouksia muiden menneen ja nykyisen totuuden **ennallistavien** virtujen johtajien kanssa. [210]

Tässä meillä siis on ymmärtääkseni tulossa karismaattinen versio roomalaiskatolisesta piispojen Magisteriumista, kuten Dave Hunt huomauttaa:

Kun on kysymys uskosta ja moraalista sekä pelastuksen tiestä, katolisten täytyy tutkia mieltään ovella ja hyväksyä, mitä ikinä kirkko sanoo. He eivät voi edes tutkia Raamattua itse, koska vain Magisterium voi tulkita sitä... [211] Vatikaani II:n mukaan kenenkään ei sallita kyseenalaistavan Magisteriumia uskon ja moraalien kysymyksissä. Vain hierarkia voi tulkita Raamattua ja uskovaisten täytyy hyväksyä tuo tulkinta Jumalalta tulleena. [212]

Nämä nykyajan apostolit aikovat muodostaa jonkinlaisen karismaattisen Magisteriumin ja päättää uskon ja käytännön asioista ”näkyjen, unien, rhemojen (puhuttujen ’ilmestyksen’ sanojen), enkelivierailuiden ja yliluonnollisten henkilökohtaisten kokemusten” perusteella. Ja jos aikaa jää, niin Raamattukin voidaan ottaa huomioon. Hamon huomauttaa, että ”seurakuntajärjestystä, oppia ja käytäntöä ei vahvistettu kenenkään yksilön oman (2. Piet. 1:20) profetian, unen tai henkilökohtaisen kokemuksen kautta” [213]. Ei, vaan nämä nykyisen totuuden opit on samalla tavalla myös toisten apostolien vahvistettava:

... On pidettävä seurakuntaneuvoston kokouksia muiden menneen ja nykyisen totuuden johtajien kanssa... Kun viisinkertaisen palvelutehtävän hoitajat tulevat yhteen pohtimaan oppeja ja käytäntöjä tällä tavalla, niin heidän täytyy olla tarkkana useilla eri alueilla: (1) Väitetty ilmestys Jumalalta; (2) Palvelutyön hedelmä niiden keskuudessa, jotka ovat vastaanottaneet

opin tai käytännön; (3) Sitä seuraava Jumalan yliluonnollinen toiminta; (4) Jumalan logos [kirjoitettu Jumalan sana – lopultakin!] ja rhema-sanojen soveltaminen ja arvovalta opille ja käytännölle ja (5) Hengen todistus ja läsnä olevien yhteinen suostumus. [214]

Vaikka Hamon sanoo, että Logos, kirjoitettu Jumalan sana otetaan huomioon, kuten olemme jo nähneet, niin nämä ihmiset hengellistävät kirjoitetun sanan mukautumaan heidän oppeihinsa sen sijaan, että mukauttaisivat oppinsa Jumalan kirjoitettuun sanaan. Ja jos nämä apostolit aikovat perustaa ”nykyisen totuuden” oppinsa mystisille näyilleen ja profetioilleen, niin kuinka hyvä on heidän profeetallinen taustansa? Pelkäänpä, että se on samaa luokkaa kuin Jeane Dixonin. Tämä on heidän oma arvionsa. Eräissä haastattelussa Kansas Cityn profeetoilta kysyttiin, oliko kukaan heistä koskaan ollut väärässä:

Kysyimme diplomaattisesti, oliko kukaan heistä koskaan ollut väärässä. He kaikki myönsivät, että heidän oli silloin tällöin todistettu olleen väärässä. [215]

Esipuheessa David Pytchesin kirjaan, *Some Said It Thundered* (Jotkut sanoivat ukkosen jyrisseen), John White kirjoittaa:

Jokainen, jolla on kokemusta auttamisessa kasvattaa ”vauvaprofeettoja”, tiedostaa, että heillä on vaikeuksia erottaa Hengen puhumat sanat sanoista, jotka tulevat heidän omasta sydämestään tai pahoista lähteistä... Profeetat ovat tietysti inhimillisiä olentoja ja sellaisina heidän ei tarvitse lakata olemasta profeettoja erehdystensä ja epäonnistumistensa vuoksi... [216]

Mikä sitten on ”vauvaprofeetta”? Raamattu tekee sen selväksi:

”Kun profeetta puhuu HERRAN nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy toteen, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä...” (5. Moos. 18:22)

Herra käskää meitä olemaan pelkäämättä väärää profeettaa, mutta Hamonin mukaan meidän pitäisi alistua heille uskon ja käytännön asioissa ja luottaa heidän arvioonsa heidän omista unistaan, näyistään, ilmestyksistään ja henkilökohtaisista kokemuksistaan opin perusteiksi. Ilmeisesti Bob Jones on nähnyt tämän karismaattisen Magisteriumin eräässä ”näyssä”:

Pyhä Henki vei minut erääseen paikkaan... Hän vei minut erääseen paikkaan ja minä näin Herran, ylhäisenä ja muutamien nuorten miesten korottamana, jotka Hän asetti kultaisen arkin päälle... Ja minä katsoin ja siellä oli miehiä, jotka pitivät arkista kiinni ja heillä oli arkki olkapäillään ja hallinto on oleva yksin heidän harteillaan... He tulevat hallitsemaan ja ilmoittamaan maailmalle, että he ovat todella ne uskolliset ja tosi johtajat ja se hallinto, joka on oleva yksin Hänen harteillaan. Mike Bickle kommentoi: ”Minä luulen, että tulee olemaan 35 Paavalin kaltaista miestä... Tulisi olemaan 35 miestä, jotka Herra erottaisi korkeimmalla tavalla. Hallinto lepää apostolien ja profeettojen varassa.” [217]

Mitä Jonesilla on sanottavaa itsensä ja profeetta- ja apostolitovereidensa profetioiden ja näkyjen tarkkuudesta? Bill Randles kirjoittaa:

Bob Jones kertoi meille nauhallansa ”Paimenen sauva”, että Jumala oli ilmoittanut hänelle, että tulevina päivinä rhemalla (puhutulla sanalla) tulisi olla kahden kolmasosan tarkkuus. Toisin sanoen kaksi kolmasosaa ajasta nämä profetiat olisivat juuri kohdallaan. Miksi ei sitten koko aikaa? Jos kuuntelet Bob Jonesia, niin olet iloinen profettojen epätarkkuudesta! Miksi? Sanotaan Jumalan muka näyttäneen Bobille, että jos vapautettaisiin kylliksi voimaa antamaan meille 100 prosentin tarkkuus, niin meillä olisi Ananiaksia ja Safiiraita kaikkialla! (Kuinka tämä sitten saa ihmiset todellisuudessa kiitollisiksi epätarkoista profetioista)... Bob Jones paheksuu ihmisiä, jotka ”yrittävät tehdä meistä VT:n profettoja” päämääränään edellyttää heiltä 5. Moos. 18. luvun mallia. Sitten hän lainaa 1. Kor. 14. lukua seurakunnassa profetoimisesta ja sen päättämiseksi ovatko he oikeita profettoja. On aivan eri asia profetoida seurakunnan ”rakennukseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi” kuin olla profetta, joka olettaa puhuvansa Herran nimessä. Me emme kuitenkaan yritä tehdä näistä nykyajan ”profetioista” VT:n profettoja – he ovat. He ovat niitä, jotka painokkaasti sanovat: ”Herra puhui tämän”, tai ”Minä näin Herran kasvoista kasvoihin ja Hän sanoi niin ja niin...” tämä on kaukana yliluonnollisesta rakentamisesta, kehottamisesta ja lohduttamisesta. Nousta ja esittää rohkeita julistuksia uni-versaalille seurakunnalle Jumalan nimissä on vakava asia sekä Vanhassa että Uudessa Testamentissa. [218]

Ja niin on myös opin ja käytännön perustaminen näille profetioille ja näyille! Näyttää, kuin minun olisi myytävä iso pyyhkeumi jokaisen ”Nykyisen totuuden tutkimusraamatun” mukana siinä tapauksessa, että profetat ja apostolit väärentävät sen aluksi! Väittävätkö nämä profetat olevansa Vanhan Testamentin profettojen veroisia? Hamon kirjoittaa:

Profettojen tunnusmerkki on heidän Jumalalta saamansa kyky puhua Jumalan puolesta, ei vain opettaa ja saarnata Raamatun totuuksia Jumalasta ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Heillä on erikoinen kutsumus puhua sanomaa: ”Näin sanoo Herra”. Profetalla on oikeuksia ja arvovaltaa profetoinnissaan, jota toisilla ei ole, kuten sellaisilla, joilla on profetian lahja, tai jotka toimivat profetallisen palvelutehtävän tavallisen uskovaisen tasolla. Niillä, jotka ovat todella valtuutettuja profettoja, on oikeus profetoida suunta, rangaistus, ohjaus ja uusi ilmoitus henkilölle, seurakunnalle tai valtiolle. Muutamia käytetään julistamaan Jumalan tuomiot ja paljastamaan Jumalan kutsu ja tarkoitukset kenelle ikinä Jumala tahtookaan puhua. Itse asiassa profetat on lähetetty Jumalan suuksi puhumaan milloin tahansa, missä tahansa ja kenelle tahansa Jumala tahtoo henkilökohtaisesti ilmaista ajatuksiansa, tarkoituksiansa ja erityisen tahtonsa. [219]

On ilmeistä, että monet näistä profetioista väittävät olevansa samalla tasolla VT:n profettojen kanssa, jotka puhuivat Herran sanan Herran nimessä. Koska on näin, niin samaa mallia, jota sovellettiin Vanhan Testamentin profetoihin, täytyy soveltaa myös heihin – 100 % tarkkuus. Tietenkin meitä, jotka vastustamme näitä apostoleja ja profettoja ja kieltäydymme alistumasta heidän auktoriteettiinsa ja varoitamme toisia tästä epäraamatullisesta liikkeestä, syytetään heidän vainoamisestaan. Hamon valittaa:

Vanhan järjestyksen pastorit ja kirkkokuntien johtajat yrittävät aina suojella ja varoittaa väkeänsä uusista ennallistettavista totuuksista, palvelutehtävistä ja hengellisistä kokemuksista, joita Pyhä Henki tuo esiin Kristuksen seurakunnassa. Meillä on vain kolme vaihtoehtoa reagoida uuteen totuuteen; voimme vainota sitä, olla passiivisia sen suhteen tai osallistua ja propagoida uusia ennallistettavia totuuksia ja palvelutehtäviä. Itse en koskaan tahdo, että minun huomataan vastustavan tai taistelevan mitään uutta asiaa vastaan, jota Kristus Jeesus on tekemässä Hänen seurakunnassaan. [220]

Pohjimmiltaan tämä viimeinen virallisten apostolien ennallistamiseen pyrkivä liike on vain 1960 ja 1970-lukujen vanhan Opetuslapseusliikkeen (Discipleship Movement) uudelleen esiin tuleminen. Paimennusliike (Shepherding Movement), jona se tuli tunnetuksi, saavutti huippunsa 1970-luvulla Floridan Lauderdaleassa erityisesti viiden miehen johdossa. He tulivat tunnetuksi *Fort Lauderdale viitenä* (Fort Lauderdale Five.) He olivat Don Basham, Ern Baxter, Bob Mumford, Derek Prince ja Charles Simpson.

Kuten olemme nähneet, Ern Baxter oli William Branhamin työtoveri Myöhäissateen parantamisjärjestyksen aikana 1940-luvun lopulla ja 1950-luvun alussa. Richard Riss kirjoittaa:

Ensimmäisen kokoussarjan aikana Vancouver B.C:ssä syksyllä 1947 W.J. Ern Baxter alkoi työkennellä Branhamin kanssa jatkaen neljästä kahdeksaan kuukautta kunakin vuonna kuuden vuoden ajan... Baxter oli saarnaaja ja opettaja ja veli Branham oli evankelista ja parantaja. [221]

En yhtään epäile, että Myöhäissateen opetus koskien virallisten apostolien ja profeettojen ennallistamista seurakunnalle, vaikutti voimakkaasti koko Opetuslapseus-Paimennusliikkeeseen. Fort Lauderdaleen viisikko harjoitti ja opetti "opetuslapseuden" äärimmäistä muotoa. Hengelliset väärinkäytökset, joita tapahtui tämän liikkeen aikana, ovat tulleet legendaarisiksi. Al Dager kirjoittaa:

Huolimatta äärimmäisistä väärinkäytöksistä yksilönvapautta vastaan Kristuksessa, ajatuskontrolli, joka oli tunnusmerkittävä tuolle liikkeelle, nostaa jatkuvasti rumaa päätään Kingdom Now -ryhmien keskuudessa... Paimennus-Opetuslapseus (Shepherding-Discipleship) -liikkeenä, joksi se tuli... ei ole mitään muuta kuin hengellistä lasten hyväksikäyttöä. Uhkailun kautta kylvämällä pelkoa ja perusteetonta syyllisyyttä se nujiu vauvoja Kristuksessa tottelevaisuuteen vallassa oleville "paimenille". Eivätkä ainoastaan vauvat, ole joutuneet tämän pahan saaliiksi, vaan myös monet "kypsät kristityt", koska Raamattua on käytetty väärin vahvistamaan "suojakatoksia" jokaisen jäsenen ylle. Ef. 5:11-14 käytetään vakuuttamaan varomattomille, että ollakseen täydellisiä heidän täytyy alistua niille, jotka ovat johtavassa asemassa siitä riippumatta, mitä tuo johto heiltä edellyttää. Siten väärinkäytökset ovat suojamuuri Paimennus-Opetuslapseus-liikkeessä. Radikaalissa Paimennus-Opetuslapseus-liikkeessä monet pakotetaan elämään yhteisöelämää täydellisessä "kuuliaisuudessa" paimenilleen. He eivät voi mennä naimisiin, tehdä työtä, palvella, ostaa eivätkä myydä, eivätkä toteutta omaa tahtoaan missään asiassa ilman paimentensa hyväksymistä... Tottelemattomuus ja jopa väsymys, joka on yleistä sellaisessa ankarassa elämäntavassa, kohtaa ankaria kurinpidollisia toimia. Kerrotaan jopa fyysisestä väkivallasta "lampaiden" pitämiseksi rivissä... Kaikki nämä väärinkäytökset ylittävät Jeesuksen tarkoittaman opetuslapseuden rajat ja vahvistavat vauvoja Kristuksessa enemmän ihmisten kuin Kristuksen opetuslapsina... Sellainen mentaliteetti on ratkaisevan tärkeä Valtakunta Nyt -teologialle, sillä kuinka muuten voitaisiin saada merkittävä osa ihmiskuntaa mukautumaan apostolien ja profeettojen komentoon, paitsi kylvämällä pelkoa ja syyllisyyttä? Ei kukaan halua menettää sellaista, joka näyttää olevan Jumalasta. [222]

Väärinkäytökset kävivät niin pahoiksi tässä liikkeessä, että jopa Pat Robertson oli pakotettu asettumaan sitä vastaan. Robertson kirjoitti avoimen kirjeen Bob Mumfordille 27.6.1975 valittaen väärinkäytöksiä liikkeessä. Robertson todella lainasi monia sellaisia esimerkkejä väärinkäytöksistä. Hän kertoi eräästä sihteeristä CBN:llä, josta oli tullut tunnevammainen tämän liikkeen kautta. Hän sanoi, että tämä nainen saattoi tuskin kirjoittaa kirjettä ilman kaukopuhelua "paimeneltaan". Robertson jatkoi kertoen varakkaista kristityistä, jotka heidän paimenensa olivat pakottaneet paljas-

tamaan luottamuksellisia tietoja raha-asioistaan ja perhe-elämästään. Robertson lainasi erästä Paimennusliikkeen avainhenkilöä, joka sanoi, ”että jos Jumala puhuisi hänelle ja hän tietäisi, että se olisi Jumala, mutta hänen paimenensa käskisi häntä tekemään päinvastoin, niin hän tottelisi paimentaan.” [223]

Uskottavuutensa menettäneenä liike alkoi hajota. Maaliskuussa 1976 Fort Lauderdaleen paimenet antoivat julkilausuman otsikolla ”Statement of Concern and Regret” pahoitellen liikkeen väärinkäytöksiä. Siitä asti Fort Lauderdaleen viisikko on pysynyt erossa liikkeestä ja yrittänyt pitää etäisyyttä siihen ja sen negatiiviseen imagoon. Mutta aivan kuten 1940-luvun Myöhäissadeliike, se ei hävinnyt, se vain peräytyi parrasvaloista hetkeksi ja on nyt tulossa uudelleen esiin apostolisena ennallistamisliikkeenä (Apostolic Restoration Movement). Kirjassaan *Apostles Today, Christ’s Love Gift to the Church* (Apostolit tänään, Kristuksen rakkaudenlahja seurakunnalle), jonka esipuheen on kirjoittanut Bob Mumford yksi Fort Lauderdaleen viidestä, Barney Coombs julistaa:

Näinä päivinä me yleensä käytämme nimitystä *jäsen* sen sijaan, että käyttäisimme sanaa *opetuslapsi*. Sanaan jäsen liittyvä ongelma on, että se viittaa jonkin verran passiiviseen johonkin kuulumisen asemaan, kun taas sanaan opetuslapsi liittyy käsite aktiivisesta seuraamisesta ja oppimisesta. Kenties syy siihen, että me ”tasa-arvoiset” 20. vuosisadan kristityt pidämme parempana olla käyttämättä sanaa opetuslapsi, on, että tuo sana viittaa alamaisuuteen, epä-tasa-arvoon ja hierarkiakäsitteisiin, jotka eivät ole nykyisin muodissa (paitsi ehkä armeijassa). [224]

Sitten Coombs jatkaa lainaamalla kirjettä, jossa nuori tyttö, joka vietti vuoden Buenos Airesissa Claudio Freidzonin *Rey de Reyes* (Kuningasten Kuningas) -seurakunnassa, laulaa siellä harjoitettavan paimennuksen ylistystä:

Seurakunta uskoo, että Jumalalla on erityinen alue kutakin ihmistä varten, jolla voi käyttää omaa armoitustaan ja se järjestää aktiivisesti nämä ryhmät työhön yhteisön sisällä... Se voi olla evankeliointia, johtamista, musiikkia, opettamista tai Raamatun tutkimista, mutta jokainen on ryhmässä ohjaajan alaisena. Jokaisella henkilöllä on ”paimenhahmo”, jonka kanssa voi keskustella ja rukoilla. [225]

Kirjassaan *Moving in the Apostolic: God’s Plan to Lead His Church to the Final Victory* (Apostolinen toiminta: Jumalan suunnitelma johtaa Hänen seurakuntansa lopulliseen voittoon), John Eckhard kirjoittaa:

...Seurakunnan vallan tulisi olla ensiksi apostolista, toiseksi profeetallista, kolmanneksi opettamista. Se arvovallan määrä, jossa me toimimme perustuu tähän järjestykseen. Meidän kymmene toteuttaa lähetyskäskyä perustuu tähän järjestykseen... Jos seurakunta on apostolinen... se on myös paimentava niitten varjelemiseksi ja suojelemiseksi, jotka ovat pelastettuja. [226]

Ja:

Apostolinen voitelu antaa suojan niille, jotka alistuvat siihen... apostolinen voitelu on ”suojeleva ja varjeleva” (ks. Joh. 17:12). Se antaa kyvyn säilyttää ja pitää, mitä meille uskottu. [227]

Minulle ainakin on pian selvää, että tämä Apostolinen liike on vain vanha Paimennusliike eri asuun puettuna. Ilman näitä super-apostolisia paimenia, jotka määrittelevät opin meitä varten ja kertovat meille kuinka elää, meillä ei ole mitään mahdollisuuksia siirtyä ”Lapseuteen” (Sonship) ja ilmes-
tymiseen Jumalan poikina. Ilman näitä meille ”voitelua” jakavia (impart) apostoleja, meidät jätetään ulos kylmään. Eckhardt kirjoittaa:

|| Apostolinen voitelu on siirrettävä, mikä tarkoittaa, että sitä voidaan välittää henkilöltä toiselle. Tämä on ”jakamisen” (impartation) laki. [228]

Ilman pääsyä näiden apostolien luokse ja siihen voiteluun, jota he yksin voivat jakaa, me emme voi saada Pyhän Hengen täyttä määrää. Tämä on ongelmana näissä ”voiteluissa” ja kokemuksissa, joita ajetaan tänä päivänä – ne on jaettava henkilökohtaisen kosketuksen avulla. Ja ongelma siinä on, että demonista ”armoitusta” (gifting) ja okkulttisia ilmiöitä voidaan myös ”jakaa” tällä tavalla.

Meille kerrotaan myös, että näille apostoleille jaetaan erikoismäärä armoa, jota he vuorostaan jakavat toisille. Eckhardt kirjoittaa ”mega-armosta”, jonka nämä apostolit omistavat ja jakavat seurakunnalle:

|| On kaksi tapaa, kuinka paikallinen seurakunta voi päästä apostoliseen armoon. Ensimmäinen ja ensisijainen tapa on saada apostoli paikallisen seurakunnan pastoriksi. Apostolit voivat olla pastoreita, koska apostolisessa voitelussa on paimentamisen ulottuvuus... Apostolinen voitelu vapauttaa suuret määrät armoa seurakunnalle... Jumalan mega-armo antaa seurakunnalle kaikki lahjat ja kyvyt, joita se tarvitsee lähetyskäsken täyttämiseen. Ilman armoa seurakunta ei pysty viemään työtä päätökseen. Armon puute merkitsee varmaa epäonnistumista ja siksi seurakunnan voitelun täytyy olla apostolinen. [229]

Mega-armoko? Sekö seurakunnalta puuttuu? Eikö apostoli Paavali sanonut meille:

”Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää.” (2. Kor. 9:8)

Se mitä tämän apostolien ”ennallistamisen” kautta ollaan tänä päivänä perustamassa, on selvästi-kin Karismaattinen Magisterium ja papisto, joka jakaa Jumalan mega-armoa maallikoille, kuten sopivaksi katsoo. Siinä ei ole mitään eroa roomalaiskatoliseen papistoon, joka jakaa armoa ”ansion varastosta”. Roomalaiskatolisen katekismuksen mukaan:

|| Vuonna 1343 paavi Clement VI ilmoitti ansioitten rajattoman varaston olemassaolosta. Paavi sanoi, että ristin alttarin päällä Kristus vuodatti pyhästä verestään, ei vain pisaran, vaikka se olisi riittänyt koko ihmisrodun lunastamiseksi, johtuen liitosta Sanan kanssa, vaan ylenpalttisen virran – siten asettaen rajattoman varaston ihmiskunnalle. Tätä aarretta Hän ei kietonut liinaseen eikä kätkenyt peltoon, vaan uskoi sen siunatulle Pietarille, avaimen haltijalle ja hänen seuraajilleen, jotta he voisivat oikeudenmukaisin ja järkevin perustein jakaa sitä uskovaisille.” [230]

Uusi karismaattinen papisto näyttäisi olevan nousemassa näinä viimeisinä päivinä, ”periytyvien apostolien” ”uusi rotu”, jolla on kaikki valta ja voima taivaan alla muotoilla kristillinen oppi ja käy-

täntö ja jakaa Jumalan armoa ”siirtämistensä” kautta. Puhuessaan seurakunnalleen Pergamossa Jeesus varoitti:

”Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista. Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.” (Ilm. 2:15,16)

Mikä tarkasti ottaen oli Nikolaiittain oppi ja miksi Herramme vihasi sitä niin kovasti? Gordon Lindsay, William Branhamin aikalainen ja ystävä, kirjoitti seuraavaasti Ilmestyskirjan kommentaarissaan:

Nikolaiittain harhaoppi oli jo alkanut näyttäytyä apostolien päivinä. Jeesus oli kiittänyt Efeson seurakuntaa sanoessaan: ”Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan. (Ilm. 2:6) Ne, mitkä olivat tekoja tuohon aikaan, niistä tuli nyt oppi... Sana nikolaiitta tulee sanasta ”nikao”, joka tarkoittaa ”valloittaa”, sekä sanasta ”laos”, joka tarkoittaa maallikoita. Se symbolisoi maallikoita hallitsevan pappissäädyn kehittymistä. Tässä on perustavaa laatua oleva poikkeama Kristuksen käskystä Mt. 23:8-9:

”Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.”

... Tästä kehityksestä papistoksi, joka anasti hallinnan ihmisten yli ja käänsi itselleen vallan kirkon jäsenten yli aina siihen pisteeseen, että jälkimmäiset eivät voineet edes ajatella itse, tuli kirkkohistorian traaginen harha. Se avasi tien kaikelle muulle harhalle. Kristus ei enää ollutkaan välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä. Sen sijaan papista, Mariasta tai kuolleista pyhistä tuli välittäjiä. Siten Kristus päänä pantiin syrjään korvikkeen tai seurakunnallisen hierarkian hyväksi. [231]

Näyttää, kuin historia olisi alkamassa toistaa itseään. New Yorkin kaupungin karismaattiseksi ”profeetaksi” ja ”piispaksi” julistautunut Bernard Jordan on julistanut itsensä myös ”apostoli Pietarin hengelliseksi seuraajaksi”:

Hän väittää, että hänellä on piispan virka ja sen vuoksi hänellä on apostoli Pietarin valta ja voima. Tätä korostaakseen Jordanin Zoe-lehden heinä-elokuun numero esittää hänet kaikkialla lehdessä pukeutuneena paavilliseen mitraan ja sauvaan pitäen suurta sormusta oikeassa kädessään, jota hänen seuraajansa saavat suudella hänen valtansa merkinä... ”Meidän piispamme E. Bernard Jordan pystyy johtamaan hengellisen sukupuunsa apostoli Pietariin, seurakunnan ensimmäiseen piispaan... hän on nyt apostolisessa sarjassa”, lehti julistaa sivulla 3... Se lisää ikään kuin tosiasiasta: ”Piispaa tervehditään syvällä kumarruksella, jotkut jopa suutelevat hänen sormustaan tunnustuksena sille, ketä hän edustaa, Herraa Jeesusta Kristusta, kuningasten Kuningasta, Herrojen Herraa ja Jumalan valtakuntaa.” [232]

LUKU 8

Ihmeitä, merkkejä ja tyhmyyksiä

”Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä.” (2. Tim 3:8)

“...tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.” (2. Tess. 2:9,10)

Eräs väitteistä, joita tänä päivänä uusien apostolien kannattajat esittävät, on että nämä apostolit pystyvät osoittamaan yliluonnollista voimaa, joka tekee ihmeitä ja merkkejä, voimaa, joka on jopa suurempi kuin se, jota Herramme apostolit osoittivat. Kuten olemme nähneet, jotkut ovat jopa menneet niin pitkälle, että väittävät alkuperäisten apostolien haluavan jonottaa päästäkseen tapaamaan näitä viimeisten päivien apostoleja! John Eckhardt kirjoittaa kirjassa *Moving in the Apostolic*:

Apostolien teot jatkuivat alkuperäisten apostolien kuoleman jälkeen. Kun Jumala nostaa toisia apostoleita heidän tilalleen, teot jatkuvat. Sen vuoksi seurakunta on kokeva samoja tuloksia, kun se omistaa saman Hengen ja voitellun. [233]

Ja:

Apostoliselle palvelutehtävälle on tunnusomaista mega-voima kuten myös mega-armo. Tämä on voiman ulottuvuus, joka ylittää normin. Tuloksena on oleva epätavallisen suuri määrä parantumisia ja ihmeitä. Suuri voima korkeudesta on räjäyttävä pimeyden voimat. Minä kutsun tätä ”apostoliseksi räjädykseksi”. [234]

Kuten olemme nähneet tämä voiman nälkä ja voiman kokemisen nälkä ihmeiden ja merkkien kautta oli olennainen osa Myöhäisadeliikettä. Kun veljet Sharonissa saivat ”ilmestyksen” apostolien ja profeettojen ennallistamisesta viimeisten päivien seurakunnassa, he voivat katsoa Branhamin kaltaisiin parantajaevankelistoihin vahvistuksena, että tämä oli todella alkamassa tapahtua:

Branhamin kokoussarja Vancouverissa oli suuri menestys. Teidän toimittajallanne oli etuoikeus osallistua ja hän kertoo siitä seuraavassa. Nyt on tulossa hyvin tunnetuksi, että pastori Branhamilla on yliluonnollinen parantamisen lahja. En koskaan ennen elämäni ole nähnyt mitään sellaista kuin näin Vancouverissa... Hänen saarnoillaan on uskoa synnyttävä vaikutus kuulijoissa... Minä näin kuurojen saavan kuulonsa. Minä kuulin mykän puhuvan... Minä näin struuman katoavan. Minä näin sairaiden nousevan vuoteiltaan... Tietääkseni siellä ei ollut ketään, joka ei olisi parantunut, kun veli Branham varasi aikaa rukoillakseen erikoisesti hänen puolestaan. Tulin kotiin noista kokouksista tiedostaen, kuten en koskaan ennen, että todelliset Pyhän Hengen lahjat ovat paljon mahtavammat, kuin mitä olemme kuvitelleet villeimmissä unissamme... Seuraavan suuren vuodatuksen merkinä on oleva sellainen yhdeksän Hengen lahjan osoitus, jota maailma, ei edes apostolien aikainen, ole ennen saanut todistaa. [235]

On ilmeistä, että jokin yliluonnollisen voiman muoto toimi tämän miehen, Branhamin, kautta. Jotakin hyvin todellisia ihmeitä tapahtui hänen toimintansa kautta. Mitä tulee voimaan ihmeiden takana, niin se oli hyvin todennäköisesti ”toisen Jeesuksen” voima, joka ”voiteli” tämän miehen. Sanon sen sillä perusteella, koska tämä mies saarnasi ”toista evankeliumia”, Jumalan ilmestyslusten evankeliumia (MSOG). Koskien Branhamia, kuten myös kaikkia muita parantajaevankelijoita,

olen huomannut, että mitä enemmän tutkii heidän väitteitään, sitä enemmän toteaa, että niissä yleensä on perää vähän jos ollenkaan.

En taatusti vastusta ihmeitä enkä jumalallista parantamista ja olen itsekin kokenut tämän parantamisen lahjan kätten päälle panemisen kautta. Raamattu tekee selväksi parantamisen lahjat – ne toimivat kuten kaikki muutkin Hengen lahjat: ”Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin Hän tahtoo.”

Suurin ongelma, joka minulla on koskien ”parantajaevankelistoja”, on heidän väitteensä pystyä parantamaan tai ennustamaan, että tuo parantuminen tulee tosiasiaassa tapahtumaan heidän kokouksessaan, kuten he tahtovat. He anastavat Pyhän Hengen roolin julistaen itse olevansa ”parantaja”. He väittävät omistavansa lahjan ja he voivat käyttää sitä oman tahtonsa mukaan. Samalla kun useimmat kieltävät sen, tämä idea ehdottomasti tulee esille heidän ”parantamiskokouksensa” mainoksissa. Charles ja Frances Hunter, jotka paremmin tunnetaan karismaattisissa piireissä Onnellisina Huntareina, ovat karismaattisia parantajaevankelistoja, jotka mainostavat kokouksiaan Parantamisrähdyksinä. Näissä mainoksissa he väittävät, että ”Jokainen Hengellä täytetty kristitty voi parantaa ja hänen pitäisi parantaa sairaita päivittäin”.

Heidän mukaansa meidän kaikkien pitäisi pystyä käyttämään parantamisen lahjaa oman tahtomme mukaan aivan kuten he ja heidän edeltäjänsä ovat tehneet. Onko tämä raamatullista? Julistaa-ko Jumalan Sana: ”Mutta kaiken tämän vaikuttaa meidän henkemme, jakaen kullekin erikseen, niinkuin me tahdomme.” Takuulla ei! Henki käyttää lahjaa ja meidän täytyy alistua Hengelle ja käyttää lahjaa uskon kautta, mutta me emme hallitse lahjaa emmekä käytä sitä oman tahtomme mukaan.

Evankeliumin palvelijana olen usein laskenut käteni ihmisten päälle yhdessä seurakunnan vanhin-ten kanssa ja rukoillut paranemista tapahtuvaksi. Joskus Jumala on vastannut uskon rukoukseen ja antanut parantumisen yksilölle. Nämä tapaukset ovat olleet enemmän poikkeuksia kuin sääntö. Jumala on kaikkivaltias enkä minä voi ennustaa, milloin Hän parantaa, tai milloin jättää parantamatta yhtään enempää, kuin voin suorittaa parantamista itse. Julistaa itseni ”Uskolla parantajaksi” ja mainostaa ”Parantamisrähdyksiä”, joissa minä muka voisin parantaa sairaita melkein omasta tahdostani, näyttää minusta äärimmäiseltä röyhkeydeltä eikä uskolta.

Siitä huolimatta nämä miehet ja naiset esittävät mahtavia väitteitä parantumisihmeistä ”parantamiskampanjoissaan” ja ”ristiretkillään”. Pane merkille Joelin Armeijan tyylinen sotilaallisen kielen käyttö. Mutta kuten sanoin, useimmat heidän väitteistään ovat hyvin pinnallisia ja kun katsot pinnan alle, niin erilainen kuva tulee esiin.

Alfred Pohl oli johtaja ja opettaja helluntailaisessa kirkkokunnassa Kanadassa. David Cloudin, *O Timothy* -lehden toimittajan, haastattelussa Pohl kuvaili kokemuksiaan parantamiskampanjassa William M. Branhamin kanssa:

...Sitten hän otti potilaan käden ja piti sitä. Hän sanoi: ”Kyllä, värähtelyt kertovat minulle, että teillä on syöpä.” Sitten hän sanoi jotenkin tähän tapaan: ”Rukoilemme nyt puolestanne, että

Herra parantaisi teidät.” Ja hän alkoi rukoilla. Sitten hän jatkoi ja kun hän oli rukoillut, hän otti tuon käden jälleen tai hän saattoi pitää kättä koko rukouksen ajan ja sanoi: ”Värähtelyt ovat loppuneet. Syöpä on kuollut. Olette parantunut.” Ja tuo henkilö tietysti riemuitsi ja niin myös minä. Uskoin täydellisesti Branhamiin. Ajattelin, että hän oli Jumalan mies ja niin edelleen ja me halusimme nähdä ihmisten paranevan. Niinpä uskoimme, että syöpä oli kuollut ja me olimme onnellisia. Mutta sitten hän lisäsi pienen huomautuksen siihen ja se oli jotenkin tähän tapaan: ”Säilyttäkää nyt vain luottamus Herraan. Te olette parantunut. Älkää kadottako uskonne Herraan. Pitäkää vain uskonne ja luottakaa Herraan ja te olette parantunut.” Hän sanoi: ”Tulette olemaan kovin sairas muutamia päiviä.” Hyvin usein hän viittasi kolmeen päivään. ”Tulette olemaan hyvin sairas kolme päivää.” Ihmiset kysyivät usein: ”Mitä oikein tarkoitat veli Branham? Jos olen parantunut, miksi minun pitäisi olla sairaana?” Hän sanoi: ”Syöpäkasvusto, joka on nyt kuollut teidän ruumiissanne, on saatava ulos; se on myrkyä ja siksi teidän on oltava sairaana jonkin aikaa kunnes se on poistettu.” Mutta sitten kävi niin, että jonkin aikaa ihmiset eivät murehtineet sitä. He sanoivat: ”Hyvä, näinhän Branham sanoi käyvän, minä olen parantunut.” Mutta tätä jatkui, kunnes jotkut näistä ihmisistä tulivat sairaammiksi ja kuolivat. Niin hänellä oli pakotie siihen asti, kun lähti siitä paikasta. [236]

Tämä on monien uskollaparantajien suosikkitaktiikka. He väittävät, että heidän tekemänsä ihmeet ovat riippuvaisia vastaanottajan uskosta. Toisin sanoen ihmeen voi ”kadottaa”, jos vastaanottaja ei säilytä ”uskoaan Jumalaan”! Tämä antaa tietysti heille mukavan ulospääsyn, jos ”ihme” jääkin tapahtumatta. Se on vastaanottajan vika, koska hän ”kadottaa uskon” parantumiseen. Benny Hinn julistaa, että parantumiset voidaan kadottaa sen jälkeen, kun ne on otettu vastaan johtuen uskon puutteesta:

Herra ei ainoastaan tahdo että sinä vastaanotat parantumisesi, hän tahtoo sen jatkuvan. Tässä on seitsemän erityistä tapaa, kuinka voit säilyttää parantumisesi... [237]

Sitten Hinn jatkaa luetellen seitsemän askelta, joista minkä tahansa puuttuminen voi aiheuttaa ihmeen menettämisen. Kuinka mukavaa Bennyn kannalta. *O Timothy* -lehden haastattelussa Pohl paljastaa, että paikallinen sanomalehti Winnipegissä teki jonkin verran seurantaa kokousten jälkeen siellä. Tulokset? Ei yhtä ainoaa aitoa paranemisihmettä voitu löytää:

Ja kun nämä reportterit palasivat, he totesivat, että nämä ihmiset olivat kuolleet tai olivat samassa tai huonommassa tilassa kuin aikaisemmin. Niinpä toimittaja pani lehteen, että nämä tapaukset osoittautuivat olevan huijauksia ja että nämä ihmiset eivät olleetkaan parantuneet ja näissä niin sanotuissa ihmeissä ja parantumisissa oli jotakin väärää. Kun sitten seurakunnan pastori näki nämä raportit ledessä, hän meni toimittajan luo niska punaisena eikä kovinkaan iloisena tilanteesta ja hän kovisteli toimittajaa: ” Miksi te teette tämän meidän kirkollemme? Te vahingoitate meidän kirkkomme mainetta, eikä teidän pitäisi tehdä meille näin.” Ja toimittaja vastasi jotenkin tähän tyyliin: ”No niin pastori, jos paranemiset ovat aitoja, niin teidän ei tarvitse murehtia, vai mitä?” Kun kuulin tästä, niin ajattelin itsekseni: Tuolla toimittajalla todella oli tervettä järkeä, koska jos ne todella ovat aitoja, niin miksi murehtia? Jos taas eivät, niin silloin ne pitääkin paljastaa – ja sitähan juuri lehti tekikin. Ja toimittaja sanoi: ”Pastori, me annoimme teille hyvin tilaa silloin, kun Branham oli täällä.” Pastorin oli myönnettävä, että näin oli ollut. ”Nyt me olemme velkaa lukijoillemme tarinan loppuosan”, ja hän sanoi vielä pastorille: ”Minäpä sanon, mitä voin tehdä. Jos te voitte tuoda minulle yhdenkin aidon parantumistapauksen, niin annan teille etusivun.” Minulle kerrottiin juuri tuon pastorin kodissa, etteivät he voineet löytää ainuttakaan. [238]

Tämä sama malli pätee toisiinkin ”parantajaevankelisteihin” yhtä lailla. Kun palaat paikalle heidän kokoustensa jälkeen ja teet seurantaa, niin löytyy hyvin vähän konkreettisia todisteita aidoista ihmeistä. Esimerkiksi artikkelista *The Life and Ministry of Oral Roberts*, joka on David Edwin Harrell nuoremman kirjan, *Oral Roberts: An American Life* arvostelu, me luumme:

Todennäköisesti pahin koskaan julkaistu uskonnollinen hyökkäys Oralial vastaan julkaistiin lehdessä ”Presbyterian Outlook” vuonna 1955. Artikkelin oli kirjoittanut Carrol R. Stegall nuorempi, Pryor Street Presbyterian Churchin pastori Georgian Atlantasta... ”Stegallin uteliaisuuden herätti vuoden 1951 maaliskuun lehden ”Healing Waters” numero, jonka kansikuvassa ”kolme suurta lääketieteen tohtoria onnittelivat Oral Robertsia”. Stegall ja Donald Grey Barnhouse, tunnettu konservatiivinen presbyterinen pastori Philadelphiasta lähettivät kyselyn Amerikan lääkäriyhdistykselle (American Medical Association), joka ”antoi vastauksen, ettei ketään mainituista miehistä ... voitu tunnistaa lääketieteen tohtoreiksi... yksi näistä kolmesta miehestä huomattiin toimivan Phoenixissa ’luonnonlääkintäasiantuntijana (naturopathic physician)’, mikä tarkoitti, ettei hän ollut laillistettu lääkäri.” Ei löytynyt yhtään järjestöä, jota olisi johtanut ”Tri. J. H. Miller, huomattava lääketieteen tohtori ja yli 20 000 lääkäriä käsittävän lääketieteellisen yhdistyksen presidentti.” Myöhemmin Stegall osallistui moniin kokoussarjoihin, haastatteli Oral Robertsia ja teki jonkin verran seuranta-haastatteluita niiden kanssa, jotka olivat olleet parantamisjonoissa. Hän tuli johtopäätökseen, ”ettei Oral ollut yhtä paha kuin jotkut toiset ihmebisneksessä”, mutta ei löytänyt mitään pohjaa hänen väitteilleen. ”En koskaan ole nähnyt merkkiäkään muutoksesta. Haastan jokaisen rehellisen tutkijan seuraamaan minun menetelmääni ja katsomaan pitävätkö hänen löytönsä yhtä minun havaintojeni kanssa.” Stegall pääättelee: ”Sen sijaan, että kirkastaisivat Jumalaa, he saavat maailman pilkkaamaan Hänen nimeään ylilyöntiensä vuoksi. Sen sijaan, että parantaisivat, he usein tappavat. Heidän saapumisensa kaupunkiin on kaukana siunauksesta, ennemmin kirous, surkeus, metelli, uskon tuho yksinkertaisissa ihmisissä.” [239]

Itseasiassa voitaisiin luultavasti osoittaa, että Robertsinkin kokouksissa oli enemmän dokumentoituja kuolemantapauksia, kuin siellä oli dokumentoituja paranemisia.

Harrellin mukaan: Lehdistön sairaalloinen viehtymys pahensi negatiivisia arvioita yhdessä ajoittaisten murhenäytelmien kanssa, joita sattui ristiretkillä. Vuonna 1951 eräs Alabamalainen liikemies kuoli osallistuessaan Robertsinkin kokoussarjaan Atlantassa... 1955 vanhan intiaanin Jonas Riderin kuolema Oralinkin kokoussarjan aikana Albertan Calgaryssa... merkittävä ”Etelä-Albertalainen lääkäri” tuomitsi kampanjan ”naurettavana”, joka ei ole muuta kuin ”joukkohypnoosia”... seuraavassa tammikuussa Mary Ida Buddington Vondersher, palasi todistamaan parantuneensa syövästä, mutta kuoli kotonaan Kaliforniassa vain 12 tuntia sen jälkeen, kun hänen todistuksensa oli lähetetty. Vuosi 1959 oli erityisesti murhenäytelmien vuosi. Tammikuussa 64 vuoden ikäinen kalifornialainen mies kuoli sydänkohtaukseen kokoussarjan aikana Oaklandin auditoriossa. Sitten toukokuussa kuolema iski kahdesti kokoussarjassa Fayettevillessä Pohjois-Carolinassa. Ensin kolmevuotias tyttö kuoli vanhempiansa käsivarsille, kun he odottivat palvelun alkamista... [240]

Mitä tarkemmin tutkii näiden ”parantajaevankelistojen” elämää ja toimintaa, sitä enemmän täytyy ihmetellä kuinka ihmiset ovat voineet jatkaa heidän tukemistaan ja seuraamistaan näinkin kauan ja tänä päivänä jatkavat. Kirjassaan *The Confusing World of Benny Hinn* (Benny Hinnin hämmentävä maailma), M. Kurt Goedelman sanoo:

Uskollaparantaminen on isoa bisnestä... Mutta onko se todella sitä, mitä se näyttää olevan? Ne, jotka katselevat TV-lähetyksiä, kuten Hinnin ”This is Your Day”, näkevät vaikuttavia näyt-

töjä ilmeisistä ihmeistä toisensa jälkeen tietämättä, että ohjelmat on huolella editoitu eli muokattu. Se, mitä he näkevät, on Hinn, joka kulkee edestakaisin lavalla laskien tyhjiä pyörätuoleja huutaen ”Tämä on sinun ihmeesi ilta. Katso jotakuta vieressäsi ja sano se!” Se, mitä he eivät näe, on se uhrien joukko, jotka lähtevät kokouksesta samoissa pyörätuoleissa, joissa tulivatkin, tai saman fyysisen vaivan kanssa. Maaliskuussa 1995, kun Hinn toi ”vaeltavan parantamisnäytöksensä” (healing road show) AOG:n (Amerikan suurin helluntaikirkko) ”merkkien ja ihmeiden” konferenssiin Springfieldiin, tämän kirjoittaja ja W.E. Nunally, yksi tämän kirjan avustajista, odottivat kirkkosalin kahden uloskäytävän varrella tilaisuuden lopussa nähdäkseen, kuinka monta tyhjää pyörätuolia lähtisi rakennuksesta. Vaikka kymmeniä miehitettyjä pyörätuoleja lähti kokouksesta, niin ainuttakaan tyhjää ei mennyt kummastakaan uloskäytävästä. Eikä vain se, mitä TV-katsojat näkevät, ole huolellisesti muokattu, vaan myös se, mitä paikalla oleva yleisö näkee, on huolellisesti lavastettua. Kauheasti epämuodostuneet, lapset, joilla on Downin syndrooma, amputoidut yms. pidetään poissa lavalta ja TV-kameroista... Kokouksiin osallistuvien ihmisjoukkojen keskuudessa luotu kohotettu tunnetaso asettaa uskollaparantajan asemaan, jossa hän voi olla vain voittaja. Epätoivoisessa tilanteessaan sairaittekevät tuon ”uskon hypyn” toivoen, että ihme materialisoituu, siten sallien uskollaparantajan marssittaa heitä voitonmerkinään paraatissa edestakaisin lavan poikki. Paikalla olevat yli 20 000 uskovaista mahdollisesti miljoonien lisäksi, jotka katselevat TV-lähetystä tai videota, uskovat parantumisen todella tapahtuneen, mutta kun uhri palaa kotiin ja kärsimyksen todellisuus jää jäljelle, kukaan ei ole sen viisaampi. Ja vaikka totuus vuotaisi ulos, niin on helppoa kääntää syy takasiin sairaan tunnustamattomaan syntiin, tai uskon puutteeseen, tai jos kaikki muu pettää, niin itse Saatanaan. [241]

Hinnillä on ollut merkittävä ura. Siitä huolimatta, että hän on opettanut joitakin kaikkein kirotuimpia harhaoppeja, kuten esimerkiksi hänen väitteensä, että on ”yhdeksän jumalaa”, Hinn väittää omistavansa erikoisen Pyhän Hengen ”voitelun” parantaa sairaita. Kuitenkaan Hinn ja hänen työryhmänsä, ainakaan minun tietojeni mukaan, eivät koskaan ole pystyneet esittämään ainuttakaan dokumentoitua tapausta aidosta parantumisesta, joka olisi tapahtunut hänen palvelutehtävänsä kautta.

Tällä ei näytä olevan merkitystä tänä päivänä karismaattisissa piireissä. Valtavia väitteitä ihmeistä ja merkeistä esitetään säännöllisesti ja lampaat näyttävät sulattavan ne aina ilman kritiikkiä. Heille sanotaan, että johtajien ja heidän väitteidensä epäileminen voidaan rinnastaa siihen, kun fariseukset epäilivät Jeesusta ja Hänen ihmeitään ja kukaanhan ei halua, että hänet luetaan ”fariseukseksi” tai ”harhaoppien metsästäjäksi”. Epäillä heidän ”näkyjensä” ja ”ilmestystensä” tai ”merkkiensä ja ihmeidensä” pätevyyttä merkitsee sellaisen riskin ottamista, jota ei voi edes ajatella – Pyhän Hengen pilkkaa.

Tri. Michael Brown, ”Brownsvillen herätyksen teologi”, ensin julistettuaan, ettei hän ”määrittele sitä hetkeä, jolloin nykyistä vuodatusta pilkkaavat veljet ja sisaret syyllistyvät Hengen pilkkaan” [242], siitä huolimatta jatkaa kirjansa, *Let No One Deceive You: Confronting the Critics of Revival* (Älä anna kenenkään pettää itseäsi: Herätyksen arvostelijoiden kohtaaminen), samassa luvussa tämän uhkan julistamista:

Oletko täysin ja ehdottoman varma, että olet oikeassa hyökätessäsi nykyistä herätystä vastaan? **Oletko valmis panemaan peliin pelastuksesi sen asian puolesta, että olet oikeassa?** Jos et, kuinka ikimailmassa voit ottaa riskin, että mahdollisesti sinun intosi onkin harhaa ja että sinä vastustat itse Jumalaa? Eikö sinussa ole ollenkaan pyhää pelkoa, ollenkaan Herran

suuruuden ja Hänen valtavien tekojensa tuntoa, etkö ollenkaan tunnusta, että on paljon parempi olla varovainen julkisissa tuomioissasi kuin puhua holtittomasti asioista, joissa et ole asiantuntija? Otatko riskin, että parjaatkin juuri sitä, jota edustat? Minä voin kuulla Hengen sanovan jälleen, ”Varovaisuutta! Oletteko varmoja, että minä olen väärässä?... Se saa minut todella ihmettelemään. Kuinka voisi kukaan vaeltaa lähellä Jeesusta ja riippua Hänen Pyhässä Sanassaan ja silti olla niin nopea puhumaan jostakin niin pyhästä niin monille Jumalan ihmisille? Kuinka voisi kukaan olla niin hätäinen käsitellessään Pyhää? [243] (Korostus Gravesin)

Mitä sitten ovat ne ”valtavat teot”, joita Brown puolustaa, asiat, jotka ovat niin ”pyhiä” monille Jumalan ihmisille tänä päivänä? Ne ovat ”ihmeitä ja merkkejä” (miracles, signs, and wonders), jotka ovat tulleet yhdistyneinä Vineyard-liikkeeseen ja näihin Myöhäissateen kaltaisiin herätyksiin, jotka tulevat esiin sen sisällä.

Vineyard on karismaattisten seurakuntien yhteisö, jossa on nykyisin yli 700 seurakuntaa kahdeksassa maassa. Vineyard ei ole kirkkokunta ainakaan klassisessa mielessä, vaan enemmän seurakuntien vapaaehtoinen yhteisö, joka jakaa saman Myöhäissateen näkemyksen ja päämäärät. Se alkoi raamattupiiristä vuonna 1977 John Wimberin kotona. Siitä kasvoi seurakunta nimeltään The Vineyard Christian Fellowship (Anaheim, California). Lopulta Wimberin seurakunta tuli yhdistetyksi Chuck Smithin Calvary Chapelin kanssa.

Ennen seurakunnan muodostamista Wimber oli ollut evankelioinnin ja seurakuntakasvun Charles E. Fuller -instituutissa, Fullerin teologisen seminaarin henkilökunnassa Kalifornian Pasadenassa. Wimber vietti siellä neljä vuotta tutkien seurakuntakasvua. Eräs hänen professorikollegoistaan oli C. Peter Wagner, hengellisen sodankäynnin guru, joka tuohon aikaan oli seurakuntakasvun ”asian tuntija”. Wagnerilla oli suunnaton vaikutus Wimberiin, varsinkin ihmeiden ja merkkien tärkeyden alueella koskien seurakuntakasvua.

Tuloksena oli Wimberin teoria ”voimaevankelioinnista”. Wimber tuli käsitykseen, että jotta evankeliumi olisi tehokas ja voittaisi sieluja Kristukselle, niin merkkien ja ihmeiden täytyy seurata saarnaamista. Siitä alkoi henkilökohtaisen kokemuksen korostaminen, josta tuli Vineyard-seurakuntien tavaramerkki ja on sitä edelleen tänä päivänä Wimberin kuoltua.

Wimberin henkilökohtaisen Jumalan kokemisen korostaminen oli luultavasti osa hänen teologiaansa jo ennen hänen menoaan Fulleriin. Uskoon tulonsa (1962) ja nelivuotisen Fuller-kautensa välisen ajan hän oli ollut kveekarien yhteydessä. Hän kuului kveekariseurakuntaan ja lopulta tuli toiseksi pastoriksi Yorba Lindan kveekarikirkossa Kaliforniassa. Pohjimmiltaan kveekarit ovat kristillisiä mystikoita, jotka korostavat ”sisäistä valoa” auktoriteettina ja vähättelevät Raamatun merkitystä. Kerrotaan, että kun George Fox, liikkeen perustaja saarnasi, niin Herran voima lankesi ihmisten päälle ja he alkoivat vapista hillittömästi. Siitä nimitys ”kveekarit” (quakers = vapisijat).

Wimber itse asetti aina henkilökohtaisen kokemisen ja sisäisen valon Raamatun yläpuolelle. Charisma-lehden artikkelissa helmikuussa 1995, jossa hän käsitteli kummallisia ilmiöitä, joita oli tullut esiin Toronto Airport Vineyardissa, Wimber vastasi:

”Raamatussa ei ole mitään, joka tukisi tällaisia ilmiöitä, joita voin nähdä enkä voi kuvitella, että koko kirkkohistoriassa olisi mitään sellaista”, Wimber kirjoittaa, ”Siispä en tunne velvollisuudekseeni yrittää selittää sitä. Se on vain ilmiöitä. Se on vain ihmisiä, jotka reagoivat Jumalaan.” Wimber edellyttää, että hengellinen kokemus pitäisi tuomita sen perusteella, mikä vaikutus sillä on ihmisen elämään. ”Minä en halua tehdä kokoontumisestamme ilmiöihin keskittymistä,” hän sanoo. ”Haluaisin saada kokoontumisemme keskittymään Sanaan ja Hengen työhön.” [244]

Kuten voit nähdä tästä lausunnosta, niin kokemus, ”ilmiöt”, on ensisijainen asia. Sillä ei ole merkitystä, että Wimber ei voi löytää tukea sille Raamatusta eikä kirkkohistoriasta. Kokemus on aina ollut ensisijalla Vineyardissa. Henkilökohtainen kokemus – ihmeet ja merkit. Eräässä haastattelussa ABC-television erikoisohjelmaan nimellä *In The Name of God* (Jumalan nimessä), jossa tarkasteltiin tämän päivän uutta pragmaattista käsitystä seurakuntakasvusta, Wimber viittaa Herramme ja Hänen apostoliensa tekemiin ihmeisiin hyvin epäkunnioittavalla tavalla – käyttäen sanaa ”stuff”:

Minä rakastan Jeesusta, minä rakastan niitä juttuja (stuff), joita Hän teki, minä rakastan ruuan moninkertaistamista ja sairaiden parantamista ja näön antamista sokeille – sylkemistä ihmisten silmiin, tarkoitan, että minä rakastan noita juttuja (that stuff)! Tiedäthän... niin minä menin ylös tämän kaverin tykö ja vedin häntä hihasta ja hänellä oli jotakin rinnassaan, jossa oli hänen nimensä, joten minä ajattelin, että hänen täytyy tietää jotakin. Minä sanoin: ”Milloin he tekevät sitä?” Hän sanoi: ”Mitä sinä tarkoitat?” Minä sanoin: ”Juttuja.” Hän sanoi: ”Mitä juttuja?” Minä sanoin: ”Niitä Raamatun juttuja.” Hän sanoi: ”Mitä oikein tarkoitat?” Minä sanoin: ”No tiedäthän, leivän ja kalojen moninkertaistamista ja nälkäisten ruokkimista ja kaikkia niitä juttuja, milloin he tekevät sitä?” Hän sanoi: ”Me emme tee sitä. Me uskomme siihen, me rukoilemme sitä, mutta me emme tee sitä.” Ja minä olin hirveän pettynyt ja sanoin: ”Odota hetkinen, sinä et ymmärrä, minä jätin huumeet tämän vuoksi! Minä luovuin urastani tämän vuoksi! Tarkoitatko, että minä en pääse tekemään sitä? Kun tein töitä pahalaiselle, pääsin tekemään pahalaisen juttuja. Jos teen töitä Jeesukselle, haluan tehdä, mitä Jeesus teki.” [245]

Eräässä vaiheessa Peter Jennings kysyi Wimberiltä vapinailmiöistä, joita esiintyy Vineyardissa: ”Oletteko täysin vakuuttunut, että se on aina Pyhä Henki? Wimber vastasi: ”En, olen vakuuttunut, että se yleensä on Henki, mutta uskon, että se on ihmisluonnon ja Hengen sekoitus.” [246]

Eikä vain liha ole usein esillä, vaan Vineyard-pastoreiden mukaan myös demoninen ja vuosien varrella onkin ollut paljon hämmennystä kuinka erottaa aito lihallisesta ja demonisesta. John Wimber kirjoitti julistuksessa Kaikille Vineyardin pastoreille lokakuussa 1994:

... Minä myönnän, että kokouksissamme on tiettyjä Hengen ilmiöitä, jotka ovat jatkuneet 15 vuotta ja joiden otaksuimme olevan alkuperältään demonisia. [247]

Steve Longin, Toronto Airport Vineyardin pastorin, mukaan:

Demonisia juttuja (stuff) tapahtuu. Suurempi kysymys on: ovatko nämä jutut menossa ulos vai tulossa sisään? Jos ne ovat tulossa sisään, on selvää, että olemme hyvin paljon niitä vastaan, mutta parhaan tietoni mukaan näin ei ole. [248]

Vineyardissa on aina ollut hämmennystä ilmenevien merkkien ja ihmeiden lähteestä, koska merkit ja ihmeet ovat asioita, joiden seurakunta on yleensä ymmärtänyt olevan alkuperältään demonisia kautta historiansa.

John Arnott, Toronto Airport Vineyardin pastori, on sanonut:

Meillä oli tapana ajatella, että jos ihmiset vapisivat, huusivat, kaatuivat, kieriskelivät jne., niin se oli demonista manifestaatiota ja meidän täytyi viedä heidät ulos huoneesta. Se oli meidän menettelytapamme, jonka kokemuksemme oli meille opettanut... [249]

Cheryl ja Steve Thompson ovat entisiä Toronto Vineyardin sisäpiiriläisiä, jotka pettyivät ja jättivät liikkeen. Lausunnossa, joka kaavailee joitakin heidän huolen aiheistaan, Cheryl Thomson kirjoittaa:

Minä uskon, että demoniset voimat ovat saaneet Vineyard-liikkeen ja Kansas City Fellowshipin "profeetallisen liikkeen" valvontaansa. [250]

Minun laillani monet, jotka ovat todistaneet Vineyard-ilmiötä, ovat tulleet uskomaan, että ei vain liha ole paljon esillä näissä ilmiöissä, vaan myös demonit. Olen katsellut monia tunteja videoituja esimerkkejä Vineyard-ilmiöistä ja minä uskon, että viettelevillä hengillä on paljon menestystä Vineyardissa, koska heidän johtajiltaan puuttuu erottamiskykyä. Vineyardin johto oli ilmeisesti hyväksynyt Myöhäissateen käsityksen, että kristityt voivat olla demonien valtaamia. Milloin tahansa he havaitsevat demonista aktiviteettiä, he suorittavat "karkotuksen" uskovassa, jota asia koskee. Bill Jackson kirjoittaa ilmiötä koskevassa lehtisessä *What in the World is Happening to Us?*:

Määrätyt ruumiin liikkeet osoittavat demonista läsnäoloa. [251]

Jackson ei missään sano, mitkä ruumiin liikkeet erikoisesti merkitsevät demonista läsnäoloa, mikä olisi hyvin hyödyllistä, koska on niin paljon vapinaa ja nykimistä käynnissä ja niin monia kummallisia ruumiinliikkeitä nähtävissä. Tunnistettuaan demonista aktiviteettiä uskovassa he "vapauttavat" hänet rukouksen kautta. Steve Long sanoo:

Demoninen aktiviteetti on yleensä hyvin helppo tunnistaa. Jos henkilö alkaa kirkua, vapista väkivaltaisesti tai puhua eri äänellä, niin ryhmämme vie hänet nopeasti sivuun, jotta he eivät nolaisi itseään, tai me rukoilemme Jumalan rauhaa hänen elämäänsä. Niitä, jotka ovat meidän seurakunnastamme, kehoitetaan sopimaan rukousryhmämme kanssa, jos meistä tuntuu, että vapautusprosessi on pitkä. [252]

Tämän kaltainen demoninen manifestatio on ollut osa Vineyard-liikettä sen perustamisesta lähtien. Milloin tahansa Jumalan kansa korottaa henkilökohtaisen kokemuksen ja mystiikan Raamatun yläpuolelle, tämän kaltaiset demoniset ilmiöt puhkeavat väistämättä esiin. Historian aikana seurakunta on aina tunnistanut, mitä ne ovat olleet ja pysäyttänyt ne, mutta Vineyardissa ne on omaksumattu ja säilytetty esimerkkeinä Pyhän Hengen valtavasta "voitelusta".

Ei mennyt kauan Vineyardin alkamisesta ja liittymisestä Chuck Smithin Calvary Chapeliin, kun huolestuneet Calvary Chapelin pastorit alkoivat kyseenalaistaa Wimberiä koskien raportteja levitoimisesta, auran lukemisesta ja Hengessä kaatumisesta (being slain in the Spirit) sekä muista okkultti-

sista ja epäraamatullisista käytännöistä. Mikä oli Wimberin vastaus tähän? Lausunto, jossa hän toisti kveekarikäsitteensä, että ”Jumala on Sanansa yläpuolella” ja ”Hänen oma Sanansa ei rajoita Jumalaa”, mikä tarkoittaa, ettei hän tarvinnut Raamatullista pohjaa näille manifestaatioille. Sitten Vineyard erosi Calvary Chapelista ja meni omaa tietään. Monet Smithin Calvary Chapelissa valitsivat Wimberin seuraamisen muuttaen seurakuntansa Vineyardeiksi. [253]

Calvarysta eroamisen jälkeen tämän kaltaiset manifestaatiot tietysti jatkoivat lisääntymistään ja leviämistään koko Vineyardiin. Mikä ensin nimettiin demoniseksi aktiviteetiksi, siitä on vuosien mittaan tullut ”Pyhän Hengen voima”. Monet Raamattuun perustavat ulkopuoliset tarkkailijat, jotka ovat todistaneet Vineyard-ilmioita, ovat selvästi tunnistaneeet siinä demonisuuden. Muuttamat ovat ”hypänneet virtaan” ja liittyneet juhlaan, mutta enemmistö on tunnistanut sen siksi, mitä se on – lihan ja demonisen sekoitus. Mitä sitten Vineyardissa kierrätetään henkilökohtaisen kosketuksen kautta? Onko se Pyhä Henki vai vietteleviä henkiä? Onko se Pyhän Hengen ”uusi viini” vai Suuren Porton viini, hänen haureutensa viini? (Ilm.17:) Gordon Williams, kanadalainen saarnamies, sanoo rukoilleensa saman naisen puolesta kahdesti vapauttaakseen hänet demonisesta painostuksesta, jonka hän sai Vineyard-kokouksissa:

Joka kerran, kun hän meni Vineyard-kokoukseen, hän tuli sieltä pahan hengen kanssa... Vineyard-kokouksissa tapahtuu ”henkien siirtoa”. Ilmeisesti he ovat tietämättömiä paholaisen juonista... Vineyardissa johto katsoo näitä ilmiöitä ... ja väärin tunnistaa ne Pyhäksi Hengeksi, kun ne ovat joko pahan hengen tai lihan työtä ... johtuen Vineyardin näkemyksestä heidän jumalanpalveluksensa altistavat ihmiset demoneille... [254]

Manifestaatioita oli esiintynyt Vineyardissa melkein sen perustamisesta lähtien, mutta vuonna 1990, kun Wimber otti vastaan mystiset Kansas Cityn Myöhäissateen profeetat ja heitti heidät ja heidän Jumalan ilmestyslapsi -oppinsa (MSOG) mukaan sekoitukseen – niin ei mennyt kauan, kun Vineyardissa tapahtui ”merkkien ja ihmeiden” räjähdys. Vuonna 1994 syntyi ”Toronton Siunaus” ja sitä seurasivat kaikki Vineyardin merkit ja ihmeet yhden erityisesti ottaessa keskeisen aseman: se oli ns. ”Pyhä Nauru”.

Näille Myöhäissateen kannattajille Pyhä Nauru kuuluu tärkeimpiin ”merkkeihin ja ihmeisiin”, jotka ovat niin pyhiä, että tri. Michael Brown uhkaa meitä vaaralla ”menettää pelastus”, jos edes epäilemme sitä. Tämä ”pyhä nauru” on kokonainen osa kokemusta, kokemusta, joka tunnetaan Vineyardissa ”hengellisenä juopumuksena”. Tämän kokemuksen esitteli amerikkalaiselle seurakunnalle Etelä-Afrikkalainen evankelista, ”Pyhän Hengen viinuri”, Rodney Howard-Browne. Olen jo edellä lainannut Rodney lausuntoa, ettei hän välitä jos demonit manifestoivat hänen kokouksissaan, niin kauan kunhan vain jokin manifestoi!

Vaikka hengellisen juopumuksen ja pyhän naurun tuominen Amerikan seurakuntiin katsotaan yleensä Rodney Howard-Brownen ansioksi, olen nähnyt monia näyttöjä, että näitä asoita koettiin 1940-luvun lopun Myöhäissateen herätyksen aikana ja jopa sitä ennen. Olen jo edellä lainannut Franklin Hallin mainintaa eräästä naisesta hänen paasto- ja rukouskeskuksessaan (Fasting And Prayer Daily Revival Center):

Hän tanssi joka puolella, ollen juovuksissa sekä ulkoisesta että sisäisestä kalliin Pyhän Hengen täyteydestä.

Kirjassaan *The Next Move of God*, Karismaattinen "profetissa" Fuchsia Pickett kirjoittaa:

Minulle on kerrottu, että nauru oli suuri osa vuoden 1948 herätystä. [255]

Siitä huolimatta se on Rodney Howard-Browne, joka on pääasiassa vastuussa "hengellisestä juopumuksesta" ja "pyhästä naurusta", joita koetaan seurakunnassa tänä päivänä. Howard-Browne syntyi helluntailaiseen kotiin ja sanoo pelastuneensa viisivuotiaana ja täyttyneensä Pyhällä Hengellä kahdeksanvuotiaana. Tähän asti kaikki hyvin, mutta Rodney sanoo, että 19 vuoden ikäisenä hänellä oli kokemus, joka oli seuraus hänen "vaatimuksestaan" Jumalalle saada lisää Hänen Pyhää Henkeään:

Sanoin Jumalalle, että joko sinä tulet alas ja kosketat minua, tai sitten minä tulen sinne ylös ja kosketan sinua. [256]

Sellainen vaatimus Pyhälle Jumalalle kuulostaa samankaltaiselta kuin Saatanan julistus hänen kapinoidessaan "Minä nousen taivaaseen". Sanotaan, että Jumala palkitsi Rodney vaatimuksen erikoisella yliluonnollisella jakamisella, jota Rodney vuorostaan saattoi "jaka" toisille:

... Minut kytkettiin taivaan sähkövalon virtaan... Haluni on ollut mennä ja kytkeä toisia... Ulosvatsastani alkoi virrata elävän veden virta. Aloin nauraa hillittömästi ja sitten aloin itkeä ja sitten puhua kielillä. Olin niin juovuksissa Pyhän Hengen viinistä, että olin itseni vieressä. [257]

Vuonna 1987 Rodney Howard-Browne jätti Etelä-Afrikan ja tuli Yhdysvaltoihin tarkoituksella siirtää tämä "voitelu" amerikkalaiseen seurakuntaan, mutta menestys oli hyvin rajoitettua, kunnes hän palveli kokoussarjassa seurakunnassa nimeltä *Carpenter's Home Church* Floridan Lakelandissa. Tämä oli se läpimurto, jota Rodney oli etsimässä. "Onnellisten Huntareiden" mukaan:

Carpenter's Home Churchin pastori Karl Strader Floridan Lakelandissa alkoi kiihkeästi soitella meille ja kertoi tästä mitä epätavallisimmasta merkistä ja ihmeestä, joka tapahtui hänen seurakunnassaan... Hän sanoi, että hän oli viettänyt kuusi viikkoa kirkkonsa lattialla nauraen... Marilyn Hickey oli ollut siellä ja hän sanoi Marilynin viettäneen koko ajan lattialla nauraen. Sitten hän kertoi meille, kuinka Rodney oli kutsunut Marilynin mikrofoniin ja hän vain nauroi ja nauroi ja sitten kaatui Jumalan voiman alla sanomatta mitään... Me näimme osoituksia voimasta, kun Rodney vain osoitti ihmisiä, jotka sitten kaatuivat Jumalan voiman alla. Me näimme ihmisten yrittävän ryömiä pois voimasta, mutta he eivät päässeet ylös lattialta. [258]

Nämä kokoukset, joiden piti kestää vain viikon, jatkuivat neljä viikkoa. Ihmiset lensivät kaikkialta maailmasta kokemaan Rodney "voitelua".

Ilmeisesti Rodneyllä oli hyvä menestys "jakaessaan" tätä voitelua monille. Minä omistan videonauhan otsikolla *The Laugh Heard Round The World* (Nauru, joka kuuluu ympäri maailman). Tämä video kertoo lakelandilaisten Ken ja Nancy Curtisin toiminnasta, kun he matkusteleivat ympäri maailmaa "jakaen" "voitelua", jonka heille oli jakanut Howard-Browne Carpenter's Home Churchissa. Paikassa toisensa jälkeen; Venäjällä, Filippiineillä, Singaporessa, Ugandassa ja Keniassa,

kaupungissa toisensa jälkeen – kaikkialla maailmassa he ”jakavat” voittoa, joka heille oli ”jaettu.” Ken Curtis panee kätensä ihmisten päälle tai ”osoittaa heitä” Howard-Brownen tyyliin ja he rojattavat lattialle ”hillittömän” naurun kouristuksissa.

Vuonna 1993 Randy Clark, Vineyardin pastori, sai myös ”voitelun” Rodney Howard-Brownelta. Ollessaan Oklahoman Tulsassa Rodney pani kätensä hänen päällensä erään herätyskokouksen aikana. Jälkeenpäin Rodney kommentoi:

Muistan, kun hän tuli luokseni kätensä tulessa ja sanoi: ”Minun käteni ovat tulessa.” Minä sain: ”Jep, se on voitelu. Tiedäthän mitä varten. Mene takaisin seurakuntaasi ja pane kättesi kaiken päälle mikä vain liikkuu.” Ja hän palasi seurakuntaansa, pani kätensä kaiken päälle, mikä liikkui; seuraavalla viikolla hän meni Torontoon ja loppu on historiaa. [259]

”Hengellinen juopumus” ja ”pyhä nauru” ovat nyt tunnusmerkillisiä Toronton ja Pensacolan herätyksille. Äläkä erehdy tässä asiassa, ne jotka johtavat näitä Myöhäissateen ”herätyksiä”, uskovat, että se tulee tuomaan Jumalan lasten ilmestymisen – Joelin armeijan. Helmikuun 1995 Charisma-lehden artikkelista, joka juhlisti Toronton ”herätyksen” ensimmäistä vuosipäivää, me lueimme:

Marc Dupont uskoo, että Jumala on muodostamassa armeijaa tämän uudistuksen kautta. ”Minä uskon, että tämä johtaa suureen suureen herätykseen läntisessä maailmassa,” hän sanoi Alphalle. Muutkin johtajat ovat esittäneet samankaltaisia ennustuksia... [260]

Tämä tuo meidät tärkeään vaiheeseen. Kun tänä päivänä esiintyvien Myöhäissateen ”herätysten” johto puhuu ”herätyksestä” ja varsinkin tulevasta ”herätyksestä”, niin se tarkoittaa Joelin Jumalan ilmestyslasterin armeijaa. He puhuvat samasta asiasta. Heidän mukaansa se, mitä nyt on tapahtumassa, on ”vasta veden nousemista nilkkojen korkeudelle”. Manifestaatiot, ”merkit ja ihmeet”, joita esitellään näissä ”herätyksissä”, ovat vasta alkua.

Onko hengellinen juopumus sitten todella merkki Jumalan suosioista, vai onko se todellisuudessa Jumalan tuomion merkki? Kun tarkastelee Raamatun viittauksia juopumukseen, voi vain päätyä jälkimmäiseen vaihtoehtoon. Jeremian luvusta 51 tuomion profetiassa Babylonille me lueimme:

”Baabel oli Herran kädessä kultainen malja, joka juovutti kaiken maan. Sen viinistä joivat kansat; sentähden kansat tulivat mielettömiksi... Kun he ovat himossansa kiihkeimmillään, teen minä heille juomingit ja juovutan heidät, että he riemastuvat ja nukkuvat ikuisen uneen eivätkä enää heräjä, sanoo Herra.” (Jer. 51:7;39;57)

Tässä me selvästi näemme, että juopumus on suoraan tuomio Jumalalta. Onko mahdollista, että Jumala on tuomitsemassa harhaoppista seurakuntaansa (Salaisuus Babylonia) hengellisellä juopumuksella jo nyt? Uskon, että tämä on täsmälleen se, mitä on tapahtumassa näiden Myöhäissateen ”herätysten” kautta tänä päivänä.

Viimeisten päivien profetiassa Jes. 63:6 me lueimme: *”Ja minä tallasin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivaudellani; minä vuodatoin maahan heidän verensä.”*

Raamattu ei sisällä yhtään vihjettä, että olla juovuksissa, hengellisesti tai muulla tavalla, olisi hyvä asia Jumalan kansalle. Itse asiassa Jumalan Sanassa meitä kehoitetaan alinomaa raittiuteen ja itsemme hallintaan.

”Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä...” (Ef. 5:18)

Hengellisen juopumuksen kannattajat viittaavat Apostolien tekojen 2. lukuun ja siihen, mitä tapahtui helluntaipäivänä, erikoisesti joidenkin ihmisten reagointiin siihen:

”...kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.” Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: ”Mitä tämä mahtaakaan olla?” Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: ”He ovat täynnä makeata viiniä”. (Apt. 2:11-13)

Nähtyäni videoituja esimerkkejä ihmisistä, joiden oletetaan olevan ”juovuksissa hengestä”; hoiperellen, yrittäen puhua (tai saarnata), sammaltaen ja kaatuen, kuten myös käytöstä, joka on sopimatonta ja säädytöntä, olen täysin vakuuttunut, että se ei ole Jumalan Henki, joka toimii Toronto Airport Vineyardissa tai Brownsvillen helluntaiseurakunnassa Pensacolassa. Tämän kaltainen käytös on identtistä tavallisten juoppojen käytöksen kanssa. Apostolien teoista ei ehdottomasti voi vetää yhtään johtopäätöstä, että Herramme opetuslapset olisivat osoittaneet edes yhtäkään näistä juopumuksen ”oireista”. Jos luet Apostolien tekojen 2. lukua, niin huomaat, että se, mihin väki reagoi, oli yliluonnollinen merkki, joka oli selvästi havaittavissa – he puhuivat kielillä. Että tämä syyte oli perätön eikä edes tullut enemmistön mieleen, voidaan nähdä siitä tosiasiasta, että 3000 ihmistä kuunteli ja vastasi Pietarin (johdonmukaiseen) evankeliumin esitykseen, katui syntejään ja lisättiin seurakuntaan tuona päivänä.

Asiat Torontossa ovat pahentuneet siinä määrin, että he kirjoittavat juomalauluja kuten jonkin kapakan kanta-asiakkaat. Katheryn Riss, Richard Rissin vaimo, nyt paikallinen Toronton herätyksen historioitsija, kirjoitti laulun nimeltä *New Winos Drinking Song Number One* (Uusjuopon juomalaulu numero yksi):

If you feel too serious and kind of blue, (Jos sinusta tuntuu liian ikävältä ja synkältä)
 I've got a suggestion, just the thing for you! (Minulla on ehdotus, asia juuri sinulle!)
 It's a little unconventional, but so much more fun, (Se on vähän epäsovinnasta, mutta niin paljon hausempaa)
 That you won't even mind, when people think you're dumb! (ettet edes välitä, kun ihmiset luulevat sinua typeräksi)
 Just come to the party God is throwing right now, (Tule vain juhlaan jota Jumala tarjoaa juuri nyt)
 We can all lighten up and show the pagans how, (Voimme kaikki ottaa kevyesti ja näyttää pakanoille kuinka)
 Christians have more fun and keep everyone guessing, (uskovilla on enemmän hauskaa ja antaa kaikkien arvailla,)
 Since the Holy Ghost sent us the Toronto blessing! (siitä asti kun Pyhä Henki lähetti meille Toronton siunauksen!)

I used to think life was serious stuff (Olin tottunut ajattelemaan, että elämä on vakavaa)
 I wouldn't dare cry and I acted kind of tough (En uskaltanut itkeä ja toimin karskisti)
 Until God's Spirit put laughter in my soul, (Kunnes Jumalan Henki pani naurun sieluuni)
 Now the Holy Ghost's got me and I'm out of control! (Nyt Pyhä Henki sai minut ja olen pois kontrollista)
 Now I'm just a party animal grazing at God's trough, (Nyt olen vain juhla-eläin, joka syö Jumalan kaukalolla)
 I'm a Jesus junkie, and I can't get enough! (Olen Jesus narkkari, enkä voi saada kylliksi)
 I'm a alcoholic for that great new wine, (Olen alkoholisti tuon uuden suurenmoisen viinin perään)
 Cause the Holy Ghost is pouring, and I'm drinking all the time! (Koska Pyhä Henki kaataa ja minä vain juon)
 I just laugh like an idiot and bark like a dog, (Minä vain nauran kuin idiootti ja haukun kuin koira)
 If I don't sober up I'll likely hop like a frog! (Jos en selviä, niin kohta kai hypin kuin sammakko)
 I'll crow like a rooster at the break of day, (Minä kieun kuin kukko päivän koittaessa)
 Cause the Holy Ghost is moving and I can't stay away! (Koska Pyhä Henki toimii enkä voi jäädä pois)
 I'll roar like a lioness who's on the prowl, (Karjun kuin naarasleijona, joka on väijyksissä)
 I'll laugh and shake, maybe hoot like an owl! (Minä nauran ja tärisen, ehkä huhuilen kuin pöllö)
 Since God's holy river started bubbling up in me, (Siitä asti kun Jumalan Pyhä virta alkoi pulppuilla minussa)
 It spills outside, and now it's setting me free (Se tulvii yli ja nyt se vapauttaa minut)
 So I'll crunch and I'll dip and I'll dance round and round, (Niinpä minä narskutan ja kumarrun ja tanssin ympäriinsä)
 The pew was fine, but it's more fun on the ground! (Penkissä oli hienoa, mutta hauskeempaa on lattialla)
 So I'll jump like a pogo stick, then fall to the floor, (Niinpä minä hypin ja pompin, sitten kaadun lattialle)
 Cause the Holy Ghost moving, and I want MORE! (Koska Pyhä Henki toimii ja minä haluan LISÄÄ)

Tänä päivänä seurakunnassa on valloillaan "juhlimishenki". Joka päivä tuhannet kuolevat ja liukuvat ikuisuuteen helvetissä. Okkultismi ja New Agen uskomukset, puhumattakaan sekulaarista humanismista ja lukemattomista uusista päivittäin nousevista kulteista, johtavat miljoonia alas laveaa tietä, joka vie tuohon. Silti minun pitäisi uskoa, että Jumala tahtoo minun istuvan mukavasti ja nauttivan jostakin "Pyhän Hengen ryyppyjuhlasta"! Tämä on juuri sitä, josta Herramme varoitti meitä:

"Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta." (Lk. 21:34)

Tämä kirjoitus saa kokonaan uuden merkityksen niiden asioiden valossa, joita olemme tarkastelleet. Mieleeni tulee Herran kehotus Israelille profeetta Aamoksen kautta:

“Voi suruttomia Siionissa, huolettomia Samarian vuorella, kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden tykö Israelin heimo tulee! Menkää Kalneen ja katsokaa, sieltä kulkekaa Suureen Hamatiin ja käykää filistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne? Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta vedätte luoksenne väkivallan, valtaistuimelle istumaan; jotka makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne, syötte karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta; jotka sepustatte lauluja harpulla säästäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid; jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista! Sentähden heidän nyt täytyy mennä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat venyjäin ilohuudot.” (Aamos 6:1-7)

Kuinka sokeaksi voikaan Jumalan kansa tulla – juopotellaan aivan tuhon aattona. Tungeksitaan vain ”Joelin kapakkaan”, samalla kun miljoonat hukkuvat. Pyhän naurun kannattajien mukaan ei ole mitään hätää voittoa kadotettuja:

Aina läsnäoleva kysymys: ”Pelastuuko ihmisiä?” on pakottanut uudistuksen johtajat asettamaan itselleen paineen evankelioimiseen. Kuitenkin tilanteissa, joissa Arnott on siirtynyt saarnaamaan pelastuksen sanomaa, hän sanoo tunteneensa Herran pysäyttävän häntä. Hän sanoo, että Jumala sanoi hänelle: ”Sinä estät minua. Anna minun vain rakastaa kansaani.” [261]

Uskomatonta. Vieläkin uskomattomampi oli tämä Rodney Howard-Brownen lausunto. Kun häneltä kysyttiin nauruilmiöiden alkamisesta, hän vastasi:

Eräänä iltana saarnasin helvetistä ja nauru valtasi koko paikan. Mitä enemmän kerroin ihmisille, millainen helvetti oli, sitä enemmän he nauroivat. [262]

Minä en voi uskoa, että ”Hengellä täytetyt kristityt” koskaan voisivat nauraa helvetille. Mikä iankaikkisessa rangaistuksessa voisi olla huvittavaa? Tämä ei ehdottomasti ollut Pyhän Hengen vaikutusta. Se oli selvästi demoninen henki, joka sai nämä ihmiset nauramaan hillittömästi, kun Howard-Browne saarnasi helvetistä. Tämä tuo esiin uuden hengellisen ongelman, ”hillittömän” naurun tai vapinan tai minkä tahansa sellaisen ”hillittömän Hengen ilmiön”. Pyhä Henki ei pakota ketään tekemään mitään tai manifestoimaan henkilön omaa tahtoa vastaan. Raamattu tekee tämän selväksi:

“Ja profeettain henget ovat profetoille alamaiset;” (1. Kor. 14:32)

Kun Pyhä Henki toimii ihmisen kautta, tuo ihminen on aina itsensä hallinnassa. Vain demoninen henki pyrkii anastamaan hallinnan yksilöiden yli ja pakottaa heidät tekemään asioita vastoin omaa tahtoaan. Näiden manifestaatioiden takana olevat henget ovat selvästi demonisia.

Toinen ”merkki ja ihme”, jota esiintyy näissä Myöhäissateen herätyksissä, ovat ihmiset, jotka esittävät kaikenlaisia eläinääniä. Sain todistaa erään Vineyardin pastorin yrittävän ”saarnata” hoiperellen ympäriinsä ”juovuksissa uudesta viinistä” ja kiekuen hillittömästi kuin kukko. Olen videonauhoilta nähnyt ihmisten ryömivän lattialla, karjuvan kuin leijonat, haukkuvan kuin koirat ja erään naisen, joka sanoi Herran käskeneen häntä: ”Ulvo minulle kuin susi” – ja niin hän teki. Kirjassaan,

Strange Fire, Eric E. Wright luettelee joitakin eri "eläimistä", jotka ovat "manifestoituneet" Torontossa:

Kaksi henkilöä alkoi haukkua äänekkäästi kuten koirat. Haukkumisten välissä oli suden kaltaista ulvontaa tai kenties koirien ulvontaa kuutamossa. Kuulin myös yhden henkilön räähkyvän kuin kissa yöllä. Robert Hough teki artikkelin lehteen *Toronto Life Magazine*, jossa hän kirjoittaa: "Vieressäni istuva mies karjui kuin haavoitettu leijona... He ulvoivat kuin sudet, hirnuivat kuin aasit ja – erään nuoren miehen tapauksessa, joka seisoj kosketinsoittimen lähellä – hän alkoi kotkottaa kuin villi kananpoika." James Beverly raportoi: "Vielä toiset karjuivat kuin leijonat tai haukkuivat kuin koirat, olen itse kuullut molempia useissa kokouksissa. Kuulin myös erään miehen ääntelevän kuin lehmä. Toiset ovat raportoineet ihmisten röhkivän kuin siat ja kiekuvan kuin kukot... Leijonan karjunnan sanotaan olevan profeetallista toimintaa ja merkittävän voimakasta sanaa Jeesukselta, Juudan heimon leijonalta." Randy Clark katsoo jonkun, joka röhkii hänen lähellänsä kuin sika, johtavan hänet "pyhään nauruun" ja "juopumukseen Hengessä". "Eräs henkilö, noin kaksi ihmistä alaspäin, röhki. Selitin tätä toisena iltana, tiedät-hän kun sinä [röhkivän sian ääniä]... ja minä aloin nauraa... sitten olin juovuksissa." [263]

Anteeksi tri. Brown, mutta tähän minun on puututtava – **tämä ei missään tapauksessa ole Pyhän Hengen työtä!** Verrata Pyhän Hengen kallisarvoista voitelua sian röhkimiseen ei ole mitään muuta kuin rienausta. Liittää Herran nimi tämän kaltaiseen on minun mielestäni rinnastettavissa rienaimiseen. Tämä on saastaisten henkien työtä eikä Pyhän Hengen. Huolellisen tutkimisen jälkeen ja luettuani Vineyardin heikkoja yrityksiä selittää tätä hulluutta Raamatulla minä uskon, että minulla on raamatullinen selitys tälle sirkukselle. Jumala on tuomitsemassa heitä! Samalla tavalla Jumala tuomitsi Baabelin kuninkaan hänen ylpeydestään.

"Tämä kaikki kohtasi kuningas Nebukadnessaria. Kaksitoista kuukautta tämän jälkeen, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa, hän puhkesi puhumaan sanoen: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!" Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun taivaasta tuli ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois. Sinut ajetaan pois ihmisten seasta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva; sinä joudut syömään ruohoa niinkuin raavaat, ja niin on sinulta kuluva seitsemän aikaa, kunnes tulet tuntemaan, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo." Sillä hetkellä se sana toteutui Nebukadnessarissa: hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hän söi ruohoa niinkuin raavaat, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat pitkiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet." (Dan. 4:28-33)

Jumala tuomitsi Nebukadnessarin hänen ylpeytensä vuoksi valtakunnassa, jonka hän oli rakentanut "hänen valtasuuruutensa kunniaksi". Minä luulen, että Jumala on ehkä tuomitsemassa Myöhäissateen seurakuntaa, joka on rakentamassa valtakuntaa omalla ylpeydellään – omaksi kunnia- ja kirkkaudekseen. (Ilm. 17:1-6) Kuten Nebukadnessaria heitä nöyrytetään kuin eläimiä. Voi vain toivoa ja rukoilla, että he heräisivät kuten Nebukadnessar ja tulisivat järkiinsä ennen, kuin se on myöhäistä. Näyttää varmasti siltä, että on aika tuomion alkaa – Jumalan huoneessa.

“Ja Baabel tulee kiviroukkioksi, aavikkosutten asunnoksi, kauhistukseksi ja ivan vihellykseksi, aivan asujattomaksi. He kiljuvat kaikki kuin nuoret leijonat, murisevat kuin naarasleijonain pennut. ” (Jer. 51:37, 38)

En väitä, että kaikissa tapauksissa kyseessä olisivat demoniset ilmiöt, vaikka uskonkin, että näin on monissa tapauksissa. Uskon, että monien osanottajien kohdalla on valtava määrä sosiaalista painetta mukautua ja ”manifestoida jotakin”. Olen varma, että paljon tästä voidaan suoraan yhdistää lihaan. Jonkin verran todennäköisesti aiheutetaan tarkoituksella ilmapiiriin aikaansaamiseksi manifestaatioille:

Vicky Conroy sanoo, että Brownsvillen helluntaiseurakunnassa häntä kehoitettiin matkimaan manifestaatioita – fyysisiä osoituksia, että Pyhä Henki oli täyttänyt hänen ruumiinsa. Hän sanoi tulleen järkiinsä, kun otti sen, mitä herätyksen johtajat sanoivat – kuinka rukoilla, mitä sanoa, kuinka toimia – ja vertasi sitä omiin vakaumuksiinsa ja syvälliseen tietoonsa Raamatun totuudesta. [264]

On selvää, että Rodney Howard-Brownen Vineyardiin siirtämä ”voitelu” on aistillinen ja lihallinen voitelu. Helluntaipastori Bill Randles kirjoittaa kirjassaan *Weighed and Found Wanting* (Punnittu ja köykäiseksi havaittu):

Rodney Howard-Browne etenee kirjassa kuvaamaan muutoksia palvelutehtävässään tuon tulivoitelun jälkeen saarnatessaan eräessä metodistikirkossa. Annan hänen kertoa sen omalla humoristisella tavallaan: ”Me saarnasimme eräessä metodistikirkossa. Olin sakastissa valmistautumassa tilaisuuteen. Eräs nuori nainen tuli sinne ja pyysi minua rukoilemaan puolestaan, koska oli kauheassa tuskassa... Sain käteni puoliväliin kohti hänen päätänsä, melkein kuin pysymies vetäisi pyssyä kotelosta ja osoittaisi sillä vastustajaansa. Yht’äkkiä ja odottamatta tuntui kuin sormenpäni olisivat irronneet. Tunsin voitelun täyden volyymin virtaavan ulos kädestäni. Ainoa tapa, jolla pystyn kuvaamaan sitä, on verrata sitä palomiehen kädessään pitämään sammutusletkuun, josta vesi virtaa täydellä voimalla. Voitelu meni suoraan häneen. Näytti kuin joku olisi iskenyt häntä päähän näkymättömällä baseball-mailalla ja hän vajosi lattialle...” Se jatkuu ja jatkuu. Pane merkillä tämän todistuksen aistillisuus. Jumalan tuli syöksyy hänen ruumiinsa läpi. Se ampuu ulos hänen sormistaan, kuin pyssyllä ja nainen tulee näkymättömän mailan lyömäksi! Käsité sanan aistillinen (sensual) takana ei aina viittaa ”seksuaaliseen”. Aistillinen viittaa asioihin, jotka liittyvät viiteen fyysiseen aistiin. Rodney Howard-Brownella on hyvin aistillinen palvelutehtävä. Luvataan, että Jumala tulee koskettamaan sinua, tulet tuntemaan (feel) Jumalan ja jopa tulet juovuksiin uudesta viinistä! Sinä naurat, hoi-
perlelet, liimaudut lattiaan ja yleensä sinulla on kaiken aikaa mukavaa! On ”hauskaa” mennä näihin kokouksiin. [265]

Täytyy vain ihmetellä, mitä eroa on, kun kristitty juopuu ”Joelin baarissa”, tai kun hän menee paikalliseen kapakkaan ja juopuu skotlantilaisesta viskistä? Nämä kaksi asiaa ovat rinnastettavia toisiinsa ja rinnastettavia yhteen – syntiin.

Aivan kuten Torontossa, niin myös Brownsvillessä liha on ainoa asia, joka on esillä. Demonisia manifestaatioita on runsaasti. John Kirkpatrick sanoo:

Olen satoja kertoja pannut käteni pelastumattomien päälle ja sitten olen katsellut, kun heidät viskataan poikki lattian. Tarkoitan, että olen nähnyt heidän lentävän ilmassa, vajoavan lattiaan, josta he eivät voineet päästä ylös tuntiin tai kahteen... [266]

Larry Thomas kirjoitti artikkelissa otsikolla *Brownsville Revival: Toronto Revisited* (Brownsvillen herätys: Uusi Toronto), eräästä toisesta merkistä ja ihmeestä, jota esiintyy herätyksissä:

Erästä manifestaatiota kutsutaan ”huokailemiseksi ja vaivannäöksi” (groaning and travailing). Tämä on avain esirukouksen palveluun, jota laajasti edistetään Pensacolassa. Mutta siihen on sisällytetty enemmän, kuin Raamattu tarkoittaa. Huokailemisia ja vaivannäköä verrataan synnytyskipuihin ja siten vaivattujen sanotaan synnyttävän manifestaatioita ja palvelutehtäviä.

Eräs nainen kuvaili tätä manifestaatiota näin: ”Kun he olivat Hengen lyöminä (slain in the Spirit) he menivät sikiöasentoon ja tärisivät ja vapisivat. Jotkut naisista menivät istuvaan synnytysasentoon synnyttääkseen mitä tahansa. Tämä tapahtui röhkimisten, huokausten ja läpikunnevien kirkumisien säestyksellä. Seuraavaksi vahtimestarit poimivat esirukoilijat (jotka edelleen olivat kivuissa sikiöasennossa) lattialta ja kantoivat heidät seurakunnan läpi parvelle esirukouksen muotokuvina. Tämä tehtiin, jotta synnintunto ja katumus tulisi alas ihmisiin, kun he menivät ohi.”

Samankaltaisia manifestaatioita raportoitiin useita vuosia sitten maan alueilla, jossa nauruilmiot olivat esiintyneet. Sitä on kierrätetty uudelleen. [267]

Artikkelissa *End Times and Victorious Living* -lehdessä Joseph Chambers kirjoittaa otsikolla *Pensacola: Impartations – Apparitions*:

Tämä on lainausta Hank Hanegraffin radio-ohjelmasta *Bible Answer Man*. Hanegraff keskusteli erään miehen kanssa Brownsvillen helluntaiseurakunnan lavalla. Dokumentin mukaan hän makasi lavalla ”työnnellen lantiotaan ylös ja alas kiemurrellen lattialla... ”Tämä oli Steve Hillin selitys yleisölle: ”Jotkut teistä katselette nyt tätä nuorta miestä täällä lavalla. Haluan kertoa teille tarkasti, mitä hän tekee. Sitten haluan, että käännätte katseenne pois hänestä. Hän ruokoo sinun sielusi puolesta... Hän on synnyttämässä sinua hengellisesti...” [268]

Voisin jatkaa kertoen uudelleen ja uudelleen lainaten erilaisia esimerkkejä ”merkeistä ja ihmeistä”, joita esiintyy nykyisissä Myöhäissateen herätyksissä. Se, mikä on merkille pantavaa, on raporttien puuttuminen ihmeistä. John Eckhardt lupasi, että nämä uudet apostolit tekisivät ”suuren määrän parantamisia ja ihmeitä”. Tapahtuisi ”apostolinen räjähdys”, kuten hän puhui siitä. Tähän mennessä on olemassa vain joitakin raportteja ihmeistä, joita on tullut esiin nykyisistä Myöhäissateen herätyksistä.

Tätä kirjoittaessani tämä on kuitenkin alkamassa muuttua. Väitteet ihmeistä, joihin sisältyy kultahampaita ja paikkoja, ovat alkamassa tulla esiin näistä herätyksistä. Virallisessa julkilausumassa otsikolla *Gold Teeth Make Their Mark in Toronto* (Kultahampaat ovat heidän merkkinsä Torontossa), sanotaan:

Keskiviikkoiltana 3.3.1999 Toronton lentokenttäseurakunnan (TACF) esirukouskonferenssin aikana Pyhän Hengen läsnäolon uusi ulottuvuus lankesi ja tällä kertaa parantavan voiman sekä merkkien ja ihmeiden alueella. Kaksi naista Kapkaupungista Etelä-Afrikasta todistivat lähes 4000-päisen konferenssiyleisön edessä, että heidän isänsä oli saanut kultapaikan katselles-

saan videota John ja Carol Arnottin kokouksesta Hatfield Christian Churchissa Pretoriassa Etelä-Afrikassa helmikuussa, jolloin useiden ihmisten sanottiin saaneen kultapaikkoja. Heidän todistustensa jälkeen John Arnott pyysi jokaista, joka tarvitsi parantumista tai Jumalan kosketusta suuhunsa, niskaansa, leukaperiinsä, hampaiinsa tai ikeniinsä, tai joka halusi Jumalan yliluonnollisesti paikkaavan heidän hampaansa, nousemaan seisomaan. Melkein kaikki nousivat seisomaan ja rukoilivat. Muutaman hetken kuluttua noin 20 ihmistä alkoi virrata alttarille ilmoittaen, että kultapaikkoja oli ihmeellisesti ilmestynyt heidän suuhunsa välittömästi rukouksen jälkeen... Kun konferenssin osallistujat, mukaan lukien suuhygienisti Saksasta, tarkastelivat kynälampuin toistensa hampaita, niin monet kertoivat havainneensa muutoksia paikkojen metallisessa koostumuksessa tapahtuvan heidän silmiensä edessä. Huone täyttyi pelonsekaista kunnioitusta tuntevista ihmisistä. Jotkut huusivat ja huohottivat ja toiset kaatuivat voiman alla... Sunnuntai-iltana vielä useammat todistivat saaneensa kultapaikkoja amalgaamin sijaan. Eräs nainen Idahosta todisti, että hän pyysi Jumalaa panemaan merkin hänen suuhunsa, kuten Hän oli tekemässä toisillekin. Jumala antoi Hänelle sanan, Psalmi 34: "Hänen ylistyksensä on alati minun suussani". Sillä aikaa muitakin paranemisia alkoi tulla esiin, kun uskon taso konferenssissa nousi. Eräs nainen heitti selkätukensa lavan poikki ja alkoi taivutella selkäänsä, kosketella varpaitaan ja juosta lavalla huutaen: "En tarvitse tätä enää; olen terve..." Uusien merkkien ja paranemisihmeiden esiin tuleminen antoi aiheita spekulatioille, että Pyhän Hengen uusi vuodatus on alkanut ja virta on nousemassa uudelle tasolle. Profeettalliset äänet konferenssissa ja kautta Yhdysvaltain ja Kanadan esittivät tulkintoja tapahtumille. "Se on merkki, että uusi täyttäminen on alkanut," jotkut sanoivat. Toiset lainasivat Raamattua: "Avaa suusi, niin minä sen täytän." Vielä toiset muistelivat: "Osta minulta kultaa, tulessa puhdistettua..." Sue Mitchell, eräs konferenssin puhujista, tulkitsi kullan ilmestymistä uskovien suihin merkinä, että evankeliumia saarnataan ja lopunajan sadonkorjuu on alkamassa. Tämä kaikki on epäilemättä totta, mutta John Arnottin luonteenomaisen herttainen tulkinta saattaa olla lähinnä totuutta. "Minä vain uskon, että Jumala rakastaa kansaansa ja tahtoo siunata heitä." [269]

Kuinka täydellisesti tämä onkaan laodikealainen merkki ja ihme laodikealaiselle seurakunnalle. Myöhäissateen kannattajat näkevät tämän tietysti merkinä siitä, että uusi "herätyksen" aalto on tulossa, se, joka tuo lopunajan sadonkorjuun. (s.o. Ilmestyslapsekset/Joelin armeija). Charisma-lehden kultahampaita koskevassa artikkelissa ainakin yksi karismaattinen pastori esitti joitakin varauksia:

Vaikka hän uskookin, että manifestaatiot olivat aitoja monissa tapauksissa, hän on vastahakoinen suositteluun ilmiötä. "Olen nähnyt sitä käytettävän väärin huomion saamiseksi", Dutch Sheet lisäsi. "Se ei ole sellainen asia, joka todella voidaan todistaa... mutta ei ole mitään mahdollisuutta, että jotkut näistä ihmisistä olisivat voineet olla huijareita, he vain eivät osanneet näytellä hyvin." [270]

Sheet tekee hyvin esittäessään varauksia. Epäilemättä monet näistä "ihmeistä" osoitetaan vääriksi ylenmääräisen innostuksen ja "hengellisen" kutkan (titillation) aiheuttamiksi. Tämä on tapahtunut ja olen varma, että se on aiheuttanut jonkin verran hämmennystä. Kanadalaisen lehden *National Post* (12.5.1999) artikkelista me luumme:

Jumala toimii salaperäisesti, mutta kaksi korkean profiilin evankelista kristittyä Länsi-Kanadassa on pakotettu perääntymään väitteistään, että Jumala antoi heille kultahampaita. Arvosteltu Willard Thiessen, päivittäisen uskonnollisen ohjelman isäntä Winnipegin TV:ssä, myönsi eilen olleensa väärässä, kun kertoi TV-laumalleen, että Jumala oli selittämättömästi istuttanut kultahampaan hänen suuhunsa. Kävi ilmi, että kultahampaan istuttaja olikin hänen hammaslääkäriveljensä British Columbiasta... Herra Thiessen ei ole yksin häpeässään. Dick

Dewart, uskonnollisten ohjelmien tuottaja Lethbridgessa, Altassa, kertoi CJIL:n TV-yleisölle varojen keräyskampanjan aikana maaliskuussa, että Jumala oli istuttanut kultahampaan hänen suuhunsa intensiivisen rukouksen jälkeen. Kuitenkin tohtori Jack Sherman, herra Dewartin pitkäaikainen hammaslääkäri, sanoi panneensa sen sinne jo 10 vuotta aiemmin.

Kuitenkin vaikka tämän kaltaiset petolliset väitteet pantaisiin syrjään, niin olisi iso virhe hyljätä kaikki nämä väitteet ihmeistä väärinä. Emme saa koskaan unohtaa, että Saatanalla on valta tehdä ihmeitä ja Jumalan Sana sanoo selvästi, että tämä valta lisääntyy, kun Kristuksen paluu lähestyy. Toinen ”merkki”, joka esiintyy kultahampaiden ja paikkojen rinnalla, on ”kultapölyn” ilmestyminen joidenkin ihmisten päälle ja sen variseminen ihmisten päistä ja kehoista. Olen nähnyt kuvia tästä ja tämä on minusta hyvin huolestuttavaa sen valossa, mitä Franklin Hall opetti ja koki ennen vuoden 1948 Myöhäissateen herätystä:

Hallin moniin harhaoppeihin kuului hänen väitteensä, että on olemassa ”kuolematon aine”, joka tulee sillä itseään ”Kristuksen uuden ruumiin” sisällä ruokkivan uskovan päälle. Hall kutsui tätä ns. ainetta ”loistavaksi metallin kaltaiseksi Jeesus-aineeksi”. Hall väitti, että tämä ”kuolematon aine” voitaisiin nähdä niiden päällä, jotka osallistuivat hänen kokouksiinsa hienona, kullan ja hopean kaltaisena kimmeltävänä aineena, joka virtaa näkyvistä ”Kuolematomista Taivaallisista Esineistä” (Immortal Heavenly Objects = IHO), ”Epätavallisista Taivaallisista Esineistä” (Unusual Heavenly Objects = UHO) ja ”Tunnistamattomista Lentävistä Esineistä” (Unidentified Flying Objects = UFO) Samoin kuin Toronton Vineyard, myös Hall kehotti rukoukseen silmät auki ”siunauksen” vapauttamiseksi. [271]

Nykyiset herätykset Torontossa, Pensacolassa ja useissa muissa paikoissa ovat vain vuoden 1948 Myöhäissateen herätyksen jatketta. ”Henkilökohtaisen kokemisen” korostaminen ylitse Raamatun on saamassa aikaan laodikealaisen seurakunnan, jolla on pakkomielle ihmeisiin ja merkkeihin yhdessä pakkomielteen kanssa kultaan, aivan kuin Herramme ennusti. Tässä luvussa olen vasta koskettanut niitä monia ”manifestaatioita”, jotka tulevat esiin näissä ”herätyksissä”. Niitä on paljon, paljon enemmän, itseasiassa niin paljon, että vaatisi useita kirjoja niiden kaikkien kirjaamiseksi. Olen sanonut, että minun mielestäni suurin osa siitä, mitä tapahtuu, on parhaimmista tapauksista lihasta ja pahimmista demoneista. Tämän sanominen ei anna minulle mitään nautintoa tai tyydytystä. Sellaisena, joka pitää itseään uskon ja käytännön kannalta helluntailaisena, voin vain pudistaa päätäni surullisena sen vuoksi, mitä on tapahtumassa. Kuinka ovatkaan mahtavat langenneet!

Toivoni ja rukoukseni on, että ne, jotka ovat mukana näissä Myöhäissateen ”herätyksissä”, kääntyisivät takaisin Raamattuun, ennen kuin on myöhäistä. Me helluntailaiset ja karismaattiset kristityt voimme välistä olla aivan liian alttiita ”hengelliselle manipulaatiolle”. Se on meidän suurin heikkoutemme ja sen voittamiseksi meidän täytyy pysyä keskittyneinä Jumalan Sanaan. Poistuminen Jumalan Sanasta aina altistaa meidät tämän kaltaiselle demoniselle harhalle. Haluan lopettaa tämän luvun tunnetun helluntailaisen saarnaajan, tohtori Joseph Chambersin, varoituksella ja kehoituksella:

Ei mikään sektori Jeesuksen Kristuksen ruumiissa ole sietänyt niin monia pettureita kuin me helluntailaiset... Saatana lähestyy ihmisiä kutkuttamalla heidän lihaansa. Hän pilkkaa yksilön järjen käyttöä uskomiseksi ja saamiseksi uskon ja totuuden perusteella ja saa ihmiset vakuutuneiksi, että on toimittava tunteen ja kiihtymyksen perusteella... Tämä on täysin väärää ja

toinen evankeliumi... Pyhä nauru...ei ole mitään vähempää kuin alaspäin menemisen pilaantunutta hedelmää...karkeaa noituutta, johon on sekoitettu uskonnollinen kokemus...On Raamatun vastaista antaa ruumiisi tunteille, joita ei oma järkesi ja henkesi hallitse... Tämä on Saatanan malli, ei Jumalan... Pyhä Henki on herrasmies. Hän ei pane ihmisiä toimimaan kuten hullut, vaan kunnioittamaan Jeesusta Kristusta. [272]

Aamen.

LUKU 9

Kainin tie

“Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksytykseen ja hukuvat niskoitteluunsa niinkuin Kooraa!” (Juuda 1:11)

Kaksi veljestä, kaksi tietä. Kain hylkäsi Jumalan tien ja Abel otti sen omakseen. Hepr. 11:4 me luumme:

“Uskon kautta uhrasi Abel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.” (Hepr. 11:4)

Me ymmärrämme tämän ja toisten kirjoitusten kautta, että Jumala oli jo ilmoittanut tien, jonka kautta ihminen voisi lähestyä Häntä. Jumalan tie edellytti viattoman sijaisen uhria – joka kuolee syyllisen sijasta.

Aadam ja Eeva olivat yrittäneet peittää alastomuutensa häpeän, kapinansa seurauksen, viikunapuun lehdillä, joita olivat keränneet ja ommelleet yhteen. Jumala paljasti heille, että heidän omien käsiensä työllä tekemänsä peitteet olivat täysin kelvottomia Hänelle. Jumala teurasti viattoman eläimen ja peitti heidän alastomuutensa eläimen nahalla, osoittaen kuvaannollisesti, että viattoman täytyy kuolla ja viaton veri vuodattaa, jotta synnin peittäminen voidaan hyväksyä.

Täten Jumala antaa heille kuvan Messiaan kuolemasta, jonka Hän lupaa lähettää ja joka tulee kuolemaan, jotta heidät voitaisiin lunastaa. Hän on oleva toinen Aadam – vaimon ”siemen”. Meille kerrotaan Raamatussa, että Aabelilla oli uskoa Jumalan tavalla ja hän uskoi, mitä Jumala oli vahvistanut. Uskonsa vuoksi hän uhrasi uhrin, joka perustui malliin, jonka Jumala oli ilmoittanut hänen vanhemmilleen. Aabelin uhrin ja kuuliaisuuden vuoksi Jumala kunnioitti hänen uhriaan ja osoitti hyväksymisensä jollakin näkyvällä tavalla.

“Ja myöskin Abel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen...” (1. Moos. 4:4)

Toisaalta hänen veljellään Kainilla ei ilmeisesti ollut sen lähestymistavan mukaista uskoa, jonka Jumala oli ilmoittanut hänen vanhemmilleen. Kain päätti lähestyä Jumalaa omalla tavallaan. Niin hän teki saman virheen, jonka hänen vanhempansa olivat tehneet alussa. He olivat tehneet, mitä

heidän oma luontonsa, nyt langennut, oli käsenyt heitä tekemään, peittämään itsensä omien kätensä töillä. Vaikka Aadam ja Eeva tekivät tässä väärin, heillä oli puolustus – tietämättömyys. Jumala ei ollut vielä ilmoittanut heille, kuinka heidän pitäisi lähestyä Häntä tulevaisuudessa.

Toisaalta Kainilla oli vuosia aikaa ajatella tietä, jonka Jumala oli vahvistanut – uhrin tietä. Kain oli vailla puolustusta, koska Jumala oli selvästi ilmoittanut tien hänen vanhempiansa kautta, mutta Kain päätti tietoisesti erota Jumalan tiestä ja lähestyä Jumalaa omaa tietään lihansa työn kautta.

“Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan HERRALLE” (1. Moos. 4:3)

Sen seurauksena Jumala hylkäsi Kainin uhrin. Kain tuli vihaiseksi ja Raamattu sanoo, että ”hänen hahmonsa synkistyi”. Hän tuli toivottomaksi ja masentuneeksi. Rakkaudessaan Jumala kumartui Kainin puoleen ja antoi hänelle tilaisuuden katua. Kain kieltäytyi ja hänen kiukkunsa Herraa kohtaan hänen uhrinsa hylkäämisen vuoksi päättyi lopulta vihaan Aabelia kohtaan (ja murhaan).

“Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!” (1. Moos. 4:7)

Kuten teologit ja saarnaajat ovat aina osoittaneet, Kain ja Aabel edustavat kahta tietä lähestyä Jumalaa – Jumalan tietä ja ihmisen tietä. Aabel on Jumalan tien malli, uhrin ja viattoman vereen luottamisen tien – ennakoiden ristin tietä. Kain edustaa ihmisen tietä – uskontoa, ihmistä, joka omien kätensä töillä, itse perustamaansa tietä yrittää lähestyä Jumalaa omassa vanhurskaudessaan. Ja niin kuin Kain kateudessaan täyttyi vihalla veljeään Aabelia kohtaan, niin uskonnollinen on aina vihannut ja vainonnut vanhurskasta.

Jeesuksen aikana fariseukset olivat kehittäneet oman tiensä, omat lakinsa ja perinteensä, joiden he katsoivat olevan aivan yhtä sitovia Jumalaan ja ihmiseen nähden kuin kirjoitukset. He vainosivat Jeesusta, koska Hän ei noudattanut heidän perinnäissääntöjään ja heillä oli tärkeä osa hänen kuolemassaan. Kuten Paavali, itse fariseus ja alkuseurakunnan päävainooja, myönsi, he olivat äärimmäisen kiivaita isien perinnäissääntöjensä puolesta. He korottivat heidän lakinsa ja heidän perinnäissääntönsä samalle arvovallan tasolle kuin Jumalan sana ja siksi vainosivat ja hävittivät alkuseurakuntaa, koska se hylkäsi ne.

Saul, päävainooja, josta oli tuleva Paavali – pakanain apostoli – kuvailee, kuinka hän luopui perinnäissäännöistään ja omisti yksin Jumalan sanan ja Jumalan tien sen jälkeen, kun Herra ilmestyi hänelle Damaskon tiellä:

“Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan, vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, heprealainen heprealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden

lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana – että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella.” (Fil. 3:3-9)

Paavali omisti Jumalan tien. Silloin vainoojasta tuli vainottu.

Pimeinä aikoina sadoin tuhansin Raamattuun uskovia kristittyjä tapettiin kirkon toimesta, joka oli omaksunut ”Kainin tien”, Kirkon, joka korotti oman perinteensä Raamatun tasolle aivan kuten fariseukset ennen heitä. Kiivailemalla perinteidensä puolesta, joista monet olivat karkeasti ristiriitaisia Jumalan sanan ja Jumalan tien kanssa, he armottomasti vainosivat ja tappoivat kaikki, jotka eivät suostuneet heidän pelastuksen tiehensä. Surullinen tosiasia on, että tämä hillitön kirkko murhasi paljon enemmän kristittyjä, kuin Rooman keisarit.

Näin on ollut kautta vuosisatojen. Aabel-kirkko on aina ollut olemassa pitäytyen Jumalan tiehen sellaisena, kuin se on ilmoitettu Hänen Sanassaan. Aina on ollut myös Kain-kirkko, joka pitäytyy omaan tiehensä ja korottaa perinteensä kirjoitusten tasolle tai jopa yläpuolelle. Kain-kirkko on vainonnut kaikkia, jotka eivät hyväksy heidän tietään ja jotka itsepintaisesti riippuvat Jumalan ilmoittamassa tiessä kieltäytyen uskaltautumasta Jumalan Sanan ulkopuolelle ”uuden ilmestyksen”, ”uuden tien” tai ”uuden asian” vuoksi.

Näinä aikoina on äärimmäisen murheellista nähdä helluntailaisen ja karismaattisen maailman jakautuvan kahteen leiriin. Eikä vain helluntailaiset ja karismaattiset, vaan koko kristikunta on jakautumassa muodostaen kaksi kirkkoa. Toisesta tulee Kristuksen Morsian, toisesta Antikristuksen morsian – joka on seurannut ”Kainin tietä, juopunut Jeesuksen pyhien ja marttyyrien verestä”.

Myöhäissateen ”herätykset” ja heidän kannattajansa tänä päivänä käyttävät ahdistavan sotaisaa ja uhkaavaa äänensävyä. (Suomeenkin on perustettu ns. Nokian herätyksen toimesta ”Sotakoulu”, suom. huom.) Kykenemättöminä puolustamaan mystistä kristinuskoaan Raamatulla he ovat turvautuneet arvostelijoidensa pelotteluun ja uhkailuun. Ajoittain nämä uhkailut ovat saaneet pahaenteisiä sävyjä ja käsitykseni mukaan ne ovat karkaamassa käsistä. On yksi asia karskisti puolustaa näkemystään, mutta kokonaan eri asia uhkailla väkivallalla (mayhem) ja kuolemalla arvostelijoitaan.

Heidän omaksumansa suosikitaktiikka on ollut ”syyttää syyttäjiä”. He ovat hyökänneet nimittämällä arvostelijoitaan ”omavanhurskaiksi fariseuksiksi ja tekopyhiksi” tai ”hengelliseksi Babyloniksi”. Kuten olen edellä osoittanut, tämä taipumus oli ilmeistä myös vuoden 1948 herätyksessä. Kykenemättöminä Raamatulla puolustamaan MSOG-harhaoppejaan he luokittelevat kaikki arvostelijansa kategoriaan ”hengellinen Babylon”. George Hawtin kirjoitti myöhemmin lahkohengestä ja hengellisestä ylpeydestä, joka oli tunnusmerkillistä Sharonin ”herätykselle”:

|| Voin nyt nähdä selvästi, että Jumalan suuri ja siunattu työ ei ollut vielä kahta vuotta vanha, kun jo lahkohenki alkoi nostaa rumaa päätään... On totta, että suuriäänisesti kielsimme, että

meistä olisi tullut laho... Ei saanut olla mitään yhteyttä kenenkään kanssa, joka ei ollut alati pienenevän piirimme rajojen sisällä. Me olimme tosi seurakunta. Me olimme valitut. Me seisomme perustuksella ja kaikki toiset upottavalla hiekalla... En koskaan lakkaa kiittämästä Jumalaa, että minut myös oksennettiin ulos tämän valaan vatsasta... [275]

Sen sijaan, että olisivat muuttaneet oppiaan Raamatun mukaiseksi, he hengellistivät ja allegorisoivat kirjoituksia sopimaan heidän oppiinsa. Jos kieltäydyit hyväksymästä heidän oppejaan ja tulkin-tojaan, sinut tuomittiin kaatumaan lopun ajan hengellisen Babylonin kanssa ja he itse aikoivat panna toimeen Jumalan tuomion sinua kohtaan. Hawtin oli sanonut: ”Me tulemme tekemään päätökset vihan aikana.” Mitä hän tällä tarkoitti selviää, kun lukee George Warnockin kirjaa *Feast of Tabernacles*:

Me olemme tulleet nyt lopun aikoihin. Jälleen kerran on olemassa luopio uskonnollinen järjestelmä, jonka päälle Jumalan vihan pitää laskeutuman suurella raivolla... Ja kaiken maan - varsinkin luopion kristikunnan – pitää tunteman Herran Päivän väkevä vaikutus... Herran Päivä on käsillä, aivan viimeiset ajat ja suuri on oleva Jumalan kirkkauden näyttö... Siksi se on oleva suuri ahdistus, sellainen, kuin ei koskaan ole tunnettu maailman perustamisesta. Yhdelle luokalle ihmisiä sen pitää oleman ”pimeyden ja synkeyden” päivä. Mutta toiselle ”kuin aamurisko vuorilla” (Joel 2:2). Yhdelle Suuri ahdistus, mutta toiselle ”Jumalan lasten ilmestyminen (The manifestation of the sons of God, MSOG).” [274]

Kuka juuri tulee toteuttamaan Jumalan tuomion tälle maailmalle ja luopiolle kristikunnalle? Se on tietenkin Joelin armeija, joka tunnetaan myös nimillä ”Moosesen ja Elian komppania” tai ”kaksi todistajaa”:

Koko kirkastusnäyttämö on kaunis kuva vallasta ja Herran tulemukselta Hänen kansansa keskuuteen tällä kunniakkaalla hetkellä Mooses-Elia-palvelutehtävän luomiseksi. Mooses ja Elia; koska tämä on se päivä ja hetki, kun vanhan täytyy antaa tietä uudelle, kun kuolema on oleva nieltä elämässä, kun laki täytyy olla täytetty armossa ja siten Mooses on malli vanhasta lain ja kuoleman järjestyksestä. Elia puhuu uudesta järjestyksestä, armon ja elämän. Tämä on hetki, joka tunnetaan ’aikojen loppuna’, kun tuomioiden, jotka on kirjoitettu koskien seurakuntaa ja maailmaa, täytyy toteutua toisaalta ja kaikki se kirkkaus ja valta, joka on kirjoitettu koskien seurakuntaa täytyy toteutua toisaalta. Siksi Mooses-Elia-komppania: Jumalan täyteys Hänen kansansa keskellä, vanhasta pääsemiseksi ja uuden perustamiseksi... Tämä on Jumalan koston hetki maailmalle; mutta se on myös Jumalan kirkkauden hetki Hänen kansansa keskellä... Sellainen sitten on Mooses-Elia-komppanian palvelutehtävä, meille kerrotaan, että ”kahdella todistajalla” pitää oleman valta ”lyödä maata” kaikilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat (Ilm. 11:6). ”Niin usein kuin he tahtovat” – siitä yksinkertaisesta syystä, että ovat voittaneet, he pysyvät Kristuksessa ja heidän tahtonsa on Isän tahto, joka ilmenee heidän kauttansa. Heillä on ”Kristuksen mieli”, niin että he palvelevat tuomitsemalla Jumalan hengen mukaan... Heidät on lähetetty maailmaan käyttämään Jumalan valtaa. Jos on katumusta, on valta siunata; jos on vihollisuutta, on valta tuhota. Paavali sanoo: ”Näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi.” (2. Kor. 2:16) 275

Nämä ovat ahdistavia sanoja, jos minun laillani hylkää MSOG-harhaopin ja he katsovat sinun kuuluvan luopuneeseen kristikuntaan. He vetävät rajan tähän ja sinä joko liityt heihin ja hyväksyt heidän harhansa, tai ”kuolet erämaassa.” Warnock kirjoittaa:

Jos ihmiset valitsevat jäädä siihen, missä he ovat kristillisessä kokemuksessaan, niin tämä sanoma ei ole heitä varten. Kiitos Jumalan, että he voivat syödä mannaa, jota laskeutuu taivaasta ja juoda vettä, jota virtaa Kalliosta ja saada parantumista ja voimaa matkalleen, mutta on ikävä sanoa, että heidän pitää kuoleman erämaassa eikä näkemän tätä hyvää Hengen perintöä. [276]

Toisessa kirjassaan *Who Are You* (Kuka olet) Warnock kirjoittaa:

Jeesuksen Kristuksen seurakunnan tarkoitus oli olla sotiva seurakunta ja se varustettiin Jumalan sota-asulla... Rakkaat ystävät, Jumala on valmistamassa armeijaa, joka menee eteenpäin Herran päivänä tehdäkseen lopun pahan hallinnasta ja vapauttaakseen Jumalan kansan heidän ahdistajastaan... [277]

Ja:

Sinun linnakkeesi opeissa Toisesta Tulemuksesta, jotka lupaavat turvallisuutta ja varmuutta, tullaan pyyhkäisemään pois, kun Jumalan raekivet alkavat sataa. Tuona päivänä opettajat ja profheetat ja ne, jotka vakuuttavat ihmisille, että Jumala on tempaava heidät pois siitä kaikesta, tulevat epätoivoisesti etsimään turvaa löytämättä sitä... Herran Päivä, koston päivä. Koston, minkä? Hänen temppeleinsä. Jumalalla on kiista Siionin kanssa ja puhdistettuaan Siionin Hän hoitaa Babylonin... Tuon järjestelmän, joka on vanginnut Hänen kansansa ja estänyt sitä tulemastakin Hänen omaksi asunnokseen maailmassa. [278]

Mitä Warnock tarkoittaa "Hänen omalla asunnollaan maailmassa"? En yhtään epäile, että hän viittaa Jumalan ilmestyslapsiin (MSOG), Joelin Armeijaan, "Kristuksen yhteiseen ruumiiseen" (corporate body of Christ). He aikovat hoitaa ne meistä, jotka olemme vastustaneet heitä ja pidättäneet heitä. Älä erehdy tässä, heidän kannaltaan me olemme osa "hengellistä Babylonia" ja he uskovat tulevansa toteuttamaan Jumalan tuomion meille. Jos luulet, että tämä on vain jotakin sellaista, jonka Warnock kirjoitti vuosia sitten, eikä kukaan ottaisi sitä vakavasti tänä päivänä, niin salli minun lainata tätä esimerkkiä, joka on otettu internetistä äskettäin (1.6.1999). Tämä on artikkelista "Sonship – The Hidden Message" (Lapseus - kätkeyty sanoma) ja kirjoitettu 6.3.1999:

Lapseuden viitta (mantle of sonship) on alkamassa laskeutua muutamien ylle ja tuo lapseuden viitta tarkoittaa enemmän, kuin vain olla "puhdistettu" ja tehty täydelliseksi. Se on kutsumus siirtyä elämän korkeimmalle tasolle, mitä ihminen on tuntenut. Ei tasolle alapuolelle enkelien ja alapuolelle Kristuksen, vaan tasolle Hänen läsnäolossaan, samalle kuin Jeesus, joka avasi oven meille. Me emme nyt puhu "suloinen Jeesus" -mentaliteetista, me puhumme Poikalapsista (Sons). Mikä suunnaton ero. Ero yhtä valtava kuin Grand Canyon (Suuri Kanjoni)... tuomio, joka tulee esiin tänä päivänä on tuomio sille petokselle korkeissa asemassa, joka on erikoisesti tarkoitettu estämään lapseuden (sonship) ilmeneminen kansassa, sillä tämä on se taso, joka on tuhoava pahan linnoitukset maailmassa. Tämä on se taso, joka on suorittava Jumalan teot tässä ajassa. Ei mitään vähempää ja huipulla ei ole liian monia. Petosta on imeytetty liian syvälle ja liian kauan. Jumalan sanoma on vallan ja voiman sanoma, sillä Jumalan tuomioiden ja armon valtuutettuja tulevat olemaan Hänen poikalapsensa (sons) tässä ajassa. Me emme vain valmistaudu siihen, mitä tulee tapahtumaan, vaan me luomme sitä, mitä tulee tapahtumaan. Eikä ole monia, eikä tarvita monia ja jos Saatana ja hänen joukkonsa onnistuvat tylsistää sinun käsityskykyäsi kylliksi, niin sinä et pääse tälle tasolle ja tämä on se ainoa taso, joka saa asiat luistamaan. Ei ole toista sanomaa. Kristus sanoi Uudessa Testamentissa, että minä en tule tuomaan rauhaa, vaan minä tulen miekan kanssa... On aika nousta aasin leukaan kanssa kuten Simson ja alkaa lahdata pahuutta... Huomaa, että tuomiot ovat täällä maa-

ilmassa ja ovat tulossa, mutta se, mitä tulee esiin maan päällä, on tulos siitä, mitä ollaan luomassa Jumalan poikalapsien toimesta. Jumalan poikalapset ovat tietämättään Jumalan vihan sponsoreita planeetalle, joka on pahuuden vallassa; he ovat niitä, jotka tuovat tämän ahdistuksen suurimmat huiput ja syvyydet ja planeetan muutokset, jotka ovat jo alkaneet. Hänen sanansa on nyt tulossa ja se ravistelee taivaita ja maata... tuo sana on sana sinun suusi kautta. Anna kaikkien toisten tutkia aikojen merkkejä – me olemme niitä, jotka luovat ajat. Anna kaikkien toisten valmistautua siihen, mitä on tulossa maailmaan – me olemme niitä, jotka tuovat sen. [279]

He aikovat tuoda Suuren Ahdistuksen. Tämän kaltaisesta puheesta voi päätellä, että kaikki ne, jotka vastustavat heitä, tulevat olemaan Jumalan vihan kohteita, kun he vuodattavat sitä Ahdistuksen aikana. Opettaako Raamattu, että pyhät osallistuvat Jumalan vihan vuodattamiseen tämän epäuskoisen maailman ja hengellisen Babylonin päälle?

”Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa. Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät. Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus.” (Ilm. 17:16-18)

Aloittakaamme hengellisen Babylonin – suuren porton tuomiosta. Tämä on viimeisten päivien maailmankirkko. Suuri ja varmasti hallitseva osa tätä ”Porttoa” tulee olemaan tunnustava kristillinen kirkko, lusteet, jotka koottiin yhteen (yhdistyivät) ja ”jätettiin pellolle” (maailmaan) ”poltettavaksi” (kärsimään Jumalan vihan). Jae 18 sanoo, että nainen tunnistetaan Rooman kaupungiksi. Hänen voimansa ja valtansa istuin on oleva Rooman kaupunki.

Meille kerrotaan myös, että Jumala on tuomitseva hänet ja Jumalan tuomion toteuttajat hänelle tulevat olemaan kymmenen sarvea (hallitsijaa), jotka alistuvat pedolle (Antikristus) ja tulevat osaksi hänen valtakuntaansa. Jumala on käyttävä näitä kymmentä kuningasta toteuttamaan tuomion Portolle eikä Jeesuksen Kristuksen seurakuntaa. Itse asiassa emme voi nähdä seurakunnan osallistuvan mihinkään Suuren Ahdistuksen tuomioista. Se on Kristus yksin pyhien enkeliensä avustuksella, joka vuodattaa ”Jumalan vihan viinin” Hänen vihollistensa päälle. Ei ketään taivaassa havaita arvolliseksi ”avaamaan kirjakääröä” ja sen sinettejä eikä käynnistämään Jumalan tuomiota, paitsi yksi – Jeesus Kristus Jumalan Karitsaa. Me näemme enkelien osallistuvan Hänen kanssaan, kun Hän avaa sinetit ja tuomiot vuodatetaan maan päälle. Kuitenkaan missään emme voi nähdä seurakunnan osallistuvan näihin tuomioihin. Ilmestyskirjan luvussa 12 me luemme Saatanasta, joka heitetään ulos taivaista maan päälle:

”Ja syntyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa

sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti. Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm. 12:7-12)

Huomaa tarkoin, että missään ei sanota, että pyhät millään tavalla osallistuisivat tähän sotaan. Siinä puhutaan vain enkeleistä. Jae 11 kuvaa pelkästään, kuinka pyhät voittivat veljien syyttäjän. Sanoa tämän viittaavan siihen, että pyhät osallistuisivat tähän taivaalliseen sotaan, joka puhkeaa, on ehkä liikaa päätelty. Kiistan ratkaisemiseksi sanottakoon kuitenkin, että pyhät auttavat hyviä enkeleitä heidän sodassaan pahoja enkeleitä vastaan ja auttavat heittämään ne alas maan päälle Ahdistuksen aikana. Tämä asettaa seurakunnan taivaaseen ja puhuu tempauksesta. Se varmasti ei yhtään tue ajatusta maanpäällisestä seurakunnasta, joka ohjailisi Jumalan vihaa epäuskoisen maailman ja luopiokirkon päälle.

Tämän ongelman välttämiseksi tämä kohta on hengellistetty kuvaamaan pyhiä, jotka osallistuvat ”strategisen tason hengelliseen sodankäyntiin” jo täällä maan päällä. Tosiasia on, että meillä ei ole mitään todisteita Raamatusta, että seurakunta tulisi osallistumaan Jumalan tuomioihin tai toteuttamaan niitä tämän maan päällä.

”Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädesssä terävä sirppi. Ja temppeleistä tuli eräs toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: ”Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuaika on tullut, ja maan elo on kypsyyntä”. Ja pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli leikatuksi. Ja taivaan temppeleistä lähti eräs toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. Ja alttarista lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi, sanoen: ”Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet”. Ja enkeli heitti sirppinsä alas maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaun. Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.” (Ilm.14:14-20)

Tässä kohdassa me näemme Herramme polkevan Jumalan vihan suuren viinikuurnan. Jes. 63:1-6 viittaa ilmeisesti samaan tapahtumaan:

”Kuka tuolla tulee Edomista, tulipunaisissa vaatteissa Bosphorasta, tuo puvultansa komea, joka uljana astelee suuressa voimassansa? ”Minä, joka puhun vanhurskautta, joka olen voimallinen auttamaan.” Miksi on punaa sinun puvussasi, miksi ovat vaatteesi kuin viinikuurnan polkijan? ”Kuurnan minä poljin, minä yksinäni, ei ketään kansojen joukosta ollut minun kanssani; minä poljin heidät vihassani, tallasin heidät kiivaudessani, ja niin pirskuivat heidän vertansa vaatteilleni, ja minä tahrasin koko pukuni. Sillä koston päivä oli minun mielessäni ja minun lunastettujeni vuosi oli tullut. Ja minä katselin, mutta ei ollut auttajaa, ja minä ihmettelin, kun ei kukaan tueksi tullut. Silloin minun oma käsivarteni minua auttoi, ja minun vihani minua tuki. Ja minä tallasin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivaudellani; minä vuodatin maahan heidän verensä.” (Jes. 63:1-6)

Asia ei voi olla tämän selvempi. Herra itse toteuttaa vihansa tämän maan päällä enkelien avustuksella jonkin verran, mutta ilman mitään osallistumista pyhien taholta. Ilmestyskirjan luvussa 19 me

näemme Herran palaavan taivaasta lopettamaan Ahdistuksen – pyhiensä kanssa. Silloin Hän polkee Jumalan vihan viinikuurnan”, kun maailman johtajat ja heidän armeijansa, jotka ovat kokoontuneet yhteen Harmageddonin laaksossa, kääntyvät Häntä vastaan.

”Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: ‘Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältäämme heidän köytensä’. ” (Ps. 2:1-3)

”Lähtekööt liikkeelle, hyökätkööt kansakunnat Joosafatin laaksoon; sillä siellä hän istuu tuomitsemassa kaikkia pakanakansoja, joka taholta tulleita. Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsynyt. Tulkaa polkemaan, sillä kuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuvat ylitse; sillä heidän pahuutensa on suuri.” (Joel 3:12,13)

Ilm. 19. luvussa me näemme seurakuntaan viitattavan ”taivaan sotajoukkoina”. Ei ”maan sotajoukkoina”. Ei löydy edes vihjausta, että me osallistuisimme mihinkään tuomioista, jotka käynnistyvät ennen tätä aikaa. Vasta sitten me voimme puhua seurakunnasta, joka voitokkaasti seuraa valkoisella hevosella ratsastajaa voittoon vihollisistaan.

Silti Bill Hamon kirjoittaa:

Jumalan suurta lopun ajan armeijaa ollaan valmistamassa toteuttamaan Jumalan kirjoitetut tuomiot Kristuksen voiton ja jumalallisten tuomiosäädösten kanssa, jotka ovat jo vahvistetut taivaassa. Aika on asetettu, jolloin ne tullaan toimeenpanemaan maan päällä Jumalan pyhien armeijan toimesta... seurakunnan – joka on Jumalan sota-ase hengellistä Babylonia vastaan. ”Sinä olit minun vasarani, minun sota-aseeni, sinulla minä musersin kansoja, sinulla minä hävitin valtakuntia... Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille kaiken sen pahan, minkä he ovat tehneet Siionille teidän silmäinne edessä, sanoo Herra... Ja maa vapisee ja vääntelee tuskasta, sillä Herran aivoitukset täyttyvät Baabelia vastaan...(Jer 51:20, 24,29).
280

Rick Joyner, seurakunnan mystikkoprofeetta, on sanonut, että Jumala antoi hänelle näyn tulevasta ”sisällissodasta”, joka pian käydään seurakunnassa. Monet muutkin nykyajan apostolit ja profeetat ovat jakaneet tämän saman näyn. Julkaisussa nimeltä *Morning Star Prophetic Bulletin* (Toukokuu 1996) Joyner kertoo näystään tulevasta seurakunnan sisällissodasta:

Tämän vuoden helmikuun 23. pnä minulle näytettiin kolmannen kerran, että seurakuntaa ollaan johtamassa ”hengelliseen sisällissotaan”... täydellinen voitto tässä sodassa olisi veljien turvapaikkojen syyttäjän täydellinen kukistaminen seurakunnassa... tämä on itseasiassa oleva yksi julmimmista taisteluista, mitä seurakunta on koskaan kohdannut. Kuten kaikki sisällissodat, se saa veljen kääntymään veljeä vastaan, kuten ehkä emme koskaan ennen ole voineet nähdä seurakunnassa... tämä taistelu täytyy taistella. Se on tilaisuus ajaa Syyttäjä ulos seurakunnasta ja sitten seurakunnalle tulla yhteyteen, joka muutoin olisi mahdotonta... mikä on tulossa, on synkkää. Ajoittain kristittyjä yleisesti inhottaa sanoa itseään kristityiksi. Sekä uskovat että uskomattomat ajattelevat, että se on tuntemamme kristinuskon loppu ja sitä se onkin, sillä tämän kautta koko kristinuskon määritelmä muutetaan paremmaksi. Se seurakunta, joka tulee esille siitä, mikä on tulossa, on oleva täynnä ennennäkemätöntä armoa, ennennäkemätöntä totuutta ja ennennäkemätöntä valtaa (tai voimaa, engl. power). [281]

Kuulostaako pahaenteiseltä? Hän käyttää sanoja ”julma” ja ”synkkä” ja kuulostaa ikään kuin hän ennustaisi fyysistä sotaa ja verenvuodatusta. Ja vaikka Joyner sanoo, että se on ”hengellinen” sota, joka tullaan käymään seurakunnassa, niin hänen profeetta- ja mystikkokollegansa tekevät selväksi, että se ei tule olemaan ainoastaan ”hengellinen” sota. Mistä tässä tulevassa konfliktissa taistellaan?

Kuten Amerikan sisällissota, niin tämä tuleva sisällissotakin käydään sinisten ja harmaiden välillä. Unissa ja näyissä sininen useinkin edustaa taivasmielisyttä (taivas on sininen) ja harmaa puhuu niistä, jotka elävät oman mielensä voimasta (aivoja sanotaan usein ”harmaaksi maksaksi”). Tämä on konflikti niiden välillä, jotka hyvinkin voivat olla aitoja kristittyjä, mutta jotka elävät enimmäkseen luonnollisen mielensä ja ihmisviisauden mukaan ja niiden, jotka seuraavat Pyhää Henkeä. [282]

Tämä taistelu siis tullaan käymään ”sinisten” toimesta yhdellä puolella, niiden, jotka ovat avoimia nykyisen totuuden profeettojen ja apostolien ”näyille ja ilmestyksille” sekä tietysti ”ihmeille ja merkeille, jotka seuraavat heidän toimintaansa. Toisella puolella ovat ”harmaat”, ”vanhan totuuden” kristityt, jotka itsepäisesti riippuvat raamatullisessa opissa ja hylkäävät Raamatun ulkopuoliset ilmestykset ja näyt (ainakin ne, jotka eivät pidä yhtä Raamatun kanssa), kaikki ”fariseukset” ja ”harhaoppien metsästäjät”, jotka rohkenevat profeetta Jesajan kanssa julistaa: ”’Pysykää laissa ja todistuksessa!’ Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole.” (Jes. 8:20)

Mikä on tärkein kiistakysymys tässä hengellisessä sisällissodassa? Kuten Amerikan sisällissodassa, niin ensisijainen tarkoitus tulee olemaan orjien vapauttaminen – hengellisten orjien, joita harmaat nyt pitävät kahleissa pitäytymällä kirjaimelliseen Raamatun tulkintaan:

Jälleen pääkysymys lähestyvässä sisällissodassa koskee orjuuden laitosta – tai hengellisen orjuuden laitoksia. Kun puhun ”orjuuden laitoksista”, en välttämättä tarkoita kirkkokuntia, vaan ennemmin jokaista järjestöä, mukaan lukien kirkkokunnat ja liikkeet, jotka pitävät väkeään hengellisissä kahleissa. Mitä kauemmin me jatkamme sovittelua sellaisten laitosten kanssa, jotka käyttävät manipulointia ja kontrollia yhteyden vuoksi tai jostakin muusta syystä, sitä enemmän meille lopulta maksaa poistaa syöpä keskeltämme. [283]

Joyner ei missään tarkasti sano, mitä nämä hengelliset kahleet tarkoittavat, eikä anna mitään esimerkkiä, mutta hänen tulkintansa käy ilmeiseksi, kun jatkamme lukemista:

Toinen syy Amerikan sisällissotaan oli se, että monet Etelässä pakotettiin ”säilyttämään elämäntapansa” eli ”perinteensä”. Tämä on samalla tavalla oleva monien konfliktien syy lähestyvässä hengellisessä sisällissodassa... yksi uskonnollisen hengen voimista on niiden asioiden kunnioittaminen, joita Jumala on tehnyt menneisyydessä, jotta ne oikeuttaisivat heidän vastustuksensa sitä kohtaan, mitä Hän tekee nykyisin... valtavaa osaa seurakuntaa pidetään kahlehdittuna samaan uskonnolliseen henkeen, joka ilmeni fariseuksissa ja se hyökkää jokaista uutta liikettä vastaan, joka nousee seurakunnassa. Mitä voidellumpi jokin uusi liike on, sitä enemmän nämä perinteen orjat uhkaavat sitä ja sitä kiivaammin he hyökkäävät sitä vastaan. [284]

Heidän mukaansa uskonnollinen ”orjuus” eli ”kahleet” on mitä tahansa tai kuka tahansa, joka vaatii, että heidän näkynsä ja ilmestyksensä on arvosteltava Jumalan Sanalla, kuten berealaiset tekivät. Leimata arvostelijansa ”fariseuksiksi”, joilla on ”uskonnollinen henki”, on heidän suosikkitak-

tiikkansa. Nämä ihmiset lupaavat vapautta, mutta se on väärää epäraamatullista vapautta – vapautta, josta Pietari ennusti:

”Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon, ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on. Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi. Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä. Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: ‘Koira palaa oksennukselleen’, ja: ‘Pesty sika rypee rapakossa’”. (2. Piet. 2:18-22)

Vapaus, jota nämä ihmiset lupaavat, on vapautta Raamatun pidäkkeistä ja periaatteista, jotka useinkin muuttuvat luvaksi. Useita näistä nykyajan visionääreistä ja profeetoista, kuten esim. Bob Jones ja Earl Paulk, on täytynyt seurakunnan toimesta rangaista moraalisten lankeemusten vuoksi. Ongelma on se, että tämä hengellinen elitismi edistää ajattelutapaa: ”Säännöt, jotka koskevat toisia, eivät enää päde minuun”.

Sitä, kuinka tämä syöpä sitten poistetaan heidän keskuudestaan tässä sisällissodassa, Joyner ei koskaan todella sano. Hän luonnehtii ”Harmaita” ”hengellisesti armottomina ja julmina”. Mutta kuka tässä on todella hengellisesti armoton ja julma? Nekö, jotka yksinkertaisesti seisovat Raamatun totuudessa ja ilmoituksessa kieltäytyen menemästä Raamatun rajojen ulkopuolelle koskien oppia ja käytäntöä, vai nekö, jotka Joynerin ja kumppanien lailla näyttävät kulkevan Kainin tietä profetoiden kuolemaa ja tuhoa vihollisilleen?

Eräällä äänikasetillaan, joka on otsikoitu *Joelin armeija*, Jack Deere julistaa:

Kuinka Jumala aikoo tuoda tuomion seurakunnalleen ja sitten tuomion maalle seurakuntansa jälkeen? Hän tulee tekemään sen suuren ja mahtavan armeijan kanssa. Millainen tämä armeija sitten on? Hän sanoo ensin jakeessa 3, että ennen kaikkea tämä armeija on täysin ainutlaatuinen. Tämä armeija, sen kaltaista ei ole ollut koskaan, eikä sellaista tule koskaan tulevina aikoinakaan... ”Aloittakaa teurastus ja aloittakaa se temppelistä ja aloittakaa se vanhimmista, minun kansani johtajista.” Ja he käyvät läpi maan ja he alkavat teurastaa ja sinä tiedät, että Jumala on jo alkanut teurastaa... Ja se on nyt tulossa seurakunnan keskuuteen. Hän aloittaa johtajista, mutta Hän siirtyy seurakuntaan. Siksi Hän sanoo jakeessa 2: ”Se ei ole ilon ja onnen päivä, se on pimeyden ja synkeyden päivä. Se on pilvien ja pimeyden päivä, kuin vuorille leviävä aamunkoitto...” [285]

Tämä on vähintäänkin aika kiihottavaa retoriikkaa. Kaikki nämä miehet kieltäisivät, että heillä on minkäänlaisia suunnitelmia käydä sotaa seurakunnassa ja että he julistavat tulevaa ”hengellistä” sodankäyntiä, mutta kun lukee tämän kaltaisia julistuksia, on vain ihmeteltävä, ovatko he täysin rehellisiä. Toiset ovat puhuneet enemmän tästä ”sisällissotanaystä” ja se käy aina vain pahemmaksi. Wes Campbell julistaa Toronton Vineyardissa:

Vuonna 1984 meillä ei ollut näkyä maljan kantajasta ja leipurista. Hänellä oli toinen näky ja se koski seurakuntaa. Seurakunta oli koottu suureen sisällissodan aikaiseen komeaan kartanoon, suureen tanssialiiniin ja he tanssivat. He olivat puetut värikkäästi ja iloisia ja he liikkuvat ja naurivat ja tanssivat ja heillä oli elämänsä ihanimmat juhlat. Ja hän katseli tätä ja Bob (Jones) alkoi nauraa ja hän sanoi: katso, kuinka he tanssivat, katso, kuinka heillä on hauskaa. Ja enkeli tuli ja sanoi, odota. Ei vielä. Ja sitten tanssialissa tapahtui jotakin kummallista; joukko alkoi muuttua ja he alkoivat ottaa puolia ja heillä alkoi olla siniset takit ja harmaat takit ja hetkessä puhkesi sisällissota. Verinen sisällissota puhkesi. James Ryle näki samankaltaisen näyn. Herra jopa näytti hänelle, että siniset takit merkitsevät ilmestyksellisyyttä, ilmestystä ja harmaat harmaata masaa, ihmisviisautta. Ja tässä yhteydessä Pohjoinen taisteli Etelää vastaan ja Etelä taisteli Pohjoista vastaan ja Etelä tahtoi pitää ihmiset orjuudessa. He halusivat heidän rahansa. He halusivat heidän ruumiinsa. He halusivat heidän persoonallisuutensa pitääkseen systeemin käynnissä. Ja Pohjoinen sanoi, ei! Vapaus! Vapaus! Ja syntyi kauhea taistelu ja isä oli poikaa vastaan, veli veljeä vastaan ja ihmisen vihollisia olivat hänen oma väkensä. Ja enkeli sanoi näin: ”Ei tule olemaan taloa, joka välttäisi itkun.” Me emme tiedä kuinka kauan tämä ilmestysten aika jatkuu näin voimakkaana, mutta kun aika on ohi, niin sinä juokset kaikin voimin, koska kun tämä alkaa olla tunnettua koko maailman kristikunnassa, niin on tuleva polarisaatio. Aina on tullut polarisaatio. Ja aina lopulta tulee sotia. On oleva sotia sinun taloudessasi. Sinun oma perheesi ei saata ymmärtää, mitä on käynnissä. Sinun oma perheesi voi kääntyä sinua vastaan. Se ei merkitse, että he olisivat pahoja. Se tarkoittaa vain, että kristittyinä he eivät ole nähneet Pyhän Hengen tätä puolta. Koska he ovat kristittyjä, me puhumme kristityistä. Mutta näyn loppu on tämä: Verenvuodatuksen ajan jälkeen Herra alkoi parantaa särkyneen. [286]

Tässä se on – veli veljeä vastassa ”verisessä” sisällissodassa. Se, mitä nämä miehet julistavat näyisään, ei ole vain ”hengellinen” sota, vaan se on fyysinen sota, jossa ihmiset tulevat kuolemaan. Miksi? Koska he ovat syöpä Kristuksen ruumiissa, syöpä, joka ei halua liittyä ekumeeniseen maailmankirkkoon eikä parantua ja siksi heidät täytyy poistaa kirurgisesti. Wes Campbell kutsuu lavalle vaimonsa (Stacy Campbellin), joka ”profetoi”:

Tämä on hyvin samankaltaista, mitä Wes on juuri puhunut ja mitä Bob Jones ja toiset eri henkilöt ovat profetoineet, mutta minusta tuntuu, kuin Herra tahtoisi jälleen profetoida juuri sinulle:

Kuten Elia puhui Karmel-vuorella välittömästi Hänen voimansa suuren osoituksen jälkeen, hän ei lopettanut voimannäytökseen. Hän sanoi: valitkaa, valitkaa, valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella... Ja minä sanon teille, että täällä on tänä päivänä jopa teidän joukossanne niitä, jotka tahtovat vain levittää epäsopua veljien keskuudessa. Ja on seitsemän asiaa, joita Herra vihaa, jotka ovat kauhistus Hänelle ja yksi niistä on mies, joka tarkoituksella pyrkii levittämään hajaannusta Hänen seurakunnassaan pyrkien tuhoamaan ja hajottamaan, joka totuuden nimissä hylkää rakkauden ja lietsoo vihaa, joka ei ymmärrä, että rakkaus peittää syntien paljouden. Ja Herra sanoo, että nuhteleva on tapahduttava rakkaudessa. Ja Herra kyllä pitää nuhtelevuudesta ja peräänkuuluttaa sitä tapahtuvaksi, mutta Herra vihaa, viiihaaaa hajottamista ja sille, joka tuo hajaannusta, hajottaa Kristuksen seurakuntaa, leikkaa irti Hänen käsiään ja jalkojaan ja varpaita jalkateristä Herra sanoo, että Sodoman ja Gomorran olisi parempi olla tuona päivänä kuin tuon henkilön. Mutta minä sanon teille, että siitä huolimatta, että hajaannus tulee ja se on jo nyt käymässä kuin hapatus seurakunnassa... Herra tahtoo sinun päätävän sydämestäsi tänä iltana, onko Hän Jumala vai ei ja seisovan sitoumuksessasi, kuten sinut on kutsuttu seisomaan uskosi tunnustamisessa. [287]

Näyttää että on suurin synti tänä päivänä, mitä kristitty voi harjoittaa on ”hajottaminen” eli olla berealainen. Arvostella ”nykyisen totuuden” apostoleita ja profeettoja ja heidän mystisiä uniaan ja näkyjään ja hyljätä ne epäraamatullisina on rinnastettavissa (heidän mielestään) Kristuksen ja Hänen Sanansa hylkäämiseen. Kuka todella saa aikaan hajaannusta Kristuksen ruumiissa? Minun käsitykseni mukaan ne, jotka vetävät rajalinjan ja vaativat Jumalan kansaa astumaan jommallekummalle puolelle – ”sinisten” tai ”harmaiden”. Kuka esittää uhkauksia verenvuodatuksesta ja sodasta kaikille niille, jotka kieltäytyvät astumasta heidän puolelleen? Mihin tämä kaikki johtaa?

”Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin.” (Ilm. 17:6)

Tämän päivän Myöhäissateen herätysten johtajat samaistavat arvostelijansa nykyajan fariseuksiin. William DeArtega on eräs ”Toronton Siunauksen” pääpuolustajista ja hän kirjoitti kirjan nimeltä *Quenching the Spirit* (Sammuttamassa Henkeä), jossa hän todistaa seurakunnan pysäyttäneen monia historiallisia herätyksiä, joita Jumala yritti tuoda esiin. Hän katsoo miesten, jotka osoittavat ja vastustavat okkulttisten oppien hyväksymistä seurakunnassa olevan nykyajan fariseuksia, kuten esim. Dave Hunt, D.R. McConnel ja Hank Hanegraff. DeArtega vetää johtopäätöksen, että se on nykyajan ”Fariseus”, joka täytyy poistaa seurakunnasta – ei harhaoppi (jota hän puolustaa).

Seurakunnan kiireellinen tehtävä on rukoilla, että tämän viimeisen farisealaisuuden aallon aiheuttama vahinko poistettaisiin nopeasti. Jumalan kaitselmuksellisella asioihin puuttumisella se sekasorto, hajaannus, pelko ja vainoharhaisuus, jonka nykyiset fariseukset ja noidanmettäjästäjät ovat päästäneet valloilleen, voisi kääntyä hyödyksi. Jos seurakunta todella voisi oppia, että farisealaisuus on todella pysyvä harhaoppi seurakunnassa ja tunnistaa sen, kun se ilmenee, niin silloin nykyinen kriisi olisi palvellut tuskallisena mutta välttämättömänä maamerkinä tien varrella, joka vie korkeammalle tasolle arvostelukyvyyssä ja hengellisessä kypsyydessä. [288]

Uskon puolustaminen ja oikeaoppisuus rinnastetaan nyt farisealaisuuteen. Uskon, että on tärkeää ymmärtää ongelma, joka Jeesuksella oli fariseusten kanssa. On olennaista ymmärtää, että Herralla ei ollut ongelmaa farisealaisen raamatuntulkinnan kanssa. Heidän Mooseksen lain tulkintansa oli oikea – kuten Jeesus tunnusti:

Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen sanoen: ”Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee.” (Mt. 23:1-3)

Se oli heidän ulkokultaisuutensa, jota Herra vastusti. Fariseukset panivat lisää Jumalan Sanaan muodostaen omia loputtomia lakejaan, jotka sisältyivät ”perinnäissääntöön”. Tämä laki siirtyi sukupolvelta toiselle ja lisääntyi. Fariseukset nostivat omat lakinsa samalle arvovallan tasolle kuin Raamattu ja ulkokultaisuudessaan käyttivät perinteitään kiertääkseen Jumalan kirjoitetun lain vaatimuksia:

”Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemistä Jeesuksen luo, ja he sanoivat: ”Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan aterial-

le.” Mutta hän vastasi ja sanoi heille: ”Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? Sillä Jumala on sanonut: ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’, ja: ‘Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuoleamalla kuoleman’. Mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: ‘Se, minkä sinä olisit ollut minulta saapa, on annettu uhrilahjaksi’, sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä. Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden. Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen: ‘Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana, mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä.’” (Mt. 15:1-9)

Farisealaisuuden harhaoppi muodostuu, kun Jumalan Sanaan lisätään jotakin Raamatun ulkopuolisten ilmoitusten tai ”perinteiden” kautta, joiden julistetaan olevan samalla tasolla kuin Jumalan Sana. Minun mielestäni todellisia fariseuksia ovat nykyajan ”apostolit ja profeetat” ”nykyisen totuuden” ilmestyksineen, mystisine näkyineen ja Raamatun ulkopuolisine kokemuksineen, joita he vaativat muita kriitikittömästi hyväksymään. Koston ja vainon uhkaukset kaikille, jotka kieltäytyvät hyväksymästä heidän oppejaan ja ilmestyksiään, muistuttavat tilanteesta Jeesuksen päivinä.

Minun mielestäni Dave Huntilla ja muilla on raamatullinen oikeus ja velvoitus kyseenalaistaa nykyajan profeettojen ja apostolien Raamatun ulkopuolisia opetuksia, ilmestyksiä ja kokemuksia. En ole vielä nähnyt Dave Huntin tai Hank Hanegraaffin uhkailevan ketään ”herätysten” johtajista, jotka leimaavat heidät fariseuksiksi ja uhkailevat heitä. Tyytymättömänä Hank Hanegraaffin Brownsvillen ”herätyksen” arvosteluun Brownsvillen pastori John Kirkpatrick ”profetoi” seuraavan uhkauksen Hank Hanegraaffia ja hänen järjestöään vastaan:

”Jos sinä tahdot säilyttää jonkinlaisen työn (ministry), niin sinun olisi parasta pysyä erossa tästä herätyksestä ja siitä, mitä Jumala on tekemässä. Minä profetoin, että jos et... niin 90 päivässä Pyhä Henki panee sinut matalaksi. Ja minä sanon tämän Jumalan miehenä.” 289]

Lienee tarpeetonta sanoa, että Pyhä Henki ei tehnyt mitään sellaista ja Hanegraaff ja hänen työnsä jäivät eloon. Kirkpatrick pyysi anteeksi. Myönnettäköön, että osa näiden herätysten arvostelusta voi kuulostaa ajoittain karkealta johtuen niistä tulevien ”ilmestysten” ja ilmiöiden kummallisesta luonteesta ja niiden epäuskoisuudesta, jotka yrittävät ymmärtää heitä. Minusta on vaikeaa olla puolueeton ja olla tulematta sarkastiseksi ja vähän karkeaksikin, kun kuulen viitattavan Pyhän Hengen voiteluun röhkimisenä ja verrattavan sitä sian kiljuntaan. Silti en voi havaita tätä samaa sotaisaa ja uhkaavaa henkeä herätyksen arvostelijoissa, vaikka niin usein törmäänkin siihen sen kannattajissa, kuten Dave Hunt vastatessaan Michael Brownin syytökseen, että herätyksen arvostelijoilla on sama ”negatiivinen, ahdas ja virheitä etsivä henki, joka olisi hyljännyt Jeesuksen – kuuntelematta häntä myötätuntoisesti, pyrkien syyttämään ja torjumaan, ylenkatsoen kirjoitusten sanoman kokonaisvaltaisen tarkoituksen sanauskollisuuden nimissä...” [290]

Dave Hunt vastaa:

Päinvastoin, me emme epäile mukana olijoiden vilpittömyyttä, emmekä että sieluja on pelastunut ja elämä muuttunut, mutta on ilmiöitä, jotka eivät kirkasta Herraa ja joitakin, jotka ovat jopa osoittautuneet demonisiksi. Nämä ongelmat on kohdattava rehellisesti. [291]

Dave Hunt tarjoaa sellaista, jota kutsuisin järkeväksi ja harkituksi vastaukseksi arvostelijoilleen. Kuinka erilainen se onkaan sen vastauksen sävyyn, jonka Paul Crouch tarjoaa omille arvostelijoilleen! Tri. Joseph Chambers kirjoittaa:

Itseasiassa Paul Crouch kutsuu teologiaa ilmaisulla ”doo-doo”. TV-ohjelmassa ”Praise the Lord” hän huusi: ”Hän (Jumala) lajitelkoon kaiken tämän opillisen doo-doon, minä en siitä välitä.” Ilmeisesti hän ei vihaa ketään enemmän, kuin niitä, joita hän kutsuu ”harhaopin metsästäjiksi”. Eräessä toisessa tilanteessa hän puhui maailmanlaajuiselle yleisölleen julistaen: ”Harhaoppisten metsästäjät, nuo kaverit, jotka tuhlaavat elämänsä oikaisemalla meitä kaikkia opillisesti, he ovat menossa suoraan helvettiin.” ... ”Minä kieltäydyn väittelemästä enää kauemmin kenenkään teidän kanssanne täällä ... jos haluatte arvostella Kenneth Copelandia, kun hän saarnaa uskosta tai setä Haginia, niin häipykää elämästäni. Minä en ikinä halua puhua teille tai kuulla teitä. En halua nähdä sinun rumaa naamaasi. Ajattelen, että he ovat kirottuja ja matkalla helvettiin ja luulen, ettei heille ole mitään lunastusta. Minä sanon, helvettiin te. Minä sanon, menkää pois Jumalan tieltä tukkimasta Jumalan siltoja (hän tarkoittaa Jumalan silloilla ilmeisestikin maailmankirkkoa ja ekumeniaa); tai Jumala tulee ampumaan teidät, jos ette sitä tee.” [292]

”Jumala tulee ampumaan teidät, jos ette sitä tee!” Tämä ei juuri ole sellaista, jota voisi sanoa järkeväksi ja harkituksi vastaukseksi hänen arvostelijoilleen. Luulen tunnistavani Kainin murhanhimoisen hengen näissä uhkauksissa. Myöhäissateen profeettojen ”näyt” sisällissodasta, verenvuodatuksista ja kustosta, joka pian kohtaa seurakuntaa, ovat rohkaisemassa tätä sotaista reaktiota liikkeen arvostelijoita kohtaan. Parantajaevankelista Benny Hinn vastaa arvostelijoilleen TBN:n Praise the Lord -show’ssa:

Te ihanat Jumalan ihmiset lakatkaa hyökkäämästä nimeltä mainittuja Jumalan miehiä vastaan! Joku hyökkää minua vastaan jonkin sellaisen vuoksi, mitä opetan!... En välitä, jos he hyökkäävät Bennyä ja hänen tapaansa olla ja hänen tapaansa kävellä vastaan, mutta älkää hyökätkö voitelua vastaan minun elämässäni... Älkää hyökätkö tätä Jumalan miestä (Paul Crouch) vastaan. Täällä Kaliforniassa on joukko, joka luulee olevansa Kristuksen tuomioistuin! He tuomitsevat kaiken, mitä sinä teet. Kuunnelkaapa tätä kaverit, sallikaa minun kertoa teille jotakin, te ette ole minun tuomarini. Jeesus on minun tuomarini! Te käytte ympäri kieli pitkällä ja kaulus niskassa – Rakas Jumala taivaassa minä toivon että voisin vain – ooh! He kutsuvat sitä ”palvelutehtäväksi”, hölynpölyä! Olen etsinyt erästä jaetta Raamatusta, enkä vain näytä löytävän sitä! ... Naiset ja herrat, älkää julkisesti hyökätkö heitä vastaan nimeltä! ... Älkää maitko ihmisten nimiä radio- ja TV-ohjelmassanne – luullen tekevänne Jumalalle palveluksen – te ette tee! Suoraan sanoen näin minusta tuntuu... Se kiukuttaa minua loputtomasti – ei ole mitään voimaa vaan tuomiota; ei mitään elämää vaan kuolema! Lopettakaa se! Anteeksi, minä en juuri ole tavallinen kaveri kuten tiedätte, minä olen Israelista. Joskus toivon, että Jumala antaisi minulle Pyhän Hengen konekiväärin – minä täryttäisin teidän päänne pois! [293]

Tällaisia pahaenteisiä uhkauksia tulee mieheltä, joka väittää olevansa Jeesuksen opetuslapsi - saman Jeesuksen, joka julisti:

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat...” (Mt. 5:44)

Saarnassa otsikolla, ”Älkää koskeko minun voideltuini”, Benny julistaa vihaansa arvostelijoitaan kohtaan, pelastettuja ja pelastumattomia yhtä lailla:

Hinn aloitti sanomansa esipuheella, että videokamerat olisi sammutettava, koska hänellä oli sellaista sanottavaa, jota hän ei halunnut nauhoitettavan. Tässä vaiheessa me aloimme tehdä muistiinpanoja. Hinn alkoi tuomita ”vainoa”, jota hän sai osakseen. Hän kertoi tapauksesta tullimiehen kanssa Chicagon lentokentällä. Hinn sanoi: ”Nuo ihmiset Chicagossa ovat inhottavia. Vain, koska minä olen saarnaaja, he järjestivät minulle vaikeuksia. Sanoin tuolle tullimiehelle, että haluan nähdä esimiehenne! Kun pääsin esimiehen toimistoon, hän sanoi minulle: ‘Te olette juuri kuin Jim Bakker.’ Se teki minut niin vihaiseksi – jos olisin voinut tappaa hänet, olisin tehnyt sen!” Niin tyrmistyttäviä kuin nämä sanat olivatkaan muka evankeliumin julistajalta, niin ”kuolema” ja kuolemantuomio olivat hänen saarnansa keskeinen aihe: Kuolema kaikille ”vainoojille” ja kaikille, jotka kyseenalaistavat Hinnin ja hänen opetuksensa. Hinn jatkoi: ”Nyt aion kertoa teille, että Jumala profeettallisesti osoittaa meille Psalmeissa, että Jeesuksen Kristuksen seurakunta Amerikassa ennemmin tai myöhemmin tulee sotaiseksi ja sanoo: ‘Nyt riittää! Koske meihin vielä yhden kerran ja PUTOAT KUOLLEENA VELI!’” [294]

Voi vain toivoa, että Hinn ja kumppanit eivät ole vakavissaan näissä uhkauksissaan eivätkä tilaisuuden saadessaan toteuttaisi niitä. Niitä, jotka uskaltavat arvostella Myöhäissateen kannattajia, luonnehditaan lisääntyvästi pahaksi ja syöväksi, joka täytyy poistaa Kristuksen ruumiista. He jopa menevät niin pitkälle, että samaistavat meidät Antikristukseen! Tricia Tillin kirjoittaa julkaisussaan *The New Thing*:

Raamattu määrittelee Antikristuksen sellaiseksi, joka kieltää, että Kristus ”on tullut lihassa”. Jos voitellun eli kirkkauden pilven (glory cloud) uskotaan olevan Kristuksen tulemus lihan (Hänen seurakuntansa) ruumiiseen, niin jokainen, joka kieltää sellaisen asian todellisuuden voitaisiin raamatullisesti nimetä Antikristukseksi. Koska me kiellämme, että Kristus olisi tullut näkymättömänä tähän ihmisten muodostamaan ruumiiseen – niin silloin me olemme antikristus ja meidät täytyy tuhota. Earl Paulk kirjoittaa kirjassaan *The Wounded Body of Christ* (Kristuksen haavoitettu ruumis):

”Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa ja se on jo nyt maailmassa. (1. Joh. 4:3) Kun Johannes käsitteli Antikristuksen tunnistamista, hän sanoi, että Antikristuksen henki oli jo toimimassa. Tämä henki oli tunnistettavissa siitä tosiasiasta, että se ... ei tunnusta, että Jeesus Kristus on tullut lihassa. Tämä on aluetta, jolla meidän täytyy koetella henget. Tärkein koe Antikristuksen suhteen on sen asenne seurakuntaa kohtaan – Jeesus Kristus itse ei ole uhka millekään yhteisölle, vaikka siellä ei olisikaan elävää kilvoittelevaa seurakuntaa. Sen tähden Antikristuksen henki kieltäytyy tunnustamasta, että Jumala on TÄÄLLÄ LIHASSA. Hyökkääminen sellaisia hahmoja vastaan kuin Oral Roberts, Jim Baker ja Kenneth Copeland on hyökkäämistä Jeesuksen Kristuksen seurakuntaa vastaan – sellainen herjaaminen ja arvostelu ovat keinoja, joiden avulla Antikristuksen henki toimii.”

Kenneth Copeland esittää samaa. Hän selittää laajasti yrittäen osoittaa, että sana Kristus tarkoittaa voitelua, jolloin joka kerran kun tulet Raamatussa sanaan Kristus, sinun pitäisi kääntää se uudelleen ”voiteluksi.” Jeesus oli mies, joka oli voideltu (Christed). Hänellä oli siis voitelu. Sama voitelu tulee nyt seurakunnan ylle ja jos sinä vastustat sitä, niin sinä olet voitelun vastustaja (anti-anointing) ja se tekee sinusta Kristuksen vastustajan (anti-Christ)!

”Kun alat kääntämään uudelleen sanan Kristus sanaksi voitelu, niin huomaat, kuinka voitelun sanoma tunkeutuu läpi koko Uuden Testamentin. Jo noina alkuaikoina paholainen lähetti ihmisiä varastamaan sanoman, --- ihmisiä, joilla oli Anti-Kristuksen (anti-anointing, voitelunvas-

tainen) henki. Sillä jos sinä käännät uudelleen sanan *Antikristus*, niin huomaat, että se viittaa sellaiseen, joka vastustaa voittoa.” [295]

Me siis olemme Antikristus. Mihin se tulee johtamaan? Minä pelkään, että se voi johtaa verenvuodatukseen, aivan kuten jotkut nykyajan profeetoista ovat ennustaneet. Mikä olisikaan jalom-paa kuin taistella Anti-Kristusta vastaan, kun he seuraavat ”valkoisella hevosella ratsastajaa”? Mutta kuka todella seuraa Antikristusta? Kuka on tuo ”valkoisella hevosella ratsastaja”, jota he sanovat seuraavansa voittoon Suuressa Ahdistuksessa? Kansas Cityn profeetta Paul Cain julistaa:

...Tämä armeija on myös Uudessa Testamentissa. Siihen viitataan poikalapsena. Tiedän, että jotkut teistä ovat tästä eri mieltä; pysähdy vähän, jos olet eri mieltä. (Ilm. 12:5) Jos olet eri mieltä, niin pane se ”sekalaisten” mappiin äläkä vaivaa itseäsi sillä. Kun pääset taivaaseen, niin tarkistamme asian ja tulet huomaamaan, että minä olen oikeassa. Tässä se on... Karitsan vaimon morsian... Katso miksi he kutsuvat minua matolla?... Ja valkoinen hevonen, Ilm. 6:2... [296]

Kuka on tämä valkoisella hevosella ratsastaja, jonka Cain ja toiset nykyajan apostolit ja profeetat väittävät johtavan Joelin armeijan voittoon Suuressa ahdistuksessa? Antikristus! Voin lainata monia kirjailijoita ja profetian opettajia toinen toisensa jälkeen, monet heistä karismaattikkoja, jotka vuosien saatossa ovat aivan oikein samaistaneet tämän valkoisella hevosella ratsastajan (Ilm. 6:2) Antikristukseen.

Brownsvillen helluntaiseurakunnassa lauletaan erästä laulua, laulua, joka julistaa päättäväisyyttä seurata tätä valkoisella hevosella ratsastajaa voittoon kaikista heidän vihollisistaan. Laulun nimi on *Fire In His Eyes* (Tulta silmissään):

He has fire in His eyes and sword in His hands (Hänellä on tulta silmissään ja miekka kädessään)

He's riding a white horse across this land (Hän ratsastaa valkealla hevosella yli tämän maan)

He has fire in his eyes and a sword in his hands,

He's riding a white horse across this land.

He's calling out to you and me, "Will you ride with me? (Hän kutsuu sinua ja minua, " Tahdotko ratsastaa kanssani"?)

We are saying, "Lord we'll ride with you (Me sanomme, "Herra me ratsastamme kanssasi)"

We will stand up and fight (Me seisomme ja taistelemme)

We will ride, we will be dressed in white (Me ratsastamme, me olemme puetut valkoisiin).

We're saying "Lord, we'll ride, yes Lord, I'll ride with you (Me sanomme "Herra, me ratsastamme, kyllä Herra, minä ratsastan kanssasi)."

He has a crown on his head (Hänellä on kruunu päässään),

He carries a scepter in his hand (Hän kantaa valtikkaa kädessään),

And he's leading the army all across this land (Ja hän johtaa armeijaa yli koko tämän maan),

He's calling out to you and me (Hän kutsuu sinua ja minua),

"Will you ride with me (Tahdotko ratsastaa kanssani)." 297

Maailmassa riehuu väärä voittoa puuskuen murhanhimoisia uhkauksia kaikkia vastaan, jotka vastustavat sitä. Se on Antikristuksen henki, joka johtaa luopunutta seurakuntaa ekumeeniseen yhteyteen, hengelliseen juopumukseen ja "Kainin tielle".

Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään? Vaan vaikka saisittekin kärsiä vanhurskauden tähden, olette kuitenkin autuaita. ”Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, älkääkä hämmästykö”, vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla, pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat. (1. Piet. 3:13-16)

Myöhäissateen apostolien ja profeettojen mukaan on seurakunnassa on puhkeamassa ”verinen sisällissota” ja puolueettomuutta ei tunneta. Sinut pakotetaan jommallekummalle puolelle. Puhuessaan Toronto Airport Vineyardissa Larry Randolph julisti siellä ”herätyksen” alkuaikoina:

Salli minun sanoa nyt, ennen kuin aloitan, että seurakunnassa on tänä päivänä kaksi ryhmää ihmisiä. Minä luokittelen heidät. Ne, jotka ovat vaikutettuja sen kautta, mitä Jumala tekee ja ne, jotka loukkaantuvat siihen, mitä Jumala tekee. Puolueetonta maaperää ei ole paljon. Puolueeton maaperä on hajoamassa ajan mittaan. Sinä et voi enää seisoa keskellä ja sanoa: ”En tiedä. Ehkä se on Jumala, ehkä ei.” Sinä olet joutumassa yli ajetuksi. Muistatko laulun ” I’m a steam roller, baby, and I’m going to roll right over you? (Minä ole höyryjyrä ja ja aion jyrätä sinut)” Minä luulen, että Pyhä Henki laulaa tuota laulua. Ei ole mitään välimaastoa. Sinä olet joko vaikutettu siitä tai loukkaantunut siihen, mitä Jumala tekee. Ja jos olet loukkaantunut, voit jatkaa loukkaantumista, koska et ole nähnyt vielä mitään. Jos et ole kyennyt juoksemaan tai kävelemään jalkamiehen kanssa, niin mitä sinä aiot tehdä, kun hevoset tulevat? [198]

Puhuessaan Jumalan hänelle ilmoittamasta tulevasta tuomiosta kanadalaisten seurakuntien johdolle, koska he hylkäsivät ”herätyksen” Torontossa, ”herätyksen” johtaja John White profetoi seuraavan uhkauksen:

... Minä uskon, että paljon kauheampi tuomio on tulossa seurakunnalle varsinkin Ontariossa, enkä tiedä, minkä muodon se ottaa. Tiedän vain, että olen nähnyt sen ja se pelästytti minut suuresti. [299]

Minä uskon, että Jumalan Henki kutsuu tätä kapinallista tämän päivän Myöhäissateen seurakuntaa, seurakuntaa, joka on nopeasti kulkemassa ”Kainin tietä”, katumaan sitä murhan henkeä, joka johti Kainin surmaamaan veljensä Aabelin kauan sitten.

”Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!” (1. Moos. 4:7)

LUKU 10

Uusi paradigma

”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.” (1. Joh. 4:1-3)

Kristillisen seurakunnan varhaislapsuudessa, kun alkuperäiset Kristuksen apostolit vielä elivät, Saatanana teki yrityksen tuhota seurakunta sekoituksen tuomisen kautta – sekoittamalla puhtaan uskon, sellaisena kuin Kristuksen apostolit olivat sen ilmoittaneet, johonkin epäpuhtaaseen.

Eräs sellainen yritys tuli pyrkimyksen kautta säilyttää Juutalaisuuden perinteet ja rituaalit, kuten ympärileikkaus, juhlapäivät ja ruokalait – pitäytyen niihin olennaisina pelastumiselle. Tämä Juutalaistajien lain ja armon sekoitus oli aluksi hyvin menestyksellinen. Jopa apostoli Pietari meni harhaan heidän vaikutuksestaan ja Paavalin täytyi nuhdella häntä julkisesti. Apostolit tapasivat Jerusalemin kokouksessa ja virallisesti lopettivat tämän harhaopin. Suuri osa Uudesta Testamentista kirjoitettiin vastauksena tähän harhaan, varsinkin Paavalin kirje galatalaisille.

”Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmään eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? Niinkö älyttömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihassako nyt lopetatte? Niin paljonko olette turhaan kärsineet? – jos se on turhaa ollut.” (Gal. 3:1-4)

Saatanan seuraava yritys tuoda sekoitus seurakuntaan tuli gnostilaisuuden harhaopin kautta, joka pyrki sekoittamaan pakanallisia filosofioita ja uskomuksia Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Gnostilaisuus sai alkunsa miehestä nimeltä Philo Judaeus, Alexandriassa, Egyptissä. Merkittävän juutalaisen perheen poikana Philo kasvatettiin sekä juutalaiseen uskoon että kreikkalaiseen filosofiaan ja kulttuuriin.

Jeesuksen aikalaisena (25 eKr – 40 jKr) Philo pyrki yhdistämään yhdeksi parhaan osan molemmista perinteistä, joissa oli kasvanut – juutalaisuudesta ja hellenismistä. Itse Philo noudatti huolellisesti juutalaista lakia ja uskoi sen innoitukseen, mutta rakastui myös kreikkalaiseen filosofiaan, jonka hän myös uskoi olevan täynnä Jumalan totuutta. Siten Philo asetti itselleen tehtävän harmonisoida nämä kaksi saaden aikaan Kirjoitusten totuuden ja kreikkalaisten filosofien ”totuuksien” sekoituksen.

Tehdäkseen tämän Philon oli hyljättävä kirjoitusten kirjaimellinen tulkinta hengellisen tai vertauskuvallisen tulkinnan hyväksi. Hän lainasi tämän vertauskuvallisen menetelmän kreikkalaisilta, jotka olivat keksineet sen ja soveltaneet sitä varhaisten kreikkalaisten runoilijoiden, kuten Hesiod ja Homer, uudelleen tulkittamiseksi sopimaan heidän aikansa perinteisiin. Tietosanakirjan *Baker Encyclopedia of the Bible (Vol. 1)* mukaan:

Hellenistinen juutalaisuus, jota parhaiten edustaa Philo aleksandrialainen (d. c. AD 45-50), käytti allegoriaa tehdäkseen Vanhan Testamentin ajanmukaiseksi kreikkalais-roomalaiselle maailmalle. Myöhemmin ryhmä kristittyjä tulkitsijoita Aleksandrian ympäriltä sovelsivat allegoriaa tärkeimpänä menetelmänä käsitellä sekä Vanhaa että Uutta Testamenttia. Muodossa tai toisessa allegoria oli keskiajan vallitseva tulkintamenetelmä. Jotkut pietistisesti ja mystisesti suuntautuneet ajanmukaiset kristityt, sekä protestantit että katoliset, jatkuvasti arvostivat sitä suuresti... Allegoria ei aseta mitään ”pidäkkeitä” tulkitsijalle lukea omia tarkoituksiaan Kirjoituksista (eisegeesi) sen sijaan, että hän vetäisi ulos sieltä Kirjoitusten oman sanoman (eksegeesi). [300]

Philon allegoristen yritysten vaikutus sovittaa juutalaisuus pakanafilosofioihin oli tietysti, että se tuhosi Kirjoitusten todellisen merkityksen. Jumalan sanan leipää ei voi sekoittaa ihmisen typerien spekulatioiden hapatuksen kanssa. Sellaisen sekoituksen vaikutus on, että se tuhoaa Jumalan Sanan totuuden. Jumala vihaa sekoitusta. Hänen Sanansa tulee pitää puhtaana, ihmisten filosofioiden saastuttamattomana.

”Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsemkertaisesti puhdistettua. Sinä, Herra, varjelet heitä, suojelet hänet iäti tältä sukukunnalta.” (Ps. 12:6,7)

Philon tulkintamenetelmiä sovelsi myöhemmin kirjoituksiin väärien apostolien ja mystikkojen ryhmä varhaisessa kristillisessä seurakunnassa ja he tulivat tunnetuiksi gnostilaisina. Kun Saatanan ensimmäinen yritys tuhota evankeliumi juutalaistajien kautta epäonnistui, hän teki uuden yrityksen gnostilaisten kautta, mutta niin kauan kuin alkuperäiset apostolit elivät, nämä yritykset epäonnistuivat.

”Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhetteloiksi.” (Ilm. 2:2)

Vasta kun Johannes, viimeinen alkuperäisistä apostoleista kuoli, gnostilaisuus pystyi mihinkään merkittäviin valtauksiin seurakunnassa. Jälleen, kuten juutalaistajienkin kohdalla, suuri osa Uutta Testamenttia oli kirjoitettu gnostilaisten harhaoppien torjumiseksi. Johannes esimerkiksi tunnistaa Antikristuksen hengen hengeksi, joka oli sen gnostilaisen opin takana, että Kristuksella ei koskaan ollut fyysistä ruumista – että Hän oli vain yksi sarjasta ”hengellisiä säteilyjä” Jumalasta. Johannes Pyhän Hengen innoittamana torjuu tämän opetuksen evankeliumissaan ja kirjeissään:

”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala... Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.” (Joh. 1:1,14)

”Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta – ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille...” (1. Joh. 1:1,2)

Sana gnostilainen tulee kreikan sanasta Gnosis, joka tarkoittaa ”tieto.” Gnostilaiset väittivät omistavansa erikoisen salaisen eli ”esoteerisen” tiedon. Tämän erikoistiedon voi saada vain ihmiskunnan ”hengellinen” yläluokka. Tietosanakirjan, *Baker’s Dictionary of Theology*, mukaan:

Oli ihmisten toinen luokka, ne, jotka olivat ainoastaan ”sielullisia” eivätkä voineet päästä uskon tuolle puolelle. Profeetat ja muut hyvät heprealaiset kuuluivat tähän luokkaan, mutta heidän täytyy ikuisesti olla paljon alemmassa sfäärissä kuin ne, joilla on ”gnosis”. Kolmatta luokkaa edusti ihmiskunnan suuri enemmistö. He olivat pelkästään ”hyklisiä” (s.o. aineen orjia) ja heidän luokkansa oli kokonaan vailla toivoa, sillä he olivat ikuisesti kahlehditut Saata-

naan ja omiin himoihinsa ja heidän päämääränsä oli tulla täydellisesti hävitetyiksi. Tämä oli yksi gnostilaisuuden pahimmista piirteistä, rajatun joukon nostaminen erikoisesti etuoikeutettuun luokkaan ja ihmiskunnan enemmistön lähettäminen lunastamattomaan tuhoon... kaikki erilaiset koulukunnat opettivat yleensä, että aine on täydellisesti ja peruuttamattomasti paha. Ne olivat yksimielisiä, että juutalaisten Jumala, maailman Luoja, ei ollut Korkein Olento, vaan hyvin alhainen olento, jota he kutsuivat nimellä Demiurge... Historiallinen Kristus oli pelkätään ihminen, mutta taivaallinen Kristus, joka oli kirkkain kaikista aeoneista (aeon = gnostilaisen Jumalan säteily) otti hänet valtaansa. Tämä taivaallinen Kristus toimi ihmisessä Jeesuksessa, mutta ei koskaan tullut lihaksi. Hän ei voinut, koska aine oli paha... Toinen versio oli, että taivaallinen Kristus vain näytti omistavan ruumiin... Eräs gnostilainen lahko, (engl. nimi Ophites), kunnioitti käärmettä. He opettivat, että Jumala oli paha ja käärme hyvä. Eräs koulukunta käänsi kirjoitukset ylösalaisin opettaen, että Faarao ja Ahab olivat pyhiä, samalla kun Mooses ja Elia syntisiä. Kaiken kaikkiaan gnostilaisuus oli tappava vaara seurakunnassa noin 150 vuoden ajan. [301]

Minä luulen, että meidän on laajennettava tätä 150 vuoden arviota. Näinä viimeisinä päivinä olemme nähneet gnostilaisuuden uuden esiin tulemisen kahdella alueella. Ensimmäinen on seurakunnan ulkopuolella New Age -liikkeessä ja toinen seurakunnan sisällä Myöhäissadeliikkeen kautta. Tarkemmin tutkittaessa näistä liikkeistä löytyy merkittäviä yhtäläisyyksiä ja syy siihen on yhteinen gnostinen säie, joka on kudottu kumpaankin liikkeeseen.

Uudelle Ajalle (New Age), kuten gnostilaisille ennen heitä, Jeesus Kristus ei ole lihaksi tullut Jumala. Kristus on ihminen Jeesuksen Kristuksen henki eli ”hengellinen säteily” (spiritual emanation) – ”kristus-henki”:

Jeesus ei ollut aina Kristus. Jeesus saavutti Kristuksen aseman (Christship) ankaralla elämällä ja ... luvussa 55 meillä on kirjattuna hänen Kristukseksi tulemisensa (christing) tapahtumat, kun hän pääsi Kristuksen asteelle... me näemme tosiasian, että Jeesus oli ihminen ja että Kristus oli Jumala... [302]

Jeesus oli vain ihminen, joka tehtiin kristukseksi (was ”christed”) eli, joka sai ”kristus-hengen.” Uuden Ajan mukaan Jeesus oli kuten Buddha, vain yksi monista sellaisista ”kristukseksi tehdyistä” (christed) miehistä. Uusi Aika etsii ”kristus-hengen” paluuta. Hän on lepäävä seuraavan ”suuren opettajan” yllä, josta he puhuvat Kristuksena eli ”Herrana Maitrejana”. (Kristityt tuntevat hänet nimellä Antikristus)

MSOG-opin (Manifest Sons of God, Jumalan ilmestyslapsekset) eli Joelin armeijan opin mukaan, jota seurakunnassa ollaan omaksumassa tänä päivänä, Jeesus ei myöskään ole ainutlaatuinen tai ainoa, joka on lihaksi tullut Jumalan poika. Vaikka he eivät kiellä Kristuksen lihaksi tulemistä, niin monet opettavat, että myös Jumalan ilmestyslapsekset ovat tulossa ”jumalallisiksi pojiksi” – Jumalaksi lihasa. Jeesuksesta tulee vain malli, ”mallipoika” (pattern son) eli ”siemen”, josta monet ”kristukset” tulevat esiin. Kelly Varner kirjoittaa:

Jeesus oli mallipoika, ”esikoinen”... Jälleen on tullut aika naiselle joutua ”synnytystuskiin ja synnyttää”... aikana, jolloin yhteinen (corporate) Messias-Kristus saa muodon ihmisissä... [303]

Ja:

Jeesus Kristus on vaimon siemen (1. Moos. 3:15) kuten myös Aabrahamin siemen ja Daavidin siemen... Tuossa siemenessä on Jumalan nimi eli luonto – kaikki, mitä Jumala on, kaikki, mitä Jumalalla on ja kaikki, mitä Jumala tekee! ... Jeesus tekee todelliseksi hengellisen siemenen, joka jatkaa hänen päiviään (Joh. 14:12; Apt. 1:1). Tämä kristukseksi tehty (enchristed) siemen (Gal. 3:16) on palvelijoiden voideltu armeija, neljäskymmenestoinen sukupolvi, kirkastettu lopun ajan seurakunta, jolle on tunnusmerkillistä vanhurskaus (Ps. 14:5), rukous (Ps. 24:6) ja ylistys (Ps. 102:18). [304]

Toinen Jumalan ilmestyslasterien kannattaja E.E. Brooks kirjoittaa:

Me olemme TÄSMÄLLEEN KUTEN HÄN. Ei pelkkä varjo siitä, mitä näemme nyt, kun katsomme peiliin. Hänen siemenensä tulee tuottamaan täydellisyyden, kun se on kylvetty hyvään maaperään. Jumalan siemen ei ole virheellistä, niin ettei se voisi synnyttää. Se ei ole heikko, joka synnyttäisi jotakin itseään vähäisempää. On oleva poikajoukko, joka on oleva osallinen jumalallisesta luonnosta ja tuleva Hänen kaltaiseksi. [305]

Ja:

Meillä on tilaisuus olla osallisia jumalallisesta luonnosta, Jumalan olemuksesta. Nyt me toteamme olevamme upotetut inhimilliseen luontoon. Pietari sanoo, että on olemassa mahdollisuus olla osalliset samasta luonnosta, joka Jumalalla on. Jotkut meistä tulevat riisumaan inhimillisen luontomme ja heräämään paljon korkeampaan päämäärään. Kun kerran olemme täysin vaetetut jumalallisella luonnolla, niin me olemme Jumalan ilmestyslapsia (Manifested Sons of God). Jokainen ajatuksemme on silloin jumalallinen. Jumalan ajatuksista tulee meidän ajatuksiamme. Me tiedämme Isän tahdon, sillä siitä tulee meidän luontomme. Ne meistä, jotka kypsyvät täysin, kokevat muutoksen heittäen pois inhimillisen kuolevaisuuden rajoitukset tullakseen jumalallisen kuolemattomuuden rajalle. [306]

Jumalan ilmestyslapsi -opin kannattajat opettavat eräänlaista hengellistä kehitysoppia. He opettavat, että me kehitymme Jumalaksi ja tämä kehitys on täydellinen, kun Jumalan lapset ilmestyvät maailmalle. Kun Kristus palaa, ei Hänen ruumistaan varten, vaan Hänen ruumiissaan seurakunnassa ”yhteisenä voitelluna” ”Hänen yhteisessä ruumiissaan.” Tuohon aikaan tämä hengellinen kehitys tulee päätökseensä ja heistä tulee Jumala – Kristus tämän maan päällä.

Tämä noudattaa tarkasti tämän päivän New Agen opetusta. Uusiaikalaiset opettavat myös, että ihminen on hengellisesti kehittymässä Jumalaksi. Uuden Ajan hengellinen kehityksen on määrä tulla päätökseensä ”kosmisen tietoisuuden” kokemuksen kautta:

New Agen oppi edellyttää, että kun yhä useammat rodullisesti ylemmät inhimilliset olennot tulevat tietoisiksi jumalallisesta luonnostaan ja heissä olevista piilevistä voimista, niin energian kriittinen massa kehittyy ja uusi kosminen tietoisuus ympäröi maapallon. Super-olennoiksi muuttuneena homosapiensista tulee jumalien rotu. Valaistunut ihminen hallitsee maailman-kaikkeutta, yhdistyy sen kanssa ja tulevat yhdeksi. [307]

Myöhäissateen ”yhteisen voitellun” asemesta Uuden Ajan hengellinen kehitys on tuleva päätökseensä ”kosmisen tietoisuuden” kautta. Molemmat ryhmät ovat kehittymässä Jumalaksi – he käyt-

tävät vain erilaista terminologiaa! Huomaa myös puheet hengellisestä ylemmydestä ja elitismistä molempien ryhmien taholta.

”Te tulette Jumalan kaltaisiksi.” Tämä on Saatanan lupaus Uudessa Ajassa ja tämä on myös Jumalan ilmestyslasterien (MSOG) lupaus. Kuten olemme nähneet MSOG:n kannattajat leimaavat ja samaistavat arvostelijansa seurakunnassa Antikristukseen. Kenneth Copeland julistaa:

Jo noina alkuaikoina paholainen lähetti ihmisiä varastamaan tuon sanoman... ihmisiä, joilla on Antikristuksen (anti-voitelun) henki. Sillä jos sinä uudelleen käänät sanan Antikristus, niin huomaat, että se viittaa johonkin, joka vastustaa voittoa.

Merkittävä uusiaikalainen, John Randolph Price, kun häneltä kysyttiin: ”Kuinka te määrittelette Antikristuksen, vastasi paljolti samalla tavalla:

Antikristus on jokainen yksilö tai ryhmä, joka kieltää ihmisen jumaluuden, josta Jeesus oli esimerkki; s.o. vastustaa Kristusta sinussa, sisällä asuvaa Kristusta eli kunkin yksilön korkeampaa Minää (Self). [308]

Molemmat ryhmät julistavat itse asiassa samaa – Antikristus on jokainen, joka ei usko, että Jumala on tässä ja nyt inkarnoituneena meidän lihassamme, tai on tuleva ja inkarnoituva meidän lihassamme. Niin, Jumala oli täällä lihassa ja Hänen nimensä oli Jeesus Kristus, mutta nyt Jumala-lihassa istuu Isän oikealla puolella rukoillen pyhien puolesta. Kuten on jo huomautettu, se tosiasia, että Kristuksen Henki asuu meissä uskovina, ei tee meistä Jumalaa, kuten Jumalan ilmestyslasterien kannattajat opettavat. Tämä on jumalallistamisen (apotheosis) harhaoppia.

Jeesus oli ainutlaatuinen. Hän yksin oli jumalihminen. Hän oli täydellisesti Jumala ja Hän oli täydellisesti ihminen. Me olemme vain ihmisiä, vaikkakin Jumalan Henki asuu meissä. Käsitelmäni on, että Antikristuksen henki ei ainoastaan kiellä, että Jeesus on lihaksi tullut Jumala – se myös kieltää Kristuksen ainutlaatuisuuden jumalihmisenä. Pyrkimys korottaa ihminen Kristuksen paikalle, joko seurakunnassa tai maailmassa, on Antikristuksen henki.

Monet meistä näkivät Shirley MacLainin seisovan tuolla rannalla ja aluksi vastahakoisesti, mutta lisääntyvällä luottamuksella ja rohkeudella julistavan: ”Minä olen Jumala.” Me tunnistamme hengen sen takana Antikristuksen hengeksi. On kuitenkin murheellista, että tässä ei ollut mitään eroa verrattuna Casey Treatin seurakuntaan, joka toistaa hänen julistustaan, aluksi vastahakoisesti kuten Shirley ja sitten yhä suuremmalla rohkeudella ja innolla: ”Minä olen tarkka Jumalan duplikaatti”.

Tämä on selvästi Anti-Kristuksen henki toiminnassa ja ne meistä, jotka hylkäävät ajatuksen, että ”Kristus meissä” tekisi meistä Jumalia, leimataan Antikristukseksi. Uskomisen kirjaimelliseen persoonalliseen Antikristukseen johtaisi loogisesti käsitykseen, jossa Raamattu kertoo hänestä, että hänelle annetaan valta käydä sotaa ja voittaa pyhät ahdistuksen aikana. Tästä syystä jotkut Myöhäissateen kannattajat tämän päivän seurakunnassa lisääntyvässä määrin kieltävät persoonallisen Antikristuksen olemassaolon.

Aivan kuten Kristus ja seurakunnan tempaus on muutettu ”Kristuksen hengelliseksi tulemuksi Hänen valituissaan”, niin myös Antikristus on hengellistetty yhtä lailla. Hän ei ole enää persoona vaan henki, joka motivoi voitelun arvostelijoita – herätyksen arvostelijoita:

Vuosien mittaan on pidetty kymmeniä tuhansia karmivia saarnoja, joissa on varoitettu, että päivät tulevat, jolloin Antikristus nousee ja silloin länsimaiden kristityiltä otetaan Raamatut pois ja heidän lapsilleen opetetaan ateismia. Heidät pannaan seinää vasten ja ammutaan joukkoteloituksissa ja sitten viimeisillä voimillaan pieksetty, hakattu, runneltu, ruhjottu, verta vuotava huutaa: ”Aamen, tule Herra Jeesus ja pelasta meidät täydelliseltä häviöltä!” ... Syvällinen totuus, jonka kaikki populääri uskonto on kadottanut, on se tosiasia, että Kristus todellisuudessa tulee tänne tähän lihaan, minun lihaani, sinun lihaasi tullen ikuisiksi ja erottamattomaksi osaksi meitä! ”Jokainen henki, joka ei tunnusta, että Jeesus Kristus ON (nyt) TULLUT lihassa ei ole Jumalasta: ja TÄMÄ on tuo Antikristuksen henki” ... Jos omalla kohdallani minun henkeni ei tunnusta, että Kristus on tullut minun lihassani, niin minä olen Antikristus... En epäröi sanoa teille rakkaat veljeni, että Saatanalla on PELÄTTIANTIKRISTUS pystytettynä, kauhistuttava olio, joka ei koskaan tule ilmestymään ja kristillinen seurakunta on innokkaasti haaskaamassa aikaansa ja resurssejaan tähän pelättiin. He kertovat, mikä kauhistuttava olio hän tulee olemaan koko ajan tietämättöminä siitä, että todellinen rikollinen on heidän keskelään. [309]

Vaikka monet edelleen pitävät kiinni raamatullisesta opista persoonallisesta Anti-Kristuksesta, niin silti he pitävät kiinni epäraamatullisesta näkemyksestä, että pyhät käyvät sotaa häntä vastaan ja voittavat hänet ahdistuksen aikana. Tämä on juuri päinvastoin, kuin Raamattu ilmoittaa:

”Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.” (Ilm. 13:7)

Toinen alue, jolla Joelin armeijan liike läheisesti myötäilee New Age -liikettä on heidän uskomuksensa, että ”paha” pian poistetaan Maa-planeetalta ja tapahtuu ”puhdistus”. Olemme jo nähneet, että Joelin armeijan kannattajien mukaan tempaus on se, kun pahat eli ”luste” seurakunnassa otetaan pois maailmasta. Jälleen tämä on päinvastoin kuin Raamatun opetus, joka ilmoittaa, että lusteet yhdistetään (niputetaan yhteen) ja jätetään pellolle (maailmaan) poltettavaksi. Eräs karismaattinen pastori nimeltä John Hinkle ”profetoi” maanlaajuisesti, että torstaina 9.6.1993 Jumala tulisi poistamaan ”pahan” Maa-planeetalta. Maaliskuun 14. päivänä pastori Hinkle profetoi seurakuntansa ja suuren TBN:n TV-yleisön edessä:

...Torstai-iltana maaliskuun 11. päivänä Herra puhui minulle selvällä lujalla äänellä... Ja Hän puhui näin: ”Torstaina kesäkuun 9. päivänä minä repäisen pahan pois tästä maailmasta.” Ajattelin heti, että hetkinen! Kukaan ei tiedä, millä hetkellä Ihmisen Poika tulee ja ajattelin, että yrittääkö Saatana juksata minua. Se oli ensimmäinen ajatukseni. Välittömästi ääni puhui ja tällä kertaa syväällä sydämessäni, mutta aivan yhtä selvästi ja se sanoi: ”En puhunut Toisesta Tulemuksista.” ... En nyt puhu maailman tuhosta. En profetoi sitä. Minä profetoin puhdistusta. Sanon, mitä Herra sanoi minulle... Mutta Hän (Jumala) sanoi, että noina viimeisinä päivinä minä lähetän enkelini ja he kokoavat ensiksi mitkä? Lusteet. He sitovat ne kimppuihin ja heittävät tuliseen pätsiin... Toisin sanoen pääsevät niistä vapaiksi... Puhdistus. Tähän viitataan uudelleen kirjoituksessa toisensa jälkeen... [310]

Lienee tarpeetonta sanoa, että tämä väärä profetia ei koskaan toteutunut. Mutta se korostaa sitä tosiasiaa, että nämä Myöhäissateen kannattajat jakavat New Age -liikkeen kanssa yhteisen uskon ”puhdistukseen”, joka tapahtuu ja jossa kaikki maan pahat poistetaan. Ja ketkä ovat ne pahat, jotka puhdistetaan maasta? Raamattuun uskovat kristityt tietenkin – ja kaikki toiset, jotka vastustavat Uuden Ajan tulemistä. Johtava Uuden Ajan kannattaja David Spangler julistaa:

Suunnaton puhdistamisen työ on nyt vastuullamme puhdistaa ja kaunistaa maa, kuten morsian kaunistetaan ennen häitään; tällä tavalla me tervehdimme maata sen ilon ja täyttymyksen hetkellä. [311]

Uusiaikalainen John Randolph Price paljastaa, että hänen henkioppaansa nimeltä Asher, paljasti hänelle:

Luonto on pian tuleva puhdistuksen aikaansa. Ne, jotka hylkäävät Maan muutokset asenteella ”Se ei voi tapahtua täällä”, tulevat kokemaan pelon ja paniikin suurimman tunteen, jota seuraa raivo ja väkivalta. Nämä yksilöt, joilla on alhaisempi värähtelyn taso, tullaan poistamaan seuraavan kahden vuosikymmenen aikana. [312]

Kuinka sitten tämä ”puhdistus tapahtuu”? Johtava usuaikalainen Ruth Montgomery kirjoittaa:

Sielut, jotka aiheuttivat kaaoksen nykyisellä vuosisadalla, on silloin siirretty henkeen (passed into spirit) ajattelemaan uudelleen asenteitaan. [313]

Ja:

Miljoonat jäävät eloon ja miljoonat eivät. Ne, jotka eivät jää eloon, menevät henkitilaan (go into the spirit state), koska kuolemaa ei todellakaan ole. [314]

Aivan kuten Joelin armeija, usuaikalaisetkin ennustavat, että ”tempaus” tulee tapahtumaan, jossa miljoonat ihmiset (pahat) katoavat henkimaailmaan. Siten me näemme, että Saatana on kehittänyt valheen, jota Antikristus voi julistaa selittääkseen seurakunnan tempauksen maailmalle. On traagista, että Myöhäissateen teologian kannattajat tulevat myös hyväksymään tämän valheen, koska se on sama, jota he levittävät selittääkseen pois pyhien kirjaimellisen taivaaseen tempaamisen. Monet tässä vaiheessa protestoivat, että nämä Myöhäissateen kannattajat eivät ole todellisia kristittyjä, vaan ”väriä tunnustajia”, jotka eivät koskaan ole todella kokeneet pelastusta.

Mikään ei voisi olla kauempaa totuudesta. Luopumus (apostasy) on uskosta luopuminen. Et voi luopua sellaisesta, jota et ole joutunut alkamaan. Nämä ihmiset ovat kristittyjä – uudestisyntyneitä, hengellä täytettyjä kristittyjä, jotka valitettavasti on petetty, niitä, jotka on johdettu pois Kristuksesta Antikristukseen viettelevien henkien kautta, jotka julistavat riivaajien oppeja. Calvinismin kaikkialle tunkevan vaikutuksen vuoksi tämän päivän seurakunnassa, monet kristityt kieltäytyvät uskomasta, että aito uudestisyntynyt uskova voitaisiin pettää ja johtaa pois Kristuksesta. Minä olen kunnioittavasti eri mieltä. Jumala varoitti profeetta Hesekieliä:

”Ja jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä ja minä panen kompastuksen hänen eteensä, niin hän kuolee - kun et sinä häntä varoittanut, niin hän synnissänsä kuolee, ja

vanhurskautta, jota hän oli harjoittanut, ei muisteta - mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä vanhurskasta varoitat, ettei vanhurskas tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, niin hän totisesti saa elää, koska otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi pelastanut.” (Hes. 3:20, 21)

Jumala sanoo tässä selvästi, että jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudesta ja harjoittaa väärää ryyttä *”Hänen pitää kuoleman synnissäänsä ja hänen tekemäänsä vanhurskautta ei muisteta”*. Uudessa Testamentissa meitä varoitetaan:

”Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoisissa, hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut.” (Kol. 1:21-23)

Tuo pieni sana ”jos” puhuu valtavan paljon. Apostoli Paavali kirjoitti siitä, kuinka tärkeää meidän on viedä loppuun saakka kilvoitus, jossa jokainen meistä on kutsuttu juoksemaan ja vaarasta, että meidät voidaan ”hyljätä”:

”Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensä hillitsemistä kaikessa; he saadaksevat vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.” (1. Kor. 9:24-27)

Samalla, kun tämän kirjan aiheeseen ei kuulu käsitellä kalvinismin eikä arminialaisuuden ansioita, niin käsitykseni mukaan teemme suuren virheen julistaessamme, että aidot uskovat eivät voisi luopua uskosta eivätkä menettää pelastustaan, kuten Eesau menetti esikoisoikeutensa ”kulhollisesta sakeaa keittoa”. Sinä et voi ”kadottaa” pelastustasi eikä Jumala koskaan ota sitä sinulta pois, mutta minä uskon, että me voimme niin halutessamme kääntyä pois Kristuksesta ja menettää pelastuksemme saattaen itsemme ”hyljättyksi” tahallisen tottelemattomuutemme kautta. Tuhannet tosikristityt luopuvat tänä päivänä juuri kuten Paavali ennusti ja menettävät esikoisoikeutensa (taivastoivonsa) maallisesta kulhollisesta sakeaa keittoa (Joelin armeijan perustama maallinen valtakunta). Kuten David Wilkerson kirjoittaa, he luopuvat Kristuksesta Antikristukseen:

Juuri nyt me näemme kasvavan antikristus-tunteen ja käytöksen, mutta pian se on muuttuva virtaavaksi virraksi ja lopulta siitä tulee suunnaton valtameri. Ja viimein kun Antikristus ilmestyy, niin jopa monet entiset kristityt toivottavat hänet tervetulleeksi – koska sydämestään he ovat sukulaishenkiä! Paavali varoitti tästä. Hän sanoi, että viimeisinä päivinä väärät profeetat soluttautuisivat seurakuntaan saarnaten Antikristuksen evankeliumia... Antikristuksen henki on valtaamassa monien luopiokristittyjen sydämet jo nyt. Paha on saamassa heidät ehdottomasti valtaansa. ”Kuinka niin?” sinä kysyt. Miksi tietyt luopiokristityt aina kääntyvät Antikristuksen puoleen? Siksi koska he ovat samanmielisiä hänen kanssaan. Johannes kirjoittaa:

”Älkää rakastako maailmaa, älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä on maailmassa, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korska, ei ole Isästä vaan maailmasta...” ”Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika ja niin- kuin olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ja siitä te tiedätte, että nyt on viimeinen aika.”

Johannes varoittaa meitä, että ne, jotka vielä rakastavat tämän maailman asioita, ovat avanneet itsensä Antikristuksen hengelle. Hän sanoo: ”Te tiedätte, että nämä ovat viimeisiä päiviä, koska niin monet ovat täynnä himokasta antikristushenkeä! [315]

Antikristuksen henki on tullut seurakuntaan vuoden 1948 Myöhäissateen herätyksen kautta ja se on tuottamassa ”New Age - kristillisyyden”, joka on johtamassa tuhannet pois Kristuksesta Antikristukseen ja Ilmestyskirjan 17. luvun Suureen Porttoon. Tämän seurakunnan kuvataan olevan ”juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen marttyyrien verestä”. Myöhäissateen kannattajat ja New Age eivät jaa ainoastaan ideaa pahojen tempauksesta, vaan he ovat myös yhtä mieltä siitä, että tulevan valtakunnan perustaminen vaatii paljon verenvuodatusta ja kärsimystä. Minä uskon, että Saatana ei ole ainoastaan kehittänyt valhetta seurakunnan tempauksen selittämiseksi, vaan hän on myös kehittänyt valheen oikeuttamaan Ahdistuksen ajan pyhien vainon ja marttyyriuden yhtä lailla. Raamatun perusteella on selvää, että useimpia niistä, jotka tulevat Kristukseen tempauksen jälkeen, vainotaan armottomasti ja heidät surmataan uskonsa tähden. Minä uskon, että Antikristuksen pääagentti tässä maailmanlaajuisessa vainossa on oleva portto maailmankirkko.

Kuten olemme nähneet, monet Myöhäissateen apostolit ja profeetat julistavat tulevaa ”sisällisöä” seurakunnassa, puhdistuksen ja verenvuodatuksen aikaa, jolloin kaikki ”harmaat”, jotka itsepäisesti pitäytyvät ’vain Kirjoituksiin’ ainoana perustuksena uskolle ja käytännölle, tullaan tuhoamaan. Se on oleva puhdistus – verenvuodatuksen aika – täsmälleen sama asia, jota New Age julistaa:

New Age opettaa, että kaikkien kristittyjen poistaminen ja fyysinen tuhoaminen on oleva pyhä teko. Tämä on tarkoin selitetty tärkeässä New Agen raamatussa *The Keys of Enoch* (Eenokin avaimet). Sen julkaisi ensimmäisen kerran ryhmä, joka kutsuu itseään nimellä *Academy of Future Science*. Tämä uskomattoman paljastava teksti – pituudeltaan 618 sivua – kuvailee sitä vihaa, joka kohtaa niitä, jotka viimeisinä päivinä kieltäytyvät omaksumasta New Agen uskontoa ja sen jumalia. Se puhuu ”suuresta puhdistuksesta”, joka on tapahtuva, kun maa etenee Uuteen Aikaan, aikaan, jolloin planeettamme nauttii ”korkeampaa kierrosnopeutta (higher orbital frequency)”. Niiden poistuminen ja kuolema, jotka eivät usko Uuteen Aikaan, on avaa- va maailman korkeammalle ”hengelliselle taajuudelle (spiritual frequency)”. Tämä korkeampi hengellinen taajuus vuorostaan mahdollistaa ”uuden kanssakäymisen” (New Communion), kun korkeammat enkeliolennot (kristityt kutsuvat niitä demoneiksi) liittyvät ja yhtyvät pyhempään ihmisrotuun [1. Moos. 6:1-5; Lk. 17:26], joka on tullut jumaliksi. Kaiken tämän oletetaan tapahtuvan vuoden 2005 vaiheilla ja sitä seuraa sarja sotia hyvien (New Age) ja pahojen (kristityt) voimien välillä ... Ei ole yllätys, että *The Keys of Enoch* opettaa, että Antikristus ei ole ihminen (Ilm. 13 mukaan hän on oleva mies). Sen sijaan hänen sanotaan olevan niiden kaikkien kollektiivinen henki, jotka riippuvat ”saastutetuissa” ihmistekoisissa kristinuskon opeissa ja joiden opetus vastustaa New Agen uskonnollisten johtajien antamaa ”elävää sanaa” [rhema]. Tämän ”Elävän Sanan” sanotaan koostuvan uusista myöhemmin paljastettavista ”salaisista teksteistä” [nykyinen totuus], kuten Kuolleen meren käärötkin. Planeettainväliset sanansaattajat tulevat tuomaan ihmiselle nämä uudet salaiset tekstit, eli ”pyhät kirjoituk-

set”, ja paljastavat ne ainoastaan Uuden Ajan ”valon lapsille (sons of light)” [Nykyajan apostoleille ja profeetoille]. [316] (kommentit hakasuluissa Gravesin)

Jumalan Ilmestyslapsekset ja New Age eivät jaa yhteistä käsitystä ainoastaan pahojen tempauksesta ja sitä seuraavasta puhdistuksesta, vaan molemmat myös sanovat, että heistä on tulossa ”voittoisa armeija”, joka tulee voittamaan kaikki vihollisensa. Olemme nähneet, että Jumalan ilmestyslapsekset (MSOG) sanovat, että he tulevat etenemään armeijana, joka valtaa ja voittaa kaiken Ahdistuksessa. Eräessä lausunnossa, joka voisi aivan hyvin tulla joltakin tämän päivän Myöhäissateen kannattajista, Uuden Ajan ”Herra Maitreya” antaa tämän ”kutsun aseisiin” puhemiehensä Benjamin Crèmen kautta:

Minun esiin tulemiseni aika on saapunut ja aivan kohta, näkyvästi ja todellisesti (soon now, in full vision and fact), minun kasvojeni ja sanoni tulevat tunnetuiksi. Toivottavasti sinä olet niiden joukossa, jotka nopeasti huomaavat ja tunnistavat minut, sillä jos sen teet, niin sinusta voi tulla minun soturini. Minun armeijani on nyt liikkeellä ja pian tullaan kuulemaan taistelun ryske. Tämän taistelun lopputulos on varma, sillä minun rinnallani ovat oikeat Jumalan lapset (the True Sons of God). Ottakaa paikkanne minun armeijani riveissä ystäväni ja luokaa Uusi Aika, Jumalan Aika. [317]

Molemmat ryhmät sanovat olevansa muodostamassa armeijaa – sotaisaa ja hyökkäävää armeijaa. New Age -kirjailija Ron Hogart kirjoittaa:

Joku voisi sanoa, että me olemme aika aggressiivista mystikoiden rotua. Aggressiivisuutta meiltä vaaditaankin näinä päivinä; kuinka muutoin voisimme kääntää ihmiskunnan luisun kohti tuomiota. [318]

”Aika aggressiivinen mystikoiden rotu”, tuntuisi olevan täydellinen ilmaisu Myöhäissateen apostoleista ja profeetoista. Näyttäisi, että nämä kaksi armeijaa ovat yksi ja sama. Minä pelkään, että molemmat tulevat olemaan osana samaa maailmankirkkoa ja molemmat jakavat samat päämäärät. Constance Cumbey oli yksi ensimmäisistä, joka paljasti New Age -liikkeen ja sen päämäärät kirjassaan *The Hidden Dangers of the Rainbow* (Sateenkaaren salaiset vaarat). Myöhemmässä kirjassaan nimeltä *A Planned Deception* (Suunniteltu petos) hän kirjoittaa:

Pastori Ernest Ramsey, Unity’s Kansas City’s Founder’s Churchin pastori Plazalla on innokas Alice Baileyn ja Benjamin Crèmen opetusten seuraaja. Tutkimusraportissaan no:2 hän kertoo jotakin, johon hänen henkioppaansa hänet johdatti – jota hän sanoo ”uushelluntailaisuudeksi (neo-Pentecostalism)”. Se on helluntailaisuuden turmeltunut haara, joka yleensä tunnetaan ”Jumalan ilmestyslapsina” (MSOG). Tähän liikkeeseen viitataan myös sanoilla ”sonship” (poikalapseus) ja ”overcomers” (voittajat). Ramsey päättelee vähemmällä todisteilla, kuin mitä itse olen koonnut, että tämä liike on osa New Age -liikettä... Ramsey vietti lomakauden yhdessä uushelluntailaisten eli Jumalan ilmestyslapsekset seminaareista – New Yorkin ylävaltiossa ”suurten mäntyjen ympäröimässä paikassa”. Jo tutustuneena Alice Baileyn kirjoituksiin hän oli yllättynyt nähdessään, että siellä kokoontui helluntailaisuuden haara, joka hyväksyi samat opetukset – vaikkakin käytti välillä eri sanastoa. Kuten ne, jotka pyrkivät ”Vesimiehen aikaan”, nämäkin ihmiset pyrkivät ”Uuteen Aikaan”. Uusiaikalaisen tavoin nämä ihmiset opettivat, että ”Kristus” oli voitelu – ei välttämättä yksi ihminen. He opettivat, että Jeesus oli mallipoika, jonka oli määrä olla merkinä jostakin vielä suuremmasta tulevastä – ”Jumalan lasten ilmestymisestä”. He myös uskoivat, että maa oli puhdistettava pahasta. Ja hyytävästi kuten muutkin uusiikalaiset, he uskoivat olevansa ”Jumalan” välikappaleita sellaisessa puhdistuksessa.

Uusiaikalaiset uskoivat olevansa jumalia. Samalla tavalla Jumalan ilmestyslapsekset opettivat, että jos joku hyväksyi heidän ”uuden ilmestyksensä”, he itse todella tulisivat Kristukseksi paljastamisen eli Jumalan lasten ilmestymisen hetkellä. Ernest Ramseyn käsityksen mukaan ”uushelluntailaiset” eivät hyväksyneet astrologiaa millään tavalla. Tämä ei selvästikään pidä paikkaansa, koska jotkut MSOG-opettajat, kuten David Ebaugh, ilmeisesti hyväksyvät sen. Kuitenkin Ernest Ramsey osoittaa innokkaasti raportissaan, että heillä oli oppi, joka todella myötäili Vesimiehen ajan opetusta – Vanha Testamentti.” Riemuvuosi myötäili maailman varallisuuden uudelleen jakamista. Lehtimajanjuhla vastasi maailman ihmisten ja eri uskontojen yhteen tulemistä lehtimajan telttakaton alla – mikä vastaa usiaikalaisen kauan odottamaa ”Uutta maailmanuskontoa”. Ramsey sanoi raportissaan, että on kolme tärkeää Jumalan ilmestyslapsekseen eli ”uushelluntailaisten” keskusta. Ilmeisesti niitä on enemmänkin. Ramseyn mainitsemat kolme paikkaa ovat kuitenkin (1) hiljattain edesmenneen Bill Brittonin House of Prayer ja siihen liittyneet verkostoituneet seurakunnat, joiden päämaja on Missourinin Springfieldissä (2) Virginia Beach, Virginia [Rock Church] ja (3) New Yorkin ylävaltio, ”vuoren laella paikassa, jota suuret männyt ympäröivät. [Elim Bible Institute]. [319]

Paikkaan New Yorkin ylävaltiossa, Elim Bible Institute, viitataan monta kertaa Richard Rissin kirjassa *Latter Rain*, joka kuvailee vuoden 1948 ”herätystä”:

Elim Missionary Assemblies, joka oli myös ollut olemassa ennen herätystä, oli seurakuntien yhteisö, joka oli läheisesti liittynyt Elim Bible Instituteen Limassa New Yorkissa, joka on yksi Myöhäissateen herätyksen tärkeitä keskuksia. [320]

On selvää, että mitä tarkemmin tutkii kumpaakin liikettä, sitä ilmeisemmäksi käy, että ne ovat, kuten usiaikalainen Ramsey julistaa, ”saman liikkeen osia”. Yksi kummallekin liikkeelle yhteinen asia on niiden vetoomus yhteyteen. Uusiaikalaiset painottavat ”verkostoitumista” (networking) mikä todella on vain uusi tapa puhua ”yhdistymisestä”. Uusiaikalainen Marilyn Ferguson kirjoittaa

Tähän salaliittoon on tuhansia sisääntulopaikkoja. Missä tahansa ihmisillä on yhteisiä kokemuksia, niin ennemmin tai myöhemmin he yhdistyvät toistensa kanssa ja lopulta laajempien piirien kanssa. Heidän lukumääränsä kasvaa päivittäin. [321]

Verkostoituminen – yhteys yhteisten kokemusten kautta tai ”yhteys merkkien ja ihmeiden kautta”. Kuten jokainen, joka on tutkinut New Age -liikettä voi vahvistaa, niin se on kehittynyt äärimmäisessä ”verkostojen” korostamisessa. Samoin näyttää olevan Myöhäissadelikkeessä tänä päivänä. David Cannistracin kirjasta, *Apostles and the Emerging Apostolic Movement*, voimme lukea:

Uudessa Testamentissa on runsaasti verkostoitumisen käytännön sovelluksia. Alkuseurakunta verkostoitui jakaakseen varoja niin tehokkaasti, ettei keneltäkään monien tuhansien joukossa puuttunut mitään (ks. Apt. 4:34, 35). Mallia jatkettiin, kun apostolit tulivat yhteen verkostoituaan Jerusalemin kokouksessa Apt.15. luvussa. Seurakunnan alkuajoista lähtien valtakunta oli kasvanut yhteisen ponnistuksen ja suhdeyhteyden perustukselle. Tämä malli täytyy palauttaa tänään. Jos verkostoitumisen malli otetaan uudelleen käyttöön tämän päivän seurakunnassa, niin olen vakuuttunut, että meidän tehokkuutemme voi kilpailla alkuseurakunnan tehokkuuden kanssa ja jopa ylittää sen. Jeesuksen sanat oikeuttavat Valtakunnan verkon. Voimakkaassa kuvauksessa Jeesus julisti dynaamista todellisuutta: ”Taivasten valtakunta on kuin verkko...” Seurakuntakasvun tutkijat alkavat tunnistaa apostolisen verkoston nykyaikaisena liikkeenä. [322]

Huomaa viittaus tosiasiaan, että alkuseurakunta ”verkostoitui jakaakseen varoja”. Yksi New Age -liikkeen julistetuista päämääristä on maailman varallisuuden uudelleen jakaminen. Kieltäytyä yhteistyöstä Myöhäissateen kannattajien kanssa ja ”integroitumasta” eli ”verkostoitumasta” heidän kanssaan on tänä päivänä suurin ”synti” seurakunnassa. Meidän täytyy panna syrjään pitäytymisemme raamatulliseen puhtauteen ja yhdistyä heidän kanssaan tai kohdata seuraukset. Charles Simpson, yksi Fort Lauderdaleen viidestä, kirjoittaa:

Kyvyttömyys integroitua suuremmiksi yksiköiksi osoitti taipumusta eristäytymiseen ja siksi paljastaa epäterveen tilan eli virhetoiminnon... Tila ilmenee monin tavoin: lahkohenkisyytenä, pelkona, epäilynä, syyllisyytenä, itsekkyytenä. Jos solu kääntyy ja hylkää fysiologisen rakenteen, jonka osa se on; jos henkilö kääntyy ja hylkää perheen, jonka osa hän on; tai jos perhe kääntyy ja hylkää yhteisön, jonka osa se on, niin tämä hylkääminen osoittaa epäterveen tilan tai jonkinlaisen virhetoiminnon... Syöpä on biologinen esimerkki siitä, mistä minä puhun. Syöpäsolut tahtovat elää, mutta ne kieltäytyvät integroitumasta muiden solujen kanssa, ne eivät halua toimia kokonaisuuden kanssa. Ne imevät elämää ruumiista, ne lisääntyvät, mutta ne eivät halua integroitua toisten kanssa... [323]

Puhetta kuin oikealta uusiaikalaiselta. New Age -kirjailija Corinne Helene, joka on kirjoittanut kirjasarjan *New Age Bible Interpretation*, julistaa:

Kristuksen voimien avulla... Kaikki kansat sulautetaan yhdeksi suureksi seuraksi (fellowship)... Merkki Kainin päässä oli erottautuneisuus. [324]

Molemmat leirit ovat selvästikin valmistautumassa tulevaan sotaan vihollisiaan vastaan. Kaikki ne, jotka vastustavat Myöhäissateen herätyksiä ja heidän New Age -muotoista kristinuskooaan ollaan merkitsemässä tuhottaviksi. Ne, jotka itsepäisesti riippuvat Jumalan Sanassa ainoana opin ja elämän mallina, tullaan puhdistamaan valtakunnasta, jota sekä New Age että Jumalan Ilmestyslapsekset ovat synnyttämässä.

Nykyajan kiivailijat haluavat käyttää Jeesuksen nimeä ja seurakunnan valtaa muuttaakseen maailmamme maallisen hallinnon ja pystyttäväkseen uuden uskonnollisen järjestyksen. Aivan kuin Jeesuksen ajan juutalaiset he uskovat, että heillä on oikeus maahan ja he tahtovat ottaa sen väkisin. Ja aivan kuin Jeesuksen ajan juutalaiset he eivät salli kenenkään seisovan tiellään – edes Jumalan itsensä! Seuraava ns. profetia sanoo sen kaiken:

”Kuten Jeesus nousi kuolleista 2000 vuotta sitten, niin olen minä noussut näinä päivinä. Kuten Hän voitti jokaisen vihollisen ylösnousemuksensa kautta, niin olen minä tullut esiin vaatimaan voittoa näinä päivinä. Sillä Jeesus hankki oikeudet jokaiseen maapalaseen tällä planeetalla ja minä olen noussut omistaakseni sen kokonaan... Tämä on se päivä, jolloin minä heitän ulos pettäjät, jotka ovat asettuneet maahan, joka oikeuden mukaan kuuluu Minulle... Sillä tämä maa kuuluu Kristukselle ja Hänen perillisilleen ja me olemme riistämässä niitä, jotka ovat vääryydellä hallinneet sitä. Tulkaa jokainen, sillä meidän täytyy taistella oikeuksistamme. Tehkää, kuten minä sanon ja me varmasti saamme maamme takaisin...” KUKA puhuu tässä? Hän sanoo olevansa eri henkilö kuin Jeesus ja silti vaatii samaa ylösnousemusta ja voittoa. Tämä on pahaenteinen muistutus juuri siitä, että kysymyksessä on toinen henki, toinen kristus. Kuvaukset ja ”sanat”, jotka tulevat Toronto-kokouksista käyvät aina vain sotaistemiksi, kun nähdään näkyjä miekoista, satureista, sotatansseista, taistelupäähineistä, armeijoista ja laukaistavista ohjuksista. Toronto Airportin vuosipäivän juhlassa [tammikuussa 1996], jossa Gerald

Coates puhui yhdessä Paul Cainin ja toisten kanssa, sanottiin että: ”Jotkut meistä saivat sotasuunnitelmia, joita ei saa paljastaa – jotkut asiat ovat melkein liian pyhiä paljastettaviksi.” Raportoitiin, että Rick Joynerin järjestön, Morning Star, pitämässä konferenssissa: ”Yhdessä vaiheessa nelituntisen ylistyksen aikana oli monia sotahuudon manifestointeja ikään kuin huutoa taisteluun juostaessa.” Oppi uudistuksen takana myös tukee sota, joka eliminoi jäljellä olevan vastustuksen uusia opetuksia kohtaan. [325]

Eivätkä vain molempien ryhmien opetukset ja päämäärät ole käytännössä samat, vaan myös kokemukset, joista molemmat ryhmät ovat osallisia ja joita ne edistävät, muistuttavat merkittävästi toisiaan. Minä luulen tai ainakin toivon, että monet ”pyhistä naurajista” olisivat kauhuissaan huomattessaan, että noidat ja okkultismiin sekaantuneet myös kokevat ”hillittömiä naurukohtauksia”. Erinomaisessa artikkelissa otsikolla *Holy Laughter and Company: A Toronto Blessing or a Kundalini Curse* (Pyhä nauru ja kumppanit: Toronton siunaus vai Kundalinin kirous)? kirjailija Greg DesVoignes huomauttaa:

Me olemme ”koetelleet” tämän ”voitelun hengen” käyttäen Sanaa emmekä voineet löytää mitään oikeutusta tälle ilmiölle. Tämän pitäisi sytyttää hälytysvalot ja kertoa meille, että jotakin on pielessä. Siis, jos sitä ei löydy Jumalan Sanasta, jos sitä ei voida oikeuttaa Jumalan meille antaman mallin perusteella, niin mistä se löytyy?... Pyhä nauru ja sen edut eivät rajoitu seurakuntien sisälle. WICCALAINEN noita Carol Christ sanoo kirjassaan *The Laughter of Aphrodite* (Afroditen nauru):

”Nauroin tunnista toiseen. Kaikki minun henkilökohtaiset kärsimykseni... ratkaistiin nauramalla... Tunsin muuttuneeni ja olen aina nähnyt sen, mitä tapahtui eräänlaisena hengellisenä kokemuksena... Ihmiset eivät ajattele naurua hengellisenä kokemuksena. Minä ymmärrän nyt, että nauru voi olla muutoksen välittäjä. Gavreilin nauru, kuten Afroditenkin, teki minulle mahdolliseksi ottaa etäisyyttä tuskaan avaten uuden näkökulman elämääni.” . [Carol Christ, ”The Laughter of Aphrodite: Reflections on a Journey to the Goddess” (Harper and Row, 1987, pp.5,6) [326]

Olen tulossa yhä vakuuttuneemmaksi, että monilla kristityillä on näitä kokemuksia, koska he menevät tajunnan muuttuneisiin tiloihin. Nämä tajunnan muuttuneet tilat saadaan aikaan viettämällä tuntikausia ”ylistäen” Jumalaa toistamalla kuoroja useinkin rock-musiikin ja ”hengessä tanssimisen” säestyksellä. On todistettu, että tämän kaltainen näännyttävä toiminta voi joskus tuottaa tajunnan muuttuneita tiloja, jos sitä jatketaan kyllin kauan. Luulenpa todella, että voidaan sanoa, että Myöhäissateen seurakunnissa tänä päivänä ylistyksen korostaminen ei ole oikein tasapainossa. Niillä monilla videonauhoilla, joita olen katsellut, vietetään tuntikausia ylistyksessä ja yleensä vähän tai ei ollenkaan aikaa käytetä Jumalan Sanaan. Useinkin he sivuuttavat Sanan kokonaan ja menevät suoraan ”palveluun”. Uskon, että syy, miksi he tekevät näin, on saada etua ihmisten vastaanottokyvyn herkistymisestä sellaisen pitkän ylistysjakson aikana.

Oppiin ja elämään nähden helluntailaisena minulla ei varmasti ole mitään ylistystä vastaan, mutta se, mitä olen nähnyt, on saanut minut vakuuttuneeksi siitä, että nämä ihmiset käyttävät ylistystä keinona päämäärän saavuttamiseksi. Päämäärä on tietysti se kokemus, joka tulee, ”voitelu, joka lankeaa” sen jälkeen, kun on ylistetty pitkään. Toisin sanoen – se on kaikki meistä ja tulee keinoksi manipuloida Jumalaa. Me ylistämme Jumalaa, ei siksi, että Hän on ylistyksemme arvoinen, vaan kokemuksen vuoksi, jonka voimme saada. Mitä väkevämpää ylistys on ja mitä kauemmin se kes-

tää, sitä väkevämmän ja kestävämmän ”kokemuksen” me saamme Jumalalta. Tämä ei todellisuudessa ole mitään muuta kuin itsensä ylistämistä eli hengellistä narsismia ja minä luulen, että se valitettavasti usein johtaa tajunnan muuttuneeseen tilaan ja jonkin okkulttisen kokemuksen vastaanottamiseen viettelevältä hengeltä.

Luultavasti huolestuttavin trendi on rock-musiikin lisääntyvä käyttö ”ylistyksessä”. On hyvin todistettu, että kauan kestävä altistus rock-musiikille voi aiheuttaa tajunnan muuttuneita tiloja. Nuoruudessani innokkaana rock-musiikin kuuntelijana voin todistaa kokemuksesta tämän olevan totta. Kerrotaan, että hiljattain Vineyardin pastori James Rylellä oli ”näky”, jossa Jumala näytti hänelle, että Beatlesien rock and roll-soundi oli lahja Häneltä. Hänen sanoin se oli erityinen musiikillinen voitelu, joka tulisi tuomaan ”totuuden ilmestyksen” ja ”viemään ihmiset minun läsnäolooni”. [327]

Minä kasvoin kuunnellen Beatleseitä, kuten muitakin rock-ryhmiä ja tiedän, että tässä musiikissa on voitelu – demoninen voitelu. Musiikki sai aikaan tunnehuippuja ja aallonpohjia kokonaan sen itsensä kautta. Ajoittain musiikki tuotti voimakkaita vihan tunteita. Jos siihen liittyy huumeiden ja/tai alkoholin väärinkäyttöä, niin tämä musiikki voi olla vaarallista. Puhun sellaisena, joka tietää kokemuksesta. Yksi ensimmäisistä asioista, joista Pyhä Henki sai minut vakuuttuneeksi kääntymykseni jälkeen oli tarve päästä eroon huomattavan laajasta kokoelmastani rock-musiikkia. Ja niin minä pääsin. Nyt kuitenkin vain 16 vuotta myöhemmin rock-musiikista on tullut olennainen osa ”ylistystä” monissa seurakunnissa.

Kun riivaajien musiikista tulee ylistysmusiikkia Jumalan huoneessa, niin ei ole mitään epäilystä siitä, että me olemme vajonneet suureen eksytykseen. Vuonna 1987 David Wilkerson kertoi kokemuksestaan kristillisessä rock-konsertissa artikkelissa otsikolla *Driven to Darkness*:

Eilen illalla osallistuin kristilliseen musiikkijuhlaan. En tule koskaan unohtamaan näkemääni ja voin todella sanoa, että se oli sydäntä särkevä kokemus. Konsertista lähdettyäni olen itkenyt tuntikausia huokaillen Hengessä ja tuntien Pyhän Jumalan vihan palavan sitä vastaan, mitä näin. Menin juhlaan, koska illan ”tähtiesiintyjä” oli ollut toimistossani vain joitakin tunteja aiemmin ja itkien kertonut minulle, kuinka paljon hän rakasti Jeesusta, kuinka vilpitön hän oli, kuinka hän halusi oppia lisää pyhydestä. Hän kertoi minulle, että minun kirjoitetut saarnani saivat hänet synnintuntoon. Hänen sanansa kuulostivat oikeilta – hänen asenteensa vaikutti nöyrältä. Hänen pyynnöstään menin katsomaan häntä ja hänen ryhmäänsä, koska hän vakuutti minulle, ettei minua loukattaisi... Äkkiä laulaja kirkui mikrofoniiin: ”JEEBUS TULEE – HÄN TULEE HALKAISEMAAN TAIVAAT – OLKAA VALMIIT!” Laulun nimi oli ”HALKAISE TAIVAAT”. Äkkiä savua tulvi savukoneista, jyskytys käännettiin mielettömän kovalle, aavemaiset valot alkoivat välkkyä, muusikot seisoivat kuin mustasta suosta nousevat aaveet. Se oli aavemaista, kaameaa, outoa – ja yleisö tuli hulluksi – he näyttivät rakastavan sitä. Aluksi en voinut uskoa, mitä näin lavalla. Sanoin ääneen: ”Tämä ei voi tapahtua kristillisessä juhlassa – he eivät voi tehdä tätä minun Jeesukselleni! Nämä ihmiset eivät voi olla näin sokeita – tämän nuorisotyön johtajat eivät voi olla niin sinisilmäisiä! Oi Jumala – Mitä onkaan tapahtunut sinun seurakunnallesi, että sen johtajat, sen ihmiset, eivät voi nähdä tämän kauhistuksen pahuutta?” Äkkiä olin maassa selälläni itkien ja nyhyttyäen ja huokaillen Hengessä. Nousin istumaan ja katsoin taas lavalle. OLIN KAUHUISSANI SIITÄ, MITÄ NÄIN HENGESSÄ. MINÄ NÄIN DEMONISIA KUVIA NOUSEVAN TUOSTA LAVASTA! MINÄ KUULIN SAATANAN NAURAVAN! Nauravan kaikille sokeille paimenille – sokeille nuorille – luopiolle seurakunnalle! Se oli selkeästi Saatanan manifestaatio – pahempaa kuin mikään, mitä koskaan olen nähnyt New Yorkin kaduilla... Mikä kiipeimmin koski minun henkeeni ja mikä minulle on vaikea ymmärtää, on että juuri tämä ryh-

mä ja monet muut, käyvät helluntaiseurakunnissa. Muusikko, johon viitataan, kertoi minulle, että hän luopui huumeista, juomisesta, seksistä, rock and roll-musiikin esittämisestä pelastuttuaan. Hän leikkasi naismaiset hiuksensa, hän lakkasi pukeutumasta kuin itsensä paljastaja ja alkoi muuttaa kaikkia tapojaan. Se oli pastori, joka kehotti häntä ”luopumaan turhasta tiukka-pipoisuudesta ja käyttämään rock and rollia nuorten saavuttamiseksi.” Eräs yli 50-vuotias opettaja matkustaa joskus heidän mukanaan opettaen heitä ja rohkaisten heitä heidän pa-hoissa menetelmissään. Heidän opettajansa mukaan rock and roll on tulossa normaaliksi musiikiksi helluntailaisissa ja evankelisissa seurakunnissa. [328]

Näyttää kuin tämän ”opettajan” ”profetia” olisi toteutumassa. Rock and roll on löytänyt tiensä ”kristillisistä konserteista” pyhäkköön. Ja käsitykseni mukaan sitä käytetään avuksi aiheuttamaan tajunnan muuttuneita tiloja kristityissä. Muuttuneita tiloja, jotka tekevät heidät vastaanottaviksi sille ”voitelulle”, jota jaetaan.

Puolustan sydämestäni ylistyksen oikeaa asemaa seurakunnassa ja tiedän sen merkityksen UT:n seurakunnan elämälle ja asianmukaiselle toiminnalle. Myöhäissateen ”herätys” on kuitenkin tuonut ylistykseen ja sen merkitykseen seurakunnalle epäraamatullisen korostuksen. Torontossa ja Pensacolassa käytetään tuntikausia ylistykseen ja joskus vain vähän tai ei ollenkaan aikaa Jumalan Sanalle. Kun luemme Apostolien tekoja, me emme voi nähdä sellaista ylistyksen korostamista alkuseurakunnassa:

”Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.” (Apt. 2:41,42)

Olisi tyhmää olettaa tämän perusteella, ettei alkuseurakunnassa olisi ollut mitään sijaa ylistykselle. Monet alkukristityistä jatkoivat osallistumista jumalanpalveluksiin temppelissä ja niihin liittyi ylistystä. Paavali kirjoitti korinttolaisille ”psalmeista” ja ”laulamisesta” seurakunnassa, mutta asia on niin, ettei kertakaikkiaan voi löytää samanlaista ylistyksen merkityksen korostamista alkuseurakunnassa, kuin minkä havaitsemme tämän päivän Myöhäissateen herätyksissä. Lehdessään *Morning Star Prophetic Bulletin* Rick Joyner kirjoittaa:

Ensimmäisessä kokouksessamme oli pyhä sähköisyys, joka latasi ilmapiiriin. Ylistys saavutti välittömästi tason, joka oli yhtä väkevä, kuin mitä koskaan olemme kokeneet ja välittömästi alkoi työntää rajoja taaksepäin. Sitä jatkui yli kaksi ja puoli tuntia. Saarnalle tai ihmisten palvelimiselle ei jäänyt aikaa, mutta se oli oikein. Emme halunneet puhua ylistämisestä ja sodankäynnistä, me tulimme tekemään sitä! Kokemus on paljon parempi opettaja kuin sanat. Ylistyksen voima jatkoi kasvuaan joka kokouksessa aina perjantai-iltaan. Tuon kokouksen aikana kuilu taivaan ja maan välillä jotenkin ylitettiin valtavalla tavalla. [Tietoisuuden muuttuneen tilan kautta?] Kun muusikot olivat lopettaneet, niin ihmiset vain jatkoivat ja äänen voimakkuus kasvoi dramaattisesti. Sitten se oli ikään kuin ”suurten vetten pauhu” olisi täyttänyt suuren seurakuntasalin. Se oli lähes kuurouttavaa. Me näytimme värähtelevän ikään kuin vuorovesi-aalto olisi pyyhkinyt ylitsemme. Sitä jatkui useita minutteja, kunnes ajattelin, ettemme voisi vastaanottaa paljon enempää. Kun se loppui, niin suuri pelon ja kunnioituksen tunne täytti huoneen. Ray Hughes, yksi puhujistamme ja mies, joka on opiskellut ja johtanut ylistystä vuosia, sanoi minulle myöhemmin, että oli mahdotonta, että ihmisäänet olisivat saaneet aikaan sen äänen, jonka me kuulimme tuossa kokouksessa. Hän sanoi, että se tuntui kattavan koko äänikirjon samanaikaisesti ja että hän oli kuullut sellaista vain unissa ja näyissä, joita hänellä

oli ollut kymmenen vuotta aiemmin. Minä en ymmärrä teknisiä yksityiskohtia siitä, mitä kuulimme, mutta olen ollut monissa konserteissa ja rock-festivaaleissa, joissa on ollut satoja tuhansia ihmisiä enkä koskaan ole kuullut mitään sen kaltaista. Ylistysryhmämme jäsenet, jotka ovat soittaneet sellaisissa konserteissa, sanoivat, etteivät hekään ole koskaan nähneet tai kuulleet mitään sen kaltaista... Siinä on täytynyt olla taivaallista apua. [329]

Minun käsitykseni mukaan se, mitä Joyner kuvailee, on seurausta siitä, kun monet tässä joukossa siirtyvät tietoisuuden muuttuneeseen tilaan, joka saatiin aikaan ”yli kaksi ja puoli tuntia” kestäväällä voimakkaalla ylistyksellä, joka suoritettiin rock-musiikin säestyksellä ja tahdissa. Musiikki on aina näytelty olennaista osaa New Agen okkulttisessa maailmassa. Musiikki, jota käytetään johtamaan osallistujat tietoisuuden muuttuneisiin tiloihin, tekemään heidät avoimiksi hengille!

Samalla tavalla tuntikausien väkevän ylistämisen jälkeen nämä ihmiset tulevat avoimiksi ”voitelulle” ja niiden kokemusten vastaanottamiselle, jotka seuraavat sitä. ”Pyhä nauru”, ”Pyhän Hengen liima”, ”kaatuminen Hengessä”, psykosomaattiset parantumiset, eläinäännet, hillitön vapina ja muut ”voiteluun” liittyvät ilmiöt alkavat murtautua esiin ja seurauksena on hullujenhuone. Tosi- asia on, että nämä kokemukset ovat samanlaisia kuin ne, jotka ovat olleet tunnusmerkillisiä okkultismille ja New Agelle vuosia. Tekniikka, jolla niitä tuotetaan, on sama. Eric E. Wright julistaa:

He ovat havainneet, että toistava, tunteellinen ja pitkäkestoinen laulaminen, todistukset parantumisilmiöistä, kehotukset olla avoimia kaikelle, mitä Hengellä on varattuna heille, yhdistettynä kolme tuntia tai kauemmin kestäviin kokouksiin, luo latautuneen ilmapiirin. Kokous on täynnä epätavallisen odotusta. Kokouksen polttopiste ei ole Sanan saarnaamisessa, vaan ”palvelemisen” ajassa sen lopussa. Saarnan aikana monet läsnä olevista käyvät levottomiksi. Kuten hypnoosissa ”kohdehenkilöiden reaktiot riippuvat hypnotisoijan tunteiden voimakkuudesta ja yleisestä ilmapiiristä”. ”Palvelun ajalla” jännitys kohoaa ja ihmiset reagoivat tärisemällä, kaatumalla, voihkimalla jne. Albert Dager huomauttaa, että ihmiset, jotka reagoivat näissä kokouksissa ovat ”normaaleja, arkipäivän ihmisiä”, jotka ”eivät voi uskoa, että heitä voitaisiin aivopestä tai manipuloida”. Mutta se tapa, jolla jännitys ja kiihko lisääntyy joissakin kokouksissa, saa heidät unohtamaan varuillaan olemisen. He ovat taipuvaisia suggestioon – jopa suggestioon, että heidät on parannettu! Vahvasti latautuneiden kokousten voima tunnustetaan laajalti. ”Jokainen hypnoositerapeutti, jolla on ollut tilaisuus harjoittaa hypnoosia kollektiivisessa ympäristössä, vahvistaa sen helppouden, jolla kouluttamattomat sattumalta valitut ihmiset menevät hypnoositilaan ja esittävät yksinkertaisesti jäljitellen niitä hypnoottisia ilmiöitä, joita he juuri ovat havainneet muissa... Samalla, kun Vineyardin johtajat eivät ehkä tarkoituksella ryhdy manipuloimaan ihmisiä, tai harjoita joukkohypnoosia, niin he ovat hyvin sinisilmäisiä inhimillisten tunteiden ja vapauttamiensa vaarojen ymmärtämisessä. [330]

Vuosia sitten näin videon New Age -ryhmästä, jota johti Bhagwan Shree Rajneesh. Sadat hänen kannattajansa tanssivat ja lauloivat sitkeästi noin tunnin ajan, kun he ”ylistivät” Rajneeshia, joka istui tyynesti heidän edessään ottaen sen kaiken vastaan. Noin tunnin kuluttua useimmat ylistäjistä alkoivat väsyä ja vähitellen melu hiljeni ja ylistäjät hiljenivät jatkaen mietiskelemällä jumalaansa Rajneeshia. Yht’äkkiä sekasorto puhkesi! He kaikki alkoivat kokea jotakin – useimmat alkoivat täristä tai nykiä. Muutamat kaatuivat lattialle ja jatkoivat täristen rajusti ja hillittömästi. Jotkut nauroivat hillittömästi samalla, kun jotkut itkivät. Jotkut näyttivät olevan ahdistuneita ja hyvin peloisia. Näytti, että kaikki olivat menneet saman tyyppisiin kokemuksiin samanaikaisesti. Jos ei olisi voinut päätellä Rajneeshin oppilaiden puvusta ja heidän laulustaan, niin olisi ollut vaikea nähdä

mitään eroa tämän kokouksen ja monien Toronton ja Pensacolan kokousten välillä tänä päivänä. Kokemukset ovat samat.

Artikkelissaan *Holy Laughter and Company – A Toronto Blessing or Kundalini Curse* (Pyhä Nauru ja kumppanit – Toronton siunaus vai Kundalinin kirous), Greg DesVoignes kirjoittaa:

Kaikkein paljastavin löytämäni kirja koski Kundalini-joogaa. Mitä ei löytynyt kirjoituksista Toronton siunauksen manifestaatioista ja muista puolista, sen löysin Ajit Mookerjeen kirjasta ”Kundalini: The Arousal of Inner Energy” (Kundalini: Sisäisen energian nostattaminen) Tämän itämaisen menetelmän tarkoitus on nostattaa Kundalini (käärmevoima) selkärangan tyvessä. Se on eräs muoto jooga-meditointia ja ilmiöt, kokemukset ja manifestaatiot tapahtuvat, kun mieli menee muutettuun tilaan. Muutettu tila saadaan aikaan monin tavoin, mukaan lukien toistavan musiikin käyttö... Kuten Toronton siunaus, niin myös Kundalini ”energiakokemuksia” ja manifestaatioita voidaan jakaa henkilöltä toiselle... On mielenkiintoista, että Kundalini-manifestaatioita (joita kuvaillaan ”häiriöinä”), kuten myös Toronto-manifestaatioita, pidetään terapeuttisina. Toisin sanoen, niillä on parantava vaikutus. [331]

Artikkelinsa lopussa Desvoignes luettelee 49 tapaa, joilla Kundalini-kokemus on samankaltainen kuin kokemukset, jotka tulevat esiin tämän päivän Myöhäissateen herätyksissä. Selvästikin New Age -liike on ollut hyvin menestyksellinen perustaessaan kristinuskon ”New Age” - tai gnostisen muodon, joka toimii kristillisen seurakunnan sisällä – vietelläkseen Jumalan kansaa pois Kristuksesta Antikristukseen. Jumalan Ilmestyslapsekset/Joelin armeija jakaa useimmat New Age -liikkeen samoista päämääristä, opeista ja kokemuksista. Constance Cumbey kirjoitti vuonna 1985:

Norman Grubb on mies, joka pyhitti elämänsä Kristukselle. Sen jälkeen hän työskenteli pitkään ja ahkerasti lähetyskentällä. On traagista, että hän antautui okkulttiselle petokselle. Näyttää, että hän on tehnyt niin menemällä kirjoitusten ulkopuolelle etsimään innoitusta ”suurten kristillisten mystikkojen” maailmasta... Vuonna 1975 Norman Grubb ja hänen lakimiesystävänsä Bill Volkman perustivat Union Lifen... On murheellista, että lehtensä huhtikuun 1981 numerossa Norman Grubb ilmaisi tyytyväisyytensä, että: ”- ihmisiä nousee kuin sienä sateella täällä, siellä ja kaikkialla, jotka ovat nyt sellaisia, joita me kutsumme ”tietäjiksi” – sisäisesti Hengen ilmestyksen kautta. Tietäen olevansa Kristuksen inhimillisiä muotoja – Kristus vaeltamassa ja spontaanisti toimimassa inhimillisissä muodoissaan...

Jos Grubb olisi lukenut teoksen *Aquarian Conspiracy* (toivottavasti hän ei ollut), niin hän olisi tiennyt, että tämä hänen ja Union Lifen ystäviensä uusi hengellisyys ei ollut ollenkaan niin ainutlaatuisia. Se oli yhtä vanhaa kuin käärmeen alkuperäinen valhe Eedenin puutarhassa. Kun luemme Marilyn Fergusonin kuvausta, mitä tapahtui seurakunnissa (hän hyväksyy nuo muutokset ja monet niistä, jotka omaksuvat ne, vuorostaan hyväksyvät hänen filosofiansa), me näemme, että Union Lifen ”uudella hengellisyydellä” todella on paljon samankaltaisuuksia:

”Harhaoppiset valtaavat nyt maata, oppi on kadottamassa arvovaltansa ja tietäminen on syrjäyttämässä uskon.” [332]

LUKU 11

Tulkaa ulos minun kansani

”Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ‘Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.’” (Ilm. 18:4)

Ainoa toiveeni kirjoittaessani tätä kirjaa on, että joku lukisi sen, ottaisi siitä vaarin ja tulisi ulos näistä Myöhäissateen herätyksistä. Mitä kristinuskoon tulee, niin ei ole mitään ”uutta paradigmaa” (mallia) – vain se sama vanha kaita tie, joka johtaa ikuiseen elämään Kristuksessa. Ei mitään kuolemattomuutta eikä kultakatuja tällä puolen taivasta. Vain totuus. Tie, totuus ja elämä – sekä tuo ”vanha, karu risti”.

Ei ole mikään yllätys, että me olemme keskellä kauhistuttavaa luopumusta näinä viimeisinä päivinä, kuten meitä on selvästi varoitettu, että se on tuleva. On silti vähän pelottavaa, että niin monet Jumalan kansasta tänä päivänä voisivat langeta saman vanhan valheen vuoksi, joka ensiksi petti Eevan niin monta tuhatta vuotta sitten.

”Te tulette olemaan kuin jumalia” (Ye shall be as gods, 1. Moos. 3:5, KJV:n mukaan). Sama vanha Saatanan valhe on valhe New Age -liikkeen sydämessä. Vielä surullisempi on tosiasia, että se on sama valhe, jota Joelin Armeijan Myöhäissateen ”profeetat” ja ”apostolit” ovat tuomassa esiin tänä päivänä. Sinusta tulee Kristus – Jumala tämän maan päällä. Jumalallistamisen (apoteosis) harhaoppi. Ja kuitenkin tuhannet kristityt ovat nielemässä sitä – koukkuineen, siimoineen ja painoineen.

Seurakunta on myymässä taivaallisen toivonsa maallisesta illuusiosta. Kuten noilla tyhmillä neitseillä, heidän lampuistaan on öljy loppunut. Mitä he pitävät öljynä, ”Pyhän Hengen voitelu”, on sen sijaan viettelevien henkien tarjoama aistillinen väärennös. Tämä väärä voitelu tulee väärän voittoevankeliumin mukana, joka johtaa New Agen ”Valtakuntaan” Antikristuksen alaisuudessa. He hyväksyvät Antikristuksen syli avoinna, käsittäen hänet Kristukseksi, jonka he virheellisesti samaistavat Ilmestyskijän ”valkoisella hevosella ratsastajaksi” (Ilm. 3:6).

Mitä niin epätoivoisesti tarvitaan tämän päivän seurakunnassa – erottamiskykyä – siitä on niin epätoivoinen puute. Kykyä erottaa Kristuksen Henki Antikristuksen ekumeenisesta hengestä. Kykyä erottaa oikea voitelu väärästä voitelusta, oikea Kristus Jumalan ilmestyslasten gnostisesta Antikristuksesta.

Jos sinä osallistut johonkin näistä tämän päivän Myöhäissateen herätyksistä tai seurakunnista, niin minä kehotan sinua palaamaan Raamattuun. Vertaa sitä, mitä kuulet ja näet, siihen, mitä on kirjoitettu ja kuvailtu Kirjoituksissa. ”Koetelkaa kaikki, pitäkää lujasti kiinni siitä, mikä on hyvää.” Vaatikkaa johtoa tilille kaikesta, mitä he sanovat tai opettavat tai tekevät, joka ei pidä yhtä Jumalan sanan kanssa. Jos he kieltäytyvät tekemästä parannusta, niin – lähde. Pakene siitä paikasta, äläkä katso taaksesi. ”Muista Lootin vaimoa.” Tiedän, että voi olla vaikeaa lähteä seurakunnasta, varsinkin jos sinulla on siellä perhe ja läheisiä ystäviä, mutta jos he eivät kuuntele sinua, niin – jätä heidät taakse.

Myöhäissateen profeetat ovat oikeassa yhdessä asiassa – oppi jakaa. Totuus erottaa viljan akanoista. Alkuseurakunnassa apostolit pitivät petkuttajat ja väärät apostolit ulkopuolella. He tekivät tä-

män julkisesti nimeämällä harhaoppiset ja varoittamalla lampaista heidän vääristä opeistaan. Joutuen Herramme oikeiden apostolien ahkeruudesta, väärät apostolit ja heidän kannattajansa pakotettiin lähtemään seurakunnasta. Apostoli Johannes kirjoittaa:

”Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.” (1. Joh.2:18,19)

Tänä päivänä meillä on täysin päinvastainen tilanne siten, että väärät profeetat ja apostolit ovat enemmistössä monissa seurakunnissa. Kun he tekevät hyökkäyksiä johonkin seurakuntaan, on todennäköisempää, että vain pieni vähemmistö hylkää heidän väärät oppinsa, ilmestyksensä ja väärän ”voitelunsa” seisoen Raamatun perustuksella ja joutuen lähtemään ulos harhaoppisen enemmistön keskuudesta. Luimme hiljattain Charisma -lehdestä artikkelin eräästä seurakunnasta Georgiassa, jossa oli vähän aikaisemmin puhjennut Myöhäissateen ”herätys”:

Lokakuussa 1996 pastori R. Keith Reid palasi Calhouniin Tennesseen Clevelandista, jossa hän oli osallistunut uudistumiskonferenssiin ja häntä oli palvellut John Kirkpatrick, Brownsvillen helluntaiseurakunnan pastori Pensacolasta... ”Jonkin ajan kuluttua kehotin ihmisiä nousemaan seisomaan ja valmistautumaan siihen, että Jumalan tuli lankeaa, sillä missä synti on otettu pois, siellä tuli lankeaa,” Reid sanoi. ”Kerroin myös heille, että sitä, mitä Jumala oli tekemässä Pensacolassa, sitä hänen tarkoituksensa oli tehdä Calhounissa. Me otimme uskonaskeleen ja Jumalan tuli lankeasi. Ihmisiä makasi Hengen lyöminä seinästä seinään,” Reid kuvaili. ”Monet huusivat, tanssivat, kouristelivat ja kaatuivat Jumalan voiman alla.” [333]

Entä ne jotka hylkäsivät, tämän ns. Jumalan teon? Heidät pakotettiin ulos:

Herätys ei tullut ilman kovaa vastustusta. Pieni ryhmä seurakunnassa vastusti muutosta ja halusi ”vanhan” seurakuntansa takaisin. Koska he uskoivat, että liian monia loukattiin, he halusivat äänen voimaa tilaisuuksissa vähennettävän. Monet lähtivät, mutta Reid sanoo, että Jumala lähetti jokaisen lähteneen tilalle neljä uutta. [334]

Valitettavasti me voimme vain odottaa tämän eksytyksen jatkavan leviämistään ja pahenevan kunnes Herra palaa. Antikristuksen henki tulee yhä voimakkaammaksi ja viettelevämmäksi ja yhä useammat seurakunnat ovat vajoamassa sen ekumeeniseen Myöhäissateen lumoukseen. Ja kun ”herätykset” jatkavat leviämistään, niin tulee olemaan kasvava paine niitä vastaan, jotka itsepäisesti jatkavat niiden vastustamista. Kun valheelliset merkit ja ihmeet käyvät yhä väkevämmiksi ja kun väitetyt ”uskoon tulemiset” lisääntyvät, se lisää meille painetta ”hypätä virtaan” syyttäen meidän olevan ”fariseuksia, joilla on uskonnollinen henki”, tai vielä pahempaa – ”Antikristuksia”, jos me jatkuvasti hylkäämme sen, mitä he pitävät niin valtavana Jumalan työnä. ”Katsokaa, kuinka syntiset pelastuvat! Ihmisten elämä muuttuu! Hedelmää! Ihmeitä ja merkkejä! Kuinka voit vielä jatkaa tämän Jumalan valtavan työn vastustamista?” Samasta em. Charisman artikkelista saimme lukea sellaista, jonka pelkään olevan merkki siitä, mitä on tulossa; eräästä paikallisesta pastorista, joka antoi periksi paineelle hyväksyä tämä väärennetty herätys oikeana:

Eräs paikallinen pastori syytti Reidia kulttijohtajaksi ja leimasi seurakunnan kultiksi. Myöhemmin hän pyysi anteeksi: ”Siellä on tapahtunut liian paljon kääntymyksiä, jotta enää voisinkielittää tämän olevan Jumalan työtä”, tämä pastori totesi. [335]

Gnostilaiset harhaoppiset ensimmäisellä vuosisadalla voittivat paljon käännynnäisiä. Niin myös Arian harhaoppiset myöhemmin. Tekikö tämä heidän nousunsa ”Jumalan teoksi”? Ei! Pyhä Henki on edelleen totuuden Henki. Kunnes Herra palaa ja me nousemme kohtaamaan Häntä pilvissä ylöstempauksessa – siihen asti muistakaamme Hänen kehotuksensa uskolliselle Filadelfian seurakunnalle:

”Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.” (Ilm. 3:10,11)

Muista – ”Se, joka pysyy vahvana loppuun asti, pelastuu.”

”Aamen, tule pian, Herra Jeesus!”

VIITTEET

- 1 Bill Hamon, “The Eternal Church”, (Phoenix, Arizona: Christian International Publishers, 1981), p. 242
- 2 Richard M. Riss, “Latter Rain” , (Mississauga, Ontario: Honeycomb Visual Productions Ltd., 1987), p. 54
- 3 Franklin Hall, “Miracle World”, (Phoenix, Arizona: Hall Deliverance Foundation, Inc., 1985), p. 10
- 4 Ibid.
- 5 Ibid.
- 6 Ibid.
- 7 Ibid.
- 8 Franklin Hall, “Atomic Power With God Through Fasting And Prayer”, (Phoenix, Arizona: Hall Deliverance Foundation, Inc., 5TH Ed., 1975), p. 9
- 9 Ibid., p.19
- 10 Tricia Tillin, “The New Thing - Part Two”, (<http://www.banner.org.uk/res/newthin2.html>), p.10
- 11 Jewel van der Merwe, “Latter Rain”, (<http://www.discernment-ministries.com/latter.html>), p. 2
- 12 Roger Oakland, “New Wine or Old Deception”, (Costa Mesa, Ca. : The Word For Today, 1995), pp. 67,68
- 13 Ernest Hawtin, “How This Revival Began”, (The Sharon Star, 1 August 1949), p. 3
- 14 Al Dager, “Kingdom Theology - Part 1”, (<http://www.banner.org.uk/res/kt1.html>), p. 14
- 15 Kurt Koch, “Between Christ And Satan”, (Grand Rapids: Kregel Publications, 1962), p. 150
- 16 Al Dager, “Kingdom Theology - Part 1”, pp. 15,16
- 17 Bill Randles, “William Branham: Jesus Only Apostasy”, (Charlotte, NC: Paw Creek Ministries, Inc.), p.2
- 18 Ibid., pp. 2,3
- 19 Al Dager, “Kingdom Theology - Part 1”, p. 14

- 20 William M. Branham, "How the Angel Came to Me, and His Commission", (Edmonton: End Time Message Tabernacle), p. 18
- 21 Ibid.
- 22 Gordon Lindsay, "William Branham: A Man Sent From God", (Jeffersonville, Indiana: William Branham, 1950), p.77
- 23 Bill Randles, "William Branham: Jesus Only Apostasy", pp. 5,6
- 24 Alfred Pohl and David W. Cloud, "William Branham: Prophet of God?", (<http://wayoflife.org/~dcloud/fbns/branham.htm>, 1995), p. 7, 8
- 25 William M. Branham, "My Life Story", (Spoken Word Publications, undated), p.27
- 26 Rodney Howard-Browne, "The Coming Revival", (Louisville, Kentucky: R.H.B.E.A. Publications, 1991), p. 6
- 27 Larry Thomas, "No Laughing Matter", (Audiotape, October 1994)
- 28 William DeArteaga, "Quenching The Spirit", (Orlando, Florida: Creation House, 2nd Ed., 1996), p. 273
- 29 Al Dager, "The Restoation of Apostles and Prophets and the Kansas City Connection" (Costa Mesa, Ca. : Media Spotlight)
- 30 Bill Randles, "William Branham: Jesus Only Apostasy", pp. 9, 10
- 31 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 54
- 32 Ibid., p.55
- 33 Larry Thomas, "Latter Rain Deluge Causes 'River' To Overflow It's Banks", (The Inkhorn, May 1997), p.3
- 34 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 56
- 35 R. C. Sproul, "A Serious Charge" ; in "The Agony of Deceit", edited by Michael Horton, (Chicago, Moody Press, 1990), p. 38
- 36 Tricia Tillin, "The New Thing - Part One", (<http://www.banner.org.uk/res/newthing.html>), p. 21
- 37 Bob Hunter "The Vineyard Movement's Toronto Blessing - (Part Two)", (<http://www.banner.org.uk/tb/toronto2.html>), p. 24
- 38 Reg Layzell, Message given Feb. 7, 1954 : as quoted by Maureen Gaglardi in "The Pastor's Pen"(Vancouver, New West Press, 1965), p. 4
- 39 Unknown Editor, "Editorial", (The Sharon Star, January 1, 1948), pp. 2,3
- 40 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 57, 58
- 41 Ibid., pp. 60, 61
- 42 George Hawtin, "The Great Restoration", (The Sharon Star, May 1952), p. 3
- 43 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 61
- 44 Earnest Hawtin, "How This Revival Began", p. 3
- 45 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 62-64
- 46 Ibid., p. 109
- 47 Ibid., p. 111
- 48 George Hawtin, "Editorial", (The Sharon Star, April 1, 1949), p. 2
- 49 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 91
- 50 Ibid., pp. 93, 94
- 51 Franklin Hall, "The Return Of Immortality", (Phoenix, Arizona,: Hall Deliverance Foundation, Inc., 1976), pp. 2,3
- 52 Richard M. Riss, "Latter Rain", Taped message - Cecil Cousen to Richard Riss, 20 March 1977

- 53 James A. Watt, "A Historical Analyses of the Development of Two Concepts of 'Presbytery'", (Seattle, Washington: James A. Watt, 1972), p. 5
- 54 George R. Hawtin, "Editorial", (The Sharon Star, 1 April, 1949), p. 2
- 55 Cornelius J. Jaenen, "The Pentecostal Movement", (M.A. Thesis, University of Manitoba, April 1950), p. 89
- 56 George R. Hawtin, "Mystery Babylon", The Page (Battleford, Sask.,: n.d.), Twelfth Printing, pp. 10, 11
- 57 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 116
- 58 Ibid., p. 73
- 59 George H. Warnock, "The Feast of Tabernacles" , (<http://www.geocities.com/athens/crete/4975/feast12.html>), Chapter 12, p. 1
- 60 Ibid., Chapter 14, p. 1
- 61 Ibid., Chapter 14, p. 2
- 62 Hank Hanegraff, "Christianity In Crisis", (Eugene, Oregon,: Harvest House, 1993), pp. 108-110
- 63 R. C. Sproul, "A Serious Charge", in "The Agony of Deceit", (Chicago: Moody Press, 1990), p. 43, 44
- 64 Casey Treat, Audiotape - "Believing In Yourself", Tape 2 (Seattle Christian Center)
- 65 George H. Warnock, "The Feast of Tabernacles", Chapter 14, p. 2
- 66 Larry Thomas, "Latter Rain Deluge Causes River to Overflow It's Banks" (The Inkhorn, May 1997), pp. 2, 3
- 67 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 93, 94
- 68 Larry Thomas, "Latter Rain Deluge..." , p. 4
- 69 Ernest S. Williams, "Spiritual Gifts", (The Pentecostal Evangel: 16 April 1949), pp. 5, 12, 13
- 70 Ernest S. Williams, "More About Spiritual Gifts", (The Pentecostal Evangel: 15 June 1949), p. 8
- 71 Richard M. Riss, "Latter Rain", Footnote (283), p. 163
- 72 Assemblies of God in the U.S.A., 23rd General Council Minutes, (Seattle, Washington,: 1949) pp. 26, 27
- 73 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 119
- 74 Ibid., pp. 127, 128
- 75 Larry Thomas, "Latter Rain Deluge..." , p. 10
- 76 William Cathcart, "To Glory From 'Gloom'", (Dallas, Texas: Christian Communications Trust, n.d.), p. 153
- 77 George Warnock, "The Feast of Tabernacles" - Chapter 12 (<http://www.geocities.com/athens/crete/4975/feast12.html>), p. 2
- 78 Bill Hamon, "The Eternal Church", (Phoenix, Arizona: Christian International, 1981), p. 238
- 79 R. K. McGregor Wright, "The Latter Rain Movement : It's Continuing Influence - Part 1", (<http://www.dtl.org/shield/latter-rain-1.html>), p. 1
- 80 David E. Harrel, Jr., "All Things Are Possible", (Bloomington, Indiana: Indiana University Press, 1976), p. 161
- 81 Richard M. Riss, "The Latter Rain", p. 143
- 82 Rev. B. H. Clendenen, "The Trojan Horse", (Article in The Inkhorn, August 1997), pp. 18-21
- 83 Kevin Ranaghan and Dorothy Ranaghan, "Catholic Pentecostals", (Paramus, N.J. : Paulist-Newman, 1969)
- 84 Richard M. Riss, "Latter Rain", p. 74
- 85 Paul Crouch, "Praise The Lord" Program (Trinity Broadcasting Network, October 17, 1989)
- 86 Paul Crouch, "Praise The Lord" Program (Trinity Broadcasting Network, July 7, 1986)

- 87 Dave Hunt, "Beyond Seduction : A Return to Biblical Christianity", (Eugene, Oregon: Harvest House, 1987), p. 260
- 88 Los Angeles Herald Examiner, (September 19, 1987: Religion Page)
- 89 Rick Joyner, "The Harvest", (Pineville, N.C. : Whitaker House, 1989), pp. 58, 59
- 90 Bill Hamon, "The Eternal Church", p. 285
- 91 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 57, 58
- 92 Frank and Ida Mae Hammond, "Pigs in the Parlor", (Kirkwood, Mo. : Impact Books, 1973), pp. 137, 138
- 93 Ibid., p. 10
- 94 Ibid., p. 12
- 95 Larry Thomas, "Spiritual Warfare : Separating Fact From Fiction", (Excelsior Springs, Mo. : Double Crown Publishing, 1994), pp. 61, 62
- 96 Derek Prince, "They Shall Expel Demons", (Grand Rapids, Mich.: Chosen Books, 1998), p. 145
- 97 Bill Hamon, "The Eternal Church", p. 284
- 98 Gayle Rogers, "Counterfeit Spiritual Gifts - A Testimony", (<http://www.banner.org.uk/dev/gayle.html>), pp. 2-5
- 99 Ernest Hawtin, "How This Revival Began", (The Sharon Star : August 1, 1949), p. 3
- 100 Bill Hamon, "The Eternal Church", pp. 225, 226
- 101 Bill Rudge, "Beware - Deception and Delusion in the Church." (Hermitage, Pa. : Living Truth Publishers, 1989, 1990), pp. 61, 62
- 102 Ibid., pp. 79 - 85
- 103 Unknown Editor, "Editorial", (The Sharon Star: January 1, 1948), pp. 2,3
- 104 Harald Bredesen, Foreward to "The Eternal Church", p. xi
- 105 Bill Randles, "Weighed and Found Wanting - Putting the Toronto Blessing in Context", (Marion, Ia. : Believers in Grace Fellowship, n.d.), pp. 43, 44
- 106 Bill Hamon, Introduction to "The Eternal Church", p. 12
- 107 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", (Shippensburg, Pa.: Destiny Image Publishers, 1997), p. 251
- 108 Ibid., p. 235
- 109 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 141, 143
- 110 Dave Hunt, "How Close Are We?", (Eugene, Oregon: Harvest House, 1993), p. 105
- 111 Ibid. , pp. 106, 107
- 112 George Warnock, "The Feast of Tabernacles", (<http://www.geocities.com/athens/crete/4975/feast12.html>), Chapter 12, pp. 10, 11
- 113 Milford Kirkpatrick, "The 1948 Revival & Now", (Dallas, Texas: M. E. Kirkpatrick, n.d.), p. 2
- 114 Richard M. Riss, "The Latter Rain", pp. 141-143
- 115 Bill Britton, "A Closer Look at the Rapture", (<http://www.kingdomlife.com/kingdom/brittonrapture.htm>), p. 16
- 116 Ibid., p. 19
- 117 Ibid., p. 20
- 118 Bill Britton, "Light Out of Shadows", (<http://members.tripod.com/seekinghis/britton/light5.html>), Chapter 5, p. 7

- 119 J. Preston Eby, "Looking For His Appearing", (<http://www.theshop.net/gjess/look47.htm>), part 47, pp. 7, 8
- 120 E. E. Brooks, "Two In A Field...One Taken!", (http://www.kingdomlife.com/kingdom/two_in_a_field.htm), p. 8
- 121 E. E. Brooks, "Divine Nature", (http://www.kingdomlife.com/kingdom/divine_nature.htm), pp. 12, 16
- 122 Ibid., p. 1
- 123 Grant Jeffrey, "Final Warning: Economic Collapse and the Coming World Government", (Toronto, Ont.: Frontier Research Publications, 1995), p. 305
- 124 J. Preston Eby, "Looking For His Appearing", (<http://www.theshop.net/gjess/look47.htm>), part 47, p. 4
- 125 Grant Jeffrey, "Final Warning", pp. 307-309
- 126 Ibid., p. 312
- 127 E. E. Brooks, "Two In A Field...One Taken!", pp. 1, 3
- 128 Bill Britton, "A Closer Look At The Rapture", p. 3
- 129 Ibid., p. 19
- 130 Bill Hamon, "The Eternal Church", preface, p. 3
- 131 Bill Hamon, "The Eternal Church", p. 114
- 132 Al Dager, "Kingdom Theology - Part 1", pp. 4-6
- 133 Gerald Coates, "What on Earth is This Kingdom?", p. 36
- 134 Don Paulk, "Harvester", (June 1984)
- 135 Fuchsia Pickett, "The Next Move of God", (Lake Mary, Fla.: Creation House, 1994), pp. 15, 16
- 136 Rick Joyner, "The Harvest", (Springdale, Pa.: Whitaker House, 1993), p. 201
- 137 Tricia Tillin, "The New Thing - Part Two", (<http://www.banner.org.uk/res/newthin2.html>), pp. 18, 19
- 138 Mike Bickle, "Growing in the Prophetic", (Cited by Mitchell, in: "Spread the Fire", October 1995), p. 32
- 139 John Bevere, Videotaped message: "The Coming Glory", (Orlando, Fla.: John Bevere Ministries)
- 140 Dave Hunt, "How Close Are We?", p. 318, 319
- 141 George Hawtin, "Editorial", (The Sharon Star, April 1, 1949), p. 2
- 142 Ibid., p. 2
- 143 George Warnock, "The Feast of Tabernacles", Chapter 14 - pp. 12, 15
- 144 Bill Hamon, "The Eternal Church", pp. 372-376
- 145 Marc A. Dupont, "The Church of the Third Millenium", (Shippensburg, Pa.: Destiny Image Publishers, 1997), pp. 115, 116
- 146 Jack Deere, Audiocassette Message - "Joel's Army", (Vineyard International, 1990)
- 147 Fuchsia Pickett, "The Next Move of God", pp. 172, 175
- 148 Dave Hunt, "How Close Are We?", p. 281
- 149 Bernard Ramm, "Protestant Bible Interpretation", p. 65
- 150 Rev. Robert S. Lichow, "The Latter Rain Movement", (<http://www.discernment.org/latter.htm>), p. 6
- 151 Marc Dupont, "Prophetic School - Part 3", (Pastor's Meeting, Toronto Airport Vineyard, Nov. 16, 1994)
- 152 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", pp. 249, 251
- 153 Bob Jones, (Visions and Revelations, Fall 1988)
- 154 Jack Deere, "Joel's Army", Audiocassette

155 Rick Joyner, "The Harvest", pp. 24, 25

156 Ibid., pp. 32-36

157 John Arnott, (Pastor's Meeting, Toronto Airport Vineyard : October 19, 1994)

158 George Hawtin, "Editorial", (The Sharon Star: April 1, 1949), p. 2

159 C. Peter Wagner, "Warfare Prayer", (Ventura, Ca.: Regal Books, 1992), pp. 16-18

160 Ibid., p. 66

161 Ibid., p. 58

162 Ibid., p. 11

163 Larry Thomas, "Spiritual Warfare : Separating Fact from Fiction", (Excelsior Springs Mo.: Double Crown Publishing, 1994), pp. 10-12

164 C. Peter Wagner, "Warfare Prayer", pp. 144, 145

165 Dave Hunt, "Occult Invasion - The Subtle Seduction of the World and the Church.", (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1998), p. 512

166 Ibid., p. 523

167 Joseph Chambers, "False Brags and Real Facts", (Article in The End Times And Victorious Living, March/April 1997), p. 7

168 Ibid., p.

169 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", pp. 228-230

170 Richard M. Riss, "Latter Rain", p. 71

171 David Pytches, "Some Said It Thundered - A Personal Encounter with the Kansas City Prophets", (Nashville, Tenn.: Oliver-Nelson Books, 1991), p. 59

172 Ibid., p. 60

173 Ibid., p. 61

174 Ibid., p. 65

175 Ibid., p. 66

176 Ibid., p. 69

177 Ibid.

178 Ibid., p. 70

179 Ibid., pp. 70, 71

180 Ibid., pp. 76, 77

181 Bill Randles, "Weighed And Found Wanting", p. 75

182 Ibid., p. 77

183 David Pytches, "Some Said It Thundered", p. 22

184 Ibid., p. 22, 23

185 Ibid., pp. 23, 24

186 Ibid., p. 24

187 Kurt Koch, "Occult ABC", p. 38

188 David Pytches, "Some Said It Thundered", p. 26

189 Ibid., p. 27

190 Ibid., pp. 30, 31

- 191 Ibid., p. 38
- 192 Ibid., p. 46
- 193 Ibid., p. 132
- 194 Paul Cain, Transcript of Message - "The Latter Rain", (Toronto Airport Vineyard : May 1995)
- 195 Bob Jones, Audio Tape - "Visions and Revelations", (Grace Ministries, Fall 1988)
- 196 David Pytches, "Some Said It Thundered", pp. 34, 35
- 197 Ibid., p. 52
- 198 Bill Randles, "Weighed And Found Wanting", p. 80
- 199 Ibid., p. 83
- 200 Ibid., p. 84
- 201 Lee Grady, Charisma Article - "Kansas City Churches Reconciled", (July 1993) : As cited by Bill Randles in "Weighed And Found Wanting"
- 202 Bill Randles, "Weighed And Found Wanting", p. 84
- 203 Roger Oakland, "New Wine or Old Deception", p. 76
- 204 Rick Joyner, "The Call", (Charlotte, N.C.: Morningstar Publications, 1999), pp. 104, 105
- 205 Ibid., p. 162
- 206 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", pp. 131, 132
- 207 Ibid., pp. 17, 18
- 208 Ibid., pp. 18-20
- 209 G. Richard Fisher and M. Kurt Goedelman, "The Confusing World of Benny Hinn", (St. Louis, Mo.: Personal Freedom Outreach, 1995), p. 4
- 210 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", p. 48
- 211 Dave Hunt, "A Woman Rides The Beast", (Eugene, Oregon: Harvest House Publishers, 1994), p. 89
- 212 Ibid., p. 154
- 213 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", p. 46
- 214 Ibid., pp. 48, 49
- 215 David Pytches, "Some Said it Thundered", p. 109
- 216 Ibid., pp. xiv, xvi
- 217 As cited by Bill Randles, "Weighed And Found Wanting", p. 76
- 218 Ibid., pp. 76, 77
- 219 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", pp. 123, 124
- 220 Ibid., p. 66
- 221 Richard M. Riss, "Latter Rain", p. 57
- 222 Al Dager, "Kingdom Theology - Part Two", (Article taken from Media Spotlight, Vol. 7, : <http://www.banner.uk/res/kt2.html>), pp. 20, 21
- 223 Killan McDowell, Editor, "Presence, Power, And Praise : Documents of the Charismatic Renewal", Vol 2, (Collegeville, Minn.: The Liturgical Press, 1980), pp. 123-126 - As cited by Don E. Vinzant, in "The Discipling Dilemma"
- 224 Barney Coombs, "Apostles Today", (Kent, England: Sovereign World Ltd., 1996), p. 54
- 225 Ibid., p. 57

- 226 John Eckhardt, "Moving in the Apostolic", (Ventura, Ca.: Renew Books, 1999), p. 48
- 227 Ibid., p. 117
- 228 Ibid., p. 102
- 229 Ibid., pp. 106, 107
- 230 Rev. John A. O'Brien, "The Faith of Millions", (Huntington, Indiana: Our Sunday Visitor, Inc., 1963), p. 198
- 231 Gordon Lindsay, "Revelation Series - Vol. 2, The Seven Churches of Prophecy", (Dallas, Texas: Christ For The Nations, 1977), pp. 37, 38
- 232 William M. Alnor, "Bernard Jordan: Does a Prophet Grow in Brooklyn?", Christian Sentinal, (<http://www.cultlink.com/jordan.html>), p. 3
- 233 John Eckhardt, "Moving in the Apostolic", p. 128
- 234 Ibid., p. 110
- 235 Unknown Editor, "Editorial", (The Sharon Star, Jan. 1, 1948), pp. 2,3
- 236 Alfred Pohl and David W. Cloud, "William Branham: Prophet of God?", (Interview, O Timothy Magazine, Feb. 21, 1990), pp. 19, 20 (<http://wayoflife.org/~dcloud/fbns/branham.htm>)
- 237 G. Richard Fisher and M. Curt Goedelman, "The Confusing World of Benny Hinn", p. 157
- 238 Alfred Pohl and David W. Cloud, "William Branham : Prophet of God?", p. 11
- 239 Author Unknown, On-Line Resource Article - "The Life And Ministry Of Oral Roberts", (http://cnview.com/on_line_resources/the_life_and_ministry_of_oral_roberts.htm), p. 4
- 240 Ibid., pp. 4, 5
- 241 G Richard Fisher and M. Kurt Goedelman, "The Confusing World of Benny Hinn", pp. 213-215
- 242 Michael L. Brown, "Let No One Decieve You", (Shippensburg, Pa.: Destiny Image Publishers, 1997), p. 14
- 243 Ibid., pp. 19, 20
- 244 Diana Doucet, "What is God Doing in Toronto?", (Charisma, Feb. 1995), p. 26
- 245 ABC Television Special, "In The Name of God", Videotaped
- 246 Ibid
- 247 John Wimber, Internal Report to "All Vineyard Pastors", October 14, 1994
- 248 Steve Long, "The Airport Vineyard: An Insiders Story", (Christian Week, May 1995), p. 10
- 249 John Arnott, "Dynamics of Receiving Spiritual Experiences", Nov. 18, 1994
- 250 Cheryl Thomson, "Not Just - A Memoir of the Vineyard" : 1986-1994, (Toronto, Ont.: Strangers and Pilgims Christian Evangelism Fellowship, 1994), p. 21
- 251 Bill Jackson, "What In The World Is Happening To Us?", Vineyard Campaign, (Urbana Illinois, May 1994), p. 3
- 252 Steve Long, "The Airport Vineyard: An Insider's Story"
- 253 Al Dager, "John Wimber and the Vineyard", (Condensation of a report entitled "The Vineyard: History, Teachings, and Practices" - Media Spotlight , 1996), p. 2
- 254 Rev. Gordon Williams, "Vineyard Experience - Written for the Body of Christ", pp. 4, 7, 10
- 255 Fuchsia Pickett, "The Next Move of God", p. 131
- 256 Rodney Howard-Browne, "The Touch of God", p. 73
- 257 Ibid

- 258 Charles and Frances Hunter, "Holy Laughter", pp. 35, 38
- 259 James A. Beverly, "Holy Laughter and the Toronto Blessing", (Zondervan, 1995), p. 54
- 260 Charisma Article, "What is God Doing in Toronto?", p. 26
- 261 Ibid
- 262 Charisma Magazine, August 1994
- 263 As cited by Eric E. Wright, "Strange Fire: Assessing The Vineyard Movement and the Toronto Blessing", (Durham, England: Evangelical Press, 1996), pp. 88, 89
- 264 Author Unknown, "The Bizarre at Pensocala", (Charlotte, N. C.: Paw Creek Ministries, n. d.), cover
- 265 Bill Randles, "Weighed And Found Wanting", p. 111
- 266 John Kirkpatrick, (1997 Conference, Jan 7)
- 267 Larry Thomas, "Brownsville Revival : Toronto Revisted", (The Inkhorn: Oct. 1996), p. 7
- 268 Joseph Chambers, "Pensecola : Impartations - Apparations", (The End Times and Victorious Living : March/April 1997) p. 4
- 269 Melinda Fish, (Spread the Fire: 1999, Issue 2)
- 270 Adrienne Gaines, (Charisma Article: "Another Toronto Blessing?", June 1999), p. 40
- 271 Roger Oakland, "New Wine or Old Deception?", p. 68
- 272 Joseph Chambers, as cited by Eric E. Wright in Strange Fire
- 273 George Hawtin, "Mystery Babylon", (The Page : Battleford, Sask., n.d.), pp. 10, 11
- 274 George Warnock, "The Feast Of Tabernacles", Chapter 12, p. 6
- 275 Ibid., Chapter 14, pp. 3, 4
- 276 Ibid., p. 16
- 277 George Warnock, "Who are You?", (<http://www.geocities.com/Athens/Crete/4975/who1.html>), Chapter 1, pp. 1, 2
- 278 Ibid., Chapter 2, pp. 9, 10
- 279 Author Unknown, "Sonship - The Hidden Message", (Santa Clara, Ca.: Front Line Publishing, March 6, 1999), pp. 2,3 (<http://www.sonsofgod.com/March6weeklyjournal.htm>)
- 280 Bill Hamon, "Apostles, Prophets, and the Coming Moves of God", pp. 252, 257, 258
- 281 Rick Joyner, "Civil War In The Church", (Morning Star Prophetic Bulletin, May 1996), p. 1
- 282 Ibid., p. 2
- 283 Ibid., p. 3
- 284 Ibid
- 285 Jack Deere, Audiocassette Message, "Joel's Army", (Vineyard Ministries International, 1990)
- 286 Wes and Stacy Campbell, (Toronto Airport Vineyard, October 14, 1994) As cited by Bob Hunter in "The Vineyard Movement's Toronto Blessing - (Part Two)", pp. 30, 31
- 287 Ibid., pp. 32, 33
- 288 William DeArtega, "Quenching The Spirit", (Orlando, Fla.: Creation House, 1992, 1996), p. 299
- 289 Julia Duin, Article in The Washington Times, July 30, 1997
- 290 Dr. Michael Brown, as cited by Dave Hunt in "Occult Invasion", pp. 524, 525
- 291 Dave Hunt, "Occult Invasion", p. 525

- 292 Joseph Chambers, "The Confused World of Paul and Jan Crouch", (The End Times and Victorious Living, Sept./Oct. 1998), pp. 1, 2
- 293 G. Richard Fisher and M. Kurt Goedelman, "The Confusing World of Benny Hinn", p. 4
- 294 Ibid., pp. 208, 209
- 295 Tricia Tillin, "The New Thing - Part 3", pp. 18, 19
- 296 Ernie Gruen, "Documentation of the Aberrant Practices and Teachings of Kansas City Fellowship (Grace Ministries), (Published by the Author, n.d.), pp. 220, 221 As cited by Bob Hunter, "The Vineyard Movement's Toronto Blessing - (Part One)", p. 13
- 297 Joseph Chambers, "Pensecola: Impartations - Apparations" (The End Times And Victorious Living, March/April 1997), p. 6
- 298 Larry Randolph, "Renewal and Revival Today", (Toronto Airport Vineyard, Nov. 18, 1994)
- 299 John White, "What is God Doing Today", (Toronto Airport Vineyard, Oct. 14, 1994)
- 300 J. Julius Scott, Jr., "Baker Encyclopedia of the Bible, Vol. 1", (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1988), pp. 54, 55
- 301 Baker's Dictionary of Theology, (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1960; 1985), pp. 237, 238
- 302 Levi, "The Aquarian Gospel of Jesus the Christ", (Los Angeles, Ca.: DeVorss & Co., 1970), Introduction, p. 14 - as cited by Constance Cumby in Hidden Dangers of the Rainbow.
- 303 Kelly Varner, "The Time of the Messiah", (Shippensburg, Pa.: Destiny Image Publishers, 1996), p. 75
- 304 Ibid., pp. 8, 10-12
- 305 E.E. Brooks, "Divine Nature", (<http://www.kingdomlife.com/kingdom/divine-nature.html>), p. 8
- 306 Ibid., p. 1
- 307 Texe Marrs, "Dark Secrets of the New Age", (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1987), p. 126
- 308 John Randolph Price, "The Planetary Commission", (Austin, Texas: Quartus Books, 1984), pp. 163, 164
- 309 J. Preston Eby, "The Antichrist - Part 2", (<http://www.theshop.net/gjess?ac2.htm>), pp. 1; 13, 14
- 310 Jackie Alnor, "The Cleansing: The Removal of the wicked set for June 9, 1994", (The Christian Sentinel, Oct. 1993), pp. 1, 2 (<http://www.cultlink.com/cleansing.html>)
- 311 David Spangler, as cited by Barry McWaters, "Conscious Evolution: Personal and Planetary Transformation", p. 121
- 312 John Randolph Price, "Practical Spirituality", (Austin, Texas: Quartus, 1995), pp. 15-21
- 313 Ruth Montgomery, "Threshold to Tomorrow", (New York, N.Y.: Ballantine/Fawcett Crest, 1982), p. 206
- 314 Ruth Montgomery, "Interview in Magical Blend", (Issue 13, 1986), p. 23
- 315 David Wilkerson, "Falling Away to the Antichrist", (Times Square Church Pulpit Series, June 26, 1995), p. 1
- 316 Texe Marrs, "Mystery Mark of the New Age", (Westchester Illinois: Crossway Books, 1988), pp. 165, 166
- 317 Benjamin Crème, "Messages From Mayitreya The Christ", (Los Angeles, Ca.: Tara Center, 1980), pp. 42, 87 - as cited by Texe Marrs in Mystery Mark of the New Age.
- 318 Ron Hogart, "Astrology Seen", (Magical Blend, Issue 18, 1988), p. 72
- 319 Constance Cumby, "A Planned Deception", (East Detroit, Mich.: Pointe Publishers, Inc., 1985), pp. 171-173
- 320 Richard M. Riss, "Latter Rain", p. 140

- 321 Marilyn Ferguson, "The Aquarian Conspiracy", (Los Angeles, Ca.: J. P. Tarcher and Co., 1980), p. 25
- 322 David Cannistraci, "Apostles and the Emerging Apostolic Movement", pp. 187, 188
- 323 Charles Simpson, "Integrity: Where Unity Begins", (New Wine : June 1983), pp. 3-5
- 324 Corinne Heline, "New Age Bible Interpretation - Vol. 6", (Santa Monica, Ca.: New Age Bible and Philosophy Center, 1984), p. 245
- 325 Author Unknown, "Storm on the Horizon - Part 1", (Mainstream Archive, Summer 1996), p. 8
(<http://www.banner.org.uk/ms2961.html>)
- 326 Greg DeVoignes, "Holy Laughter and Company: A Toronto Blessing or Kundalini Curse?", (Battle Lines - Spiritual Warfare Intelligence Bulletin, Number 3, Revised January 1998), p. 5
- 327 Joseph R. Chambers, "Beatles Music at Pensecola", (Charlotte, N.C.: Paw Creek Ministries, n.d.), p. 3
- 328 David Wilkerson, "Driven to Darkness", (Times Square Church Pulpit Series, August 3, 1987)
- 329 Rick Joyner, "The Heart of David: Worship and Warfare - April 1996 Conference Report", (The Morning Star Prophetic Bulletin, May 1996), p. 6
- 330 Eric E. Wright, "Strange Fire", pp. 217, 218
- 331 Greg DesVoignes, "Holy Laughter and Company", pp. 6, 7
- 332 Constance Cumbey, "A Planned Deception", p. 104
- 333 Lesa Henderson, "Revival Fires Burn In Small Georgia Town", (Charisma, June 1999), p. 24
- 334 Ibid
- 335 Ibid